Heidi McLaughlin

[BEAUMONT]

02

O iubire neasteptata

Capitolul 1

Harrison

Partitura asta nu are nicio noimă. Am revizuit totul de o sută de ori, poate și mai mult, dar a rămas la fel de nedefinită. Am găsit versurile și linia melodică, dar orice aștern pe hârtie iese o harababură. Liam se așteaptă să-i prezint ceva la repetițiile care vor începe intr-o oră, iar cu nu voi avea ce. Numai la iubire și plăcere îmi stă mintea și nu am ce să-i fac.

Îmi smulg căștile din urechi și mă depărtez de calculator. Nu pot face asta, nu azi. Nu după întâlnirea cu ea din seara trecută. Urăsc faptul că nu-i pot spune ce simt. Urăsc faptul că mă încearcă un sentiment de furie criminală de fiecare dată când alt bărbat o privește. Vreau să fiu singurul care o privește.

Dacă eu cred că ea mă vrea, având în vedere brațele mele complet tatuate și stilul de viață haotic al rockerilor, înseamnă că am înnebunit. Știu că-i pot oferi mai multe decât ceilalți bărbați. Un cămin stabil, o viață fără griji financiare și un bărbat care ar pupa pământul pe care ea calcă. Dar eu nu sunt genul pe care i-l poți prezenta mamei sau care te poate însoți la ședințele cu părinții fără ca Lumea să se holbeze la tine. Știu că ea nu vrea asta. Sunt destui cei care se holbează deja la ea.

Scot o foaie nouă de hârtie și încep să scriu mai multe ver suri. Mai multe cuvinte siropoase pe care îmi doresc să i le pot spune el în schimb, mă afișez la ea aproape zilnic și mă ofer să-i aduc cafea, mâncare sau să-i tund gazonul pe gratis, fiindcă nu pot, oricât aș încerca, sa pricep că nu sunt altceva decât un simplu prieten pentru ea și că așa voi rămâne.

Apuc să scriu doar șase cuvinte înainte să rup hârtia. Înțeleg de ce m-a pus Liam să compun muzica pentru cântecele astea, dar sunt numai ale mele. Nu aveam de gând să le împart cu toată trupa. Cred că încearcă să se răzbune pe mine pentru toate comentariile la adresa poveștii sale de dragoste, reîncepută atunci când s-a întors în oraș pentru funeraliile prietenului sau. Acum, că mi-a venit și mie rândul, el se bucură dc spectacol și se prăpădește de râs. Ar trebui sî scriu niște chestii profunde. Chestii care te fac să dai din cap și să strigi cât te țin plămânii; cele la care mă gândesc eii uneori. În orice caz, avem nevoie de cântece noi și toți trebuie să contribuim cu

ceva.

Dar nu, ăsta nu e stilul nostru. Noi ne-am afirmat pe piața muzicală cu baladele de suflet ale lui Liam și poveștile impresionante de viața care le fac pe femei să se îndrăgostească de noi. Toate cred că suntem niște suflete chinuite care caută companie. Ce nu știu ele e că Liam a scris versuri doar despre o singură femeie. La naiba, nici măcar eu nu am știut până când și-a luat catrafusele și a renunțat la Los Angeles pentru liniștita și banala viață din Beaumont.

Nu pot să-l condamn. Și eu am făcut același lucru. Ăsta e cel mai bun loc în care să-l cresc pc Quinn. Va merge la școală împreună cu Noah, iar atunci când cu și Liam vom avea o cântare, Josie va avea grijă de el. I-a fost ca o mamă lui Quinn și pentru asta îi voi fi veșnic recunoscător. Pentru asta, și pentru că i-a oferit celui mai bun prieten al meu o viață nouă. De atunci, am avut o scrie de hituri care ne-au propulsat din nou pe primele locuri în topuri.

Acum, de-aș putea s-o fac pe cea de care m-am îndrăgostit nebunește doar să privească în direcția mea! Mi-c clar că sunt încadrat în categoria prietenilor și nu știu cum sî avansez de acolo. Mi-e frică să-i spun ce simt, deoarece privirea ei ma va distruge. Știu ca nu mă vrea în sensul în care o vreau eu, așa că mai bine să-i fiu prieten, decât să nu fie prezentă în viața mea deloc.

Îmi bag căștile înapoi în urechi și mai încerc o dată. Îmi imaginez toate lucrurile pe care vreau să i le fac. Felul în care vreau s-o cuprind. Cum ar fi să fiu eu cel care o întâmpină atunci când se întoarce acasă în fiecare seară. Să iiu cel la care apelează când are nevoie de consolare în ziua în care comemorează moartea soțului ei. Vreau să fiu eu cel care le apără pe gemene atunci când cineva îndrăznește să le frângă inima.

Să-mi imaginez o viață întreagă alături de ea e la fel de ușor ca respiratul pentru mine. Trebuie doar să-ini dau seama ce pot face pentru ca totul să devină realitate tară prea multe presiuni asupra ei. Sper că timpul e de partea mea și că, într-o zi, va privi spre mine și își va da seama că se poate baza pc mine să am grijă de ea. Va înțelege că eu nu le-aș răni niciodată, pe ea sau pe fete. Mă va vedea așa cum sunt eu în realitate și va ști că eu și Quinn ne-am potrivi perfect în viața ei.

Îmi împing scaunul de la birou în direcția tobelor, luând și laptopul cu mine. Trebuie să îmi descarc niște nervi și frustrarea, și poate voi crea ceva bun. Închid ochii și las bețele să rnă călăuzească. Bătaia începe în forța și se menține constantă. Bat tobele din fața mea și mă eliberez de toată energia acumulată.

Chipul ei îmi apare în fața ochilor și îi aud vocea în gând. Ma calmez dintr-odată și îmi găsesc ritmul. Apăs butonul de înregistrare al laptopului și cânt toată bucata de melodic. E lentă, liniștită. Cu siguranță mie și lui Liam ne va lî de folos.

Jimmy și Tyler bat în geam să mă anunțe că au sosit. Tyler e noul nostru maestru de la pupitrul tehnic. În ultima săptămână, și-a petrecut timpul cu Jimmy la Los Angeles pentru a se cunoaște mai bine. Opresc înregistrarea și Îmi. Scot căștile, apoi merg să le deschid ușa. Atunci o văd pc ca coborând scările vși vorbind la telefon. Ochii noștri se întâlnesc în treacăt. Nu sunt sigur dacă zâmbesc sau dacă fața mea nu trădează nicio emoție, dar in prezența ei mă fâstâcesc. In astfel de momente, sunt recunoscător că ea lucrează pentru noi. Pot profita de orice pretext imaginabil să fiu lângă ea. E tare ușor sa mă prefac că vreau să vorbim despre muzică, despre următoarea noastră cântare sau termenele-limită pe care trebuie să le onorăm. Faza e că știu toate astea, dar mă prefac că am uitat sau că nu-mi găsesc telefonul să pot verifica personal.

Jimmy, sau „JD” așa cum îi place lui să-i spunem, fiindcă el crede că se potrivește cu stilul său de viață tipic starurilor rock, mă bate pe umăr când trece pe lângă mine. Chicotește și mormăie ceva pentru sine, Liam își târâie picioarele pe treptele scărilor, înainte să închid eu ușa și să aprind lumina pentru a le anunța pe Katelyn și Josie ca ne apucăm de treabă.

Urăsc felul în care arată Liam dis-de dimineață. Nu, nu ar trebui să spun asta. Mă bucur pentru el. F. Împreună cu singura femeie pe care o iubește și sunt fericiți. Enervant de fericiți; și-a plătit toate datoriile față de viață și merită asta. Mândria pe care o văd în ochii lui atunci când își privește fiul e identica cu a mea atunci când mă uit la Quinn. Ei sunt cea mai mare realizare a noastră, indiferent cât de mult o dam în bară.

— JD, omul meu de bază, spune I.iam, în timp ce se îmbrățișează bărbătește. Nu am auzit când ai sosit.

— Linda m-a lăsat să intru. Ia spune mi, cât te-a costat s-o convingi să renunțe la serviciul ei confortabil de la hotel ca să

vină aici și să aibă grijă de fundul tău jalnic?

Liam râde. S-a decis s-o angajeze pe ca cu doar câteva luni înainte să înceapă să caute o menajeră. Nu a vrut s-o lase pe josie să se ocupe singură de casă, așa că i-a propus fostei sale menajere, Linda, să se mute în Beaumont. Chiar acum i se construiește o căsuța drăguță în spatele casei lui și i-a cumpărat o mașină.

— Hai să ne apucăm de treaba! Katelyn încearcă să rezerve câteva baruri noi despre care tocmai a aflat, așa că trebuie să rezolvăm toate problemuțele.

Liam își ia chitara și începe s-o acordeze.

— Am lucrat la asta înainte să veniți voi.

Mă duc la laptop și apăs butonul play, apoi îi privesc pe JD și Liam ascultând melodia. Liam zâmbește și se uită peste versurile la care am lucrat ultima dată. JD merge la clape și apasă câteva taste, apoi adaug și eu sunetul tobelor mele. Liam îi face semn lui Tyler să pornească înregistrarea. El cântă la chitară și în microfon, iar JD și cu mine îl acompaniem.

Ridic privirea și o văd pe Katelyn. Se uită doar la mine, nu și la ceilalți, înainte să se întoarcă cu spatele, apoi să dispară din raza mea vizuală. Preț de o fracțiune de secundă, am o fărâmă de speranță că s-ar putea să-mi împărtășească sentimentele.

Capitolul 2
Katelyn

Pun receptorul jos și mă iau cu mâinile de cap. Știu că pot s-o fac. Trebuie doar să mă conving că Liain nu a făcut o greșeală atunci când m-a angajat. Ce-a fost în capul meu când m-arn băgat în seamă la petrecerea de Crăciun și le-am spus că pot ocupa postul de impresar pentru ei? Mi-e teamă că m-am întins mai mult decât mă ține plapuma, dar Liam are încredere în mine, chiar daca reușesc să rezerv formației 4225 West doar baruri micuțe.

Proprietarii barurilor râd de mine când îi sun să lc propun un concert. Mă întreabă dacă glumesc, iar eu îi asigur că vorbesc serios. Le zic, în mod repetat, că formația încearcă ceva nou, un stil axat pe familie, și că vor să-și răsplătească fanii care i-au făcut celebri. Pot sesiza tonul amuzat din vocile lor chiar și

atunci când acceptă să-i angajeze și să le plătească un mic onorariu. Ceea ce ei nu înțeleg este că vor ieși pe plus la finalul serii, cu puțină publicitate. Formația 4225 West nu pretinde un comision foarte mare; ei vor doar să cânte fara reflectoare ațintite asupra lor.

Soneria telefonului meu mă ia prin surprindere. Aproape că îmi vărs cafeaua atunci când mă întind după receptor. Apuc paharul înainte să curgă peste tot. Nu știu ce e cu starea asta de agitație… bine, de fapt știu. Știu exact ce sau mai bine zis cine mă ține pe jar. Dar prefer să ignor totul. Nu mă pot concentra pe fetele mele și pe carieră cu toate distragerile astea zilnice.

Trebuie sa trec peste… nici măcar nu știu ce anume. El e șeful meu. Îmi tot repet asta, chiar dacă mă plătește el sau altcineva. Eu lucrez pentru el.

Ridic receptorul după ce sună a patra oară. Îmi dreg vocea și inspir adânc înainte să zic „Alo? M.

— Sunteți cumva Katelyn Powell?

— Chiar ca, spun, trăgând carnețelul mai aproape de mine să pot nota.

Numele meu este Christa Johnson și sunt reprezentanta unui artist cunoscut sub numele de scenă De Von. E un artist care promite, iar noi tocmai am semnat cu cl. Piesa lui de debut va fi lansată luna viitoare și am vrea să-i facem puțină publicitate. Am sunat să vă întreb dacă formația 4225 West ar li dispusă să plece într-un mic turneu alături de el.

— Care e genul lui muzical? Numele Devon mă duce cu gândul la hip-hop.

Îi notez numele pe hârtie și alăturat mâzgălesc cuvântul documentare. Eu una nu am auzit de cl, dar asta nu înseamnă nimic. Când vine vorba despre muzică, recunosc că sunt cam ignorantă.

— Da, așa pare, nu? De fapt, Devon cântă blues cu influențe rock. E foarte funky și de impact. Având în vedere succesul trupei 4225 West, noi credem ca Devon își va găsi câțiva fani și va învăța de la experți cum se organizează un turneu.

Experți? Știu că eu nu sunt nicidecum o expertă când vine vorba despre turnee, dar băieții cu siguranță sunt. Eu? Eu sunt genul de persoană care sta la un birou și încearcă să le găsească locații dispuse să-i plătească.

— Aveți deja locații rezervate?

Asta e important. Câtă muncă va trebui să depun eu?
— Avem înjur de cincisprezece, dar am vrea treizeci.
Mă pot ocupa eu de restul locațiilor. Așa voi dobândi experiență.
— Unde vreți să cântați în turneu?
— În condiții ideale, ne-ar plăcea să ajungem la mulțimile de tineri, deci Miami, New York și Seattle.
— Și când ați vrea să începeți?
— Noi sperăm că în august.
August? Cu o lună înaintea începerii anului școlar. Nu că ar trebui să merg și eu în turneu cu băieții, chiar dacă Liam va vrea să fiu acolo. Sunt sigură că Josie și Noah vor merge, iar Harrison cei mai probabil îl va lua și pe Quinn cu el. Trupa va scoate în curând un nou CD și acest turneu cu siguranță îi va ajuta foarte mult. Vor fi oare suficiente treizeci de opriri?
— August nu prea ne convine. Ce ziceți de iulie și vom prelungi turneul ia patruzeci și cinci de zile?
Am spus patruzeci și cinci așa, într-o doară, sperând că fac ceea ce trebuie. Liam mi-a dat undă verde să fac cum cred cu de cuviință, dar încă mă îndoiesc de orice. De cele mai multe ori, el doar își da ochii peste cap sau îmi spune să-l întreb pe Harrison, iar asta nu o să se întâmple niciodată.
— Putem face asia.
— Minunat!
Christa și cu mine ne petrecem următoarea oră la telefon lucrând la detalii. Bu iau multe notițe, iar ea promite că îmi va trimite un email cu dalele locațiilor deja rezervate. Ne punem de acord că voi coordona eu acest proiect, având în vedere că trupa 4225 West va fi cap de afiș.
Mă uit pe geam să văd dacă lumina roșie din studio e încă aprinsă. Nu e. Îmi iau carnețelul și pixul și mă duc acolo. Băieții stau în jurul lui Tyier și râd. Asta e de bine. Asta înseamnă că au înregistrat ceva ce le place și sunt fericiți. Îmi place să-i văd fericiți.
Liam mă sărută pe obraz.. Își trece brațul în jurul meu și mă trage mai aproape de el. Așa face dc când s-a mutat înapoi aici. Nu mă plâng, Il iubesc ca pe un frate, iar el a fost alături de noi și ne-a ajutat mai mult decât aș putea eu să-i mulțumesc vreodată.
— Katelyn, ai făcut cunoștință cu Tyier? mă întreabă Liam,

arătând spre Tyier care doar da din cap.
— Da, Jimmy l-a adus in birou să-și completeze actele. Ați reușit sa înregistrați ceva?
— Nu! spune brusc Harrison.
Mă uit la el și, instantaneu, îmi doresc să n-o fi făcut. Se lolbeaza la mine sau la mâna lui Liam, care încă e sprijinită pe amărui meu. Nu sunt sigură unde anume. În orice caz, ochii săi verzi și pătrunzători mă privesc pe mine. Expresia feței lui e stoică, aproape dură.
— F.i bine, ascultați! spun eu.
Liam își coboară brațele și trece în fața mea, lăsându-le celorlalți băieți suficient spațiu cât să poată auzi ce am dc spus. Acum, că vorbim despre afaceri, a devenit serios. Acest Liam mă sperie uneori.
— Tocmai am vorbit la telefon cu o țipă, manager, al cărei client va lansa un CD. Numele lui c De Von…
— E cumva rapper? întreabă Harrison, îiitrerupându-mi discursul.
Nu știu de ce face asta, dar mie îmi vine să-i astup gura.
Scutur din cap și continui să vorbesc.
— Dcvon c un artist care cântă blues cu influențe rock. Vor să-i găsească fani și ne-au întrebat dacă am fi interesați de un turneu. Având în vedere că urmează să lansați un CD, m-ara gândit că ne-ar prinde bine publicitatea, așa că am programat un turneu în patruzeci și cinci de orașe, iar primul concert va fi în iulie. Vă veți întoarce până la începerea anului școlar.
Vă veți întoarce? mă întreabă Jimmy.
— Da. Voi, fiindcă eu rămân.
Ba nu, tu vei veni cu noi, spune Liam.
— Închiriază un autocar pentru turneu. Harrison le poale ajuta. Cunoaște el pe cineva care se ocupă cu asta și știe ce ne trebuie. Va fi foarte distractiv.
Harrison și cu mine ne holbăm unul la altul. Căciula neagră pe care o poartă tot timpul parcă face mișto de mine ori de câte ori încerc să mi imaginez cum arată părul lui. L-am văzut fără căciulă doar în poze. Eu cedez prima și mă uit în altă parte, fiindcă nu suporl felul intens în care se uită la mine. Sau poate că nu pot înțelege felul în care îl privesc cu pe el. Sau cat de tare îmi doresc să aflu mai multe despre el.
Liam mă sărută pe obraz înainte sa meargă sus. Ne anunță ca

e vremea prânzului, Iară ca cu să am ocazia să mai spun ceva. Jimmy și Tylcr se mișcă mai repede decât i am văzut eu vreodată și mă lasă singură cu I Iarrison.

— Nu ar trebui să mergem în biroul tău?

Ridic imediat privirea și mă aștept să-l văd zâmbind sau cu o alta expresie pe chip, dar el mă privește în același tel. Îmi reamintesc că asta nxi-e meseria și că el deține răspunsurile de care am eu nevoie să-mi fac datoria. Chiar dacă nu vreau să stau pe scaunul din birou, cu el aplecat peste mine, trebuie s-o tac și pe asta.

Aprob din cap și o iau înainte. Număr treptele până la biroul meu, apoi pașii până la masă: douăzeci, douăzeci și unu, douăzeci și doi. Îmi trage scaunul dc sub masă. Iau Ioc și fac greșeala să-l privesc. O ușoară curbare a buzei îmi spune că se bucură să fie aici. A ajuns mai repede decât mine in birou și nu-mi explic cum. Chiar sunt atât de lentă?

F.l se reazemă ușor de scaunul meu și sc apleacă peste mine. Încerc să nu-i inspir mirosul parfumului. Nu vreau să știu ce folosește, dar miroase bine. Mă depărtez de el și mă apropii de ecranul calculatorului, dar el se apleacă în față. Mă întreb dacă își dă seama ce-mi face. Nu știe că încerc să-l evit? Că între noi nu va fi nimic, niciodată?

Harrison îmi spune ce site să accesez și asta fac. Doar că degetele mele nu funcționează și trebuie să tastez adresa de mai multe ori. El își trece degetele peste ale mele. Eu mi le retrag imediat, fiindcă mi-e frică să-l las să mă atingă. Îmi țin mâinile în poală.

— Scuze, încercam doar să te ajut.

Eu aprob din cap și îmi dau seama cât dc prostește mă comport. Putem fi prieteni, nu?

El accesează site-ul și mă învață cum să închiriez un au tocar personalizat. Spune că au mai apelat la serviciile acestei companii și cî ar trebui să-i sun și să cer cu Larry; el se va asigura că vom primi ce ne trebuie la timp. Eu notez tot ce îmi spune, iar asta îl face să râdă. Mă întorc puțin spre el, dar mă răzgândesc imediat și mă concentrez asupra foii.

— Cred că mă descurc de aici.

— Katelyn?

Sunetul vocii lui, felul în care îmi pronunță numele — încet și dulce, cu o tentă de mister, mă face să-mi ridic privirea spre el,

pentru ca mai apoi să-mi pară rău că am facut-o.

— E vremea prânzului și Lindei nu-i place să lase mâncarea pe masă prea mult timp.

Are dreptate. Îmi împing scaunul înapoi. El face un pas în spate, să am mai mult loc. Speram să urce el înainte și eu să-l urmez, dar nu sc mișcă de pe loc și nici nu mă conduce. Pur și simplu mă așteaptă.

Mă simt aiurea că am astfel de sentimente, dar încă nu a trecut suficient timp de la accidentul lui Mason. De fapt, nu seva înfiripa nimic, niciodată, între mine și Harrison. Știu ce simte el, dar, pur și simplu, nu e posibil. Nu doar datorită iubirii mele pentru Mason, ci și fiindcă nu e genul meu de bărbat. Nu aș ieși niciodată cu un bărbat plin de tatuaje care poartă căciulă și pantaloni scurți tot timpul. El e un rocker adevărat și nu se potrivește cu viața mea.

Nu-mi pasă că felul în care mă privește mă face să mă simt iubită.

Nu mi pasă că felul in care mă privește mă face sa mă simt dorită.

Nu-mi pasă cî mirosul lui mă face să-mi doresc să mă lipesc de pielea lui până când parfumul mă învăluie.

Nu-mi pasă, fiindcă el nu c Mason.

Capitolul 3
Harrison

Îl ridic în brațe pe Quinn, care a adormit în camera pentru oaspeți a lui Liam. L-am adus aici dis-dc-dimineață, după ce am terminat de încărcat tot echipamentul în autocarul de turneu. Nu avea rost sa-l trezesc, dacă urma să-l aduc înapoi după doar câteva ore. E obișnuit cu stilul acesta de viață: turnee dese, nopți pierdute, mâncare de la hotel A avut și o doică, dar ea venea cu noi. Nu am vrut să mă despart de el mai mult de o zi.

Katelyn s-a oferit să rămână acasă, dar Liam a insistat să vină și ea cu noi. A spus ca trebuie să învețe cum stă treaba. Inițial ea s-a împotrivit, dar când Liam a început să vorbească despre vacanțe în familie și Disney World, a acceptat. Acum nu-mi pot

scoate din cap imaginea cu ea în bikini.
Chiar și îmbrăcată în hainele ei de lucru îmi dă bătăi de cap. Literalmente. Obișnuiește să poarte fuste de diferite lungimi, dar asta îți sare în ochi doar dacă îi acorzi atenție, și eu asta fac. În permanență. Imaginația mea o ia razna și trebuie să rezist tentației de a întinde mâna, de a o atinge. Să simt măcar o părticică din pielea ei lipită de a mea. Mă bucur de atingerile pur întâmplătoare ale mâinilor noastre și de momentele în care părul ei îmi gâdilă bărbia atunci când mă aplec spre ea. Mă bucur de fiecare moment pe care îl primesc și mă agăț de el până la următoarea ocazie.
Singura problemă e că nu am parte de prea multe momente. Ea mă evită cat de des poate. Chiar și atunci când o surprind uitându-se la mine, ea își întoarce privirea în clipa în care ochii ni se întâlnesc. De ce tace asta? înțeleg că suferă și acum după soțul ei. Nu sunt chiar atât de idiot încât să cred ca a uitat de el, dar am observat felul în care mă privește. Felul în care se împiedică de cele mai neînsemnate lucruri atunci când sunt eu prin apropiere. Dacă nu mă place, nu ar trebui să am o astfel de influență asupra ei.
Quinn se trezește de îndată ce îl pun în patul lui. Îmi zâmbește înainte să se întoarcă cu. Spatele la ruine. Mă gân dese că e prea mare să-l mai car și acum în brațe, dar eu îl văd tot ca pe un bebeluș. £1 doarme în patul dc jos și Noah în cel de deasupra. Noah abia așteaptă să meargă în turneu, iar eu îl înțeleg pc deplin. Și-a petrecut seara întrebându-l pe Quinn despre hoteluri, concerte și ce face atunci când eu nu sunt pe scenă. Quinn a fost băiat de treabă și i-a spus tot ce trebuia să știe, inclusiv cc feluri dc mâncare să nu consume în timpul călătoriei. Sunt sigur că acest turneu va fi diferit de celelalte. În primul rând, toți avem familii, cu excepția lui JD și a lui Tylcr. Îmi imaginez că ne vom petrece majoritatea timpului liber la piscină, iar femeile vor face cumpărături.
Cobor din autocar exact în momentul în care Katelyn trage mașina pe alee. Nu ezit nicio clipă. Alerg spre mașina ei în timp ce ea deschide portiera din spate să o scoată pe una dintre gemene. Singurul mod în care le pot deosebi e după felul în care sunt îmbrăcate. Mă duc pe partea cealaltă a mașinii și deschid ușa. Peyton doarme în scaunul pentru copii, cu mingea ei de fotbal sub braț. Nu știu cât de confortabil e să dormi cu o minge

de fotbal, dar a fost a tatălui ei, așa că înțeleg de ce face asta.
Privesc spre Katelyn care se oprește și nu îi mai desface centura iui Elle atunci când îmi întind eu mâna spre centura lui Peyton. Îi zâmbesc pentru că, sincer să fiu, nu știu cc altceva să mai fac atunci când vine vorba de ea. Ea nu zâmbește și rămâne impasibilă. Dacă aș spune că sunt confuz, ar fi o afirmație modestă. Dacă aș fi fost Liam, ea mi-ar fi zâmbit, mi-ar fi făcut cu ochiul și probabil mi-ar fi trimis un afurisit de pupic în semn de mulțumire.
Dar cu mine nu se comportă Ia fel; la mine se uită cu privirea aia fixă. Iar eu am de gând să schimb situația.
Trag centura de siguranță pe după capul lui Peyton și o las să-mi cadă în brațe. Nu se trezește atunci când o ridic și am grijă să nu-și scape mingea de fotbal. Îmi amintesc cum reacționa Quinn atunci când își pierdea păturica. A trebuit să mă lupt cu Bau-Bau și cu multe lacrimi, iar Peyton nu are nevoie de așa ceva în acest moment. Și nici Katelyn.
Cu Peyton în brațele mele, o aștept pe Katelyn până o ia pc Elle. Pot auzi cum icnește când o ridică și îmi doresc s-o fi dus pc Peyton la autocar și sa mă fi întors după Elle, dar am senzația că Katelyn s-a obișnuit deja să facă totul singură. Nu poate fi ușor pentru ea să aibă grijă singură dc gemene, mai ales la vârsta asta când încă depind de ea.
Imediat ce o ia în brațe pc Elle, ne îndreptăm spre autocar. E întuneric, dar eu știu cum să mă descurc. Ușa de la separeul fetelor e deschisă. O așez pe Peyton pe patul de jos și mă dau la o parte să aibă loc Katelyn să o aducă și pc Elle. Spațiul e limitat în autocar și folosesc asta în avantajul meu. În momentul în care Katelyn se atinge de niine, trebuie să fac tot posibilul să mă abțin, să nu o iau pe Elle clin brațele ci doar ca să-i pot arăta camera mea.
Ratez ocazia, fiindcă ea face câțiva pași mai încolo. Lasă capul în jos, apoi își întoarce fața spre mine. Eu îmi retrag mâna, departe de a ei, și ies afară din încăpere. Trebuie să cobor din autocar. În loc să fac asta, eu mă așez și îmi las capul pe spate, apoi închid ochii. Nu știu cum o să rezist să fiu în preajma ei atâta timp. O să fim în același loc, zi după zi și noapte după noapte, cu excepția cazurilor în care vom avea treburi diferite de făcut. Prietenii noștri sunt împreună și asta ne unește. Uneori stau și mă întreb de ce m-am mutat în Beaumont. Oare datorită

acelei legături care s-a format între noi în noaptea în care ne-am întâlnit? Vreau să cred ca nu ăsta a fost motivul. Îmi tot spun că am facut-o pentru Quinn și pentru formație, pentru o viață mai bună. Că prezența ei e doar un bonus.

În momentul în care o aud închizând ușa de la separeul fetelor, îmi trag căciula pe ochi. Știu că e lângă mine. M-am îmbufnat ca un copil răsfățat; un nărav de-al lui Quinn. HI are obiceiul sî stea în fotoliu cu șapca trasă peste ochi și să mă ignore până când cedez eu primul. Întotdeauna cedez eu primul. Nu vreau ca ea să vadă confuzia de pe chipul meu. Cât sunt de disperat după ea. Nu vreau să știe că m a prins în mrejele ei și ca mă poate călca în picioare ca pe iui covor.

Vreau să îmi ridic căciula, clar ea va pleca de îndată ce voi face asta, așa că stau nemișcat și mă prefac că dorm, doar ca să mai rămână puțin. Simt cum se mișca scaunul, de parcă s-ar apleca deasupra lui încercând să-și dea scama dacă dorm sau nu. Respiră normal: inspiră, apoi expiră. Parfumul ei are un miros pregnant. Știu că s-a dat cu el înainte să vină aici. Dacă aș ii acum în spatele ei, aș inspira adânc doar ca să i miros șamponul de cocos și linie, o combinație pe care am ajuns s-o ador deoarece îmi amintește de ea.

— Ce faci?

F vocea lui Josie. Știu că ar trebui să ie spun că sunt treaz, dar sunt curios despre ce vor vorbi. Am devenit oficial un jeg uman. Ar trebui să-mi fie rușine. Dar nu-mi e. Sunt meschin și disperat după o metodă prin care s-o cuceresc.

— Tocmai le-am pus pe fete în paturile lor.

— În momentul ăsta, adică.

— Acum… eu… eu nu…

Încerc să îmi potolesc respirația, dar bâlbâielile lui Katelyn mă incită. Oare cu ii provoc astfel de trăiri?

— Știi că e normal să ieși cu cineva. Mason și-ar dori să îți vezi de viața ta.

Îmi vine să sar în sus și s-o pup pe losic în acest moment. Asta aș face. Chiar dacă asta ar însemna să încasez o mamă de bătaie de la Liam, ar merita pe deplin.

— E prea devreme.

— A trecut un an.

— Nu, nu a trecut. Au trecut doar zece luni. Mai sunt două luni până se împlinește un an. Și oricum, tu ai așteptat trei ani după

ce te-a părăsit Liam.

Josie pune jos ceva și vine mai aproape. Cel puțin așa cred eu.

— Liam m-a părăsit, Katelyn, nu a murit. Am așteptat, fiindcă m-arn rugat neîncetat să se întoarcă. E o diferență.

— Habar nu ai despre ce vorbești.

Se așterne tăcerea. Acum ar fi momentul ideal să le spun că sunt treaz, dar mi-e prea frică să pot face asta. Sunt curios dacă sc holbează una la alta asemenea copiilor de grădiniță. Ca la jocul acela unde primul care zâmbește pierde. Eu nu am pierdut niciodată. Asta pentru că nu m-a invitat nimeni niciodată să joc, dar i-am privit de la distanță pe ceilalți și mereu m-am întrebat cum pol oamenii, și mai ales copiii, să nu schițeze ni- cio emoție atâta timp.

— Hei, autocarul ăsta nu o să-și împacheteze singur lucrurile!

Slavă Cerului că a venit Liam! El o să le urnească din loc pe fete, să pot și eu să mă trezesc.

— Scuze, ne-am luat cu vorba.

Aud un sărut zgomotos. Liam e un afurisit tare norocos.

— Mai am de adus valizele și apoi putem pleca.

La naiba! Am uitat de valiza ei. În loc s-o ajut> lâncezesc în scaunul lui Liam și îmi plâng de milă. Ce naiba se întâmplă cu mine?

— Te poți trezi, au ieșit.

M-a prins. Îmi ridic căciula și niî uit la Liam. Dă din cap dezaprobator, cu un rânjet mare pe față. Uită că eu sunt mai mare decât el.

— Ce naiba faci? mă întreabă pc un ton șoptit.

— Îmi plâng dc milă, nu c evident? spun, trecându-mi mâinile peste falä.

Îmi aranjez căciula, apoi mă ridic în picioare.

— O să își vină ea în fire.

Scutur din cap.

— Sincer? Nu cred că o va face. Eu nu sunt genul ei.

— Am văzut cum se uită la tine și, în plus, vorbește cu Josie despre tine. Dacă nu ar li adevărat că i-ai picat cu tronc, nu ar intra în panică de fiecare dată când îi spun că trebuie să colaboreze cu tine.

— Fad tâmpeniile alea dinadins?

— Desigur. Amândoi sunteți prietenii inei și vreau să vă văd fericiți. Eu cred că o s-o faci nespus de fericită. Trebuie doar să

deschidă ochii.

Liam mă bate pe spate și coboară din autocar. Eu îl urmez și o văd pe Katelyn lângă mașina ei, cu brațele pline de lucruri. Mă îndrept spre ea, cu mâinile în buzunare, și mă opresc fix în fața ei.

— Pot să te ajut?

Ea se uită la mine și își arcuiește puțin buzele. Mă mulțumesc și cu atât. Îi iau bagajele din brațe și le duc la autocar. Doar că, de data asta, mă voi comporta ca un cavaler. Îi las poșeta pe scaun și pun în liniște valizele fetelor deasupra patului lor.

Când închid ușa, o găsesc pe ea de cealaltă parte, îndeajuns dc aproape să o pot atinge. Își ridică privirea spre mine. Ochii ei îmi cercetează cu atenție fața, apoi brațele, apoi iar fața. Nu-mi dau seama dacă ceea ce vede îi face plăcere sau nu.

Își ridică mâna. Ku îmi țin respirația, nerăbdător să aflu ce are de gând să facă. Ochii ei îi întâlnesc întruna pe ai mei și observ că sunt plini dc îndoieli. Vreau să aprob din cap sau să- i spun că mă poate atinge, dar mi-e frică să vorbesc. Ea lasă mâna jos mai devreme decât mi-ar fi plăcut mie.

— Îți mulțumesc, Harrison!

Felul în care îmi pronunță numele mă tace să înghit în sec.

— Cu plăcere, Katelyn!

Îi întorc spatele și mă duc în mica mea cameră, apoi mă arunc pe pat și încerc să scap de erecția spontană.

O sa fie un turneu enervant de lung.

Capitolul 4
Katelyn

Mason, cum ai ajuns aici?

— La ce te referii Am venit pe jos.

— Și ai avut mult de umblați

— Ce. Tot îndrugi acolol Mereu vin pe jos acasă de la școală.

— Dar tu ești…

— Ce sunt? Ce se petrece aici, Katetyn? De ce te îndepărtezi de minei

Mă uit la distanța dintre noi și mă apropii de el. Își întinde brațul pregătit să mă ia de mână. Reacționez distinctiv, de parcă am mai făcut asta de un milion de ori. Chiar am făcut-o. Dc când

mă știu, ham tot ținut de mână. Raima mea se lipește de a lui și mă strânge tare. Mă uit la mâinile noastre împreunate și observ că verighetele strălucesc în lumina soarelui.

Soarel Credeam că suntem înăuntru.

Arunc o privire în jurul meu. Suntem înconjurați de flori și spice de grâu. Nu am mai fost aici până acum.

Mason mă cuprinde în brațe și își lipește buzele dc urechea mea. Rămânem așa o perioadă, fiindcă mă tem de despărțire.

— A sosit timpul Katetyn.

Nu îl întreb la ce se referă, deoarece mi-e frică de răspuns.

— Rămâi cu mine!

Mason se retrage și zâmbește. Mi-a fost atât de dor de el! Fetele se vor bucura enorm când vor afla că s-a întors. Că s-a întors la noi și că totul a fost doar un vis urât.

Îmi ia mâna și o duce spre gură, apoi îmi sărută verigheta si inelul de logodnă.

— Te voi iubi mereu, orice s-ar întâmpla!

Apoi dispare, pur și simplu.

— Mason, intoarce-te! Te rog! Nu pot trăi fără tine!

Fug și îl caut, oriunde s-ar fi dus. Mă uit în jos. Totul e întunecai. Sunt desculță și picioarele îmi sângerează.

— Katelyn?

Tresar când simt că îmi scutură brațul, il recunosc după voce. Îmi îndrept poziția și pun cartea pe care o citeam în poală. Dau la o parte părul încâlcit care mi s-a lipit de față. Nu-mi vine să cred că e la câțiva centimetri distanță dc mine și mă privește fix. Arăt groaznic.

Îmi oferă un șervețel. Eu îl privesc întrebătoare.

— Plângeai.

Iau șervețelul din mâna lui și îmi șterg ochii. Nu 1 am mai visat pc Mason de luni bune și niciodată ca acum. Visam întotdeauna momentul accidentului, așa cum cred eu că s-a întâmplat. Visul ăsta... înseamnă altceva, dar întrebarea e ce anume?

— Mulțumesc, spun, după ce îmi dreg glasul.

El se ridică și dă din cap, apoi se îndreaptă spre fotoliul pe care a stat până când m-a trezit. Suntem pc autostradă, mă uit pe geam la holdele care par să zboare pe lângă noi. Nu știu unde suntem, dar mai văd câte o fermă, ici-colo, din când în când.

Harrison își drege vocea. Primul meu gest e să mă uit în direcția lui. Își trece mâna peste căciula neagră, care sc trage un pic în sus și-n jos. Eu urmăresc scena cu atenție, sperând să i pot vedea măcar o șuviță din păr. Îmi doresc să-și dea căciula aia jos, dar nu o face niciodată. Dacă aș fi mai curajoasă, i-aș smulge-o de pe cap și aș fugi. Aș arde chestia aia într-o clipă de neatenție din partea lui.

Căciula se mișcă doar câțiva centimetri și nu iasă nimic la vedere. El arunca o privire în direcția mea și mă prinde că mă holbez. Xu mă pot uita în altă parte, deși ar trebui s-o fac. Caut pe cineva să mă scoată din încurcătura asta. Nu c nimeni. Suntem doar noi doi.

Îl știu pe bărbatul ăsta de luni bune. Am luat cina cu el. Lucrăm împreună aproape zilnic. Când nu avem nimic de făcut, ne petrecem timpul unul In compania celuilalt, deci, pentru numele lui Dumnezeu, de ce trebuie să mai fie o persoană lângă noi? Eu sunt o profesionistă. El e un profesionist. Putem să ne comportăm ca doi adulți.

Nu-i asa?

Mă întorc spre el și îi întâlnesc privirea. El își scutură capul, se întoarce și privește pe fereastră. Deschid gura să spun ceva... orice, dar nu-mi găsesc cuvintele. Nu înțeleg de ce nu pol să vorbesc cu el. Comportamentul meu față de el nu are nicio logică. Sunt sigură că e un om bun, chiar dacă are tatuaje pe ambele brațe. Și-a făcut un tatuaj pana și pe picior. Are ceva desenat pe gambă, dar ar trebui să ma aplec sau sa-l întreb direct pe el ca să aflu ce anume.

Aș putea „scăpa* un pix următoarea dată când voi sta lângă el, să mă pot uita mai bine. Oare cât timp îi ia unei persoane să ridice un pix și să memoreze ceva? Probabil mai mult decât am cu la dispoziție, fiindcă e mereu cu ochii pe mine. De parcă el ar fi un magnet și eu metalul de care trebuie să se atașeze. Doar că asta e o prostie, fiindcă magneții atrag alți magneți și eu nu sunt un magnet.

Când se ridică de pe fotoliu, cu tresar și scap cartea pe care o aveam în poală. Îl urmăresc cu privirea cum sc îndreaptă spre coridor. Intră în camera fetelor și, înainte să apuc eu să mă ridic și să-l întreb ce naiba caută acolo, îl văd ieșind cu Elle în brațe. Fetița stă agățată dc gâtul lui. Își îngroapă fața în tricoul lui.

Vine cu ea la mine.

— Plângea.

Îmi mut privirea de la el la fiica mea, apoi spre coridor. El a auzit o plângând și eu nu? Ce fel dc mamă sunt eu?

Mă întind s-o iau în brațe, dar ea încă se agață de el. Suspină ușor, și mie mi se rupe sufletul. E supărată, dar prefera să o consoleze el in locul meu. Nu ințeleg de ce.

— O pot ține în brațe până adoarme din nou, se oferă el.

Are o voce blândă și tandră. Aprob din cap, chiar dacă mă doare sî fac asta. Ea are nevoie de mama ei, nu de el. Eu sunt cea care are grijă de fete. Eu. Dar, cu toate acestea, ai zice că Marrison o ține în brațe încă din ziua în care s-a născut.

Îl privesc cum se așază cu ca în brațe, cât de încet și atent se mișcă. Își rabatează fotoliul și o culcă pe Elle peste pieptul lui. Eu mă ridic și ii acopăr pe amândoi cu pătura mea. El îmi zâmbește ușor, de parcă gestul meu a fost cel mai frumos lucru pe care l-a făcut vreodată cineva pentru el. Închide ochii și își înfășoară brațele în jurul puiului meu. Mă întreb dacă își dă seama că în mâinile lui ține jumătate din viața mea.

Îi dau părul la o parte de pe față și pun mâna pe fruntea ci să mă asigur că nu arc febră. Poate că o afectează drumul ăsta lung, poate că îi face rău. Asta e prima lor excursie. Quinn a făcut asta de multe ori până acum, dar fetele nu au fost nicăieri altundeva.

— Eu zic că e bine, probabil a visat urât, spune Harrison fară să deschidă ochii.

Nu-mi face plăcere să recunosc asta, dar e clar că se pricepe la copii. Tot ce pot face acum c să mă dau la o parte și să-l privesc cum o apără de coșmaruri.

— Crezi ca ar trebui să-i trezim?

Voci de copii inii răsună în urechi. Deschid încet ochii și observ trei persoane care se holbează la mine. Una, în special,

M.i cu brațele încrucișate. Îi lipsește mingea de fotbal și mă întreb» preț de o secundă, dacă își dă scama că nu o ține în mână. Nu zic nimic, să nu-i atrag atenția asupra acestui lucru. Poate •ullet . I ea are nevoie de excursia asta mai mult decât noi, ceilalți.

Mă întind și constat imediat că dormitul intr-un fotoliu e» liinuitor. Apoi îmi amintesc de ce am rămas aici și observ că I larrison și Pile încă dorm buștean, acoperiți cu pătura mea. Nc pare că ea nu s a mișcat deloc și, judecând după poziția brațelor

lui, aș zice că o ține destul de strâns.

— Șlii cumva dacă ne vom opri curând? întreabă Quinn. Nu l-am prea văzut de când am pornit la drum. El și Noah și-au petrecut cea mai mare parte a timpului în camera lui

Uam și a lui Josie, cu jocuri video.

— Eu...

Vocea mi-e răgușită și asta îi face pe toți să râdă.

— Nu știu, dar o să mă interesez. Sunt sigură că vă e foame. Gândiți-vă ca, după prima oprire, o sa stăm mai mult prin hoteluri.

— Da! spune Quinn, ridicându-și mâinile. Prieteni, hotelurile sunt grozave și vă aduc câtă mâncare vreți. În plus, tatălui meu nu îi pasa dacă sar în pat.

— Ba îmi pasă, dar nu te-am prins niciodată făcând asta. Quinn întoarce repede capul. Nu sunt sigură dacă a dat sau nu de belea. Harrison îi face cu ochiul, apoi Quinn zâmbește. Are câțiva dințișori lipsă.

— Pc ca cum o trezim?

— Uitc-așa.

Înainte să pot spune eu ceva, Peyton o plesnește pe Elle, iar ca începe să plângă. Harrison se ridică și o îndepărtează pe Elle de mânia lui Peyton. Eu o trag deoparte pe Peyton.

— Ce te-a apucat?

Încerc să mă uit la Peyton, dar nu îmi pot lua ochii de la Harrison și Bile. El o ține în brațe și îi masează spatele în zona în care a lovit-o sora ei.

Peyton își încrucișează brațele și privește în altă parte.

— Cc sc petrece aici? Aveți impresia că suntem o grădină zoo ambulantă? spune Liam.

El și Josie se alătură circului nostru matinal, josic o ia pe Elle de la Harrison, care nu pare prea încântat. În timp ce Peyton se holbează la mine, Liam îi ciufulește pe Noah și pe Quinn. Eu o iau de mână și o duc în camera mea. Cine a spus că e ușor să trăiești într-un autocar de turneu s-a înșelat amarnic. În camerele noastre abia încap paturi dc doua persoane și doi bărbați în toată firea trebuie sî împartă o cușetă.

— Ce s-a întâmplat, Peyton? De ce ai lovit-o pe sora ta?

— Fiindcă așa mi-a venit.

— Ăsta nu e un răspuns și, în plus, știi prea bine că nu e frumos să lovești pe cineva.

— Și File mă lovește pe mine.
— Peyton…
— NU! Tu întotdeauna ții cu ea! Ea mă lovește mereu, dar tu nu zici nimic pentru că e preferata ta și eu am fost preferata lui lați, dar el nu mai e și eu sunt a nimănui!
Țipă cât o țin plămânii, suficient de tare ca să o poată auzi toți din autocar. Îi curg lacrimi pc obraji. Întind brațele spre ea, dar mă plesnește peste mână. Nu vrea s-o ating.
Ușa de la cameră se deschide. Liam stă în prag. Se uita la mine, apoi la Peyton. O ridică și o ține în brațe. Imediat aud cum se închide ușa camerei lui. Ies pc hol și încerc să ascult ce ii spune, dar el vorbește în șoaptă. Aud cum plânge, dar nu am cum să o ajut. Nu-mi pot consola nici măcar una dintre fete.
Josie mă trage spre ea și mă cuprinde în brațe.
— Ne vom opri curând să ne odihnim. Toți stăm înghesuiți aici și nu suntem obișnuiți cu spațiile aglomerate. Ea va li bine.
— Și dacă nu va fi?
Atunci vom găsi o soluție. Poate că ar trebui să le consul- lo un psiholog după ce ne întoarcem. Sa vorbească și cu altcineva în afară de mama lor.
— Elle a avut un coșmar noaptea trecută. Eu nici măcar nu am auzit-o plângând, d Harrison. A mers după ea și a luat-o în brațe. Când am încercat să o iau eu, nu a vrut să se dezlipească dc el. A adormit in fotoliu cu puiul meu în brațe și a trebuit să privesc cum alt bărbat o îmbrățișează pe fata lui Mason.
Josie se retrage și mă privește, mângâindu-mi ușor obrajii.
— Mason ar fi de acord cu Harrison, Katelyn. Ar trebui sa-i dai o șansă.
Ea pleacă și nu așteaptă să-i răspund, dar eu totuși o fac.
— Nu pot.

Capitolul 5
Harrison

Mi-ain creat propria rutină pentru zilele în care trebuie să cântăm. Încep cu o alergare ușoară în cel mai apropiat parc, departe de hotel și de tot răsfățul ăla. Sam nu a fost niciodată de acord cu asta, dar pe mine mă ajuta să-mi limpezesc

gândurile. Își tăcea mereu griji că o să mă întorc cu vreo admiratoare. După părerea mea, dacă reușeau să sc țină de mine, meritau să vină la hotel și să ne petrecem timpul împreună.
După alergare, caut o cafenea locală și cumpăr o cafea pe care o beau in drum spre hotel. Acolo iau micul dejun și fac un duș, înainte să plec ia repetiții. Dacă stau bine să mă gândesc, constat că am o rutină foarte banală.
Când mă trezesc în confortul acestui pat, înconjurat de așternuturi din bumbac egiptean și cu Quinn care sforăie lângă mine, îmi dau seama că nu trebuie să-mi schimb rutina. Pot să mă ridic din pat și să fac lot ce făceam și până acum, sau pot să schimb ceva. Întrebarea firească este următoarea: cât de mult trebuie să mă schimb pentru ca ea să vadă cum sunt eu cu adevărat? Am observat cum se uită la tatuajele mele. Evident că pe Liam nu îl privește așa. Doar pe mine. Habar n-am de ce, dar vreau ca situația să se schimbe.
Aveam de gând să vorbesc cu ea noaptea trecută, după ce ne-arn cazat la hotel. Mă gândeam la un motiv să o invit în jacuzzi, dar nu am găsii linul foarte plauzibil. La un moment dat, mă gândeam s-o implic și pe Josie în planul meu diabolic, dar apoi mi-am dat seama că mi-o căutam cu lumânarea.
În schimb, am rămas pe coridor în fața ușii mele și am privit-o în timp ce o descuia pe a ei. S-a uitat spre mine o fracțiune de secundă, înainte ca ușa masivă să ne separe și zgomotul scc al încuietorii să-mi pecetluiască din nou soarta.
Mă holbez la tavan și mă întreb clacă am destul timp la dispoziție să număr toate petele de pe el, înainte să se trezească Quinn și să ceară micul dejun. Singura problema e că mi se încețoșează vederea după ce număr a cincea pată. Am mai înregistrat un eșec.
Trag păturile de pe mine și mă duc direct către duș. Ar trebui să-mi reiau vechile obiceiuri, josie poate avea grijă de Quinn sau, în ccl mai rău caz, ar putea trece menajera pe aici să vadă de el. E destul de mare pentru a rămâne singur în cameră timp de o oră și, în plus, are un telefon mobil. Cu siguranță nu s-ar speria dacă i-aș trimite un mesaj să îi spun că am ieșit să alerg. Însă probabil s-ar speria dacă s-ar trezi și nu m-ar găsi aici. Ultimul lucru pe care vreau să-l fac e să-l supăr pe el sau să afle Katelyn că l-am lăsat singur. Nu vreau ca ea să-și fiică o

impresie greșită despre mine.

Intru la duș și dau drumul la apă. E rece și îmi biciuiește pielea; eu rămân ferm pe poziție și încasez pedeapsa. Pentru ce, nu știu. Poate că asta merit, fiindcă tânjesc după o femeie care, în mod evident, nu mă vrea. Poate că acele indicii pe care eu cred că mi le dă sunt doar rezultatul imaginației mele sadice. Probabil că mă săgetează din priviri ori de câte ori îi întorc spatele.

Stau sub jetul de apa, care s-a mai încălzit puțin. Iau săpunul, îl înmoi și îmi frec corpul cu el. Constat că am un loc liber pe braț și mă gândesc să-mi fac o programare la salonul de latuaje. Am o viziune. Katelyn îmi apare înaintea ochilor, complet goală, cu părul ei lung și închis la culoare revărsat în valuri pe umeri. Stă în fața mea cu mâinile în șolduri Are un tatuaj, un desen subtil cu niște crini care $e întind de la șold până pe spate. Dacă simplul gând mă excită la culme, nu știu cum voi reacționa în cazul în care chiar se va decide să-și facă unul.

Aș leșina dacă mt-ar da voie să îl văd.

Aș muri dacă mi-ar da voie să îl ating.

Mă întorc în cameră și îl găsesc treaz pe Quinn, butonând telecomanda. Îmi zâmbește, apoi își întoarce din nou privirea spre televizor. În curând va împlini opt ani și va merge în clasa a treia. Nu-mi vine sa cred că obișnuiam sa-l țin în brațe și să-l legăn până adormea. Crește atât de repede și eu nu pot ține pasul cu el.

— Vrei să nc uităm la desene animate?

Quinn îmi face semn sa mă așez lângă el pe pat. Îmi face cu ochiul, apoi începe să râdă. Nu mă pot abține să nu râd și eu. Nu de el, d împreună cu el. El îmi face viața mai frumoasă. Mă așez lângă el și îmi petrec brațul în jurul lui. Mi se lipește de piept. Îmi pun capul peste al lui și ne uităm împreună la serialele matinale.

S-a adaptat foarte repede după mutarea noastră în Beaumont. Sunt sigur că-i este dor de meditatorul lui, dar îmi face plăcere să știu că ia autobuzul școlar în fiecare dimineață și că își petrece timpul într-o clasă plină de elevi. Eu nu știu să-i pregătesc pachețelul cu mâncare sau să-l ajut să-și facă ghiozdanul. Trebuie sa relaționeze cu ceilalți copii de vârsta lui și să nu mai apeleze la mine sau la televizor atunci când sc plictisește, îmi place ce fel de relație s-a format între el și Noah, care a devenit un fel de frate mai mare pentru Quinn. Dacă n-aș

ști mai bine, aș spune că totul este în regulă… Cu excepția faptului că eu nu am noroc în dragoste. Se pare că tânjesc după cineva care nu vrea să aibă nimic de-a face cu mine.

Niște ciocănit uri mă trezesc brusc din somn. Îmi târăsc fundul penibil până la ușă. Nu sunt sigur cât e ceasul, dar soarele strălucește prin fereastra camerei mele. Ar trebui să-mi amintesc să las ruletele înainte să mă culc. Aud din nou ciocănituri, mai puternice de data asta. Îmi frec capul și mă trag ușor de păr… Am nevoie de o tunsoare; deja e prea lung.

— Vin acum! strig în momentul în care persoana nerăbdătoare bate iar în ușă.

Trag zăvorul și deschid încuictoarca. In Los Angeles nu poți fi niciodată prea precaut. Deschid ușa și descopăr în prag o gagică beton. E înaltă și slăbuță. Are părul prins în coadă de cal. Îmi cobor privirea și observ că își ascunde ochii în spatele unor ochelari fumurii. S-a dat cu ruj într-o nuanță de roșu intens și mă întreb oare cât timp rni-ar lua să îi dau jos de pe buze porcăria aia. Poartă un tricou negru, strâmt, cu sigla formației 4225 West pe piepl. Minunat> i-am deschis ușa unei admiratoare. Sarn va avea de furcă cu fata asta. Continui s-o studiez din cap pănă-n picioare. Blugii strâmți îi accentuează silueta.

Își pune mâna pe șold și oftează.

— Asta e destul de greu. Poți să mă lași să intru?

Mă uit la cealaltă mână si observ că are la ea o chestie mare. Care face mult zgomot.

— Te cunosc de undeva?

— Sigur că mă cunoști.

Vorbește cu atâta încredere, încât mă determină să deschid ușa larg și s-o las să intre. Când trece pe lângă mine, observ că în acea chestie marc e un bebeluș. Puicuța asta și a adus copilul la mine acasă. Sper că nu i-am promis că o să am eu grijă de. El. Știu că am băut cam mult azi-noapte, dar sunt destul de sigur că nti-aș aminti dacă am promis cuiva că voi schimba scutece.

O urmez până în sufragerie. Ea se așază pe canapea și își lasă copilul pe podea, în chestia care arată ca o scoică. Eu stau in picioare, vizavi de ea, lipit de perete, încă nesigur dacă o cunosc sau nu pe această femeie.

— Îți amintești de mine?

Clatin din cap că nu.

— Mda, probabil că nu. Te-ai îmbătat criță.

— Eu nu mă îmbăt, îi răspund.

Mereu m-am mândrit cu asta, că nu be.au niciodată până uit cine sunt. Oamenii iau decizii stupide la beție.

— Ei bine, așa ai fost în seara aia.

— Cum te cheamă?

Abia acum îmi dau seama că am făcut o greșeală atunci când am primit-o în casă.

— Alicia.

— Alicia și mai cum?

Tucker. Alicia Tuckcr. Ne-am întâlnit acum vreo zece luni.

Nu sunt prost. Știu să calculez. Știu că durează nouă luni pentru ca un copil să-și facă treaba.

— Văd că ai fost ocupată de când ne-am cunoscut.

Comentariul meu o face să-și smulgă ochelarii de soare de la ochi. Dacă privirile ar putea ucide, eu aș cădea mort pe podea chiar acum și ea mi-arfura toți banii.

— Ne-am întâlnit acum zece luni la unul dintre concertele voastre. Eu am fost în culise, apoi am ieșit împreună la un bar. 7 l-am făcut cinste cit o băutură și tu mai adus înapoi aici.

— Bine.

Nu știu ce altceva să mai spun. Îmi pot imagina ce am făcui după ce ne-arn întors aici și îmi pare rău s-o spun, dar nu a fost ceva memorabil.

— In fine, ăsta…

Arată spre scoica de pe podea.

— Eal tău.

Cele trei cuvinte capătă ecou. Am auzit-o tare și clar. Nu e nevoie să repete. Mă uit la ea, apoi la scoică. Copilul e înfofolit peste tot în afară de zona feței. Nu-mi dau seama dacă e băiat sau fată. Sincer, ; nici nu-mi pasa. Tipa asta a înnebunit. Eu întotdeauna folosesc mijloacele contraceptive.

— De ce ești așa de sigură ca e copilul meu?

— Pentru că tn-atn culcat cu tine și am rămas gravidă.

— Imposibil. Eu nu beau tocmai ca să evit situațiile de genul asta. Întotdeauna folosesc ce trebuie ca să nu se întâmple ceva. Plodul tău nu e al meu.

— Ba e.

— Ai măcar habar dacă ai născut băiat sau fată?

Ea își dă ochii peste cap și își pune mâinile în șolduri. O pironesc cu privirea, fiindcă nu sunt dispus să cedez în fața ei. Îi

sună telefonul. Îl scoate din buzunar și se uită la ecran, apoi zâmbește. Cum poate să zâmbească într-un moment atât de important? \ru are niciun motiv să zâmbească. Ea dă vina pe mine pentru greșeala ei. Pune telefonul înapoi în buzunar și mă privește.

— Ascultă. Mi-a plăcut de line. Am venit la concertul tău, am intrat în culise și tc-am întâlnit. Ți-am făcut cinste cu o băutură și am ajuns înapoi aici. Sunt sigură că ești suficient de isteț să îți dai seama ce a urmat.

— Despre ce vorbești, tată?

Clipesc de câteva ori și ma întreb de ce mi-am amintit tocmai ziua în care mi l-a adus.

— Nu mă băga în seamă, amice. Cred c-ar trebui să mergem.

El dă din cap și coboară din pat. Ll privesc cu câtă lejeritate și încredere se învârte prin cameră. S-a obișnuit deja cu stilul ăsta de viați și într-un fel urăsc asta.

Ajungem la sala de spectacol exact la timp pentru proba de sunet. Solistul care cântă în deschiderea concertului nostru termină imediat ce ajungem noi. Puștiul ne strânge mâinile, ne lauda muzica și vorbește întruna despre cât de recunoscător ne este. Îi las pe Liam și pe Katelyn să vorbească cu el, cu toate că aș prefera ca ea să vină cu mine. Aș putea s-o învăț să bată tobele, stând în poala mea. Mă enervează cum e îmbrăcată. Are o fusta mai scurtă ca de obicei și poartă un tricou cu formația noastră. Vreau să-l sfâșii în bucățele ca să adu ce ascunde pe dedesubt, iar fusta vreau s-o văd pe podeaua camerei melc sau ridicată până la brâu.

Încep și eu proba de sunet și cânt câteva acorduri pentru ca Tyler să-și dea seama ce are de făcut. Ăsta va fi primul său concert mare și vreau să mă asigur că totul merge ca la carte.

Liam ni se alătură într-un final pe scenă și începe să ne spună cum ar vrea el să procedăm. Cântă prima strofa din fiecare cântec pregătit pentru seara asta. În general, repetițiile ne-au ieșit destul dc bine. Tyler nu a fost prea mulțumit de calitatea unor cântece, dar am efectuat ajustări și am terminat exact înainte sa se deschidă ușile.

Ies pe ușa principală să văd cum se descurcă Luke la standul cu accesorii. Nu am avut ocazia până acum să văd ce a comandat Katelyn pentru concertele noastre. Avem tricouri cu poza noului nostru album, brelocuri, șnururi pentru ecusoane și

cinci modele diferite de postere cu mine, Liam și JD. Asta e ceva nou. De obicei, doar Liam apărea pe postere, dar acum suntem toți trei. Trebuie să recunosc că mă bucur că ne-a inclus și pc noi.
Îmi aud numele și ridic privirea. Câteva fete vin spre mine, dar Katelyn e singura care mi-a captat atenția. Mă caută.
În timp ce mă îndrept spre ea, nu înă pot abține să nu zâmbesc cu gura până la urechi.

Capitolul 6
Katelyn

Astăzi ar trebui să-mi facă cineva o perfuzie cu cafea. Nu știu dacă pot face asta. Liam a făcut totul să pară foarte ușor, dar mie îmi vine să sar de pe o stanca, fiindcă nu am nici cea mai vagă idee ce se petrece aici.
La început, când am deschis ușa cabinei de probă, am crezut ca e ceva perfect normal. Sî fie trandafiri roșii peste tot, adică. Pe fiecare suprafață din încăpere, doar trandafiri roșii. Am crezut ca e un gest frumos din partea sălii de concerte. Unul exagerat — da —, dar oricum, extrem de frumos.
Până când am auzit strigătele și zgomote de sticlă spartă, asta am crezut. La mine acasă nu au avut loc niciodată acte de violenți Tatăl meu o adoră pe mama, iar ea preferă să fie picurată cu ceară în loc să ridice vocea. In ceea ce-l privește pe Mason, el se răstea doar la televizor. Așa că fiorul ăsta pe care îl simt acum pe șira spinării mă cam neliniștește și, sinceră să fiu, mi-e frică să deschid ușa.
Inspir adâr. C și încerc să mă concentrez. Dacă ar striga Peyton sau Elle de cealaltă parte a ușii, în general m-aș descurca, fiindcă știu care e motivul crizelor lor, dar Liam… pe el nu pot să-l înțeleg.
Înaintea ochilor mei vad doar o explozie nervoasă. Liam trântește depcieți vază după vază și înjură de fiecare dată când vreuna se sparge. Josie are mâinile ridicate și il imploră să se oprească. Iar eu… stau aici și habar n-am ce trebuie să fac.
Jimmy fuge pe lângă mine, sc aruncă în fața lui Liam și îl împinge înapoi pe scaun. Josie se năpustește asupra lui, plângând. Îl îmbrățișează ca și cum cineva i-ar H făcui rău

intenționat.

— Katelyn, du-te și caută-l pe Harrison, spune Jimmy, gâfâind.

Mă uit la Liam și la Josie; niciunul nu mă bagă în seamă, apoi îl privesc din nou pe Jimmy care îmi face semn să plec. Le întorc spatele și plec, cu mapa strânsă la piept, încercând să mi dau scama unde naiba îl pot găsi eu pe Harrison.

Fi caut pe scenă. Îl întreb și pe Tyler dacă l-a văzut cumva. Bat la ușa lui Devon și constat că nu c înăuntru. La baie nu e nimeni. Nu c în camera verde unde sunt copiii, dar Quinii zice că uneori vrea să afle ce cumpără fanii. Minunat. Îi urmez sfatul lui Quinn și mă îndrept spre holul principal. Acolo îl văd imediat. Nu ai cum să ratezi căciula. Nu contează ce culoare are, aș recunoaște-o oriunde.

— Harrison, spun eu, dar nu suficient de tare.

În sinea mea sper să nu mă audă, să mă pot întoarce la Jimmy și să-i spun să I găsească singur pe Harrison, dar cl se întoarce, la fel ca și femeile de lângă el. Probabil că a primit deja numerele lor de teietbn.

Ține capul plecat când vine spre mine. Pentru o clipă, vreau să-și ridice privirea, să-i pot vedea ochii verzi. Sau or li albaștri astăzi? Scutur din cap. Nu-mi vine să cred că știu chiar și asta despre el. Mi-ani depășit limitele. Nu cred că voi ii pregătită vreodată să depășesc cea mai importantă limită, mai ales cu el.

Harrison se oprește în fața mea, cu mâinile băgate în buzunarele bermudelor. Azi poartă bocanci negri, de armată. Umblă cu. Șireturile nelegate. Dacă ar fi Peyton, m-aș apleca imediat să i le leg. Tricoul negru banal îi scoate în evidență bicepșii bine definiți. El nu are aceeași constituție ca Mason. Mason a lost musculos. Se antrena tot timpul. N-avea nevoie să se încordeze ca să-și arate mușchii, se vedeau cu ochiul liber. Mason nu și-ar fi acoperit niciodată corpul cu tatuaje. Spre deosebire de Harrison. Oriunde mă uit, pe brațele lui văd doar tatuaje. Nu, Harrison nu seamănă deloc cu Mason.

În ultima clipă, își ridică privirea, dar eu îmi doresc să nu o li tăcut pentru că m-a lăsat fără cuvinte. Ochii săi sunt albaștri ca cerul, cu o tentă de verde astăzi, eclipsați dc genele lungi. Nu pot să-l privesc; când o fac, nu pot gândi lucid și acum trebuie să-mi pun mintea la contribuție.

Scutur din cap și îmi masez tâmplele.

— Ești bine? mă întreabă el.

Îmi doresc să nu o fi făcut. Nu vreau să-l las să vorbească, nu chiar acum.

— Jimmy m-a trimis după tine. Nu știu ce s-a întâmplat, clar Liam e foarte supărat și dă cu vazele de toți pereții.

Harrison se uită de-a lungul coridorului, apoi își întoarce privirea spre mine. Știu ca e curios, dar eu nu am răspunsuri la întrebările sale. Sinceră să fiu, nu l-am mai văzut niciodată pe Liam în halul ăsta, iar despre dive și cabinele lor de probă am citit doar în reviste. Nu m-am așteptat ca Liam să facă exact ca ele.

Harrison îmi face semn s-o ian înainte, dar eu scutur din cap. Nu-l vreau în spatele meu. Mă fâstâcesc prea mult în preajma lui și nu știu ele ce. Cu siguranța nu vreau sa mă împiedic și sa cad în nas. Îl voi urma eu îndeaproape pe el.

Acum, că sunt în spatele lui, aș vrea să nu fiu. Mă holbez. Nu mă pot abține. Încă o dată, tatuajul de pe gamba lui parcă mă imploră să-l privesc. Mintea mea vrea să afle ce reprezintă, dar gura mea nu are de gând să-l întrebe. Aș aprecia dacă s-ar pune odată de acord.

Ajungem și noi la cabina lor de probă. Harrison nu bate la ușă. Bănuiesc că nici nu trebuie, nii-i așa? Deschide larg ușa și întreabă:

Cc dracu' faceți voi aici?

A vorbit mult prea tare pentru gustul meu.

Jimmy stă rezemat de zid și își scutură capul. Liam stă pe un scaun și Josie îi face masaj pe umeri. Eu nu cred că aș avea curaj să-l ating dacă aș fi în locul ei, dar ca asta face. E mereu alături de bărbatul ei.

— Ce caută toți trandafirii ăștia aici?

Harrison se uită ia mine de parcă aș ști eu răspunsul. Ridic din umeri și mă uit la ceilalți.

— De ce ai adăugat trandafiri pe lista de cerințe? Nu ți-am spus eu că nu vrem flori?

Acum vorbește Liam. Are atâta mânie în glas! Pentru prima dată de când am început eu să lucrez pentru el, se comportă ca șeful meu și nu ca prietenul cel bun. E nervos și dușmănos. S-a înroșit tot și venele îi pulsează pe tâmple. Înțeleg ce simte.

— C-ce? mă bâlbâi eu.

Jimmy își dă ochii peste cap. Harrison doar se uită la mine. Liam își ridică brațele și sare din scaun, iar Josic sc

dezechilibrează puțin.

— Lista de cerințe, Katelyn! De ce ai adăugat flori?

— Dar nu am adăugat.

— Dă-mi să vad!

Liam se apropie de mine cu pași mari și apăsați. Cel din fața mea e alt Liam. Acum e Liam Page, cântărețul, și nu cred că îmi place prea tare dc el în acest moment.

Arunc o privire în dosarul meu și caut lista de cerințe pe care am trimis-o prin fax înainte să pornim la drum. Scap dosarul și imprâștii toate foile pe podea. Liam oftează și începe să scoată

pe gură niște înjuraturi care îmi aduc lacrimi în ochi. Refuz, sa plâng în fața lui. Am senzația că asta va deveni manti a mea.

Mă aplec și încep sî adun toate foile. Acum, ca nu mai sunt puse în ordine, nu o să mai găsesc nimic. Mâinile îmi tremură foarte tare. Urăsc asta. Dc cc a devenit brusc un nemernic? Dacă Mason ar fi fost aici, i-ar fi tras o mama de bătaie fiindcă a îndrăznit sa țipe la mine.

Mason îl lipește pe Liant cu spatele de dulap. Josie începe să țipe înainte să-mi dau eu seama ce se întâmplă. Încerc să-l prind de braț pe Mason, dar fără folos. E prea puternic pentru mine. Liam nu opune rezistență. Îl lasă pe Mason să îl țină în poziția asta.

— Cc dracu' te-a apucat, omule? strigă Liam.

— Nu face pe sfântul cu mine, șobolan nenorocit ce ești! Am văzut că ai țipat, la ea!

— Fiindcă a meritat-o.

După asemenea răspuns, Mason îl izbește pe Liam de dulap încă o dată.

— Dragul meu, te rog, dă i drumul! Nu e mare lucru, insist cu.

— A țipat la tine?

— Da, dar…

— Niciun dar. Doar eu am voie să țip la line.

Îl împing pe Mason cât pot eu de tare și îl fac să slăbească strânsoarea. Liam reușește să evadeze.

— Ce naiba? Doar lu ai voie să țipi la mine? Asta crezi tu, Mason Powell?

Îl împing, iar și iar; apoi il lovesc peste piept cu mâinile mele mici.

Mason se uită în direcția lui Liam, care și-a îngropat fața în

gâtul lui Josic. Știu că râde. Îmi dau seama după cum se mișcă.

— Nu am vrut să sune așa, dragă. Haide, știi prea bine că eu nu aș țipa niciodată la tine.

— Nu îmi vine să cred că ai fost in stare să-l bați pe Liam…

Hai să fim serioși! M-a lipit el cu spatele de dulap, dar nu avea nicio șansă să mă bată.

Mason îl privește pe Liam și scutură din cap. Eu una nu sunt preafericită în momentul ăsta. Mă întorc cu spatele și mă duc la dulapul meu. Îl las pe păluga de Mason singur în mijlocul holului.

Mason pune mâna și îmi blochează dulapul înainte să îl pot eu deschide.

— Haide, draga mea…

Îmi șoptește la ureche, după care mă lipește ușor de ușa închisă. Nu-mi vine să cred cât l-a excitat cearta noastră. Ii simt tăria și oricât de mult aș vrea să-l pot ignora, asta mă face să-l doresc și mai mult.

— Îmi pare rău că ți-am spus prostiile alea. O să mă revanșez față de tine.

— Cum?

— Mmm… tu cam cum crezi?

Atâl mi a trebuit. M-am gândit la Mason și lacrimile au început să apară. Îmi șterg repede fața să nu-mi arăt slăbiciunea în acest moment tensionat. Nu vreau că Liam să se simtă vinovat că eu nu îmi pot face meseria.

— Lasă-mă să t e ajut.

Îmi trag mâna de sub cea a lui Harrison. Nu știu când s-a aplecat să ridice hârtiile, dar acum se holbează la mine și mă trec căldurile.

— Mă descurc.

— Nu, nu te descurci. Uite, Liam caută hârtia asta.

Dau din cap și mă ridic, apoi îi întind lui Liam hârtia pe care mi-a cerut-o. El își scutură capul și mototolește foaia. Își trosnește gâtul și umerii, înainte să mă privească.

— Îmi pare rău că am țipat la tine. E evident că vina aparține administratorilor sălii.

Aruncă mingea de hârtie pe jos și iese ca furtuna din cabina de probă. Mă uit mirată la Josie, care fuge după el. Jimmy îi urmează și ne lasă singuri, pe Harrison și pe ni ine, într-o cameră extrem de dezordonată.

— Ce-a fost asta?

Harrison își drege vocea.*

— Liam nu vrea flori în cabina de probă. Sam i-a trimis cî- leva o singură dată, iar atunci și-a ieșit din minți. Îi amintesc de ca, bănuiesc. Nu prea știu, dar din cauza asta lista de cerințe e atât de importantă.

— De ce? întreb eu.

Încă stau cu spatele la cl. Mi-e mai ușor să vorbim așa.

— Pentru că, dacă ai fi pus flori pe listă, te-ar fi concediat.

— Pentru atâta?

Harrison apare în fața mea ca prin magic. Nici măcar nu am auzit când s-a mișcat. Cum poate cineva care poartă bocanci să nu facă niciun zgomot atunci când se mișcă? El ridica din umeri și întinde mâna spre mine. De ce, habar nu am, poate că vrea să-mi dea deoparte părul răvășit care mi-a intrat în ochi. În orice caz, mă retrag înainte ca el să mă atingă cu degetele, iși lasă mâna jos și coboară privirea. Preferă să se uite la podea.

— Mi-ar plăcea să cred că nu te-ar concedia fiindcă te iubește, dar nu l-am mai văzut niciodată în halul ăsta până acum. Poate că l-a supărat altceva. Oricum, nu mai contează.

Nu? Nu crezi că contează dacă mă concediază? întreb eu neîncrezătoare. Serviciul meu contează pentru mine. Am două fete de crescut și o casă de întreținut. Am nevoie de serviciul ăsta.

Harrison se apropie de mine. Suficient de mult cât să respirăm același aer. Atât de aproape, încât m-ar atinge dacă in-aș mișca oricât de puțin.

— N-o să-l las eu să te concedieze.

De data asta, când încearcă să mă atingă, nu mă mai retrag, îmi aranjează parul în spatele urechilor și simt fiori pe șira spi nării. El oftează și se îndepărtează de mine fără să mai spună altceva. Tresar puțin în momentul în care închide ușa. Mă lasă să mă lupt singură cu gândurile mele despre ceea ce tocmai s-a întâmplat.

Capitolul 7
Harrison

Am atins-o.

M-a lăsat s-o ating.

Apoi m-am oprit.
Oare de ce m-am oprit?
Habar n-am.
Mă îndepărtez de ea cu pași grei. Îmi țiuie urechile. Fiecare părticică din mine îmi spune să mă întorc. Să mă întorc în cameră și s-o iau de mână. Ar fi suficient să-i mângâi degetele. Nu ani pretenții.
Deși, recunosc că vreau mai mult.
Ha nu e pregătită.
Poate că nu va fi niciodată.
Oare pot trăi cu gândul ăsta? Probabil, nu sunt sigur. Nu am mai simțit niciodată așa ceva. Tot ce știu e ca în momentul acela inimaginabil dc scurt în care am atins-o, când părul ei mi-a mângâiat degetele și i-ain văzut sclipirea din ochi, m-am simțit capabil dc orice fiindcă nu s-a îndepărtat de mine, nici măcar nu a privit în altă parte. A rămas pe loc și mi-a permis să-i explorez o mică părticică a corpului, iar acum acel moment va rămâne întipărit în memoria mea până când voi avea ocazia să-l repet.
Îl găsesc pe Li am și observ că patrulează prin încăpere.
— Ce naiba a fost asta? îl întreb eu.
Nu-mi place cum a vorbit cu Katclyn. Da, înțeleg că turneul e stresant, dar de data asta se presupune că tăcem totul de plăcere. Ar trebui să le arătăm membrilor familiei cum trăim noi departe de casă. Katelyn va fi dispusă să demisioneze, fiindcă cl $-a purtat cu ea de parcă ar fi făcut ceva greșit, iar eu nu pot accepta asta.
Liam îmi aruncă o privire vinovată. Își scutură capul, își ircacă fața cu mâinile, iar apoi țipă, cuprins de frustrare. Are noroc că Devon cântă pe scenă și nimeni nu îl poate auzi.
— Nu-mi vine să cred în ce hal am țipat la Katelyn!
— Care-a fost faza?
— Șam, din nou.
— Mă gândeam eu, dar nu c vina Iui Katelyn. Ea nu știe cc obiceiuri avea Sam. Dac-ar ști, cu siguranță nu ar acționa fără să ne întrebe.
— Știu.
Liam se îndreaptă spre perete și se reazemă de el.
— Îți amintești primul nostru concert? Doamne, când am deschis ușa și i-am văzut acolo, înghesuiți ca sardelele.
— Îmi amintesc.

— Ce sunt țoale astea?
Stau în spatele lui Liam și al lui JD și scrutez camera. Am știut că vom avea parte de tratament special atunci când am semnat cu casa de discuri Moreno Entertainment, dar cred că au cam exagerat.
— Am cerut noi asta?
Liam se întoarce și ne privește. Amândoi scuturăm din cap. Eu sunt un tip simplu. Lucrurile banale mă distrează. Cu siguranță nu am nevoie de o cameră plină cu trandafiri… atât de mulți încât nu se mai vede mobila.
— Sam a crezut că ar fi o atenție bine-venită, spune domnul Moreno.
E un om scund, plinuț. Îmi amintește de un gangster, fiindcă poartă mereu o pălărie care îi acoperă chelia. Întotdeauna are o tigară în gura, dar nu l-am văzut niciodată că o aprinde. Se uită hi Uam și îi face cu ochiul.
— Nu cred că ne place, spune Uam.
JD și cu mine dăm din cap. Eu nu prea le am cu florile. Adică ii trimit mereu mamei mele, dar nu vreau să-mi impută mie camera. Trandafirii roșii acoperă fiecare centimetru al camerei. Abia găsim un loc unde să ne așezăm.
— Putem merge in altă parte, domnule Moreno? Ăsta nu e genul nostru, spun eu.
Domnul Moreno își freacă burta proeminentă.
— Dar Sam a mea a făcut asta pentru tine, Liam. A spus că i-ar plăcea.
Îl aud pe Liam cum oftează. Se prinde de nas și își scutură capul.
— 4225 West nu le vrea și nu arc nevoie de ele. Poate curăța cineva aici sau putem merge noi in altă cameră?
Domnul Moreno îl bale pe Liam peste spate. El nu ne bagă în seamă. Și oricum, de ce ar face-o? Liam e capul de afiș al trupei. Pai sunt doar un toboșar amărât pe care l-a rugat să cânte cu el atunci când a semnat contractul cu casa de discuri, iar JD a văzut anunțul nostru în ziar. Pentru cei de la Moreno Entertainment, Liam e starul.
— Sam a mea a făcut asta special pentru tine, Liam. Cred că ar trebui să accepți darul ei.
— Domnule Moreno, cu tot respectul pe care vi-l port dumneavoastră și lui Sam, în camera asta ar trebui să ne

relaxăm noi înainte să mergem pe scenă. Eu, unul, și bănuiesc că Harri- son și JD au aceeași părere, vă spun că nu putem sta în camera asta, fiindcă mirosul florilor e pe cate să ne ucidă.

—

Domnul Moreno chicotește. Burta îi tresaltă când începe să râdă amenințător. Liam se uită la noi și amândoi ridicăm din umeri. Habar nu avem ce se întâmplă aici. Judecând insă după spusele domnului Moreno, nu o să apreciem prea tare rezultatul.

— Liam, tu ești tânăr și nou în breasla asta. Ar fi mai bine să mă lași pe mine să decid ce iți place și cc nu. Sam vrea doar să îți arate cât de mult te apreciază și să te facă să te simți bine. Îți sugerez sî o răsplătești cu bunătate.

Domnul Moreno pleacă și ne lasă singuri în camera plină de flori. Nici măcar nu avem unde să ne așezăm, darămite să ne punem lucrurile.

JD se plimbă prin cameră și citește mesajele de pe fiecare buchet.

„Mult noroc, Liam! Cu dragoste, Sam”

„Ești cel mai bun, Liam! Cu dragoste, Sam”

„Vei fi genial, Liam! Cu dragoste, Sam”

— Omule, te-ai culcat cumva cu ea? întreb eu.

Liam își scutură capul.

— Nu, și poate asta e problema, l-am refuzat avansurile. Vreau să avem o relație profesională și să ajungem în topuri.

— Mda, ei bine, cred că Sam îți dă de înțeles că va trebui să treci prin patul ei ca să ajungi în topuri, spune JD, aruncând bilețelele pe jos.

Liam începe să adune vazele și să le mute într-un colț al camerei. Le pune una peste alta și rupe florile din ele. JD și cu mine îl ajutăm. Di puțin timp după asia, avem în sfârșit loc să ne așezăm.

— O să mă ocup eu de tot.

Asta spune Liam înainte să verificăm lista pieselor.

Am mai trecut prin asta o dată, la începutul carierei noastre, după ce am semnat cu Moreno Entertainment. Liam și cu mine eram noi în industria asta și nu știam la ce să ne așteptăm. JD ne-a spus că și tatăl său avea fițe de divă când venea vorba despre cabina sa de probă, dar nu în halul ăsta.

Cine face așa ceva? Așa e, Sam face lucruri din astea, fiindcă e dusă cu pluta.

— Katelyn e prietena ta și o cunoști mai bine decât mine, dar ce s-a întâmplat acolo… Nu o poți lăsa să te vadă atât de furios. Habar nu are cu ce a greșit. Învață și ea totul din mers. Am angajat-o fără experiență, așa că…

— O să mă ocup eu de asta.

Ultima dată când a spus Liam asta, pe Sam a stârnit-o și mai la re.

Îl pup pe Quinn pe frunte și îi ciufulesc părul lui Noah. File mă privește cu ochii ei mari și căprui, identici cu cei ai mamei sale, și zâmbește. Din noaptea coșmarului, s-a tot ținut după mine. Nu pot spune că mă plâng. Orice bărbat și-ar dori să se țină după el o brunetă superbă. Mi-aș dori să i ia locul mama ei, dar nu sunt pretențios. Nu știu ce să fac cu Bile. Nici nu se pune problema s-o pup pc frunte, iar ciufulitul părului e o chestie de băieți. Judecând după expresia ei, se așteaptă să fac ceva. Mă apropii și îngenunchez în fața ei.

— O să te uiți la concert?

— Îhî, pe televizorul ăla mare.

Ellc arată spre televizorul pe care se transmite repetiția băieților. Sper ca Noah și Quinn să oprească jocul și să lc lase pe fete să vadă concertul.

— Când o să-mi arunc bețele în aer, să știi că mă gândesc la line, bine? Nu vreau să-ți stric pieptănătura asta frumoasă cum am făcut cu Noah.

— Nu vrei să-mi dai un pup ic, aici?

Lși atinge fruntea. Eu aprob din cap și mă aplec sa o pup unde a pus ea degetul. Ea începe să chicotească și îmi crește inima dc bucurie.

— Și eu? întreabă Peyton.

—

îmi pun degetul arătător pe buza de sus și mă prefac că mă gândesc la ceva.

— Când îmi lovesc bețele… înseamnă că mă gândesc la tine.

— În fine, spune ea, ridicându-sc.

Eu și Elle o urmărim cum se așaza lângă No ah, care se apropie mai mult de ea. Are noroc cu Noah, fiindcă eu cred că ei și Liam sunt preferații ei.

— E așa de rea! îmi șoptește Elle.

— E doar supărată, draga mea. Îi trece ei.

Mî ridic și părăsesc camera copiilor. Nu-mi fac griji pentru

Quinn, dar ceilalți nu suni obișnuiți să stea mai multe ore singuri intr-o cameră. Știu că Josie, Katelyn și agenții de pază vor merge să vadă ce mai fac, dar eu unul îmi fac griji pentru Peyton. Dacă Noali nu o va băga în seamă, cine știe daca va rămâne cuminte acolo?

Publicul e gălăgios. Foți strigă „West!” Liam și JD mă așteaptă pe scenă. Eu mereu ajung ultimul, fiindcă nu vreau să mă despart dc Quinn decât dacă nu ain încotro. Stau în spatele lor până ce echipa tehnică nc acordează instrumentele și se asigură că totul funcționează perfect. Acum urmează cea mai grozavă parte: așteptarea. Publicul e în delir, fiindcă trebuie să începem concertul.

Găsesc o crăpătură în cortină și arunc o privire. E o sală mică, o arenă veche păstrată pentru concerte mai mici, așa ca al nostru.

Am crezut că mutarea lui Liam în Beaumont va schimba dinamica formației și, sincer să fiu, nu am vrut să se întâmple asta. Da, mi-am dorit și eu o viață mai normală pentru Quinn, dar nu eram dispus să renunț la pasiunea mea. Din fericire, Liam gândea la fel. Mă chinui pentru cariera asta. Am nevoie de ea.

Ea e în spatele meu. Îi simt prezența. Dacă mă las pe spate, corpurile noastre se pot atinge. Mă întreb dacă își dă seama cât de aproape e de mine.. Suni tentat să-mi las brațul în jos și sî-i i aut degetele. Să-i fur o atingere care să-mi dea imboldul necesar să rezist pe toata durata concertului.

Luminile sc sting și ăsta e semnalul nostru. Eu irebuie sa ies primul, dar nu mă grăbesc. Nu vreau să plec de lângă Katelyn. Liam lasă capul pe spate și își trosnește gâtul. E pregătit. E timpul să mă mișc.

— Baftă, Harrison! spune ea.

Nu știu cum de o pot auzi în toată gălăgia asta, dar o aud. Simt o mână pe spate. Mă întorc încet și o privesc. Ea sc uită în ochii mei o fracțiune dc secundă, apoi își întoarce privirea. Asta mă încurajează să încep. Fug pe lângă JD și Liam, iar ei mă bat pc spate. O iau la stânga și îmi număr pașii. Un pas, doi, trei, patru, apoi o iau la dreapta. Încă cinci pași și am ajuns la tobele mele. Mă învârt cu scaunul, după care îmi scot bețele din buzunar.

Lovesc talgerele și mulțimea ovaționează. Chiar și pe întuneric, îmi pot da seama că Liam și JD au ajuns pe scenă și

așteaptă să dau eu startul. Ridic mâinile deasupra capului și îmi lovesc bețele de cinci ori. Bețele lovesc apoi cu putere tobele și luminile se aprind. Fanii încep să țipe când Liam și JD cântă primele acorduri

E magie pură!

Mi-au amorțit brațele. Am tricoul leoarcă de transpirație. Lovesc cu picioarele zecile de sticle de apă împrăștiate în junii tobelor. Fanii continuă să scandeze, chiar și după al treilea bis. Sunt ultimul care părăsește scena. Eu nu bag în seamă publicul la fel ca Liam și JD. Eu mă strecor de pe scenă cât pot de discret. După câteva secunde, cade cortina și luminile se aprind. Vuietul sălii este extraordinar, iar eu îmi încleștez pumnii de bucurie. Am reușit și fără ajutorul celor de la Moreno Entertainment.

Deschid ușa de la camera copiilor și Quinn îmi sare în brațe. Când va fi prea mare să mai facă asta, o parte din mine va pieri. În clipa de față, îmi petrec brațele în jurul fiului meu •ullet   și îl strâng la piept cât pot de tare deoarece încă mai vrea asta.

— Ai fost genial, tată!

— Mersi, amice.

Îi pun ios, dar el nu se mișcă de lângă mine. E obosit. Îmi dau seama. O să-i ia ceva timp până se obișnuiește cu programul ăsta. Mă bucur că am plecat în turneu pe timpul verii, fiindcă îmi doresc să se bucure de experiența școlii tradiționale.

Simt două mâini reci care mi $e agață de picior. Îmi cobor privirea și observ că Elle se tiilă în sus la mine. Eu îi zâmbesc, iar ea mă răsplătește cu cel mai minunat zâmbet pe care 1 am văzut vreodată. Cine a crezut ca prietenia se poate lega după doar o noapte albă? Mă ghemuiesc să fiu la același nivel cu ea. Quinn rămâne în picioare, iar cu mă sprijin de el. Sunt prea obosit să-mi mențin echilibrul.

— Am văzut că ți-ai aruncat bețele de multe ori.

— Chiar așa? Și ți-ai amintit că am facut-o pentru tine?

File dă din cap.

Lui Peylon nu i-a păsat. Nici măcar nu s-a uitat la concert.

E în regula. Poate se va uita la următorul.

Privesc spre Peyton, care stă în colțul camerei cu mâinile încrucișate la piept. Își ridică privirea accca stoică în momentul în care se deschide iar ușa. Noah fuge spre Liam și Josie, iar Elle îi face cu mâna mamei sale. Observ că niciuna dintre fete nu fuge în calea ei. Îi citesc dezamăgirea pe chip. Aș vrea s-o iau în

brațe și să o asigur ca totul va fi bme, dar asta ar însemna să depășesc multe limite și îmi dau seama că ea nu e pregătită încă.

În schimb, vorbesc cu Elle, fiindcă la asta mă pricep puțin mai bine.

— Cred că mamei tale i-a fost dor de line. Poate ar trebui să mergi la ea, îi șoptesc lui Bile la ureche.

Ellc sc uită la Katelyn și mă întreabă:

— Crezi?

Eu aprob din cap.

— Da, așa cred.

Elle fuge și se aruncă în brațele lui Katelyn. Eu mă ridic și îl iau de mână pe Quinn, apoi mă uit spre Katelyn și mimez scuzele melc sincere. Vreau s-o ajut. Dar nu sunt sigur că pot.

Capitolul 8
Katelyn

Când formația a terminat de cântat ultimul bis, am simțit că pot respira ușurată. Când băieții părăseau scena, am vrut să-i aplaud ca un fan adevărat, dar m-arn abținui. Sunt alât de mândră de Liam, iar această latură a lui este atât de incredibilă! Cânta cu atâta siguranță în propriile torțe; exact ca atunci când juca fotbal pe teren. Nu mă îndoiesc că ar fi avut succes în ambele domenii.

Liam și Jimmy trec pe lângă mine de parcă aș fi o simplă an gajată. Știu ca asta sunt, dar mă doare. Nu pot sa uit că eu depind de ei, nu ei de mine. Il aștept pe Harrison și urăsc faptul ca tremur de nerăbdare până va fi iar lângă mine. Nu ar trebui să am astfel de sentimente. Trupul meu îi aparține lui Mason. Eu sunt a lui Mason. Luminile se aprind, dar eu nu îl văd pe Harrison. Mă uit prin sală și văd spectatori care se ridica de pe scaune. Inspir adânc și urc pe scenă, pregătită să dau ochii cu el și să mergem împreună în culise. Arunc o privire spre tobele lui. Nu e aici. A plecat deja. L-am ratat.

De ce mi-ar păsa că l-am ratat? Nu-mi pasă. Sau poate îmi pasă și nu vreau să recunosc. Când suntem în aceeași încăpere, haosul din jur dispare. Când ani văzut cum a îmbrățișat-o pe Elle noaptea trecută m-a durut, dar mi-a dat speranțe că fetele mele

se vor vindeca. Dacă eu nu pot să le ajut, altcineva poate și e dispus s-o facă. Nu l-a obligat nimeni să o țină în brațe toată noaptea și să doarmă într-un fotoliu incomod, dar a făcut-o, iar cu nu am avut cuvinte sa-i mulțumesc.

Deschid ușa de la camera copiilor și rămân in prag. Noah c cu Liam și Josie; vorbește întruna despre cântarea tatălui său. Quinn e cu Harrison, care sta ghemuit și vorbește cu lille. Peyton, fetița mea cea dulce și nervoasă, sta sfidătoare intr-un colț al camerei. Și nimeni nu își dî seama că sunt aici, i ti excepția lui Harrison.

Sclipirea din ochii lui mă face să cred că își amintește de atingerea mea de mai devreme. Nu asta a fost intenția mea. Cel puțin așa cred. Mi s-a părut tircsc să-i pun mâna pe spate și să-i urez mult noroc.

El se apleacă și îi șoptește ceva lui Elle, iar asta o face să vină în fugă la mine. Îmi deschid larg brațele înainte ca ea să sară pe mine. O strâng în brațe, dar mă simt goală pe dinăuntru. Mă uit spre Peyton și îi fac semn sa vină la mine, dar ea mă ignoră. Nu-și dă oare seama că brațele mele sunt goale dacă nu-mi pot îmbrățișa ambele fiice?

— Manii, ai văzut concertul?

Exuberanța ei rnă încântă. Vreau ca ele să se bucure de aventura asta, nu să-mi ceară să lc duc acasă. În afară de răbufnirea lui Liam de mai devreme, îmi place slujba mea și nu vreau să renunț la ea, dar dacă ele nu sunt fericite, o voi face.

— L-am văzut. Dar tu?

— O, da, și am simțit muzica prin pereți. Mi-a bătut inima atât de tare!

— Și mie!

O las jos și o iau de mână. Ne îndreptăm amândouă spre Peyton, care se întoarce cu spatele la noi.

— Bună, Peyton! Ești gata de plecare?

Ea ridică din umeri.

— Elle, du-te și ia-ți lucrurile până vorbesc cu cu Peyton.

—

O sărut pc obraz și mă uit cum se îndepărtează. Aleargă în pas săltat, iar eu mă întreb dacă s-a obișnuit deja cu absența lui Mason sau dacă Peyton are dreptate. Ellc e a mea, pc când Mason și Peyton erau ca gemenii siamezi.

Întind brațul și îi iau mâna lui Peyton intr-a mea. Ea încearcă

să se tragă, dar eu nu o las. Nu vreau să fiu prea severă cu ea, dar dacă voi fi nevoită, voi face tot ce-mi stă în putință să o conving că și ea e a mea, cu sau fără Mason.

— L-ai văzut pe unchiul Liam pe scenă?

— Nu.

Îmi răspunde tăios.

— De ce nu?

— Fiindcă nu-mi pasă.

— Asta nu e adevărat.

Mă aplec și încerc s-o privesc pc Peyton, dar ea refuză să se uite în ochii mei.

Peyton, mie poți să-mi spui tot ce gândevști.

— Nu, nu pot, fiindcă tc voi face să plângi.

Are dreptate, așa o să fac. Nu este zi lăsată de la Dumnezeu în care să nu plâng după Mason.

— O să încerc să nu plâng, dar vreau să știi că și mie îmi este dor de tatăl tău, la fel de tare ca ție și lui Bile. E greu, dar lucrurile se îmbunătățesc. Suntem în excursie cu toți prietenii noștri și o să mergem la Disney World. Unchiul Liam ne ajută cum poate să ne vindecăm durerea, nu crezi că ar trebui măcar să încercăm și noi?

Ea scutură din cap și se întoarce cu spatele. Își ridică mâna și se șterge pe față. Mă doare sufletul să o văd plângând și să nu o pot ajuta.

Mă uit peste umăr și îi ofer lui Liam un zâmbet care probabil seamănă mai mult cu o strâmbătură. Când mă ridic, el mă îmbrățișează.

— Se va da ca pe brazdă* îmi șoptește la ureche să nu-l audă nimeni.

Eu aprob și îmi pun capul pe umărul lui. HI mă sărută delirat pc obraz și mă lasă singură să mă ocup de copila mea cu inima frântă.

Îmi trec degetele prin părul ei lung șaten și îi răsucesc buclele atunci când ajung la capăt. Ador buclele ei. Ha și Bile au fost binecuvântate cu un păr atât de frumos! Alte femei dau bani grei pentru ca părul lor să arate așa.

— Haide, draga mea!

O ridic și o țin în brațe. Nu știu ce să mai fac, dar simt că am dat greș ca mamă.

Ellc c pregătită și ne așteaptă lângă ceilalți, ținându-l pc Har-

rison de mână. Îmi vine să râd când văd diferența enormă din tre ele. În fața mea văd un bărbat cu prea multe tatuaje pe brațe și care se ține de mână cu o mică viitoare majoretă. Fiul lui îl ține de cealaltă mână. Când te uiți la Quinn, iți dai imediat seama ca e fiu de toboșar după felul în care e îmbrăcat. Poartă o haină din catifea roșie, cu gulerul ridicat și pantaloni negri. E o versiune in miniatură a lui Harrison și deja e foarte sigur pe sine. În schimb, Elle a mea c exact opusul, foarte feminină și pedantă; poartă întotdeauna rochiță și mereu are părul aranjat. S-ar și machia dacă aș lăsa-o. Diferențele dintre cei trei sunt ca de la cer la pământ, iar eu îi privesc din exterior și constat că fiica mea începe să se atașeze dc acest bărbat. Uneori îmi vine să urlu, iar alteori sunt recunoscătoare că e bine atunci când vorbește cu el sau cu altcineva, fiindcă eu pur și simplu nu știu ce sî-i spun în momentul de fața. Nu am răspunsuri nici măcar pentru Peyton, care are cea mai mare nevoie de mine.

Harrison se uită peste umăr și îmi zâmbește. Pentru prima dată, nu mai ezit și îi zâmbesc și cu. Poate reușim să fim prieteni. Atât și nimic mai mult. Nu e genul meu de bărbat, iar eu îmi iubesc soțul, indiferent dacă mă poate iubi și el sau nu.

Îi urmez pe ceilalți afară și urc în autocar. Peyton nu s-a mișcat, mă ține strâns de gât. Dacă îi dau drumul o să atârne de mine ca un pui de maimuță.

Sunt tentată să încerc, dar Mason le făcea asta fetelor. Le lăsa să se cațere pe el și nu le spunea niciodată să se dea jos. Nu conta ce făcea în momentul respectiv. Chiar și atunci când se uita la fotbal, era bârna de cățărat a fetelor.

— Felelor, dați-vî jos! Tatăl vostru încearcă să se uite la meci.

— E în regulă, dragă.

— Nu» nu e. Ai de lucru.

Și mă ocup de el, vezi?

Mason ridică pixul și carnețelul și arată cu degetul spre televizor, unde un meci de fotbal înregistrat se tot repetă.

Peyton și Elle se cațără peste el și atârnă de brațele lui. Pe el nu-l deranjează, dar pe mine, da. Nu vreau să se enerveze pe ele că îl bâzâie când are de lucru.

— Le iau cu mine la cumpărături.

— De ce?

— Pentru că te deranjează.

Mason pune jos carnețelul și le ia de pe. El. Se ridică în

picioare, apoi vine la mine să rnî îmbrățișeze.
— Ești geloasă pe fetele tale?
— Ce? Nu. De ce aș fi?
Mason ridică din umeri.
— Nu știu. Am două brunete superbe care îmi acordă toată atenția lor, iar soția mea cea sexy încearcă să le facă să înceteze. Cred că vrei să atârni și tu puțin de mine.
Îmi mușc buza să-mi opresc zâmbetul și scutur din cap.
— Ești teribil!
Mason începe să-mi sărute gâtul apoi trece la ureche.
— Te iubesc, doamnă Powell, la fel de mult ca pe fetele noastre. Dacă simt că mă bâzâie, o să strig după ajutor. Îți spun cu
Unită sinceritatea că mi-ar plăcea foarte mult să te așezi între pi- •ullet ioarele mele și să mă ajuți să lucrez.
Ll împing ușor.
— Ești irecuperabil!
— Dar mă iubești.
— Așa e, mai mult decât orice pe lumea asta!
Îmi doresc să fi avut o cameră de filmat atunci, să înregistrez toate acele momente cu Mason și fetele. Nu cred că mi-a trecut vreodată prin cap să le fac o poză când se cățărau pe el sau când stăteau la ei în poală și el urmărea meciul. Am pierdut atâtea amintiri și nu am cum să le arăt fetelor cât dc grozav a fost tatăl lor.
Mă bucur că mă lasă s-o țin în brațe atâta timp. Nu vreau s-o pun jos pe Peyton. Vreau să ne strângem în brațe până când se va simți în siguranță și își va deschide sufletul. Josie are dreptate. Fetele trebuie să povestească cuiva prin ce trec. Evident că cu nu suni de prea marc ajutor și trebuie să accept asta.
Mă așez pe canapea și imediat regret ca am făcut-o. Ea sare din brațele mele și nu îmi dă ocazia să o rog să mai rămână. Merge la Noah și se așază lângă el. El nu o bagă în scamă, dar Quinn o face. Nu aud despre ce vorbesc, dar Peyton zâmbește și Noah își dă ochii peste cap.
Autocarul pornește și toți copiii aplaudă. Ar trebui să doarmă la ora asta, dar. Viața de turneu le-a dat programul peste cap. Mai avem de condus câteva ore până la hotel. Vom rămâne acolo câteva zile, apoi îi vom duce pe copii la Disney World. Va fi

prima dată pentru Noah, Peyton și Ellc. Am vorbit cu Mason despre această excursie de foarte multe ori și mi-e ciudă că nu e și el aici să se bucure împreună cu noi.

Liam se așază lângă mine și îmi dă o sticlă cu apă.

— Îmi pare rău că am țipat la tine mai devreme. Sunt cam stresat și florile mă enervează.

— E în regulă.

— Nu, nu e, spune el, scuturând din cap.

Privesc cum dă pe gât o sticlă întreagă de apă. Mereu m-ara întrebat cum pot el și Mason să facă asta. Eu m-aș îneca dacă as încerca.

— Ba e. Nu vreau să fiu concediată.

Liam începe să râdă.

— Nu te-aș putea concedia nici dacă aș vrea.

— O, da? De ce?

Privește în jur și ochii îi cad pe Harrison care vorbește cu copiii la mai puțin de un metru depărtare.

— El m-ar omorî.

Scutur din cap. Știu că Liam și josie sunt de părere că ne-am potrivi de minune, dar eu nu cred asta. Nu avem nimic în comun.

— Trebuie să tc oprești.

— Din ce? mă întreabă el nonșalant.

— Nu mai încerca să ne faci lipeala. El nu c genul meu. Liam se lasă pe spate și își pune brațul pe spătarul canapelei.

Zâmbește larg când o vede pe Josie venind pe culoar. O iubește cum mă iubea Mason pe mine. Îmi dau seama după felul în care o privește.

— Eu sunt genul lui josie?

— Normal.

Liam mă privește întrebător.

— Serios? Uită-te cum arăt. Uită-te la tatuajele mele, motocicleta și muzica pe care o cânt. Nu sunt aceiași Liam de care s-a îndrăgostii ea în liceu. Acel Liam era jucător de fotbal. Se trezea în fiecare dimineață și mânca o porcărie scârboasa cu proteine. Se antrena în timpul și după școală. Era deiânițía fotbalului. Privește-l acum. E exact opusul celui de care s-a îndrăgostit ea.

— Ce vrei să zici?

— Vreau să-ți spun că te-ai îndrăgostit dc Mason la cinci

sprezece ani. Doar pe el l-ai cunoscut. Cine știe dacă nu s-ar fi tatuat în momentul in care ar fi intrat în liga profesionista? L-ai li iubit mai puțin? Probabil că nu, bănuiesc. Chestia e, Katelyn, că dragostea nu știe cum arătăm. Dragostea știe ce simțim în interior. Nu spun că trebuie să te îndrăgostești de Harrison sau de Joe Smith, dar nu vreau sa ratezi ce e în fala ta. Nu spun că trebuie să-l uiți pe Mason. Vreau doar sa deschizi puțin ochii și sa vezi cc găsești. Ești tânără și frumoasă, iar un bărbat va fi loarte norocos să te aibă alături.

— Nu e așa ușor.

— Ai dreptate, nu e. Zece ani am încercat eu s-o înlocuiesc pe Josie și mereu am eșuat. Nu-l poți înlocui pe Mason nici să vrei, dar poți găsi fericire și dragoste dacă îți dorești cu adevărat.

— Tu faci ca totul să pară simplu.

Liani râde.

— Eu nu-ți spun să sari în patul cuiva. Eu doar îți sugerez să arunci un ochi prin junii tău și să încerci să te împrietenești cu oameni noi. Iii ești cea care ai spus că Harrison nu c genul tău de bărbat îmi acopăr fața cu mâinile, iar el râde lângă mine. Ce e în neregulă cu mine? Sunt căsătorită, chiar dacă soțul meu nu mai e. Nu pot s-o iau dc Ia capăt cu alt bărbat. Nu așa funcționează viața.

— Ar trebui să știi și tu că Harrison nu a mai avut o prietenă de la nașterea lui Quinn. E la fel de timid ca tine.

Liain se ridică, iar eu ii privesc cum o ia pe sus pe Josie, apoi o așază la el în poală. Sunt dezgustători de fericiți și mi se face greață, fiindcă am fost și eu la fel cândva și sufletul meu mă asigură că pot redeveni așa. Doar că eu nu știu cum sau dacă mă voi mai atașa vreodată dc alt bărbat. Nu sunt sigură că aș putea scăpa de senzația că îl trădez pe Mason.

Îmi privesc fetele și zâmbesc. Le am pe ele. Nu am nevoie de un bărbat ca să mă simt o femeie împlinită. Mă ridic și mă duc la ele. Elle îmi zâmbește și Peyton se holbează la mine liindca bănuiește că am venit să le trimit la culcare.

— Haideți, fetelor! E târziu și trebuie să dormim.

Peyton pufnește și își dă ochii peste cap. Nu vreau să fiu rea cu ca, dar îmi testează limitele răbdării cu atitudinea asta.

— Și tu la fel, Noah, spune Liam.

El ascultă și pune jos maneta jocului video. Quinn face același lucru, apoi merge să-și îmbrățișeze și să-și sărute tatăl. Mulți

băieți nu fac asta, dar Quinn o face. Josie mă urmează spre camerele copiilor. Ea merge cu băieții, iar eu cu fetele.

După ce își iau pijamalele, le învelesc bine. Rutina noastră de culcare s-a schimbat de când ani plecat în turneu. E doar o aventură, îmi amintesc eu. Când ne vom întoarce acasă, totul va reveni cât de cât la normal. Le sărut pe amândouă și Ic spun că le iubesc. Elle îmi spune și ea, dar Peyton se întoarce cu fața spre perete.

— Te iubesc, Peyton, repet cu.

— Bine.

Mă așez lângă ea și o strâng la piept. Îmi țin mâna lângă obrazul ei. Observ că are perna udă. Nu o pot ajuta. Nu-i pot alina durerea.

— Îmi pare atât de rău, copila mea dragă!

Îi șoptesc la ureche și o strâng mai tare. Nu-i ia mult până adoarme. Sforăitul ei ușor capătă ecou în acest spațiu îngust. O pup încet pe obraz, apoi fac la fel cu Elle.

Inspir adânc și plec din camera lor, nu înainte sî mă rog ca demonii viselor s-o lase in pace pe Peyton măcar pentru o noapte.

Capitolul 9
Harrison

Nu mi-ara dorit niciodată să trag cu urechea până în seara asta, când l-am văzut pe T.iani vorbind cu Ka- telyn. Am vrut să știu ce-i zicea. Am încercat să mă stăpânesc, să nu mă aplec în față ca să aud mai bine, dar tot am făcut-o de câteva ori. Când Josie s-a așezat lângă mine și a început să vorbească despre lucruri neimportante, am vrut s-o rog politicos să tacă din gură ca să-l pot auzi mai bine pe Liam. Dar nu am lacuL-o.

În autocar e liniște. Urăsc liniștea. Am nevoie de gălăgie ca să mă simt în largul meu. În afară de mine și JD, toată lumea a plecat la culcare, dar în opinia mea ațipitul în fotoliu înseamnă de fapt același lucru. Îmi scot telefonul din buzunar și apăs butonul pentru GPS. Mai durează doar câteva ore până când vom ajunge la hotel, deci nu prea contează dacă dorm acum sau mai târziu. Am de gând să trag un pui de somn la hotel înainte să mergem la parcul de distracții.

Abia aștept să ajungem la Disney World, pentru că voi profita de orice ocazie pentru a mă apropia de Katelyn. Știu că se chinuie cu Pcyton. Mi-am stors creierii și m-am tot gândit cum să o ajut, dar am ajuns la concluzia că nu pot face nimic pentru ea. M-am gândit să vorbesc cu Quinn despre Peyton, dar el nu și-a cunoscut niciodată mama, așa că nu se poate raporta la situația asta.

O ușa se închide ușor în spatele meu. Mă întorc și o văd pe Katelyn venind pe coridor. Poartă un tricou supradimensionat și pentru binele meu sper că nu a uitat să își ia și pantaloni scurți, fiindcă îi pot vedea picioarele în toată splendoarea. Mă simt nevoit să-mi mușc obrazul ca sî nu rămân cu gura căscată.

Aș vrea să găsesc o modalitate să o fac să lie mai deschisă cu mine. De când m-am mutat în Beaumont, nu am avut ochi pentru alte femei. Când vine vorba despre Katelyn, ea are parte de toată atenția mea de fiecare dată când suntem în aceeași încăpere. Aș renunța o zi întreagă la apă, dacă aș putea să mă uit încontinuu la ea.

Nu pot să-mi ridic privirea și sî mă uit în ochii ei, chiar dacă știu că asta ar trebui să fac. Îi urmăresc fiecare pas pe care îl face atunci când trece pc lângă mine. Mă întreb dacă c somnambulă sau dacă nu cumva visez eu. Poate că e doar un vis și ea nu e cu adevărat aici, lângă mine, pe jumătate goală.

Înghit în sec când se așază și își bagă picioarele sub ea. Oare nu observă că sunt și eu aici? Sigur că nu, doar suni invizibil. Trebuie să o fac să mă vadă așa cum sunt eu cu adevărat, nu bărbatul tatuat pe care îl vede ea atunci când mă privește. Observ cum se uilî la brațele mele. Nu mă îndoiesc că se întreabă mereu de ce și-ar mâzgăli o persoana brațele cu atâta cerneală. Trebuie doar sî mă întrebe și o să-i răspund. Sunt ca o carte deschisă, odată ce începi să mă cunoști.

Îmi dreg vocea, dar nu reușesc sa-i atrag atenția. Ce naiba?

— Bună! spun eu îndeajuns dc tare încât îl fac pc ID să-și schimbe poziția în fotoliu.

Aș vrea să se trezească și să plece, acum cî ea e aici. Vreau să mă bucur de prezența ei fără alte persoane care stau gură cască.

— Bună.

Răspunsul ei e blând, încet. Îi este teamă ca drujba de JD s-ar putea sî se trezească? Privesc spre el și scutur din cap.

— Scuze. De obicei nu se comportă așa.

— E în regulă.

Măcar îmi răspunde. Înseamnă că ea e trează, clar nu sunt sigur dacă m-am trezit și eu. O privesc și observ că își freacă mâinile. Îi este frig. X\4ă ridic și merg la dulap să iau o pătură. Iau loc din nou, o despăturesc și o acopăr pe Kateiyn.

— Mulțumesc.

Dau din cap.

— De ce tc-ai trezit?

Ea își ridică ochii spre mine. Îmi aruncă o privire ascuțită.

— Vrei să plec?

Înghit în sec și încerc să nu chițăi un răspuns.

Nu, deloc. Doar că e târziu, sau devreme, în funcție de modul in care privești situația. Am crezut că sunt singurul care încă mai funcționează.

— Nu am putut să dorm. Scuza ta care e?

De când am întâlnit-o, nu a mai vorbit atât dc mult cu mine.

— Mi-o greu sa mă relaxez după un concert, mai ales dacă știu că urmează să oprim in curând.

Kateiyn se uită la mine, dar nu zice nimic. Nu obțin nici măcar o confirmare din partea ei. Între noi se Iasă o tăcere stânjenitoare. Nu înțeleg de ce, având în vedere că am atâtea să o întreb. Nu, de fapt, nu e adevărat. Știu care c culoarea ei preferata, ce îi place să mănânce și cum vrea să fie cafeaua, în aceste câteva luni, i-am acordat atenție și am învățat cum funcționează și ce gândește.

Nu știu ce să zic sau să mai fac. M-am împotmolit. În astfel de situații, m-am bazat mereu pe condiția mea de toboșar. Majoritatea femeilor care ies cu mine nu dau doi bani pe gândurile mele sau preferințele în materie de cafea. Nu caută o conversație inteligentă. Ele vor un singur lucru.

Nu vreau să se întâmple la fel și cu Katelyn. La ca nu vreau să apelez doar atunci când am chef de distracție, fiindcă simpla ei prezență mă stârnește. Pe ea vreau s-o cunosc mai bine, și pe dinafară, și pc dinăuntru. Vreau să învăț cum să o iubesc ca parteneră de viață.

Nu pot să mai pierd timpul degeaba, holbându-mă Ia ea sau doar uitându-mă în gol. Nu știu cum să fac primul pas. Nu vreau s-o oblig să ini vorbească. Îmi iau cartea și o deschid la pagina unde am rămas. Cuvintele se amestecă în mintea mea. Nu o să

înțeleg nimic atâta timp cât ea stă lângă mine.

Katelyn se face mai comodă și oftează profund. Eu închid cartea și o pun înapoi pe podea.

— Vrei sa vorbim despre asta?

Ea își scutură capul.

— Nu știu cum reușești.

— Să ce?

— Să-l crești pe Quinn de unul singur.

Mă întorc spre ea, dar continui să mă uit pc geam.

— Uneori îmi doresc să nu-l fi crescut de unul singur. Știu că există lucruri pe care numai o mamă le poate face, dar eu încerc să fiu și tata și mamă pentru el. Am citit multe cărți despre creșterea copiilor, dar e dificil. Sunt singurul părinte pe care el îl știe cu adevărat. Situația noastră e diferita. El nu și-a pierdut mama, așa cum l-ați pierdut voi, tu și fetele, pe Mason.

— Unde e mama lui?

Ridic din umeri.

— Habar n-am.

Cum poți să nu știi? Nu dă și ca un telefon?

Scutur din cap. Încep să-mi ating buza cu degetul, în timp ce mă gândesc la întrebarea ei.

— Mama lui… a apărut la ușa mea într-o bună z. I și l-a lăsat pur și simplu la mine în sufragerie. Avea doar trei zile.

— Uau! De ce nu te-ai căsătorit cu ea înainte sa se întâmple toate astea?

Nu va conta ce fel de răspuns ii voi du la întrebarea asta. () rice as spune, ea mă va privi tot ca pe un rocker tipic care se culcă cu cine apucă. Dai- eu nu aș putea li mai diferit de atât.. Scutur din cap și mormăi încet de frustrare. Îmi acopăr fața cu mâinile și îmi frec căciula de cap.

— Quinn e rezultatul unei aventuri de o noapte…

— Deci…

Ea vrea să spună ceva, dar im i ridic mâna și îi ce r să se oprească. Trebuie să-i povestesc totul, ca să nu existe neînțelegeri.

— Mama lui ni-a drogat. După un concert, am mers împreună la un bar. Nu am fost niciodată mare amator de băuturi spirtoase, dar în acea noapte m-am făcut mangă. Îmi amintesc că m-am trezit lângă ea în pat și nimic altceva. Câteva luni mai târziu, ea își face apariția la ușa mea cu o scoică pentru

transportul copiilor și vorbește despre el ca despre un obiect, în mod clar ea nu 1 a dorit niciodată și, sincer să fiu, nici eu.

— Și ce ai făcut în acel moment?

— Am sunat-o pe mama și i-am spus că am dat de belea.

— Bună, dragul meu!

— Mamă!

Rămân fără glas după ce o strig.

Ce s-a întâmplat?

— Am dat de necaz.

— Ești acasă?

— Da.

— Vin imediat.

Ea închide telefonul, dar eu nu îndrăznesc să mă mișc. Rămân cu telefonul lipit de ureche și ascult tăcerea de la celălalt capăt al firului. Bebelușul... scâncește. Ala uit la scoica în care e băgat și număr secundele care trec până ajunge muma aici. Mi-e teamă că o să înceapă să plângă. Nu-mi plac planșetele. Va trebui să plec din încăpere dacă o va face.

Ușa se deschide brusc și lovește măsuța pe care mama a așezat-o lângă ea. A spus că e mobilier decorativ și că dă un plus de personalitate apartamentului. Se pare că acum e și opritoare pentru ușă.

— Harrison, ce s-a întâmplat?

O iubesc pe mama. Ea și sora mea sunt cele mai bune prietene ale mele, sfetnicele mele. Stă în fața mea și mă privește cu îngrijorare. Eu arăt cu degetul, iar ea aruncă o privire speriată în spatele ci înainte să se uite înapoi la mine. Își mijește ochii și o expresie de confuzie apare pe chipul ei.

— Pentru numele lui Dumnezeu, de ce te-ai oferit să ai grijă de un copil?

Scutur din cap.

— Nu m-am oferit eu.

— Dar e un copil în scoica aia?

Eu confirm din cap.

— Mama copilului tocmai l-a lăsat aici.

— Copilului?

— Ea nu mi-a spus...

— O, Iâarrison!

Mama icnește când ridică pătura care a acoperit până acum bebelușul. Se apleacă și face ceva cu mâinile., apoi ține

bebelușul, sprijinit pe umăr. Începe să-l legene și să-l bata ușor pe spate.

— Cum îl cheamă?

Ridic din umeri.

— Nu știu.

— Cum să nu știi?

Mă ridic și încep să mă învârt prin cameră.

— Mama… mama lui tocmai l-a lăsat aici. L-a abandonat aici.

— Când se va întoarce?

Scutur din cap și mă trag de cercelul din buza de jos. O privesc pe mama și mă încrunt.

— A spus…

Arăt spre copil.

— Al meu.

— Al tău?

Dau din cap și îmi mușc obrazul.

— Ai un Jiu.

— Și ce a făcut mama ta?

Mă las pe spate și mă fac mai comod. Dacă pe Kateiyn o interesează trecutul meu, o să-i spun tot. O să-i spun orice doar ca să continui discuția cu ea. Ha îmi imită poziția. Pătura alunecă și îi lasă la vedere mai mult decât ar vrea ea. Încep să-mi imaginez cum mâna mea ii mângâie piciorul. Mă mănâncă degetele și vreau să o ating. S-o simt pe pielea mea ar ti mană cerească. Mă apuc cu mâna de spătarul canapelei ca să rămân așezat. Nu am încredere în mine că nu voi sări pe ea să o sărut.

— Harrison?

Îmi revin din starea visătoare atunci când îmi pronunță numele și îmi doresc să devină căndva realitate. Am nevoie doar de un semn din partea ei, să-mi dea de înțeles că ar fi interesată cel puțin să mă cunoască cu adevărat.

— Da?

— Ce a făcut mama ta?

— S-a mutat cu mine și m-a învățat cum să am grijă de un copil. A locuit cu noi aproximativ un an până când am angajat o dădacă permanentă.

— Unde e dădaca lui Quinn acum?

— Am concediat-o când ne-am mutat în Beaumont.

— Oh! face ca.

Își sprijină capul pe spătarul canapelei. Pare obosită. Aș vrea

sa-i ofer un loc unde să doarmă, de exemplu pe pieptul meu. Aș putea s-o țin în brațe. Să-i fac masaj pe spate până când adoarme. Nu i-aș mai da drumul. Nu le-aș mai permite coșmarurilor s-o bântuie. Pot să-i fac viața mai frumoasă. În momentul în care ea închide ochii, conștientizez că am terminat de vorbit. Îmi iau cartea și reîncep să citesc. Trebuie să mi ocup mâinile cu ceva ca să nu fac vreun gest necugetat pe care îl voi regreta mai târziu.

Văd cu coada ochiului cum începe să tremure. Aduc altă pătură și o pun peste ea. Nu mă pot abține. Mă așez lângă ea. Am loc destul lângă picioarele ei îndoite. Îmi folosesc degetele ca să-i trag părul de pe față, cum am făcut mai devreme. Sunt sigur că imaginația nu îmi joacă feste atunci când ea se sprijină dc mâna mea. Rămân nemișcat și mă bucur de senzația obrazului ei lipit de palma mea.

Las mâna jos, fiindcă mă simt ca un pervers. Ea nu mă place așa cum o plac eu. Nu ar trebui s-o ating când doarme. Dacă ar afla, m-ar urî. Îmi sprijin coatele pe picioare și îmi pun capul în palme. Am dat-o în bară. O persoană cum este Katelyn nu s-ar uita niciodată la unul ca mine. Trebuie să fac cumva și s-o uit, cât mai curând posibil, înainte ca ea să înceapă să iasă cu altcineva. Înainte ca durerea să devină de nesuportat.

Îmi cobor privirea atunci când simt o atingere pe coapsă. E mâna ei. Mă uit la ea și îmi dau seama că visează. Cu siguranță așa e. Altfel nu m-ar atinge niciodată în felul ăsta. Îi ridic mâna și i-o pun ușor pe talie. Mâna mea zăbovește mai mult decât e necesar, dar nu am ce-i face. Degetele noastre se înlănțuie. Nici nu mai respir. Aștept ca ea să se trezească și să-și iasă din minți. Nu am de gând să-mi trag mâna, chiar dacă știu că fac ceva greșit. Probabil că îl visează pe soțul ei, nu pe mine.

Mă bucur ca nu se trezește atunci când imi scot mâna de sub a ei. Trebuie să mă îndepărtez de ea, cât mai repede. Oricât de mult mi-ar plăcea să profit de această frumoasă adormită, nu merită să risc și sa distrug orice șansă dc a fi cu ea, dacă vreodată voi avea una.

Capitolul 10
Katelyn

Îmi vine s-o omor pe Josie. Bine, nici chiar așa, dar cu siguranță aș răni-o foarte, foarte tare. Nu cred că are intenții prea bune. Cred că e rea și fără inimă pentru că nu mă lasă să dorm. Nu cer prea mult. Se pare că nu am voie să lipsesc de la cină, deoarece ea are planificată o seară lungă și dansantă. Eu nu vreau să dansez. Nici măcar nu am un partener de dans. Sper că nu-și imaginează că o să mă bâțâi pe lângă vreun străin.

Îmi trec furioasă peria prin pâr. E ultimul lucru pe care aș vrea să-l fac. Eu aș prefera sî-mi petrec noaptea dormind într-un pat tare de liotei în loc să ies undeva. M-ain împotrivit la început, i-am spus că nu am cu cine lăsa fetele, dar evident că a găsit ea o bonă. Nu am cum să evit ieșirea asta, oricât de mult aș încerca.

Mă Îmbrac cu rochia roșie de seară pe care mi-a trimis-o ea și o asortez cu o pereche scumpă de pantofi decupați, primiți in dar tot de la ea. Îmi vine s-o strâng de gât. Știe ce părere am en despre cadouri, mai ales cele scumpe. Aș vrea să-i fnapoiez totul și să i spun „nu, mulțumesc!” dar nu vreau să par nerecunoscătoare. Știu ca mi le dă pentru că mă iubește, iar Liam o încurajează. Din cauza lor o să încărunțesc prematur.

Astăzi trebuia să fie începutul unei aventuri de neuitat timp de trei zile. Când am ajuns la hotel, cei mici au fost atât dc obosiți, încât și-au petrecut tot timpul pe marginea piscinei. Jimmy a acceptat bucuros sî îi ducă el, dar apoi am aflat că s-a folosit de fetele mele ca sî agațe femei, spunându-le că e un tată singur. Privind în urmă, inii dau seama că ar fi trebuit să 1 ascult pe Harrison atunci când mi-a zis să nu le las pe fete să plece, dar cine se crede el să îmi spună ce să fac? Le-am trimis pe fete să stea cu Harrison care doar rânjea și cu Liam care se prăpădea de râs. Doi nesimțiți.

Acum fetele mele se relaxează în „camera copiilor” cum o numește Liam, supravegheate de o bonă foarte bine plătită și extaziată că are ocazia să-l dădăcească pe fiul lui Liam Page. Sunt sigură ca în acest moment postează pe toate rețelele de socializare în loc să aibă grijă de copii.

Mă privesc în oglindă 'și îmi retușez machiajul. Trag de timp. Poate că tărăgănez ca ei să creadă că le-am tras clapa și că îmi

petrec seara tara copii citind o carte bună. Dar Josie nu va permite așa ceva.

Inspir încet și adânc, apoi mă îndrept spre ultimul etaj al clădirii. Cine ar fi crezut că Disney are o zonă pentru adulți în hotelurile destinate copiilor? Decorul este sobru și elegant. Probabil că mi-aș putea vedea propria reflexie dacă aș vrea să mă admir. Muzica bubuie in boxe, dar în zona restaurantului este dată mai încet. O chclneriță mă conduce la masa noastră. Mie îmi vine să le pun tuturor otravă in mâncare până la finalul serii. Cotesc după un colț și îmi ațintesc ochii asupra lui. Își ține brațul pe spătarul canapelei și are un picior întins. Poartă blugi de culoare închisa și un hanorac negru. Are capul acoperit, ca dc obicei. Dc ce și-l tot acoperă? Mă face să cred că are capul deformai sau o groază de cicatrici. În timpul concertului, nu a purtat căciulă. Am aflat asta după ce am văzut pozele apărute în presa. Am ratat ocazia să-l văd fără căciulă, dar o sa mă asigur că nu se va mai întâmpla.

Pașii mei par mai rapizi când mă îndrept spre masă, cu un zâmbet forțat pe chip. Or icât mi-aș dori să mă uit urât la Josie, ochii mei sc ațintesc asupra lui Harrison. El se ridică încet. Ochii lui verzi, însuflețiți de luminile ringului de dans, nu se dezlipesc nicio clipă de ai mei. Oare ce vede atunci când mă privește? Oare vede ce văd și cu? O mama singură cu două fete foarte mici; o femeie devastată de durere, fiindcă soțul i-a fost luat de lângă ea mult prea devreme? Nu, probabil că nu. Presupun că își vede următoarea iubită, dar eu una nu voi fi niciodată. Mă cutremur sub privirea lui pătrunzătoare. Încerc să mă uit în altă parte, dar ochii nu mă ascultă. Strânge din buze, încercând să nu zâmbească. Picături de transpirație mi se formează pe gât, iar inima o ia la goană când mă urmărește cu privirea. Vreau sa fug de aici mâncând pământul, dar sunt țintuită la podea. Întind mâna și mă țin de colțul mesei ca să nu îmi pierd echilibrul. Cred că mă paște o răceală.

— N-am crezut c-o să mai vii, spune Josie.

Acum, că mă pot uita la ea, observ că are un zâmbet malefic pe față. Liam încearcă să nu chicotească și sc întinde spre ea să o sărute pe obraz. Harrison se apleacă în față și își acoperă gura cu mâinile. Nu-mi dau scama dacă știa despre planul ei. În orice caz, nu mi se pare amuzant.

— Dacă n-aș fi venit, sunt. Sigură că m-ai fi adus cu forța.

— Nu fi așa dramatică, Katclyn. O să luăm cina într-o atmosferă plăcută, ai niște adulți, spune Josie, fluturându-și mâna prin aer.

Oare sunt eu prea dramatică? Nu pot să nu mă gândesc că ei doi ne pun în situații incomode dinadins. Trebuie neapărat să ne petrecem tot timpul împreuna? Muncim împreună, iar acum că am venit și eu în turneu cu formația, îl văd oriunde mă duc. Când nu e lângă mine, Liam și Josie vorbesc tot timpul despre el.

— Sigur că da, spun cu și mă așez pe singurul loc liber, lângă Harrison.

Am de gând să stau pe margine, o soluție simplă la problema asta, clar lucrurile nu ies așa cum vreau eu. Când mă așez, piciorul mi se atinge de al lui Harrison și, oricât aș încerca, nu pot să-l trag. Daca m-aș îndepărta acum, ar fi nepoliticos. Oricum, separeurile astea sunt cam mici.

Chelnerița ne ia comanda. Pentru prima data de când l-am pierdut pc Mason, comand o băutură alcoolică. Poate cî mă va ajuta să mă relaxez și să mă bucur de seara asta. Acum, că sunt aici, îmi surâde ideea de a petrece seara în compania unor adulți.

— Mai târziu vom merge să dansăm, mă informează Josie, când vede că mă uit spre ringul de dans.

Eu scutur din cap.

— Nu am mai dansat de toarte mult timp.

E ca mersul pe bicicletă, spune Harrison.

Mă întorc spre el și observ că se uită la mine îndelung. Nu am mai văzut o privire asemănătoare de aproape un an. Când Mason mă privea așa din capătul opus al camerei, știam la ce să mă aștept, dar nu e la fel cu Harrison.

Mă uit înapoi la Liam și la Josie, care ne urmăresc cu ochi de vultur. Liam își scutură capul, apoi îi șoptește ceva la ureche lui Josie. Orice i-ar fi spus, a (acut-o să radieze de fericire. Nu am văzul-o niciodată atât de fericită, cel puțin nu cât a fost cu Nick. Atunci era doar mulțumită și se lăsa dusă de val, dar acum nu-și mai poate stăpâni entuziasmul. Vreau și eu să rnă simt așa.

— Ne-am adunat aici în seara asta, în afară de a ne simți bine, pentru că Liam și cu mine vrem să vă întrebăm ceva foarte important.

Ridic paharul de pe masă. Probabil că ar trebui să iau o înghițitură, dar întâi trebuie să mă calmez. M-am săturat sa mă

simt mereu*de parcă aș cădea de pe un bloc.
— Cc este? Întreabă Harrison, ținând sticla de bere în mână.
— Ei bine, ani ales data! chițăie Josie.
Eu rămân cu gura căscată, iar Harrison începe să râdă. Se întinde peste masă și bate palma cu Liam. Eu mă ridic de la masă în grabă ca s-o pot îmbrățișa pe josie.
— Sunt atât de fericită pentru tine! îi spun eu la ureche și o îmbrățișez.
Aș vrea să fie și Mason aici să vadă asta. El și-a dorit mereu ca ea să fie fericită, chiar dacă asta ar fi însemnat să se căsătorească cu Nick. Îmi place să cred ca se bucură să vadă că ea se mărită cu Liam, fiindcă sunt meniți să fie împreună.
Ne așezăm din nou la masă și eu îmi șterg lacrimile de fericire. Abia aștept să-l văd pe Noah într-un smoching. Va arăta atât de frumos și de elegant!
— Când va fi ziua cea mare?
— Vrem să ne căsătorim exact după Crăciun și să fie o ceremonie restrânsă, îmi răspunde Liam fără să-și ia ochii de la Josie.
— Ei bine, înseamnă că nu mai avem foarte mult timp la dispoziție să planificăm totul, nu-i așa? spun eu.
Chelnerița ne aduce mâncarea. Liam și Harrison încep deja să mănânce. Eu îmi scutur capul, apoi ridic furculița și încep să răsucesc niște spaghete.
— Vrei să fii doamna mea de onoare?
— Desigur! spun eu, apoi îmi acopăr gura să nu vorbesc, cu ea plină de mâncare.
Dar tu, omule, vrei să mă susții? îl întreabă Liam pe Harrison.
Da, omule! exclama Harrison și dă din cap.
De ce e totul atât de simplu pentru ei? Nici măcar nu s-au uitat unul la celălalt. Apoi îmi pica fisa. Dacă eu sunt doamna de onoare și Harrison e cavalerul, asta înseamnă că vom merge împreună la altar. Va trebui să dansăm. Acesta este motivul pentru care ne-au adus aici în seara asta, să vadă dacă putem dansa împreună? îmi ridic băutura și o dau pe gât, apoi îi fac semn chelneritei să îmi mai aducă una. Liam se uită în ochii mei. Eu ridic din umeri. Nu am nevoie de comentarii din partea specialiștilor în lipeală care nu se prind de lucruri evidente.
În timpul cinci, vorbim despre nuntă. Josie vrea să aibă loc undeva afara, iar Liam vrea o petrecere mare după. Amândoi s-

au pus de acord ca formația 4225 West sa nu cânte la petrecere. I.iam spune că vrea să se bucure de mireasa lui, nu să-i distreze pe invitați.
Harrison își pune iar brațul pe spătarul canapelei. Eu îmi schimb poziția. Corpul meu vrea să se așeze sub brațul lui, iar eu nu sunt capabilă să înțeleg de ce. Nu mă simt atrasă de el. Suntem două firi complet diferite și tatuajele alea... Nu pot. Încerc să mă îndepărtez de el fără să atrag atenția asupra mea, dar el observă. Își scutură capul și își retrage brațul. Inima începe sa îmi bată mai tare și tensiunea îmi crește în tot corpul. Nu ar trebui să-mi pese.
— Mă întorc imediat, spune el, aruncându-și șervețelul în farfuria pe jumătate plină.
— Unde pleacă? întreb eu.
Liam întoarce capul și îl privim amândoi pe Harrison cum se îndepărtează de masă.
— Habar nu am, îmi răspunde el, ridicând din umeri.
Își ridică berea de pe masa și ia o înghițitură, fără să-și mute privirea de la Josie. Încerc să nu mă uit după Harrison, dar sunt curioasă. El se așază la bar și nu durează un minut până când o blondă înalta și focoasă vine lângă el. Harrison se întoarce și se sprijină de tejgheaua barului. Femeia se apropie. Prea mult, după părerea mea. E evident că nu se cunosc. Ea se apleacă, iar el o face să râdă. Îl mângâie pe piept, dar lui nu pare să-i pese. El aruncă o privire spre masa noastră și vede că mă holbez.
Harrison își ridică o sprânceană și o prinde de mână. Își ia berea în cealaltă mână și pornesc amândoi spre ringul de dans. Eu mă uit în altă parte. Nu-mi pasă că va dansa cu ca. Nu c treaba mea. Bl e un bărbat singur și poate face ce vrea.
Îi fac din nou semn chelneriței și comand un rând de sho- turi. Când le primim, doar Josie bea cu mine. Nu știu de ce am comandat patru. E clar că Harrison ne-a abandonat și ne lasă să cădem în patima viciilor. Dau pe gât al doilea shot înainte să-l privesc pe ring. Femeia se agață de el în timpul dansului, își pune mâna pe fundul ei. O trage mai aproape de el și, de fiecare dată când lace asta, ea își lasă capul pe spate. Mâinile ei îi mângâie încontinuu pieptul. Rănián cu gura căscată în momentul în care ea îi dă jos gluga hanoracului și își trece degetele prin părul lui negru, tuns scurt in părți, dar lăsat mai lung deasupra. Nu prea lung, ci suficient pentru a fi apucat. Eu

am așteptat luni de zile. Ea il. Știe de treizeci de secunde și deja îl atinge. El îi spune ceva și ca da din cap, după care o ia de mâna și ies amândoi de pe ringul de dans.

— Unde pleacă? întreb eu din nou.

Liam râde. Eu mă întorc și mă încrunt la el.

— Care e problema ta, Westbury?

— Tu, tu ești problema mea, Powell. Bărbatul ăla te place și tu îl ignori. Acum te crizezi pentru că a găsit pe cineva care ii acordă atenție. Combinați-vă odată sau rămâneți prieteni, dar nu-l mai ține ca pe jar, fiindcă nu e corect ce faci cu el.

— Nu-mi place de el.

Atunci să nu-ți placă. Nu tc obligă nimeni, dar nu-i mai da speranțe. Nu vorbi cu el în toiul nopții de parcă ai vrea să-l cunoști mai bine.

— Ți-a spus el asta?

— Da, mi-a spus.

Liam aruncă niște bani pe masă.

— Eu am plecat Vii și tu?

Josie aprobă din cap și îi dă mâna lui Liant

— Pa, draga mea!

— Pa! mormăi cu, iar ei pleacă și mă lasă singură la o masă goala.

Mă ridic încet, fiindcă îmi tremură picioarele. Sunt nevoită să înă țin de colțul mesei. E clar că am băut prea mult. Îmi dau jos pantofii și încerc să merg în linie dreaptă până la lift. Cabina liftului e plină ochi. Mă strecor și eu in ea, apoi aștept să ajungă la etajul meu. Sunt sigură că familiile clin lift se întreabă ce fel dc pramatie mai sunt și eu. Beată și desculță într-un hotel de lux, mă plimb cu liftul în toiul nopții. Nu-mi pot scoate din cap imaginea cu Harrison și femeia aia. Felul în care o ținea în brațe, atât de dur și de sexy. Ea i-a atins părul, cel pe care muream de nerăbdare să-l văd. El a lăsat-o să facă ce a vrut, iar eu le-am privii preludiul în plină desfășurare pe ringul dc dans.

Cobor clin lift și mă holbez pe coridor. Încetinesc pasul când trec prin fața ușii lui. Mă opresc și ascult. Oare ar duce o femeie în camera lui, având in vedere cî e și Quinn acolo? Desigur că nu, dar Quinn nu e acolo, ci în apartamentul lui Liam, supravegheat dc bonă.

Tresar în momentul în care sc deschide ușa. Harrison stă în prag cu hanoracul pe el și are capul acoperit din nou. E încheiat

doar pe jumătate, așa că se pot vedea mai multe tatuaje pe piept. Și-a schimbat blugii cu o pcrcchc dc pantaloni scurți kaki.

— Ce faci?

Eu ridic din umeri.

— Tu nu ar trebui să fii ocupat?

Cuvintele imi ies din gură înainte să lc pot opri. Nu știu de ce aș pune cuiva o întrebare atât de obraznică. Nu e treaba mea ce face el. Se pare că întrebarea mea l-a întristat, dar corpul meu răsuflă ușurat. Oare de ce?

— Cine vrea să știe?

Îl privesc întrebătoare.

— Mă întrebi în calitate de impresar al meu?

Dau din cap cî nu.

— Vrei să intri?

Nu. Nu-mi place de tine.

— Da.

O iau înainte și trec pe lângă el. Poate, dacă-l rog, își va da jos hanoracul.

Harrison stă în spatele meu și îi simt respirația pe ceata. Nu mă atinge, dar e ca și cum ar face-o. Mă furnică pielea și încep să tremur. Trece pe lângă mine și vine în fața mea. In cameră se aude doar zgomotul de afară. Se uită în jos la mine și mă studiază. Ridic mâna spre gluga lui. El se dă puțin înapoi. Bine, deci e interzis, nu am voie să-i văd părul. Fac un pas-mai aproape, până când sânii mei îi ating hanoracul, apoi îi privesc ochii și gura. Mă ridic pe vârfuri și îmi lipesc corpul de al lui. Harrison își linge buzele și mă încurajează să continui.

— Nu o face decât dacă ești sigură.

Capitolul 11
Harrison

Ce dracu' fac? Ea e aici, în camera mea, și își lipește cor pul de mine. E la doar câțiva centimetri distanță dc buzele mele. Trebuie doar să mă aplec puțin în față și nc vom contopi. I-aș putea gusta buzele dulci și ispititoare. Limba ei ar mângâia-o pc a mea, eu aș prinde-o de fund și aș lipi-o de erecția mea. Dar nu, a trebuit eu s-o întreb ca un prost dacă e sigură, fiindcă nu voi putea suporta un refuz din partea ci. Nu voi putea lucra

împreună cu ea zi și noapte știind că am avut o șansă, dar i-am permis să mă respingă.

Mâinile mele mî imploră să fac ceva. Ele vor s-o atingă la fel de mult ca și mine. Ce s-a întâmplat noaptea trecută în camera verde a fost doar începutul a ceea ce vreau să-i fac. Până acum nu am fost nevoit să alerg după o femeie, iar seara asta e exemplul perfect. Puteam liniștit să o aduc aici pe tipa din restaurant — ea m a recunoscut imediat —, dar în momentul în care am ieșit pe hol și a început să mă sărute, nu am vrut să fac pasul următor.

Katelyn își ridică privirea și se uită la mine; ochii ei căprui se îndoiesc de hotărârea mea. Își linge buzele și mă ademenește mai mult. Nu vreau nimic altceva decât să-mi plimb mâinile pe trupul ci, pe formele ei seducătoare. Pot să-i cuprind ambele picioare și s-o ridic în brațe, apoi ar fi exact unde trebuie. Rochia ei fragilă nu m ar putea împiedica; și-ar da seama imediat cât de tare o doresc.

O privesc și caut un semn, orice mi-ar putea da de înțeles că mă vrea. Că vrea să facem asta. Acționez cu mișcări lente și bine gândite. Mă limitez la ce știu că îmi este permis să fac. Mă privește atent, iar eu îi ating părul. Aleg la întâmplare o șuviță ondulată și o țin între degete, apoi i-o așez după ureche. Le permit degetelor mele s-o atingă, să-i mângâie obrazul cu pielea fină. Îi ridic ușor bărbia și mă aplec spre ea, atingândii-mi ușor buzele de ale ei. Nu opune rezistență.

În momentul în care ea geme, mă retrag. Privirile noastre se încrucișează. Mă uit în ochii ei, apoi la buze; limba ei mă tachinează. Îmi lipesc buzele de ale ei, o sărut scurt și pasional. Mă prinde cu o mână de mijloc și mă trage mai aproape de ca. O apuc de ceata și o apropii de mine, o sărut apăsat Căldura care mă cuprinde atunci când limba ci o atinge pe a mea este fermecătoare. Buzele noastre au propria lor voință.

Katelyn se apropie și mai tare de mine, apoi își pune mâna pe pieptul meu. Oftez în momentul in care îmi atinge fața. Mă ține lipit de ea, de parcă acolo ar trebui să tiu. Am așteptat mo mentul acesta din ziua în care am întâlnit-o, iar acum, că este a mea, nu cred că voi putea să o mai las din brațe.

— Katelyn, spun cu vocea răgușită.

Ea se retrage brusc și ne separam. Mi-e frică să deschid ochii. Mă ridic și inspir adânc. Când deschid ochii, observ că evită să

mă privească. Întind mâna spre ea, ilar se ferește de mine. Las brațul jos și îmi cobor privirea, apoi fac un pas în spate și mă îndepărtez de ea. Gâtul mi s-a uscat. Aș vrea s-o întreb de ce, dar nu-mi găsesc cuvintele.

— Asta e o greșeală, spune ea.

— Nu, nu e!

Rostesc aceste cuvinte mai mult pentru mine, deoarece mă îndoiesc că le va crede. Încă nu e pregătită. Ar fi trebuit să știu asta. Mă uit la ca și observ ca își scutură capul. Își atinge buzele.

Aceleași pe care eu tocmai le-am sărutat cu atâta pasiune și pe care doresc să le sărut clin nou. Nu, m-am exprimat greșit. Pe care trebuie să le sărut din nou. Trebuie să tiu iar sub vraja ei doar ca să simt că trăiesc.

— Trebuie să plec.

— Nu pleca.

Katelyn își scutură capul. Se apleacă sî ridice pantofii pe care eu nici măcar nu am observat că i-a scăpat din mână. Eu rămân pe loc, țintuit la podea. Se îndreaptă spre ușă. Oare ce șanse am s-o deschidă, dar apoi să se întoarcă la mine? Probabil niciuna. Nu mă vrea. Pentru ea sunt doar o diversiune. Eu nu sunt bărbatul de care ea crede că are nevoie să o ajute să și crească fetele. Eu nu mă Încadrez în profilul soțului perfect.

Îmi sta inima în loc atunci când se deschide ușa. Nu pot să o țin aici cu forța, sî o opresc ca să nu se îndepărteze de un lucru bun pentru ea. Știu cum sa mă port cu o femeie ca ea. Pe ea am așteptat-o dintotdeauna.

— De ce ea? o aud întrebând.

Merg spre ea și mă opresc doar atunci când pieptul meu se lipește de spatele ei. Îmi pun mâna pe tocul ușii. Asta mă ajută să o țin aproape de mine.

— Ce vrei să spui?

Katelyn se întoarce spre mine și mă atinge. Îmi mușc buza să nu explodez. Asta o va speria, dar trebuie să-și dea seama ce simte un bărbat atunci când o femeie îl atinge cât timp are erecție. Când sunt în preajma ei... la naiba, chiar și atunci când nu sunt, eu tot timpul am erecție. Mă excită până și gândul că o voi vedea zâmbind în acea zi.

— Pe ea ai lăsat-o să te atingă, să-ți dea jos gluga, dar când am încercat și eu, tu te-ai tras înapoi.

Se uita la noi. Ar trebui să prind speranță, dar nu o fac. Mă

doare sufletul că m-a văzut cu acea femeie. Dacă asta s-ar fi întâmplat anul trecut, m-aș fi culcat cu ea, iar apoi aș fi uitat totul. Totul s-a schimbat în noaptea în care am cunoscut-o pe Katclyn. M-am uitai o singură dată la ea și am știut că e aleasa.

— Deoarece vreau ca tu să mă cunoști.

Răspunsul meu nu este de ajuns. Se întoarce și iese pe coridor, apoi se îndreaptă spre camera ei. Ies după ea și mă reazem de ușă, apoi o privesc. Se oprește în fața ușii. Își duce mâna la obraz, apoi își șterge ochii Al naibii de minunat, am facut-o să plângă. Nu sc uită la mine înainte de a intra în cameră. Zgomotul încuietorii răsună pe coridor, punând capăt celor mai frumoase și mai rele minute din viața mea.

Mă așez pe canapea și mă întind. Nu știu ce altceva mai pol face să-i atrag atenția. Poate ar trebui sa încetez. Ar trebui să privesc refuzul ei ca pe un semn. Dar m-am implicat prea mult. Am ajuns prea departe ca să renunț și nu cred că pot să-i mai fiu doar un simplu prieten. Trebuie sa se întâmple ceva.

Îmi frec obrazul cu palmele înainte sî țip de frustrare. Viața nu ar trebui să fie atât de dificilă. Am așteptat-o ani de zile pe femeia potrivită, iar acum, că am găsit-o, constat că moartea soțului ei a afectat-o atât de tare, încât nu am practic nicio șansă.

Ar fi trebuit să știu mai bine.

Ar fi trebuit…

Caut cu disperare o bucată de hârtie și ceva de scris. Le găsesc în ghiozdanul lui Quinn. Mă așez din nou și golesc măsuța de cafea, apoi mă apuc de scris.

Qw că Of fi trebuit să Știa wî. Far ini^A învins mniea d<n zum cr corc aha întântitro fir fi irebwi să iu tnai &m, dăf iriwA m-A învins H'WdeA din ziuă în care aha <nt$nit-0 Qiaaa ca ca* suferă

Ști^n că c flend cm face să suferi cm (-ți frăție inmA, au e nmic mu.

(? iw. Ș< &a ocm este, cm frmt șl eu. Mm U wai rmiL

Las pixul jos și citesc cc am scris. Îmi place ce a ieșit, cât de mult mă inspiră.

'&em ga sămdmcdt, e o#, m tfmț Ca 60U 00 0 bmWA d& CA! & «^vi f&VOÂA,

Așa cum m pioid M Mvo<. E de Mă ridic și mă învârt prin cameră. Îmi ating buza, simt lipsa cercelului de acolo, dar Quinn, când era mic, sigur ar fi tras de el. Recitesc versurile pe care le-am compus deja. Scrisul meu dc-abia e lizibil. Școala nu te pregătește întotdeauna pentru celebritate. Dacă m-aș fi silit mai tare la orele de caligrafie, nu mi-ar fi rușine de fiecare dată când mi se cere un autograf. Mă opresc și mimez că bat tobele, și versuri noi îmi vin în minte. Mă grăbesc să ajung la canapea în momentul în care mă gândesc la următoarele versuri

Ca o baxtorĂ pentru m băutor,
Ca w donte (htr-m pistol,
I'nG-m sar» t și om. Termnat…
Ftj fi trebuit sărmi învăț [ectiA după niște Ani,
Ar fi trebuit tî-mi dou. SeomA ca, după Atăt&A patim.
0 (Ată ca ostA oduce doAC (Acrim i.

Tin foaia de hârtie în mână. Nu mă pot abține să nu zâm besc. Primul meu cântec despre ceea ce simt s-a dovedit a fi o porcărie; Liam nici nu a vrut să 1 cânte, dar ăsta… cu siguranță va deveni un hit.

Adrenalina reușitei mele dispare imediat. Nu am cu cine să împart această bucurie. Quinn doarme la Noah, iar Liam e cu Josie. Cine mai știe pe unde umblă JD, și cu cine? Iar cu? Sunt singur în această cameră. Mă agăț de o bucată mâzgălită de hârtie, crezând că tocmai am compus o capodoperă. Dumnezeule, cât de prost sunt! Cântecul acesta nu ecu nimic mai bun decât primul. Liam zice că ar trebui să ne exprimăm creativitatea, dar hai să fim serioși. Eu nu pot să o fac. Nu am fost niciodată bun la așa ceva. De aceea stau mereu lacul într-un colț al încăperii. Sunt cel pe care nu îl observi atunci când intri într-o cameră. Eu nu sunt cel talentat.

Mototolesc versurile și le arunc spre coșul de gunoi. Hârtia se oprește în fața lui. Perfect, nici măcar nu pot arunca la coș. Telefonul îmi vibrează în buzunar. Mă uit la ceas, c ora două noaptea.

— E devreme.

Sau târziu, depinde unde te afli.

— Da, c adevărat. Cc mai faci, Yvie?

— Nu prea multe.

Îi aud oftatul în telefon. În mod sigur se întâmplă ceva, pentru

că altfel nu m-ar fi sunat.
— Minți! Nu-mi place când mă minți în față.
— Știu, spune ea încet.
— Mi-e clor de tine, și asta nu e o minciună.
— Și mie mi-e dor de line.
Mă aplec în față și îmi pun coatele pe genunchi. Ar trebui să fiu deja în pat. Mergem la Disney VYorld mâine-dimineață. Probabil că l-aș putea convinge pe Quinn sa mergem mai tar ziu, dar ceilalți copii vor să meargă dis-de-dimineață și el trebuie să rămână alături de prietenii săi.
— Deci, m-ai sunat fiindcă ți-e dor de mine sau se întâmplă și altceva?
— Am noutăti.
— Chiar așa, despre ce? întreb eu.
— O să joc în musicalul Enchantment, pe Broadway, spune Yvie emoționată.
— Felicitări! Când pleci?
— Într-o săptămână.
— Asta e minunat, sunt foarte mândru de tine, Yvie.
— Mulțumesc. Acum spune-mi ele ce ești treaz. Știu că nu ai avut concert în seara asta.
De data asta, eu suni cel care oftează.
— Cum o cheamă?
Ce te face să crezi că c vorba despre o femeie? o întreb eu, încercând să nu zâmbesc.
Katelyn și stadiul relației noastre nu îmi dau niciun motiv să fac asta.
Quinn mi-a spus câte ceva atunci când l-am sunat.
— Trădătorul! spun și îmi scutur capul.
Mă bucur că cl și Yvic au o relație foarte apropiată, chiar dacă locuim departe unii de alții. E important ca el să aibă încredere în ea. I-a fost mereu ca o soră mai mare.
Îmi place de cineva care nu poate sau nu vrea să-mi împărtășească sentimentele.
— Quinn spune că și-a pierdut soțul.
Aprob din cap, înainte să-mi dau seama că Yvie nu mă poate vedea.
— Așa e, iar acum își crește singură gemenele în vârstă de șase ani. Ce ți-a mai spus fiul meu?
Că te face să zâmbești și că una dintre fetele ei te place

foarte mult.

Quinn probabil i-a povestit despre Elle, fiindcă lui Peyton nu îi place de nimeni, cu excepția lui Liam. Mă bucur că Elle s-a atașat de mine. Nu aș vrea niciodată să-i iau locul tatălui dispărut, dar nu m-aș supăra daca m-ar primi și pe mine în viața ei. În momentul de față, Elle e singura care mă acceptă.

— Mă face să zâmbesc, dar mă și enervează foarte tare. Mi-e frică să-i arăt cum sunt cu cu adevărat, fiindcă ei nu-i plac tatuajele mele și atâta respingere… Nu știu cât mai pot rezista.

De îndată ce îmi ies cuvintele astea pe gura, încep să le regret.

— Cât mai poli rezista?

Inspir adânc și Lmi dau jos gluga de pe cap.

— În scara asta am sărutat-o.

— Asta e bine, nu?

Yvic pare mult prea fericită. Vreau să mă bucur și eu exac ca ea într-o bună zi.

— A fost, înainte să se retragă. M-am cam grăbit și proba bil am speriat-o.

— Oh, frățioare, sunt sigură că se va da pe brazdă. Odată ce ajunge să te cunoască, nu va fi capabilă să reziste farmecului tău. Știu sigur.

— De unde știi? o întreb cu, încercând să nu râd de entuziasmul ei. Si la ce te referi?

— Pentru că ești cea mai minunată persoană pe carc-o cunosc și orice femeie ar fi norocoasă s-o iubești.

Nu mă pot abține să nu zâmbesc.

Te iubesc, Yvie!

— Și eu te iubesc! Trebuie să plec. Te sun peste câteva zile.

Să fii cuminte!

— Ha-ha, uite cine vorbește! Du-te și pupa ți domnița!

— Ce amuzantă ești! •ullet

— Da, sunt!

Sora mea închide telefonul. Mă las pe spate și mă holbez la tavan. A studiat foarte mult și s-a chinuit să obțină rolul principal într-un musical pe Broadway, dar iată că a reușit. Sunt extrem de mândru de ea. Acum, dacă aș putea să-mi fac ordine în viață, poate că toată familia James ar fi fericită. Singura mea problemă e că nu am așteptat minimum un an după tragedia ei (perioada ideală, dacă e să mă iau după revista Cos- mo) > iar acum sunt

blocat pe un anumit făgaș al vieții și nu știu ce să mai fac ca să scap. Mi-c clar că puterea sărutului nu funcționează la ca.

Capitolul 12
Katelyn

Stau rezemata de ușa închisă. Oricât de mult aș fi vrui s-o trântesc ca să-i dau dc înțeles că nu mă interesează, nu am facut-o. Dau cu capul dc lemnul masiv din frustrare, nu pentru că m-a sărutat, nici pentru că nu m-am retras în momentul în care buzele lui moi le-au atins pe ale mele, ci pen tru că mi-a plăcut și am vrut mult mai mult.

Felul în care m-a luat în brațe, ca și cum aș fi fost cel mai fragil lucru pe care l-a atins vreodată? Mason nu s a comportai niciodată astfel. Felul în care m-a privit, ca și cum aș fi fost cea mai fragilă ființă pe care a văzut-o vreodată? Nu-mi amintesc daca și Mason a făcut la fel. Poate că el nu a trebuit să învețe cum să fie romantic, deoarece am ieșit împreună de tineri. Știu cî Mason m-a iubit, nu m-am îndoit niciodată de asta și chiar nu vreau să-i compar, dar nu mă pot abține.

— La cine te uiți tu acolo?

— La Mason PowelL

ti răspund fără să-mi iau ochii de ia el. Anul acesta i-a priit de minune. Este mai înalt și mai musculos. Mi-e greu să cred că e doar un boboc, pare mai mare.

— De ce? întreabă Josie.

Ridic din umeri și închid dulapul. Astăzi trebuie să dăm proba pentru echipa majoretelor. Eu nu am emoții, dar știu că Josie are. Am așteptat tot anul această zi. Am ratat selecția de la începutul anului, deci acum va fi șansa noastră.

— Îți place de el?

— Nu știu. Poate. E drăguț, nu ți se pare?

Li urmăresc privirea lui Josie când se uită la el Văd că nu zice nimic, îmi dau ochii peste cap și o trag de braț, apoi ne îndepărtăm de grupul fotbaliștilor.

— Dacă îl placi, ar trebui să-l inviți undeva.

— Nici gând! răspund eu intrând în sala de sport. Nu va ieși niciodată cu mine. Nu sunt genul lui.

— De cc spui asta? mă întreabă ca când ne începem

încălzirea.
— Am observat cum se uită lu Candy. Ea le oferă tuturor băieților singurul lucru pe care eu n-aș fi dispusă să-l ofer.
Josie ridică din umeri.
— Poate se va uita și la tine în felul acela, într-o bună zi.
— Da, poate, dar eu nu vreau să mă expun prea mult, înțelegi? Dacă își bate joc de ruine? El deja e un fotbalist de succes și toată lumea spune că va ajunge departe. Nu are timp de întâlniri. Probabil e la fel ca tipii pe care îi vedem în filmulețele alea idioale ta care suntem obligați să ne uităm după ore. Se întâlnește cu fata naivă și își fac de cap în parcare. După nouă Iutii, au un copil, dar el nu vrea sa știe nimic de ea și toți o arată cu degetul.
Ești atât de dramatică, dragă Katelyn! Serios> dacă îți pla ce de el, dă-i de înțeles.
Josie face șpagatul și se ridică imediat.
— Mi-a venit o idee! Scapă creionul în fața lui și apleacă-te. Asta cu siguranță îi va atrage atenția.
— Nu fac așa ce va!
Josie ridică din umeri și tace. Acum nu-mi iese din cap imaginea cu Mason holbându-se la fundul meu și devin complexată. Dacă e prea mare sau am celulita? Va trebui să fac niște genuflexiuni sau ceva, cum face și mama ca să aibă un posterior mai bombat.
— Nu te uita in spate! spune Josie.
Evident că nu o ascult. Mă întorc și îl surprind holbăndu-se (a mine. Trebuie sa privesc în altă parte de teamă că va râde de mine când va vedea cât de repede mă înroșesc.
— Trebuie să mă duc la toaletă.
— Josie Preston, dacă îndrăznești să mă lași singură, de. Azi nu mai suntem prietene!
Se ridică și începe să râdă. Se îndepărtează de mine. Îmi ridic privirea. Și simt o durere în ceafă atunci când văd în fața mea două picioare musculoase. Se ghemuiește ca să fle la nivelul ochilor mei.
Încerc să-mi ignor emoțiile, dar mă pierd în ochii lui verzi ca smaraldul. Ar putea deveni talismamd meu norocos. Dumnezeule, Katelyn! Ești o idioată!
— Bună, Katelyn!
— Bună!

Vocea mi-e slabă. Îmi mușc buza și sper că va pleca.

— Mult noroc la evaluare! Abia aștept să mă încurajezi în toamna asta.

— Bine… Adică mulțumesc.

Mason ridică din umeri.

— Poate vom ieși undeva în această vară.

— Da, sigur, treci pe la mine oricând vrei.

De îndată ce spun asta, îmi dau seama că nu va veni niciodată.

— Mersi. Ne mai vedem.

Dispare din fața mea înainte să-mi pot da seama ce naiba s-a întâmplat. Tot ce știu e că simt furnicături pe piele fără ca el sa mă fi atins.

Furnicături. Nu credeam că voi simți ceva în momentul în care mă va atinge. Nici măcar nu ar trebui. Corpul meu nu ar trebui să reacționeze la el, dar a facut-o. Când Harrison m-a luat în brațe și m-a prins ușor de ceafa cu mâna lui puternică (Mason nu u lacul niciodată asta), dorința de a fi cu el mi-a pus stăpânire pe tot corpul. HI mi-a reaprins focul pasiunii pe care eu am încercat să mi-l înăbuș după accidentul lui Mason.

Mă îndepărtez de ușă cu un zâmbet larg pe față. Amintirea primei noastre convorbiri mă face fericită. La scurt timp după aceea, am devenit un cuplu. Neam petrecut aproape ticcare zi din vara acelui an împreună. Când nu era în cantonament, era la mine acasă. El și Liam veneau la mine și mă implorau să mergem în curte, să înotam în piscină. Îmi plăcea să înot cu ci, mai ales atunci când ni se alătura și Josie, care lucra pe timp de vară. Mama spunea că el doar se folosea de mine și că la începutul anului școlar mă va arunca precum o măsea stricată.

Mi-a fost groază de ziua aceea, de teamă că ar putea avea dreptate. M-am pregătit sufletește ca situația să se schimbe, dar nu a fost așa. El a ignorat toate fetele care flirtau cu el și m-a asigurat că are ochi doar pentru mine. Nu a durat mult până când m-am îndrăgostit de el. F.ra ușor de iubit.

Când mă uit în jur, văd doar o cameră de hotel întunecată și tăcută. Acum îmi dau seama că am rămas singură, în adevăratul sens al cuvântului. Peyton nu vrea să-mi vorbească, iar File vS-a atașat tară probleme dc Harrison. Simt că îmi pierd familia cea fericită.

Iotul se schimbă in viața mea, iar eu mă simt legată de mâini

și de picioare.
Trec dc porțile parcului și mă opresc să admir peisajul. Peyton și Elle mă țin de mână. Le trag ușor spre mine. Ele nu conștientizează cât de norocoase suntem că ne aflăm aici. Mason ar fi trebuit sa vină cu noi. Am avut totul planificat — cadoul perfect pentru aniversarea lor de șase ani am început să economisim fiecare bănuț. Urma să mergem împreună. Acum sunt aici cu fetele noastre și în fața mea stă un bărbat care ar accepta fără ezitare să-și asume rolul de tată, dacă i s-ar da ocazia.
Eu și fetele înaintăm. Elie ma lasă și fuge la Harrison. Încerc să par impasibilă atunci când ea îl prinde de mână. Dacă pe Quinn nu îl deranjează, de ce m-ar deranja pe mine? Peyton se îndepărtează și ea de mine. Sunt pusă în situația jenantă de a rămâne singură la intrarea în Disney World. Josie mă împinge ușor când trece pe lângă mine. Îmi vine s-o bat. S-o pun la pământ, așa cum am tăcut în timpul anilor de grădiniță. E un gest copilăresc, dar fața ei îmi spune tot ce trebuie să știu. Și-a dat scama că Harrison se uită la mine. Sunt conștientă de asta, fiindcă îi simt privirea asupra mea, chiar și atunci când poartă ochelari fumurii.
Harrison pășește înainte spre cel mai magic loc de pe planetă. Observ că Peyton se ține strâns de mâna lui Liam, la fel ca Elle de a lui Harrison. F.l se uită spre mine și se așteaptă să-l urmez. Nu arc nevoie de cuvinte, am învățat deja să-l citesc.
Am venit însoțiți de patru bodyguarzi. Dacă am fi doar noi, nu am avea nevoie de ei, dar am adus și copiii, prin urmare protecția este necesară. Chiar și pentru a ține fanii la distanță. Băieții nu vor să dea autografe azi, ceea ce e de înțeles. Jimmy vine din spate și își pune brațul pe umerii mei. Observ ca expresia sobră de pe chipul lui Harrison a devenit și mai accentuată.
Mî bucur c-ain ieșit toți ca o marc familie. Oamenii care îi recunosc pe băieți se holbează și arată cu degetul, dar ci îi ignoră. Asta e ziua noastră; ocazia perfectă să lăsăm deoparte responsabilitățile jobului și viața artistică, și să le oferim copiilor o experiență de neuitat.
Jimmy o ia înainte și o ridică pe Peyton, apoi și-o așază pe umeri. Când o aud râzând, îmi dau lacrimile. Harrison încetinește pasul și vine lângă mine, iar Elle rămâne pe partea

opusă. Ea nu se desprinde de el și continuă să-i vorbească, iar Harrison e atent la fiecare cuvânt, chiar și atunci când nu mă scapă din ochi.

Fetele îl îmbrățișează pe Mickey Mouse, iar mie mi se descarcă în curând bateria camerei foto. Noah spune ca Mickey e doar pentru bebeluși, iar Liam îi da un bobârnac peste ureche.

— Du-tc și stai lângă fete, o să vă fac o poză.

Mâna lui caldă o acoperă pe a mea. Buzele îi sunt periculos de aproape de urechea mea. Rămân fără cuvinte, îi dau lui camera și mă duc lângă fetele mele. I.e iau pe amândouă în brațe și Ie sărut pe obraji înainte să pozăm pentru ceea ce va fi cu siguranță felicitarea noastră de Crăciun. Anul trecut nu am trimis niciuna, dar poate că de Crăciunul acesta o vom face.

— Mulțumesc! spun eu când Harrison îmi arata poza.

Stă lângă mine, cu pieptul lipit de umărul meu. Ar trebui să mă retrag și să-i amintesc că noi nu vom fi nimic mai mult decât niște colegi de lucru, dar nu vreau să par nepoliticoasă și grosolană. El doar încearcă să fie drăguț.

Am constatat că Jimmy e cel mai copilăros dintre toți. Se ia la întrecere cu Peyton și ceilalți băieți până la casele de bilete, chiar dacă alergatul este interzis în parc. Mie nu mi au plăcut niciodată mașinuțele, așa ca am acceptat cu mare plăcere să le tac lor poze.

Harrison mă ia prin surprindere atunci când își face apariția. Aș fi puiuț să jur că e lângă Quinn. Preț de o clipă îmi fac griji pentru Bile, dar apoi îmi amintesc că e cu Liam și Josie, iar ei se vor asigura că nu va păți nimic. Harrison se apropie și se lipește de mine. Astăzi poartă o șapcă de baseball și mă enervează la culme.

Încerc să mă retrag ca să nu ne mai atingem, dar tentativa mea nu prea reușește și contactul cu cl îmi face pielea de găină.

Dacă a observat ceva, a preferat să nu spună nimic și pentru asta îi sunt recunoscătoare.

— Vrei să vorbim despre ce s-a întâmplat?

Scutur din cap.

— A fost o greșeală.

Harrison oftează. Își lasă capul într-o parte și întoarce ușor privirea spre mine.

— Mie nu mi s-a părut.

Nu știu ce să-i mai spun și cred că asta îl supără. Mă uit la

grădinița îngrijită din fața mea ca să-i ocolesc, privirea. Ochii încep să-mi lăcrimeze, dar pentru ce? Știe prea bine că nu poate ti nimic între noi.
Trecem pe la fiecare atracție în parte și, chiar dacă eu nu mă dau în ele, obosesc doar ascultând poveștile lui Peyton și bile. Peyton se distrează de minune. Când îi văd zâmbetul, prind speranță că își revine din tristețe. Nu vreau s-o grăbesc, dar mi-e dor de fiica mea.
— Manii, am obosit!
Elle mă trage de tricou ca să-mi capteze atenția. Suntem într unul din multele magazine de cadouri și ne uităm la suveniruri. De asemenea, e locul ideal în care ne putem răcori.
— Ești pregătita să te întorci la hotel?
— Nu. Poți să mă cari tu?
— Elle, nu am cum sa le iau în brațe pentru că ești prea mare.
Pile se reazemă de mine, apoi își îngroapă fața în șoldul meu.
Este comportamentul ei tipic — e genul de copil căruia ii place să doarmă în schimb Peyton poate rezista o zi întreagă. Mă joc cu părul ei și mă gândesc cum să procedez. Nu vreau să-i stric ziua, dar nici nu se pune problema să o car eu in brațe.
— Mă scuzați, de unde pot închiria un cărucior? îl întreb cu pe vânzătorul de la magazin.
— Pentru ce îți trebuie un cărucior?
Mă întorc și îl văd pc Harrison în spatele meu. Se uita lung la mine. Ochii lui sunt blajini și iertători, pare că a uitat deja conversația noastră de mai devreme.
Hlle este obosită. Eu nu pot să o car in brațe, așa că trebuie să o așez intr-un cărucior sau să ne întoarcem la hotel.
Harrison dă din cap. Sc apleacă și îi spune ceva lui File, înainte să o ridice și să o pună pe umerii lui. Fața îi radiază de fericire când se agață de el.
— Nu vom avea nevoie de cărucior, îi spune el vânzătorului care ridică din umeri.
Eu rămân înmărmurită, când văd că se apleacă și iese din magazin cu fetița mea pe umeri.
— Hei, ăla e Harrison James?
— Nu, spun eu, ieșind pe ușă.
— Harrison?
Se oprește și se întoarce spre mine. Poartă din nou ochelarii de soare și mă întreb dacă File e cea responsabilă de asta.

— Nu trebuie să o cari tu, poate să meargă și singură.

Harrison o privește pe File, iar ea se uită în jos la el. Își zâmbesc de parcă ar avea un secret împreună.

— Prințesă Elle, eu sunt slujitorul tău. Ce ați vrea să fac?

Fu zâmbesc și apoi râd când aud cum vorbește cu ca.

— Du-mă la castelul meu, iar eu te voi hrăni în seara asta.

Elle vorbește cu vocea ei de prințesă. Dumnezeule, el îi face jocul!

— Ne descurcăm noi, regină Katelyn.

Harrison îmi face cu ochiul și se îndepărtează de mine. Ei începe să galopeze, iar noi să râdem. O caut ai privirea pc Peyton și mă întreb dacă este geloasă. Dacă e, nu lasă să se vadă. Cred ca nu îi pasă, pentru că s-a atașat de Jimmy și Liam.

— Se pare că am rămas singură, constat eu cu voce tare.

— Mă plimb eu cu tine.

Lângă mine e un Harrison în miniatură, dar puțin mai drăguț.

— Mulțumesc, Quinn.

— E în regulă.

Îi ajungem din urmă pe slujitor și a iui prințesa, exact când trebuie să luăm masa.

— Harrison, ești pregătit să luăm masa?

Mă opresc când îmi dau seama ce am spus. Încerc să-mi mut privirea, dar nu pot. El încearcă să nu zâmbească, dar nu se poate abține. Nu are rost să ne prefacem că vorbim despre o banală ieșire la masă, a înțeles la ce m-am referit. Nu vreau să-și facă iluzii că îi dau o șansă, fiindcă nu e așa. Vom lua doar prânzul împreună. Nimic mai mult.

— Am văzut un restaurant de cealaltă parte a castelului. Putem merge acolo.

— Îi anunț pe ceilalți și ne vedem acolo.

Harrison dă din cap și îi spune lui Quinn să-l însoțească. Îl privesc cum se îndepărtează cu Elle pe umeri și Quinn de mâna, dc parca ar face asta în fiecare zi. Nu a ezitat deloc atunci când s-a oferit s-o ajute pc Elle și asta mă sperie. Nu vreau ca ea să se atașeze de cineva care nu va fi prin jur întotdeauna. Nu îi face bine nici ei, nici lui Peyton. Au nevoie de repere stabile în viață.

I am anunțat pe toți unde mergem, iar ei au fost de acord să ne întâlnim acolo. Peyton și cu mine ne plimbăm prin castel ținându-ne de mână, apoi ne îndreptăm spre restaurant.

— Te distrezi? o întreb eu sperând la un răspuns pozitiv.
— Da.
— Quinn a mai fost aici înainte. E bine să cunoști pe cineva care știe drumul, nu-i așa?
— Mda. Putem să mai venim cândva?
— Desigur. Îmi place aici. E un loc magic.
Peyton râde și scutura din cap.
— Ești o nătăileață, mamă!
Tocmai m-a insultat, dar mă bucur că am reușit să o fac să râdă.
Intrăm în restaurant și îi găsim pe ceilalți așezați la o masă de cinci persoane. Chiar dacă Peyton nu a stat prea mult cu noi astăzi, el s-a gândit să îi țină și ei un loc la masa noastră. Cine mai face așa?
Luăm masa în liniște, apoi Quinn, Elle și Peyton mă tachinează, fiindcă nu m-am dat în nicio atracție din parc. Îi asigur din nou ca nu mă deranjează să le fac tuturor poze, dar ei nu mă cred. Quinn spune că sunt doar o găină fricoasă, iar Peyton începe să cotcodăcească.
— Hai să ne dăm în ceva împreună! îmi sugerează Harrison.
Scutur tare din cap, să îi dau de înțeles că refuz propunerea lui. Prefer să rămân cu picioarele pe pământ.
— Ba da, ne vom da într-un carusel!
Harrison mă ia dc mână. Cu cealaltă mână o ține pc Elle, care i-a dat mâna lui Peyton, care se ține de Quinn. Formăm un trenuleț uman.
— Faci cumva mișto de mine? întreb eu, când ne oprim în fața Casei Bântuite.
— Nici gând!
— E un carusel pentru copii, dar cu fantome dansatoare. Cei mai inofensiv din tot parcul.
— Nu găsesc pe cineva să stea cu copiii, răspund eu, elibe-rându-mi mâna.
Pun mâinile în șolduri ca să-i arăt că vorbesc serios. E poziția tipici unei mame, iar asta îl amuză. Îmi dau ochii peste cap și ridic mâinile în sus.
— Liam și Josie sunt chiar acolo, la fel și bodyguarzii. Hai să ne dăm o tură împreună!
Han i, son face „bot de rață” și clipește din ochi. Credeam că numai femeile și două gemene fac asta. Copiii sar în sus de

bucurie, aplaudă și mă imploră să intru.
— Nu e înfricoșătoare?
— Deloc. Quinn s-a dat în ea când avea patru ani.
— 'lâta are dreptate. Să fiu sincer, e o prostie.
— Bine.
Mă dau bătută și stau la coadă în spatele lui Harrison. Mă bucur că e una scurtă și nu avem mult de așteptat. Odată ajunși în trenuleț, îmi regret decizia. Urase fantomele și poveștile de groază.
— Nu pot face asta!
Încep să împing bara dc protecție care mă ține in siguranță în trenuleț.
— Despre ce vorbești?
— Despre asta, nu vreau să intru!
Trenulețul se urnește și începe să înainteze, iar eu nu mai am cale de scăpare. Intrăm intr-un tunel întunecat și simt cum mă atinge ceva. Încep să țip și îl strâng pe Harrison dc braț până ii las urme pe piele. Cotind după un colț, trenulețul se oprește și avem ocazia să vedem niște fantome care dansează pentru noi.
— Vrei să-ți distrag atenția?
— Cum, Doamne, ai de gând să faci asta?
Harrison ridică din umeri, apoi își întoarce șapca de base- ball. Își lipește buzele de ale inele, înainte să am eu ocazia să respir. Trenulețul Își vede de drum, limba lui o mângâie pe a mea. Îi ating obrazul, îmi plimb degetele pe fața lui, îi simt barba nerasă de câteva zile.
Își petrece brațul în jurul meu și mă protejează de toate creaturile. Întunericului. Se retrage puțin, cât să-mi muște buza de jos, apoi se ocupă iar de gura mea. Buzele îmi tremură de dorință și tânjesc după dragoste, chiar dacă asta nu ar trebui să se întâmple. Corpul meu se lipește perfect de al lui, de parcă a fost menit să se potrivească. Ar trebui să-mi fie frică, dar sunt captivată de mișcările buzelor noastre. Experimentez senzații despre care nici măcar nu știam că există. Gem ușor, ca să ii îndemn să continue. Mă apropii și mai mult de el, să nu existe nicio distanță între noi. Oamenii țipă în jurul nostru, dar asta îl încurajează pe cl să mă sărute și mai pasional. Nu este un sărut apăsat, ci unul moale și ispititor. Mi-aș putea petrece zile întregi așa, fără sa trebuiască să respir sau să mă mișc.
Harrison mă sărută pe gât. Am scos un mic sunet, ca un

chițăit, ca să-i arăt că îmi displace că mi a abandonat buzele. Știu cî barba lui o să mi le irite, dar deocamdată nu-mi pasă. În timp ce-mi șoptește numele, mă trage de buza superioară. Vocea lui plină de pasiune mă face să mă topesc de plăcere și să vreau mai mult de la el. Îmi vine să mă ridic și să-i cer mai mult, dar sunt prea copleșită de gânduri ca să fac asta. Îmi distrage atenția, așa cum mi-a promis.

Când se îndepărtează de mine, îmi vine să țip. Stă aplecat în față și mă ia de mână. Degetele noastre se înlănțuie și ne așezăm mâinile între noi, pc băncuța trenulețului. Nimeni nu poate vedea legătura pe care ne o creăm în acest moment. Nici măcar eu nu o pot vedea, dar o pot simți. Trupurile noastre sunt pe aceeași lungime de undă. Al meu tânjește după ai lui, să-l simt lipit de mine în cel mai intim mod. Pielea parcă îmi ia foc la atingerea lui. Cum poate un simplu sărut să mă facă să mă simt astfel? Când trenulețul se oprește, îmi strânge ușor degetele, înainte să mă ajute să cobor.

Picioarele îmi tremură. £1 își petrece brațul în jurul taliei mele și mă ajută să-mi țin echilibrul. Își lipește buzele de urechea mea. Simt că-mi ia foc pielea.

— Sper cî ai avut parte de o experiență plăcută.

Se da la o parte și așteaptă să trec eu în față.

— Cum a fost? întreabă fetele mele în același timp.

— A fost minunat! spun eu și chiar nu mint.

Ce am simțit înăuntru, ce simt încă de azi-dimineață… ni- ciun bărbat nu ar trebui să-mi provoace astfel dc sentimente. Ele sunt rezervate doar pentru Mason, indiferent dacă el este sau nu aici.

Capitolul 13
Harrison

Când cobor pe rampa Casei Bântuite, încerc să-mi șterg zâmbetul tâmp de pe față. Totul a fost doar un șiretlic ca să o pot îmbrățișa. Ascultând-o vorbind, mi-am dat seama că acest carusel îmi oferă oportunitatea perfecta. Am reușit să o sărut de două ori în decurs de zece ore, și această performanță ocupă un loc fruntaș în topul realizărilor mele. După ce a ieșit în grabă din camera mea, în primele ore ale dimineții, am crezut că va

adopta o poziție defensivă. Că se va închide in ea și va sta împreună cu Josie toată ziua. Așadar, când a acceptat să ne plimbăm împreună — când a pus mâna pe mine tară să realizeze ce face — mi-am dat seama că sentimentele ci ies la iveala.

Nu sunt sigur dacă a conștientizat ce făcea. M-a atins după ce i-a dat o sticlă de apă lui Elle, apoi m-a prins de tricou ca să îmi schimbe direcția. Am savurat fiecare moment. Nu au fost simple gesturi de prietenie; cei puțin eu nu le-aș cataloga așa. Și totuși, cel mai important dintre ele a fost felul în care m-a întrebat dacă mi-e foame, iar eu nu am putut să-mi stăpânesc reacția. Și-a dat seama că m-am prins de întrebarea subtilă, dar am încercat să fac pe prostul de dragul ei, chiar dacă în interiorul meu m-am bucurat enorm.

Am ales dinadins o masă cu cinci locuri. Am vrut să văd cum am arăta împreună și mi-am dat seama că orice bărbat s-ar mândri cu așa familie. Acum ini-o doresc și mai mult.

Cotesc după colț și dau peste Liam, care ne așteaptă la ieșire, îmi îndrept privirea spre Katelyn și observ cî iar ina ignoră cu desăvârșire. Al naibii de perfect! Realizez că mi-am întors șapca de baseball abia în momentul in care vreau sî-mi pun ochelarii de soare. Sunt norocos că nu i-am pierdut în carusel. Nu cî ar fi contat prea mult; sărutul ei valorează mai mult decât prețul lor. Îmi întorc șapca și mă opresc lângă Liam. O privește pe Katelyn care se îndreaptă spre Josie și copii.

— Ce-i cu ea?

— S-a speriat.

Liam râde.

— Nu-mi vine să cred că a intrat acolo. Mason nu a reușit niciodată să o ducă într-uii carusel de la bâlci. Chiar dacă a în cercat de mai multe ori.

— Da, a fost distractiv, spun eu, frecându-mi șapca de cap.

Liam și cu mine mergem în urma fetelor. Noah și Quiim sunt la câțiva pași înaintea lor. Josie o ține de mână pe F.lle, iar Katelyn pe Peyton. Îmi revine în minte imaginea dc mai devreme, cea în care noi cinci ne ținem de mâini ca o adevărată familie. Nu lipsește nimeni. Nici măcar Peyton, chiar dacă inițial am crezut că ar refuza să se comporte prostește. Mi-ar plăcea ca totul să devină realitate.

— Ai intenții serioase cu ea?

Întrebarea lui Liam mă ia prin surprindere. Nu am mai vorbit despre femei până acum, cu excepția purtătoarei lui Quinn, dar el știe că sunt interesat de Katelyn. Nu mi-am ascuns niciodată sentimentele.

— Am! răspund eu sigur pe mine.

— Cât de serioase?

De data aceasta, mă opresc ca să-l pot privi în ochi. Știu cî nu trebuie să-i dau lui explicații, ci părinților ei, dar e prietenul lui Katelyn și e foarte protector cu cei pe care îi iubește.

— Astăzi, pentru un scurt moment, mi-am imaginat că suntem o familie și asta nu m-a speriat. Dimpotrivă, m-a făcut fericit.

— Nu ai voie să-ți bați joc de ea. Nu este una dintre femeile pe care le poți abandona după câteva luni de relație doar fiindcă te-ai plictisit.

— Ce naiba ți-a venit? răbufnesc eu. Ți-am spus din momentul în care am întâlnit-o că vreau să însemn ceva… orice pentru ea. Nu am mai ieșit cu nimeni din seara în care am fost binecuvântat să mă aflu în prezența ei și să-i strâng mâna.

Scutur din cap.

— La naiba, omule, chiar așa? T\i crezi ca o sa i-o trag și o să-mi iau tălpășița? De ce? Pentru că are doi copii, sau fiindcă suferă și acum după soțul ei? Sau pentru că-mi dă cu flit de fiecare dată când eu cred că ne apropiem unul de celălalt?

Îmi bag mâinile în buzunare și dau cu piciorul într-o pietricică. Am crezut că intențiile mele sunt destul de clare, dar se pare că nu. Plec dc lângă Liam, înainte să spun ceva ce voi regreta mai târziu.

— Quinn! strig eu.

El se oprește și se întoarce spre mine. Este un băiat atât de fericit! Sunt norocos că am așa un fiu.

— Eu mă întorc la hotel să ne fac bagajele. Rămâi aici sau vii cu mine?

— Vin cu tine.

Aprob din cap și mă depărtez de grup fără să le spun ceva. Sunt tentat să mă uit înapoi spre Katelyn, dar nu vreau să i văd fața în momentul acesta. Dacă ar avea o expresie de ușurare, aș fi terminat. Ea e propriul meu montagne russe, iar acum mă simt cam rău de la atâta sus-jos.

Eu și Quinn ne întoarcem la hotel în tăcere. Când ne strecurăm prin mulțime, cl nu se dezlipește de mine. Aș vrea să-l duc

înapoi la ceilalți ca să stea mai mult cu Noah, dar mă bucur că a venit cu mine. Uneori vreau doar să îmi petrec timpul alături de băiatul meu. El mă calmează. Mă ține cu picioarele pe pământ și imi dă motive ca să mă trezesc în fiecare dimineață. Fără el, nu știu sigur pc unde aș fi acum.

Când intrăm in camera de hotel, Quinn se așazî imediat pe canapea. Nu avem prea multe de împachetat — câteva obiecte indispensabile, dar atâta tot. Am vrut să mă îndepărtez de Katclyn care mă tratează cu indiferentă si de Liani care îmi tine predici. Oare ce naiba l-a apucat? Nu am fost niciodată apropiat de el, cât a fost un mare fustangiu, înainte să se împace cu josie.

Mă așez și îl trag spre mine pe Quinn. Uneori vreau doar să-l țin in brațe. Intr-o zi, mă va respinge. Nu știu sigur cum voi reacționa în acel moment, dar până atunci am de gând să mă bucur dc fiecare clipă petrecută alături de el.

— I-ai spus mătușii Yvie despre Katelyn, nu?

El ridică din umeri.

— Nu ai dat de bucluc.

— Bine.

Încerc să nu râd. Nu vreau să creadă vreodată că nu are voie să vorbească cu Yvie despre sentimentele sale, chiar daca mă pârăște.

— Îți place de Katelyn?

Sunt curios ce simte el. Dacă nu o place, poate că nici n-ar trebui să am de-a face cu ea. Nu am adus niciodată o femeie la noi acasă și nu aș aduce-o nici pe Katelyn, dar cu siguranță el vede că e ceva între noi. Mereu I am ținut pe Quinn departe de viața mea amoroasă. Nu vreau să se atașeze de o persoană care nu va rămâne cu noi. Liatn are dreptate când spune că nu am stat cu cineva mai mult de câteva luni pentru că m-am plictisit, dar cu Katelyn situația e diferită. Din clipa în care i-am văzut ochii, am știut că ea e aleasa mea, cea care îmi va completa viața. Am făcut o schimbare în viața mea datorită ei. Nu mă văd în stare să o dau în bară cu ea.

Quinn se lipește și mai tare de umărul meu. Îmi sprijin capul de al lui.

— Îmi place mult de ea.

— Da, și mie, amice.

— Va fi mama mea?

Întrebarea lui mă ia prin surprindere. Nu m-a întrebat niciodată despre mama lui, iar dacă le-a întrebat pe Yvie sau pe mama mea, ele nu mi-au spus nimic. Dacă o voi revedea pe mama lui, nu știu ce voi face. Ce fel de persoană droghează pe cineva ca să rămână gravidă, doar ca mai apoi să-și abandoneze copilul așa cum a făcut ea? Nu a știut absolut nimic despre mine, cum sunt ca om. L-a purtat în pântecele ei timp de nouă luni, apoi l-a lăsat în sufrageria mea fără nimic. Fără haine, mâncare, chiar și fara scutece. A trebuit să mă maturizez rapid, când a venit cl.

— Vrei s-o cunoști pe mama ta? Am să o găsesc dacă vrei să știi cine e.

Quinn se retrage și mă privește.

— Nu, dar Katelyn ar fi o mamă perfectă. Când tu lucrezi și Josie nu e acasă, ca ne pregătește masa de prânz, mie și lui Noah, și mereu îmi taie marginile de la sandvici, chiar dacă nu o rog eu să facă asta.

Încep să râd și îi ciufulesc puțin părul.

— Asta face o mamă bună? Dacă e malefică și te pune să cureți podeaua cu o periuță de dinți?

Quinn zâmbește.

— Nu prea cred, tată.

— Nu?

Scutură din cap.

— Eu cred că este o mamă bună. Noah o iubește și spune lucruri drăguțe despre ea. Pe tine te face să zâmbești, chiar și atunci când crezi ca nu te vede nimeni. Eu te văd zâmbind și îmi place asta.

Are dreptate. Chiar mă face să zâmbesc.

— Pot să-ți spun un secret?

— Da.

— Îmi place de Katclyn, mult, dar uneori simt că nu pot fi îndeajuns de bun pentru ea.

— De. Ce? Eu cred că ești un tată grozav.

— Quinn, să-ți fiu tată c cei mai ușor lucru din viața mea, dar nu despre asta este vorba. Nu cred că îi plac tatuajele mele și sunt foarte diferit de soțul ei.

Quinn își dă ochii peste cap. E mult prea deștept pentru vârsta lui.

— Eu cred că tatuajele tale spun o poveste. Poate că ea ar

trebui să învețe cum să o citească.

Mă las pe spate și-mi privesc fiul.

— Ai dreptate, poate reușim să o învățăm.

— Eu cred că arc nevoie de un tatuaj ca să Ie aprecieze pe ale altora.

Quinn se ridică dc pe canapea. Și se îndreaptă spre pal ca să-și împacheteze lucrurile, iar mic îmi revine în minte fantezia dc a o vedea pe Katelyn cu un tatuaj. Mă excită gândul ca aș putea vedea ceva delicat, într-un loc doar pentru ochii mei. Trebuie sa alung asemenea gânduri. Nu vor deveni realitate, dacă nu reușesc să o fac să-și lase garda jos mai mult de două minute, cât durează să îi fur niște sărutări când ne plimbăm prin Casa Bântuită.

În autocar se așterne liniștea, gonim pe autostradă spre următoarea noastră destinație. Mai avem de susținut câteva concerte și vom termina acest turneu. Se pare că Devon se distrează, chiar dacă l-a derutat faptul că nu poate călători împreună cu noi. În primul rând, nu avem ioc și, în al doilea rând, pentru noi turneul este o excursie de familie. Katclyn i-a spus clar celei care îi este manager că va merge pe cont propriu, dar mie îmi parc rău pentru băiat. E primul lui turneu și ne vede doar în timpul probelor de sunet. În general, pare de treabă, dar cam pierdut. Bănuiesc că acest lucru se datorează faptului ca managerul lui nu a fost alături de el în acest turneu, ceea ce mi se pare extrem de ciudat.

Încă o dată, voi avea o noapte albă. Am încercat să mă întind, dar mintea mea parcă e plecată undeva departe. De când ne-am întors la autocar, ea m-a evitat. Nu înțeleg motivul și încep să mă simt frustrat. Știu că e normal să mă țin după fusta ei și că trebuie să am răbdare, dar oare e prea mult dacă cer un simplu zâmbet sau o scurtă mulțumire?

Scot versurile din buzunar și desfac bucata de hârtie mâzgălita. Urăsc îngrozitor să compun cântece. Cuvintele mele nu rimează la tel de ușor ca ale lui Liam, iar situațiile din viața mea nu mă inspiră suficient de mult încât să trebuiască să notez totul. Pot. Să adaug un ritm aproape oricărui cântec compus de el, dar nu și versuri.

— Ce-i aia?

Îndoi repede hârtia, înainte ca Liam să vadă ce conține. O strâng în pumn și mă uit pe geam. Am mai avut neînțelegeri și

în trecut, ca de exemplu atunci când el a fost împreună cu Sam. Relația aceea, chiar dacă a fost de scurtă durată, ne-a dat pes te cap dinamica formației. El a devenit mai retras, iar ea și mai afurisită. Nu a durat mult până când JD și cu mine l-am abandonat și ne-am văzut de treaba noastră, iar la un moment dat am început să caut alt solist.

Dar acum situația este diferită. El știe ce simt pentru Katelyn, așa că răbufnirea lui din parc este total nejustificată. Nu am avut niciodată intenții mai clare decât am cu ea.

— Nu e nimic, răspund eu, punând hârtia în buzunarul hanoracului.

El sc așază lângă mine și oftează.

— Regret cele întâmplate mai devreme.

— Bine.

— Nu, nu c bine. Am greșit. Am tot bătut-o la cap pe Ka- telyn să-ți dea o șansă, dar apoi te-am acuzat pe nedrept ca încerci să te folosești de ca. M-am înșelat.

Se întoarce cu fața spre mine, dar eu privesc în continuare pe geam.

— Îmi fac griji pentru amândoi. De când o știu, ea a iubit doar o singură persoană, iar tu… tu ai ajuns să tc ferești de femei după cele întâmplate cu Quinn și nu știu la ce să mă aștept. Dar observ felul în care o privești și exact la fel mă uit eu la Jo- sic. De parcă știi sigur că ea ar trebui să fie în viața ta. Aproape că am implorat-o să-li dea o șansă — să tc cunoască așa cum te cunosc eu — dar nu sunt sigur că poate face asta.

— O să aștept.

— Cât timp?

— Atât cât va trebui, bănuiesc. Nu știu, Liam. Încerc s-o respect și să-i ofer lot spațiul de care are nevoie. În ultimele zile, s-a comportat dc parcă ar vrea ca lucrurile să evolueze, dar apoi se închide în sine, iar eu trebuie să iau totul de la început.

Mă ridic și încep să mă plimb dc la un capăt la altul al autocarului. Urăvsc să vorbesc despre sentimentele mele. Dacă aș sta de vorbă cu oricine altcineva, mi-aș ține gura închisă, dar știu că el ne vrea doar binele.

— Cu ea, vreau să fac totul așa cum se cuvine, Liam, chiar îmi doresc asta. Dar, dacă nu mă vrea, nu voi continua să mă țin după ea. O respect foarte mult și nu vreau să intru cu forța în viața ei, dacă nu e interesată de o relație.

— Știe ce simți pentru ca?
Îmi trec degetele prin păr și dau jos gluga hanoracului.
— Habar n-am! Ea nu m-a întrebat, iar eu nu am de gând să-mi ofer sentimentele pe o tavă de argint. Respingerea este emoția pe care nu vreau să o trăiesc.
Liam se ridică și mă bate pe umăr.
Dacă vrei să știi, cu cred că te place, dar îi este teamă să-și deschidă sufletul.
Mă uit cum Liam închide ușa în urma lui. Nu-și dă seama cât dc norocos c, fiindcă a existat mereu o fată pentru el. Vreau și eu asta. Singura problema e ca fata pe care mi-o doresc aparține altcuiva, iar eu nu pol face absolut nimic în privința asta.

Capitolul 14
Katelyn

Intru în camera verde, care în mod ironic nici măcar nu 11 e verde, și îl găsesc pe Harrison dormind pe canapea. De când am plecat în turneu, am observat că nu doarme prea mult în autocar. Habar nu am cum poate rezista dacă se odihnește atât de puțin. Deși, după ce am petrecut atât timp în autocar și diferite hoteluri, a început să mă doară spatele și cearcănele de sub ochi sunt tot mai greu de acoperit. Tânjesc după un somn odihnitor în propriul meu pat.
Mă întreb dacă nu ar trebui să-l trezesc, dar asta e ocazia perfectă să-l studiez îndeaproape. Mi-am spus dc multe ori că nu-mi plac tatuajele lui, dar dacă nu asta e problema? Desenele de pe brațele lui sunt foarte detaliate și atent lucrate, spre deosebire de ale lui Liam, care par făcute fără noimă. Tatuajele lui Harrison spun o poveste pe care eu nu o cunosc și, oricât de mult mi-aș dori să-l întreb despre ele, mi-e teamă că asta i-ar da de înțeles că sunt interesată dc el.
Îmi doresc un moment în care să-mi trec degetele peste ele, să le descopăr secretele și să-mi dau seama dacă am o problemă cu prezența lor sau nu sunt eu pregătită să-mi refac viața. Vreau să fac totul fără ca el să știe. Nu vreau să-i dau speranțe deșarte, dar nici să fiu doar o altă cucerire. Eu nu sunt ca femeia pe care a agățat-o în bar. Daca vrea sa se culce cu

cineva, eu una nu sunt dispusă. Nu pol li. Zilele acelea fără griji au apus pentru mine atunci când in-am logodit cu Mason, la vârsta de cincisprezece ani. Până aseară, când m-a sărutat Harrison, nu mi-a trecut niciodată prin cap să mă culc cu un alt bărbat. Nu ani mai simțit nicicând o astfel de atracție fața de o persoană.

In momentul în care mă apropii de el, covorul îmi înăbușă pașii. Stă întins pe spate cu tricoul ridicat și pot vedea mai multe desene în zona toracelui. La cât noroc am eu, îi găsesc capul acoperit cu o bandană asemănătoare celor purtate de Mason în sala dc torța. Încep să cred că deține acțiuni la o firmă producătoare de căciuli sau că are o malformație pe care încearcă sa o ascundă, dar știu că nu este adevărat, fiindcă a lăsat-o pe femeia din bar să-l atingă și să-i dea jos gluga hanoracului fără nicio reținere. Când am încercat sî fac același lucru, s-a dat la o parte și mi-a spus că vrea să-l cunosc mai întâi.

Ce vrea să însemne asta?

Lovesc canapeaua cu picioarele. Îmi țin respirația și aștept să se miște, să-și deschidă ochii și să vadă că mă holbez la el ca o obsedată. Îl analizez din cap până-n picioare. Barba nerasă de câteva zile mă tachinează, de parcă ar ști că este una dintre părțile mele preferate la un bărbat. Îndrăznesc să cobor privirea. Pe abdomen observ un păr negru care duce spre o zonă la care nu ar trebui să mă gândesc, deoarece el nu e soțul meu, dar nu mă pot abține. Adevărul este ca îmi stârnește curiozitatea, chiar dacă nu sunt dispusă să recunosc. Pot să fac asta toată viața, să nu las alt bărbat să se apropie de mine? Oare asta ar vrea Mason? Josie și Liam mă tot asigură că Mason l-ar accepta pe Harrison, dar de unde știu ei? Oare el și Liam au vorbit despre asta înainte să fie luat de lângă noi? Mason și cu mine nu am discutat niciodată dacă ar trebui să ne refacem viețile lângă altcineva, în ipoteza în care unul dintre noi se duce mai devreme. Daca o pățeam eu, oare Mason și-ar fi văzut de viața lui la un an de la dispariția mea din această lume?

Mi-aș fi dorit s-o facă. Fetele mele au nevoie de o mamă. De ce accept cu atâta ușurință ca Mason să-și refacă viața, dai* nu și eu?

Harrison își schimbă poziția corpului, iar eu nu am timp să mă trag înainte ca șoldul lui să-mi atingă piciorul. Își mijește puțin

ochii, probabil se întreabă peste ce a dat. Fac un pas înapoi și mă împiedic. El se întinde și mă prinde de braț, ca să nu cad în fund. Mâna îi alunecă pc brațul meu până când degetele noastre se împletesc. Mă trage înapoi, genunchii mei ating acum canapeaua, dar tot suntem departe unui de celălalt.

Habar nu am ce fac. Simt că mi-ani pierdui controlul asupra propriului meu corp, de parcă altcineva îmi conduce mișcările. Mă aplec spre el și îmi trec degetele pe brațul lui, peste tatuaje. E prima dată când ating unul și mă așteptam ca pielea să aibă denivelări, dar este netedă și fină. Harrison îmi privește fiecare mișcare fără să scoată vreun sunet. 1 se face pielea de găină, la fel cum este și a mea, când îi mângâi brațul. Nici măcar nu mă atinge, dar eu mă simt tulburată. Când îl privesc, observ că are ochii fixați asupra mea. Buzele mi se arcuiesc într-un zâmbet, iar eu urăsc asta. Detest faptul că are atâta putere asupra mea, când nu ar trebui să fie așa.

Se ridică și îmi ia obrazul în palma. Fu aplec capul ca din reflex. Mă mângâie ușor pe față cu degetul marc și se joacă cu celelalte prin părul meu. Mă uit la el și îmi dau seama ce urmează, dar sunt incapabilă să opresc totul. Chiar dacă inima mea nu vrea să-l sărute, corpul meu îl dorește.

Îmi mușcă buza de jos și mă apropie de gura lui. Eu gem, îndeninandu-l să continue. Îi iau obrazul în palmă și îmi strecor degetele sub bandană, până când îi simt părul tuns scurt sub buricele degetelor. Mă trage mai aproape. Inima îmi spune să mă opresc, că nu e bine ce fac, dar corpul meu îi dă de înțeles ca asta îmi doresc.

Harrison își petrece brațul în jurul taliei mele și trupurile noastre se lipesc. Mă ghidează până când mă așez în poala sa. Îi mângâi pieptul, apoi degetele mele își croiesc drum sub tricou. Când îl ating, are respirația întretăiată. Mă sărută de-a lungul maxilarului și pe gât, mâna îmi hoinărevște pc pieptul lui. Sărutările blânde și mușcăturile obraznice mă înnebunesc de plăcere. Nu ar trebui să sc întâmple asta. Nu ar trebui să mă simt așa în brațele altui bărbat.

Dar asta simt și nu pot să nu vreau mai mult. Să tânjesc după mai mult.

— Harrison, spun eu în șoaptă.

El se retrage si își lipește fruntea de a mea. Respirațiile noastre sunt îngreunate de dorință. Mi-ar fi atât <le ușor să mă

arunc în brațele lui și sa uit de toata durerea care mă macină, dar nu pot, cu bună știință, să am o relație cu el.

— Te rog nu-mi cere să mă opresc, Katelyn! Nu pot! Simt că și tu vrei asta la fel de mult.

Scutur din cap fără să mă dezlipesc de el. Dc ce nu înțelege că eu nu pot ii nimic mai mult pentru el? Trebuie să îndrept situația asta. Să avem o relație strict profesională.

Soneria telefonului său mă face să mă retrag. Mă dau la o parte și pun una dintre pernele canapelei între noi. El își scoate telefonul și mă scapă din priviri doar cât timp se uită la ecran. Respinge apelul, apoi se uită din nou la mine.

— Trebuie să vorbim.

— De ce? întreabă el.

— Pentru că nu se poate întâmpla nimic între noi.

Harrison își sprijină coatele pe genunchi și oftează.

— Ai mai spus asta, dar tot tu ești cea care mă privește când dorm, mă atinge și mă încurajează să continui. Ai devenit geloasă când am plecat de la bar cu femeia aia. Seara trecută. În parc te-ai purtat de parcă am fi fost un cuplu. Nu tc înțeleg deloc.

Telefonul Iui sună a doua oară, înainte sa am ocazia să-i răspund. Îl oprește.

— Eu vreau să te înțeleg, Katelyn. Vreau să știu ce-ți trece prin cap și să-ți fiu alături atunci când ai nevoie de cineva. Eu pot fi acea persoană.

— De unde știi?

— Pur și simplu știu asta.

El se ridică și începe să se plimbe prin cameră, dar e oprit în loc de telefon, care sună din nou.

— Nu ar trebui să răspunzi? Probabil e ceva important.

— Nu, nu trebuie și nu c nimic important. Tu ești importantă. Doar tu contezi în acest moment, spune el, căzând în genunchi In fața mea.

— Nu pot.

— Nu poți sau nu vrei?

— E vreo diferență? întreb eu.

— Dacă c „nu pot”, înseamnă că ceva de natură fizica te ține departe de mine, dar știu că asta nu este adevărat. Simt cum mă săruți și cum m-ai atins adineaori, când mi-ai explorat trupul cu mâinile. „Nu vreau” înseamnă că nu vei ceda ispitei, dar

amândoi știm deja că asta nu este adevărat. M-ai lăsat să te sărut. M-ai lăsat sa te lipesc de corpul meu. Așa că nu ai niciun motiv întemeiat. Știu că ți-ai pierdut soțul. Știu că în fiecare zi te lupți cu dorul de el. Eu nu încerc să-i iau locul în inima ta sau a gemenelor. Ou vreau doar să-mi faci și mie un loc in viața ta.

— Tu faci ca totul să sune atât de simplu și ușor.

Harrison îmi ia mâna într-a lui.

— Pentru că așa c, îmi răspunde el încrezător.

— Nu este.

— Doar fiindcă nu vrei tu sa fie.

— Avem stiluri de viață complet diferite. Eu sunt mama a două fete și trebuie să fiu acasă în permanență. Tu ești toboșar într-o formație care pleacă mereu în turnee și petrece luni în șir pe drum. Sunt atâtea femei care se dau la tine, iar eu nu aș putea să am o încredere oarbă în astfel de situații. Am văzut totul cu ochii mei. Nu știu cum reușește Josie, dar eu una nu aș putea. Suntem prea diferiți.

— Diferențele unesc persoanele.

— Nu, diferențele aduc necazuri. Există anumite așteptări care trebuie respectate.

— Așteptări? mă întreabă el, ridicând o sprânceană.

Harrison stă în fața mea și mă obligă să îmi ridic privirea spre el.

— Oamenii au așteptări de Ia mine, spun eu încet.

Se apleacă peste mine și se proptește cu o mână de mânerul canapelei.

— Te interesează cumva ce cred oamenii despre tine?

Mi se pune un nod în gât, fiindcă urăsc faptul ca inii pasă de opinia oamenilor. Aprob din cap și mă uit in altă parte, deoarece nu cred că pot suporta să-i văd privirea în acest moment.

— Asta-i o tâmpenie! Nu vrei să iii cu mine pentru că ți-e teamă de ce vor crede oamenii? Dacă vor crede că ți-ai găsit pe cineva să te iubească și pe tine, și pe fete? Sau asta nu este suficient pentru tine?

Mă uit la el în momentul în care pronunță cuvântul „iubească”. Cred că glumește. Nimeni nu poate iubi o văduvă cu doi copii.

— Iubească? întreb eu, fiindcă vreau să aflu răspunsul lui.

— Da, iubească. Mă pot vedea îndrăgostit dc tine și, oricât de mult aș încerca să opun rezistență, nu funcționează, răspunde el

calm.

Se așază lângă mine și se reazemă de spătarul canapelei.

— Nu știu ce altceva sî-ți mai spun. Nu ar trebui să mă milogesc în fața ta. Ori iți place de mine, ori nu. Chestia e că nu poți să mă minți. Știu că simți ceva pentru mine, dar trebuie să te convingi că sunt suficient de bun să fac parte din viața ta.

Telefonul lui sună încă o dată, iar eu ridic mâinile.

— Serios, răspunde odată la telefonul ăla afurisit!

Își dă ochii peste cap și răspunde.

Alo? Da, îmi amintesc. Cum ați făcut rost dc numărul meu de telefon?

Harrison are o expresie confuză pe chip. Își mușcă buza de jos, ascultă cu atenție.

— Bine... vă rog să nu mă mai sunați.

Închide și își pune telefonul înapoi în buzunar.

— Cine a fost? întreb eu, chiar dacă nu e treaba mea.

El ridică din umeri.

Vezi, ăsta este unul dintre motive. Știu că a fost o femeie, i-am auzit vocea pițigăiată. Ea a fost cea care te-a sunat încontinuu în ultima oră?

— Nu contează cine a fost. Contează ca tu nu vrei să fii cu mine, dar îți pierzi timpul în camera asta în loc să-ți faci datoria și să aranjezi totul pentru concertul din seara asta. Eu am venit aici, fiindcă nu pot dormi în autocar. E numai a ta acum.

Tonul lui aspru mă ia prin surprindere, dar eu am vrut să lie așa. Strâng din buze, fiindcă încerc să mă abțin și să nu spun ceva stupid. Aprob din cap și mă ridic, Il privesc pe Harrison, dar el se uită la ecranul telefonului și mă ignoră.

Ușa sc deschide brusc și I.iam dă buzna în cameră, enervat la culme. Jimmy e în spatele lui. Mă uit de la Liam la Harrison, care nu-i bagă in scamă pc băieți.

Ce ai făcut? întreabă Liam pe un ton suspicios.

— Despre ce vorbești?

— Despre asta!

Liam ridică o bucată de hârtie și o scutură. Merg lângă el și i-o smulg din mână. Este contractul încheiat cu sala de concerte. In timp ce citesc, parcă îmi cade ceva în cap.

— Eu... eu... nu...

— Ai dreptate, tu nu! Asta e o porcărie, Katelyn! Nu ești atentă ce faci?

— Ba sunt, ii răspund cu vocea tremurândă.
— Ce este? întreabă Harrison.
— Se pare că draga noastră Katelyn, în calitate de impresar, ne-a programat concerte duble tot turneul. Mâine-seară ar trebui să fim în Colorado și Seattle.
— Cum e posibil așa ceva?
Harrison se ridică și merge să ia foaia de la Liam. O citește în întregime, apoi se uită la mine și așteaptă răspunsuri pe care eu nu i le pot da. Nu am programat nimic în Colorado, deci nu știu de unde a apărut acest contract.
— Scrie că pierdem zece mii de dolari, dacă nu ne facem apariția.
— Chiar asta scrie.
Simt niște palpitații la inimă și mă cuprinde un sentiment de groază. O aparentă neatenție din partea mea îi costă pe băieți zece mii de dolari.
Harrison se uită dc la Liam la mine, și îmi dau seama că de data asta nu va mai sări în apărarea mea. Mi-am distrus șansele de a-l avea de partea mea, în momentul în care i-am spus că nu pot fi cu el. Îmi dă contractul, apoi iese din cameră urinat de Jimmy și, în cele din urmă, de Liam. Tresar când aud cum trântește ușa în urina lui și nu mă mai obosesc să-mi ascund lacrimile atunci când le simt pe obraz.

Capitolul 15
Harrison

Stau întins pe pat, cu mâinile sub cap, și-mi reamintesc ultimele câteva zile. Acum, că lurneul s-a încheiat, chiar mai devreme decât a fost plănuit, realitatea își face simțită prezența și mă anunță că școala e pe cale să înceapă, iar eu trebuie să fiu un părinte responsabil. Prietenii mei cei mai buni, cei care m-au ajutat atât de mult timp, locuiesc în Los Angeles, în vreme ce Quinn și cu mine trăim pe picior mare în orașul Beaumont. N-ar trebui să fiu nevoit să-mi repet faptul că eu mi-am dorit asta. Doar că am crezut că lucrurile ar putea fi diferite.
La naiba, nici nu mai știu ce am crezut, dar cu siguranță nu vn-ani gândit la asta. Sincer vorbind, vreau să-n: i împart patul cu ea în fiecare noapte. Vreau sa mă trezesc și s-o găsesc în

bucătărie, pregătind micul dejun pentru copiii noștri. Vreau să ajung seara acasă și să ne strângem toți în jurul mesei ca să luăm cina în familie. Dar asta nu se va întâmpla niciodată. Mi-a spus clar ca nu mă vrea, deci nu are rost sa tot încerc doar ca ea să aibă ocazii să mă respingă. Fiecare bărbat are o limită!

Mă uit la ceas și oftez adânc. Anul acesta îl duc eu pe Quinn la cumpărături de rechizite. De obicei, îl duce mama sau Me ghan, bona lui, dar acum e rândul meu. A venit timpul să mă maturizez și eu, bănuiesc. Mă dau jos din pat, mă îmbrac și îmi iau bocancii în picioare, apoi îmi evaluez ținuta. Știu că lui Katelyn nu îi place felul în care arat. Am văzut când a strâmbat din nas, dar e în regulă. Nu am de gând să mă schimb pentru ea sau pentru altcineva. Îmi plac tricourile mele, bermudele kaki, căciulile, bocancii și adidașii. La naiba, într-o perioadă am purtat chiar și bascheți. Se spune că bărbații care îi poartă denotă stil și bun gust sau ceva de genul acesta.

Bat la ușa lui Quinn și o deschid, apoi îmi bag capul înăuntru. El stă pe fotoliul gonflabil și se joacă pc Xbox-ul lui.

— Vrei vsă mergem să cumpărăm rechizite?

— Sigur, spune el, închizând consola.

Ca tată, mă simt mândru de el atunci când nu protestează și nu își dă ochii peste cap. Sunt conștient că vor urma și astfel de zile, dar, sincer să fiu, nu știu cum voi reacționa prima dată când îmi va întoarce vorbele. Îmbrăcat la fel ca mine, dar tară căciulă, Quinn merge în fața mea. Lui îi place să-și aranjeze pai ul, dar mie nu îmi păsa de asta când eram de vârsta Iui.

Quinn nu seamănă deloc cu mine. E încrezător și sigur de sine, iar asta îl ajută să se împrietenească ușor cu persoanele din jurul lui. Eu am fost timid și cam stângaci, mereu singur, fiindcă nu m-am integrat niciodată într-un colectiv. Nu știu cum sa le mulțumesc stelelor mele norocoase că el nu seamănă cu mine. Nu știu cum aș proceda, dacă ar avea parte de o copilărie ca a mea.

Ne îndreptăm spre mașina noastră; acea mașină banală, de familie, pe care am cumpărat-o atunci când ne-am mutat aici ca să nu atragem atenția nedorită. Motocicleta mea încă este în garaj, dar nu am ieșit prea mult cu ea. Am făcut doar câteva plimbări alături de Liam. Mă străduiesc să trăiesc ca un om normal și să evit pe cât posibil carnetul de cecuri. Vreau să-i ofer lui Quinn o viață liniștită și din acest motiv am concediat-o pe

Meghan, în ioc să-i propun să se mute cu noi. El și-a petrecut timpul cu ea din cauza serviciului meu, dar acum Liam îmi da ocazia să stau mai mult acasă.
În drum spre oraș, nu pol să nu-l privesc cum admiră peisajul pe geamul mașinii. S-a adaptat bine și sc comportă de parcă nu îl deranjează nimic, iar eu vreau să cred că așa este, dar uneori mă întreb dacă nu-i lipsește ceva, în special o mamă. Nu că aș avea de gând să dau o fugă în oraș și să mă însor, dar poate aș reuși s-o aduc aici pe Meghan.
Trag mașina în parcarea mallului și îi privesc pe toți părinții care și-au adus copiii la cumpărături. Acum îmi amintesc dc ce nu m-a deranjat niciodată faptul că mama a fost cea care îl ducea pe Quinn la cumpărături. Locul acesta e o nebunie.
— Buni mi a trimis o listă cu toate lucrurile pe care ți le cumpără ea dc obicei, dar nu m-a avertizat că așa va fi la mall.
Quinn începe să râdă și coboară din mașină. Îl urmez și apăs butonul dc închidere în urma noastră.
— Nu-i așa de rău. Dar să știi că ea mereu mi-a cumpărat înghețată.
Își ridică privirea spre mine și clipește din ochi. Eu scutur din cap.
— Normal că așa a făcut, spun și îl cuprind cu brațul.
Noi, bărbații din familia James, ne îndreptăm fix spre „bârlogul leului”, curajoși… și incredibil de proști.
Quinn trece pe la fiecare magazin, iar eu mă țin după el și îi car sacoșele. N-am știut niciodată că fiul meu e mare amator de cumpărături; cu siguranță s-a molipsit de la Yvie în această privință. Nu-mi amintesc ultima dată când am intrat eu într-un centru comercial. Mă îngrozesc oamenii care se holbează la mine. Reușim sa găsim toate produsele de pe lista mamei mele și alte câteva în plus.
— Tată?
— Care-i treaba, amice?
— Tu și Katclyn o să fiți iubit și iubită?
Pun bocancii înapoi pe raft și încerc să mă gândesc la un răspuns. Exact din această cauză nu am adus eu pe cineva la noi acasă. Nu vreau ca el să se atașeze de o persoană. Katelyn își petrece timpul cu noi, fiindcă lucrează pentru formație și e prietenă cu Liam și Josie, dar el știe că o plac.
— Nu, nu prea cred.

Văd cum se întristează.
— Hai să mergem să mâncăm ceva și să vorbim despre asta.
Îmi pun mâna pe umărul lui și ne îndreptăm spre ieșirea din magazin. Îi fac semn cu capul casierului atunci când trecem pe lângă el, și ne îndreptăm spre zona restaurantelor. Comandăm dc la cel mai popular dintre toate, Mcdonald's, și ne așezăm intr-un loc în care ne încap și sacoșele. Mă bucur că lumea nu este suficient dc atentă încât să mă recunoască. Nu am niciun chef să dau autografe astăzi.
— Ai vorbit vreodată cu Elle sau Peyton?
Quinn ridică din umeri.
— Nu chiar. Peyton stă mereu cu Noali, dar nu prea vorbește.
— Știi că tatăl lor a murit anul trecut, nu i așa?
Mănâncă un cartof prăjit și dă din cap.
— Mda, Noah vorbește despre Mason tot timpul. E trist că și-au pierdut tatăl.
— Da, așa este, și uneori oamenii își revin mai greu după ce pierd o persoană dragă.
Din cauza asta e Peyton mereu supărată?
Eu aprob din cap.
— Așa cred. Din câte am înțeles de la Liam, Peyton și tatăl ei au fost foarte apropiați, așa ca ea își revine mai greu.
Quinn se uită la oamenii din jurul nostru. Își atinge mâncarea, dar nu prea are chef s-o și mănânce.
— Ești bine?
El ridică clin umeri.
— Eu am crezut că acum Katelyn va deveni mama mea. V-am tot văzut împreună și mi-am dat seama că o placi. Nu
—
știu… Noah povestește mereu cat ele minunat e să ai doi părinți, iar eu știu că tu o placi și cred că te place și ea. Am crezut…
Vocea lui pălește și continuă să se joace cu ambalajul paiului. Nu se uită în ochii mei, ci la mâinile lui.
— Dacă nu e al meu?
Continui să mă învârt prin cameră. Mi-am numărat pașii, dar am pierdut șirul după al cinci sutei ea.
— Sigur că e al tău, Harrison, arată exact ca tine.
Îmi dau ochii peste cap și mă trag de cercelul din buză.
— Arată ca bătrânul din vecini, asta nu înseamnă ca e al meu.

Mama se ridică și îl ține pe Quinn așa am decis sî-i spun — lipit de umărul ei. Îl freacă pe spate și ii cântă chiar dacă nu plânge. Se pure că îi place asta.

— Dacă se va întoarce după el?

— Harrison…

Mama se apropie de mine și își pune mâna pe brațul meu.

— Îmi aduc aminte că acum câteva luni nici măcar nu ai vrui să te uiți spre scoica în care l-a adus, iar acum îți faci griji că ea s-ar putea întoarce.

Ridic din umeri.

— El e viața mea și îl iubesc.

Are lacrimi în ochi. Trebuie să mă uit în altă parte. Nu-mi place s-o vad plângând. Mi-a luat doar o zi, una mult prea lungă în opinia mea, până când mi-am găsit curajul să-l iau în brațe. Nu am știut ce să fac. A început să plângă și nu s-a oprit după ce l-am legănat, așa că am decis să risc și să-l iau în brațe. In momentul în care și-a lipit obrazul de gâtul meu, m-a cucerit. Irevocabil și în totalitate.

— E al tău, dragul meu.

Nu o cred. Dacă avocatul m-a sunat să mă invite în cabinetul lui, înseamnă că nu e de bine. Au trecut șase săptămâni de când am făcut testul. Cele mai lungi din viața mea, în care m am tot întrebat dacă e copilul meu și m-am uitat pe geam să văd dacă ea se întoarce.

— Domnule James!

Mă întorc când mi se strigă numele. Corpul parcă mi se transformă intr-un cub de gheață. Inspir adânc și mă uit înspre holul care duce la cabinetul avocatului. Vad un bărbat care ține tot viitorul meu în mâinile sale. Mama mă împinge de la spate. Înaintez cu pași timizi, apoi îmi târăsc picioarele și o urmez pe ea. Quinn> care a rămas sprijinit pe umărul ei, mă privește. Zâmbetul lui știrb îmi accelerează puțin pașii. Luni întregi l-am ținut în brațele mele și am așteptat acest moment. M-am rugat ca o simplă foaie de hârtie să-mi confirme ce simte inima mea, că e al meu.

Mama se așazăpe scaun. Eu decid să stau. În picioare în spatele ei, lângă ușă, fiindcă am nevoie de o ieșire rapidă. Îmi transpiră palmele și pulsul mi-o ia la goană. Cred că aș prefera să-l aud plângând ore în șir, în loc să stau și să aștept ca un om scund cu ochii ca mărgelele să-mi pecetluiască soarta. Mama se

uită peste umărul ei și îmi dă mâna, ca să mă asigure că totul va fi bine.

— Domnule James…, spune avocatul, căutând niște hârtii pe biroul său.

Nu ar trebui să fie pregătit? El m-a sunat și m-a rugat să vin aici. Ar trebui să aibă totul în ordine.

— Sper că aveți o zi frumoasă.

— E în regulă, spun eu.

— Bine, alunei vă anunț că am primit rezultatul testului de paternitate și că avem o problemă pe care trebuie s-o discutăm.

Îmi trosnesc gâtul și încerc să mă relaxez. El ia teancul de hârtii și k lovește de biroul imens. Știe că e plătit cu ora, de aceea trage de timp.

Se lasă pe spate in scaun și ține o foaie de hârtie în dreptul luminii ca să o văd mai bine, dar nu pot desluși niciun cuvânt.

— Domnule James, țin ni mânu rezultatul testului de paternitate pe care l-ați cerut.

— Bine, îi răspund, încercând să-mi controlez tremwnd picioarelor.

Îmi vine sî mă întind peste birou și să i smulg hârtia din mână, ca sî o pot cili. Quinn gânguvește și îmi atrage atenția. Îl mângâi pe creștetul capului și pârul lui fin rămâne ciu fulit. Își bagă degetele dolofane în gură și începe să le sugă.

— Copilul pe nume Quinn James este al dumneavoastră. Probabilitatea ca dumneavoastră să fiți tatăl este de nouăzeci și nouă virgulă nouă la sută.

Mă aplec și respir ușurat. Alama îmi masează spatele, eu încerc să-mi înăbuș un suspin. Acum cinci luni, când a apărut in viața mea, nu l-am vrut, dar acum nu aș putea să renunț la el. Este fiul meu.

— Mai am câteva vești pentru dumneavoastră, spune avocatul.

Îmi îndrept spatele și îi fac semn din cap să vorbească în continuare.

— Am găsit-o pe doamna Tucker, spune el întorcându-se spre biroul său.

Înlemnesc când aud singurul nume care poate da totul peste cap. Avocatul își împreunează degetele in fața lui, aproape la fel ca și consilierul din liceu atunci când i-a povestit mamei mele că nu am fost destul de sociabil

Avocatul meu e foarte enervant, dar mi-a spus din start care suni drepturile mele. Alicia poate oricând să se întoarcă și să-l ia pe Quinn de lângă mine. Tot ce trebuie să facă e să spună că a suferii de depresie, iar eu o să-mi pierd fiul. El spune că instanțele judecătorești dau crezare mamelor și apoi ascultă versiunea taților. Eu nu vreau să se întâmple asta.

— Și?

Îl încurajez să continue. Trebuie să știu. Trebuie, sî aud cum rostește fiecare cuvânt.

El îmi întinde o foaie de hârtie.

— Ce-i asta? întreb cu.

— Doamna Tucker v-a cedat drepturile părintești. Quinn este al dumneavoastră și poate fi adoptat de viitoarea soție atunci când veți decide sî vă însurați.

— Nu o să mă însor niciodată, îndrug eu.

Mă uit peste documentul care atestă că ea renunță la toate drepturile părintești.

— E al meu?

•ullet %

— E numai al tău, dragul meu, spune mama.

Ea plânge pe umărul meu, dar știu că sunt lacrimi de fericire fiindcă și ale mele sunt la fel.

— E numai al meu.

— Ți-e dor de Meghan? Dacă da, o pot suna s-o întreb dacă ar fi dispusă să se mute aici.

Poate că nu a fost o idee prea bună să-i separ de toate femeile din viața lui. Nu m-am gândit că s-ar putea să aibă nevoie de ele. Poate că eu nu știu ce îi trebuie unui copil de opt ani.

— Nu, e în regulă. Eu doar…

Ridică din nou din umeri. Întind brațul și îmi pun mâna peste a lui. Mă privește. Eu îmi ridic sprânceana, ca să-i dau de înțeles că aștept un răspuns.

— Îmi place de Katclyn. Se poartă frumos cu mine.

Mă las pe spătarul scaunului și îmi privesc fiul. Specialist în lipeală de mic, cine ar fi crezut? îmi place… ba nu, ador faptul că ea se poartă frumos cu el și nimic nu m-ar face mai fericit pe lumea asta decât să ne dea o șansă. Mă uit spre curte, la câțiva oameni, și mă gândesc la uncie chestii. Tații, mamele și copiii lor se pregătesc împreună pentru școală, doar eu trebuie să fac

totul de unul singur pentru că mi-e frică să iubesc pe cineva, cu excepția ei. Are ea ceva aparte, și nu știu dacă este doar un singur lucru. Ador părul ei, ochii, poate zâmbetul acela pe care îl afișează de fiecare dată când e foarte fericita. Ea nu știe că eu o privesc în felul ăsta. Că mă bucur de prezența ci ori de câte ori am ocazia.

Nu știu ce să-i răspund fiului meu. Pentru prima dată de când mă știu, o sa tac din gură și o să-mi țin părerile doar pentru mine, de frica să nu spun ceva greșit.

Haide, hai să mergem acasă la Noah. Tu te poți juca, iar eu o să lucrez puțin.

Quinn strânge masa și duce tava la coșul de gunoi. Merge puțin mai încet. Ori este obosit, ori crede că m-a supărat cu ceva. Îl înghiontesc ușor, iar el îmi zâmbește, la fel cum făcea atunci când era doar un bebeluș.

Nu-mi mai ies din cap vorbele lui Quinn. Nu scap de stres nici atunci când bat în lobe. De fiecare dată când închid ochii, o văd pe ea sub mine și urăsc faptul că totul se petrece doar în mintea mea. Trebuie s-o uit, să-mi văd de viața mea și să mi-o scot din cap.

Piesa la care am lucrat în timpul turneului e mereu în mintea mea. Scot versurile din buzunar și caut un pix. Știu cî Liam a compus niște cântece despre Josie și încă face asta. Spune că este unul dintre cele mai importante avantaje. El compune și îi cântă, iar ea se dezbracă imediat pentru el. Nu ca aș vrea să facă și Kalelyn la fel… instant, dar îni-ar plăcea să nu-și schimbe tot timpul sentimentele. Simt cum îi bate inima atunci când suntem împreună, știu cât de tare își dorește, dar nu vrea să accepte faptul că putem fi ceva mai mult decât ceea ce suntem acum. Dacă nu vrea să vadă ce simt pentru ea, poate cuvintele mele o vor convinge. Poate dacă aude cuvinte spuse din inima mea și doar pentru ea, o să se gândească măcar la posibilitatea de a forma un cuplu alături dc mine.

— La ce lucrezi?

Mă întorc pe scaun și-l văd pe Liam cum își ia chitara. Nu mai are rost să ascund versurile de el, nu dacă vreau ca ea să le audă. Îi dau bucata de hârtie, iar cl începe să citească și să dea din cap. Deja își imaginează cum le-ar cânta.

— Când le-ai scris?

— După ce am plecat dc ia bar.

— Sunt foarte bune. Vrei să încercăm să le cântăm?
— Nu știu ce să zic. Sunt despre...
Scutur din cap și îmi ridic belele.
— Îmi place de ea. Lui Quinn îi place dc ea. Nu mai știu ce să fac.
— Se va da ca pe brazdă, iar dacă nu o va face, tu vezi-ți de treaba ta. Ea pierde.
Zdrăngăne la chitară și începe să cânte prima propoziție. Își notează ceva, apoi o ia de la capăt, până când găsește o melodie care să se potrivească cu ele.
— De ce ți-ai schimbat părerea? îl întreb eu.
— Pe TCatelyn o cunosc de mult, dar mi-am petrecut viața de adult lângă tine. Vreau să tc văd fericit. Dacă vei fi alături de ea, minunat, iar dacă nu, la fel. Eu unul nu o să mă bag între voi. Doar o să vă Încurajez. Apropo de asta, am vrut să vorbesc cu tine despre Katelyn.
Liam vorbește fără să își ia ochii de la foaie.
— Da? De ce?
— Crezi că se descurcă în poziția de impresar sau nu?
Îmi învârt bețele între degete, cât mă gândesc la întrebarea lui. Sincer vorbind, nu, nu cred că se descurcă, dar noi am angajat o, chiar dacă am știut că nu are experiență.
— Eu cred că o să învețe, l-am dat pe cap un turneu fără sî aibă o minimă experiența, dar chiar și așa, tu ești convins că ea ne-a rezervat concerte duble?
Liam își ridică privirea și se uită în ochii mei.
— Nu, dar nu cred că pol trece peste asta.
Aprob din cap.
— Mda, te înțeleg.
Nu știu ce vom face. Liam a concediat-o pe Sam și am fost de acord cu decizia lui, dar nu vreau ca formația să aibă de suferit din lipsa unui impresar. Am plecat din Los Angclcs, fiindcă am crezut că ne vom descurca și aici, dar dacă nu putem? Poate că ar trebui să petrecem mai mult timp în Los Angeles, muncind Formația e mult mai importantă și nu ar trebui sî o neglijăm.
— Poate că lucrurile se vor îmbunătăți.
Liam rânjește și notează ceva. Poate că așa sunt eu, un optimist incurabil, și nu vreau să renunț nici la cea mai mică speranță că într-o zi va vedea cum sunt eu cu adevărat. Că nu sunt doar bărbatul pe care îl sărută înainte să plece.

Capitolul 16
Katelyn

Timp de o săptămână, am evitai casa familiei Westbury. Nu pentru că sunt nervoasa pe Josie sau supărata pe Liam că a țipat la mine; ain meritat mustrarea. Ci pentru că lucrez acolo, sau mai bine zis am lucrat, din punctul meu de vedere. Eu nu sunt tăcută pentru meseria asta din industria muzicală sau oricare altă industrie, de fapt. Turneul acela a fost doar o glumă proastă, un mare dezastru care s-a sfârșit cu un apel telefonic din partea celei care îi este manager lui De Von, care a țipat la mine și ne-a amenințat că ne dă formația în judecată pentru fals în declarații. Mi-a ajuns până peste cap. Nu mai rezist. Așa că o să-mi dau demisia înainte să mă concedieze Liam. Așa o să-mi păstrez imaginea nepătata, iar prietenia noastră nu va fi afectată. Nu ar fi trebuit niciodată sa accept să lucrez cu el, dar, ca de obicei, nu am fost în stare sa-mi țin gura, iar acum încercuiesc cu un pix roșu potențialele locuri de muncă din ziar. Roșu, deoarece trebuie să-mi aduc aminte că viața mea este doar o spirală descendentă și că pierd controlul; de fapt, l-am pierdut deja.

Îmi așez capul pe pământul rece și iarba îmi gâdilă obrazul. Mă abțin să nu plâng, și nu doar atât, încerc să nu urlu de disperare pentru că viața e nedreaptă. Eu nu m-am înhămat la așa ceva. Nu am crezut niciodată că la douăzeci și nouă de ani îmi voi căuta cu disperare un ioc de muncă. Acum un an și jumătate, viața mea era mult mai ușoară. Cea mai mare grijă a mea era să mă gândesc cc să gătesc pentru cină. Nu am fost nici pe departe cei mai bogați, am trăit de la salariu la salariu, dar ne-am descurcat. Nu am fost nevoiți să facem sacrificii sau să rupem de la gură ca să ne putem plăti facturile. Pur și simplu, am trăit decent.

Mă rostogolesc in pat si mă uit la ceas. E trecut de miezul nopții și Mason încă nu a ajuns acasă. Aud zgomote în sufragerie. Mă ridic încet și realizez că nu ni-am schimbai de hainele de mai devreme. Meciul din seara asta s-a ținut la o distanță de circa două ore de mers cu mașina. O echipă cure încearcă să se afirme ne-a întrebat dacă am vrea să jucăm

împotriva lor. Mason, care nu refuză niciodată un med de fotbal, a acceptat bucuros oferta, la fel ca și restul echipei. Au încărcat tot echipamentul într-un autocar și au închiriat încă două pentru fani, apoi au pornit la drum. Am fost și eu cu fetele, dar am plecat mai devreme, fiindcă se făcuse frig.

Intru în sufragerie pe întuneric și văd niște lumini ulbastre care vin dinspre fereastră. Aud iar acel zgomot. Bate cineva la ușa din față. Probabil că Mason și-a uitat cheia.

— Bărbat prostuț, mormăi eu.

Deschid ușa și dau de Paul Baker, șeful poliției locale.

— Paul, ce cauți aici la ora asta?

— Bună, Katelyn!

Își ridică chipiul și mă salută. Împing ușa cu plasă de țânțari și mă uit în fața casei după camioneta lui Mason. Nu este acolo, încerc să nu mă gândesc la ce e mai rău, dar am un sentiment de groază. S-a întâmplat ceva.

— Trebuie să te duc la spitalul din Beaumont.

— Pentru ce?

Nu-i dau ocazia lui Paul să mi explice ce s-a întâmplat înainte să pun întrebări.

Paul își dă jos chipiul Are ochii roșii. Îmi dau seama imediat că a plâns.

— Mason a avut un accident. Trebuie să vii cu mine la spital

Mise înmoaie picioarele. Paul mă prinde înainte să cad.

— Te (in eu. Haide, Katclyn, spune el Sun-o pe Josie și roag-o să vină să stea cu fetele. Vor fi bine până ajunge ea. O las pe Ro- berta în fața casei. Noi trebuie să plecăm.

Aprob din cap și mă îndrept cu pași tremurânzi spre telefon. Abia după a patra încercare formez numărul corect. Telefonul sună, dar intră căsuța 'vocală. Închid și mai încerc o dată.

— Alo?

— Josie, trebuie să vii să ai grijă de fete. Mason… a avut un accident și eu trebuie să plec. A venit Paul după mine.

— Bine, vin imediat.

Josie închide, dar eu rămân cu telefonul la ureche și ascult tonul de ocupat. Mason a fost implicat într-un accident. Un accident. Aud încontinuu acel cuvânt în capul meu, dar nu înțeleg ce înseamnă. Ce fel de accident? Paul își pune o mână pe umărul meu, iar cu cealaltă îmi ia telefonul de la ureche. Îl pune jos cu atât de multă grijă, încât abia aud cum face contact.

— Hai, Katclyn, trebuie să plecăm.
— Mason mai trăiește?
Paul mă conduce tacul până la ieșirea din casă. Închide ușa în urma mea si mă împinge spre mașina lui. Luminile albastre mă orbesc tot mai tare, pe măsură ce mă apropii de ele.
— Fetele…
— Vor fi bine. Roberta e chiar acolo, vezi?
Mă uit în direcția indicată de el și văd altă mașină de poliție parcată in fața casei. Vecinii s-au adunat pe peluza casei noastre, îmbrăcați cu halate de baie și papuci de casă, și se țin de mâini. Nu vreau să știu ce gândesc atunci când văd că Paul mă ajută să mă așez pe scaunul din față, apoi scoate mașina de pe alee.

Cutreierăm străzile, pustii și chiar dacă el conduce cu viteză, cincisprezece minute parcă durează o ură. Mâinile îmi transpiră în poală. Mi se întoarce stomacul pe dos și îmi vine să vărs chiar aici, pe podeaua mașinii. Paul intră in parcarea aproape goală și oprește în fața camerei de gardă. Privesc spre ușa glisantă din sticlă și văd câteva persoane care se plimbă prin încăpere. Totul pare să fie tn ordine, dar eu stau ca pe jar și simt că iau foc.
Paul îmi deschide portiera și mă ține de mână până când ies din mașină. Parcă totul în jurul meu se mișcă cu încetinitorul. Ezit să deschid ușa, pentru că mi-e frică să trec pragul. Data trecută când am fost aici le-am născut pe gemene, dar ceva îmi spune că voi pleca de una singură. El mă sprijină, apoi își pune mâna pe spatele meu și mă ghidează prin holurile tăcute. O ușă se deschide și noi ajungem la destinație.
— Doamnă Powell.
Mă uit ia doctorul care stă în fața mea. Halatul lui albastru parc curat, abia scos din uscătorie. Aprob din cap, fiindcă nu-mi găsesc cuvintele. Paul ne face semn să ne așezăm. Nu mă pot mișca. Scutur din cap. Vreau să știu ce se întâmplă.
— Unde este Mason?
Când doctorul mă privește, îmi dau seama imediat. Nu trebuie să spună nimic. Îmi acopăr gura cu mâna și încep să-mi scut încăpui. Paul își petrece un braț în jurul meu și mă ține pe picioare.
— Doamnă Powell, dacă vreți sad vedeți pe soțul dumneavoastră, vă pot duce la el. Nu mai are mult timp la

dispoziție, îrm pare rău. Noi l-am curățat și pare ca doarme. Aparatele îl ajută să respire, fiindcă nu poate pe cont propriu, iar activitatea cerebrală este minimă.

— Trăiește?

— Deocamdată, da.

Doctorul se întoarce și eu îl urmez, cu Paul lângă mine. Se oprește. În fata ușii care mă separă de soțul meu.

— Ce s-a întâmplat?

Paul își drege vocea.

— Aștepta la semaforul de la poalele dealului și un șofer de optsprezece ani a venit din spate, l-au cedat frânele camionetei în vârful dealului și nu a mai putui să încetinească. Șoferul u declarat că semaforul și-a schimbat culoarea, dar deja se apropiase prea mult și l-a lovit pe Mason. El spune că a claxonat, dar amândoi știm că Mason a condus mereu cu radioul dat la maxim, deci probabil nu l -a auzit.

Paul inspiră adânc.

— În momentul în care l-a lovit, Mason a pierdut controlul mașinii. A lovit peretele înainte să sară peste parapet, iar apoi a intrai într-un copac.

Nu-i mai bag în seamă pe Paul sau pe doctor. Deschid ușa camerei. Îmi acopăr gura cu mâna și sunt cuprinsă de un tremur. Soțul meu… iubitul meu din liceu e întins în fața mea, acoperii cu un cearșaf alb. Are mâinile pe lângă corp. Fața lui… fața lui superbă e învinețită și plină de tăieturi. Nici măcar nu pot să-l recunosc. Mă îndrept cu pași mici spre pat și îl mângâi pe braț. Mă aplec puțin ca să-i văd umărul și, fiindcă nu mă pot controla, încep să plâng deasupra lui. Omul ăsta tot lovit este soțul meu și e pe moarte.

— Masoni îl strig încontinuu și aștept un semn sau vreun răspuns care sî-mi demonstreze că doctorul s-a înșelat. Soțul meu este un bărbat puternic. Poate trece peste asta. Trebuie doar sa știe că eu sunt aici și că îl iubesc, fi iau fața în mâini, mă aplec și îi sărut buzele. Sunt reci și neprimitoare. Îmi trec degetele prin părul lui. Își făcuse o programare la frizer pentru mâine-dimineață. Se tunde la furare șase săptămâni.

— Mason, iubitule, te rog, trezește-te! îl implor eu. Deschide-ți ochișorii ăia frumoși pentru mine.

Îmi pun capul pe pieptul lui ca sî-i aud bătăile inimii, dar sunt foarte slabe.

— Katie?
Îmi ridic capul și îl văd pe domnul Powell la capătul patului. Am uitat sî-l sun. Mă privește cu atâta durere in ochi! Vine la mine și mă cuprinde cu brațele de umeri. Mă (ine în brațe, iar eu plâng. Încep să țip, dar nu-mi dau seama ce zic. Su ferim împreună, durerea ne sfâșie inimile. Dragul nostru Mason ne părăsește, iar noi nu putem face nimic ca să-! oprim.
— Trebuie să ne luăm rămas-bun.
Scutur din cap.
— Nu, e puternic, o să treacă peste asta!
— Știu, Katie.
El oftează și mă strânge mai tare in brațe. Aparatul începe să piuie. Ne despărțim. Eu îl țin pe Mason de o mână, tatăl său îl ține de cealaltă. Îi răsucesc verigheta pe deget, iar cu cealaltă mână îl mângâi pe obraz. Mă aplec și îmi apropii buzele de urechea lui.
— Te iubesc, Mason Powell! Ești ce! mai bun soț și tată. Fetele noastre te iubesc și ele. Dacă mă auzi, luptă, iubitule! Luptă cât poți tu de tare, fiindcă noi avem nevoie de tine! Eu am nevoie de tine! Nu știu cum să trăiesc fără tine!
Lacrimile mele ii cad pe față. Aud cum tatăl lui inspiră adânc. Nu-mi imaginez cum poate face asta.
Corpul lui Mason are convulsii. Piuitul se oprește. Încerc să-mi înăbuș un suspin, dar nu reușesc. Plâng, fiindcă mi-am pierdut soțul și cel mai bun prieten.
Îmi Șterg lacrimile care îmi curg pe față. O perioadă foarte lungă de timp nu ni-am mai gândit la. Noaptea aceea. Coșmarurile sunt mai puține și mai rare. Acum visez că se întoarce după mine. Cu luni în urmă, asta mi-am și dorit. Nu să mor, ci să-l strâng din nou in brațe, dar acum? Acum mă întreb dacă am și eu pe cineva pus deoparte pentru mine. Oare Harrison e cel care îmi poate schimba viața și poate deveni un tată pentru fete? Răspunsul este nu, am senzația cî îmi voi răni socrul dacă îl voi înlocui pc Mason, și nu am de gând să i fac rău.
— Am nevoie de ajutor, Mason!
Vorbesc cu crucea lui chiar dacă știu ca nu o să-mi răspundă, deși eu mi-aș dori s-o facă.
— Sentimentele astea clocotesc în mine, aproape cî dau pc dinafară, iau eu simt cî o să explodez. Sunt agitată și trăiesc pe muchie de cuțit. Trebuie să se schimbe ceva, dar nu știu ce.

Urăsc faptul cî am sentimente pentru alt bărbat, când te iubesc pe tine atât de mult. Nu ar trebui să simt asta. Inima mea… ar trebui să știe ce vrea, Mason. Te rog, spune-mi ce să iac!

Desigur că nu-mi răspunde. Nu o să-mi mai răspundă niciodată. Nu va mai sta niciodată lângă mine ca să mă ajute să trec peste cea mai neînsemnată problemă. Nu mă va ține dc mână și nu se va plimba cu mine pc cărarea pe care am pornit cu mulți ani în urmă.

— Hun ison o va face.

Mă ridic în picioare și mă uit prin jur. Nu văd pe nimeni, dar nu cred că subconștientul meu mi-ar spune să-mi văd de viața mea. Nu în felul ăsta. Nu în locul de odihnă al soțului meu.

Știu ce trebuie să fac, dar nu va fi ușor. Îmi scot telefonul și caut în agendă până găsesc numele care așteaptă acolo de când a plecat Mason. Apăs butonul de apel și privesc cum ecranul mă anunță că sun persoana pe care speram s-o evit, deoarece am crezut mereu cî sunt suficient de puternică să trec peste asta și singură.

— Alo? Sunt Katelyn Powell. Aș vrea să fac o programare la domnul doctor Brooks.

—

Aștept la telefon până când îmi confirmă programarea. Închid telefonul și mă uit la ceilalți oameni adunați aici, întrebându-raă dacă și ei trec prin ce am trecut eu sau pur și simplu își văd de viețile lor. Vad două fetițe; par să fie de-o vârstă cu gemenele mele. Ambele sunt îmbrăcate la fel. Mason a insistat să nu le facem asta fetelor noastre, dar până la urmă tot am facut-o. Eu am facut-o. El a râs și a fost de acord cu asta, o dată.

Mă gândesc la Peyton și Elle, la cât de mult îmi doresc ca ele să tiu crească niciodată. Să rămână exact așa cum sunt acum, ca să nu uit cum a fost să-l am pe tatăl lor alături de mine. Vreau ca Peyton să iubească întotdeauna fotbalul, să-i păstreze vie amintirea lui Mason în fiecare duminică, iar Elle să devină prințesă, așa cum i-a promis tatăl ei. Cred că acestea sunt singurele lucruri care mă vor menține pe linia de plutire.

Capitolul 17
Harrison

Urăsc să cumpăr mâncare! încă o dată, mă întreb dc ce naiba m-ain mulai atât de departe de mania sau nu am adus-o și pe ea cu mine? Unde naiba mi-a fost capul? A, da, nu am gândit cu capul, ci cu alta parte a corpului meu; pentru că eu am crezut că i-aș putea câștiga afecțiunea celei mai frumoase femei pe care am văzut-o vreodată și uite unde am ajuns. Sunt la supermarket și mă uit la un milion de cutii diferite de cereale, lângă fiul meu care nu se poate hotărî pe care o vrea.

Quinn stă lângă mine, cu bărbia sprijinită în palmă, de parcă s-ar gândi serios ce fel de cereale i ar face prima zi dc școală mai frumoasă. Cine a știut că e atât de dificil să cumperi mâncare pentru micul dejun?

— De care vrei?

— Nu știu, spune el, ridicând din umeri.

— Cum să nu știi?

Răspunsul lui mă derutează. Copilul ăsta mănâncă cereale în fiecare zi, dar nu știe ce marcă vrea? Tocmai din cauza asta i-am dat mamei bani să-mi facă ea toate cumpărăturile.

— Buni spune că trebuie să mănânc sănătos pentru că mă voi trezi dis-de-dimineață și micul dejun este cea mai importantă masă a zilei.

Mă uit la el și îmi dau ochii peste cap, fiindcă exact asta mi-a scris mama seara trecută, după ce am rugat o să-mi trimită lista de cumpărături. Mama ne-a ajutat sa ne acomodăm în Beaumont, dar s a întors la Los Angeles când am plecat în turneu. Mare greșeală. Am uitat cât de bine e s-o am alături. Până m-am mutat, ea a fost asistenta mea personală.

— Domnule James?

Mă întorc când îmi aud numele și văd o femeie înaltă cu pâr lung și blond, care împinge în spatele nostru un cărucior plin cu mâncare.

—Da?

— Eu simt Monica Loweil… de la școala lui Quinn… învățătoarea lui. Ne am cunoscut la sfârșitul anului școlar când ați venit să-l înscrieți.

Mă uit la ea pentru o clipă, înainte să-mi dau seama despre ce vorbește.

— A, da, bună!
Întind brațul și dau mâna cu ea.
— Observ că vă pregătiți serios dc școală.
Mă uit la căruciorul nostru aproape gol și îl compar cu al ei. Îmi trebuie mai multă mâncare.
— Da, abia ne-am întors din turneu și trebuie să ne refacem proviziile.
— Quinn, ești gata de școală?
F.l ridică din umeri, iar eu încep să cred că are un tic nervos.
— Sunt sigur că e pregătit.
Quinn îmi aruncă o privire, după care se întoarce la cereale. Poate că nu este pregătit să meargă la o școală de stat.
— Ei bine, mă bucur că m-am întâlnit cu voi. Ne vedem în câteva zile.
— Pa!
Mă uit după ea cum înaintează printre rafturi. Când se apleacă să ridice ceva, îmi înclin puțin capul.
— Ea te place.
— Ce tot spui acolo?
— Îmi dau seama. Se uită la tine cu privirea aia.
— Ce privire? îl întreb cu.
— La fel cum se uită Josie la Liam tot timpul. Noah o tachinează mereu. Spune că c privirea sexy.
— Voi doi vă uitați prea mult la televizor, spun eu, împingând căruciorul.
— Alege o cutie de cereale și hai să mergem!
Merg la următorul raion și mă întâlnesc iar cu învățătoarea lui. Se uită la mine și imi zâmbește atunci când mă observă. Îi fac cu ochiul, chiar dacă nu intenționez asta, iar ea roșește imediat. Aproape că își scapă cutia din mână și îmi dau seama că s-a rușinat.
Încerc să nu râd și mă întorc cu spatele la ea, ca să nu vadă rânjetul tâmp de pe lata mea. Quinn are dreptate, poate că îi place de mine.
— O, vai!
Mă întorc și o văd pe Monica stând aplecată și masându-și capul.
Mă îndrept spre ea.
— Ești bine? o întreb.
— Sunt bine, răspunde ea cu o voce răgușită.

Aceeași voce o folosește și Elle atunci când încearcă să nu plângă. Întind brațul spre ea și îi iau mâna de la cap. Începe să i se formeze un cucui tare urât.

— Ce ai făcut?

— O prostie! Voi fi bine. Etajera s-a supărat pe mine.

— Nu arată prea bine. Ai nevoie de niște gheață.

Îi dau ia o parte părul de pe față și îi examinez rana de parcă aș fi doctor. M -am apropiat mai mult decât aș vrea, dar mă simt responsabil pentru ce a pățit. Nu am de gând să flirtez cu ca, dar e plăcut sa fii dorit, așa că îi răspund la gest, fără vreo intenție.

— Tată, uite cine…

Întorc imediat capul spre Quinn și in spatele lui o vad pe Ka telyn. Când mă uit la ea, își coboară imediat privirea spre pământ. Absolut minunat! Deja ies in pierdere, așa că dă-o-nco-lo de treabă.

— Chiar ar trebui să pui niște gheață pe cucuiul ăla și să mă suni dacă ai nevoie de ceva.

— Așa o sî fac, mulțumesc! îi zâmbesc și mă întorc la căruciorul meu. Katelyn încă e acolo, și pe cuvântul meu că nu știu de ce. Mi-a spus foarte clar că noi doi nu o să avem niciodată o relație, atunci dc ce pare atât de supărată?

— Învățătoarea ta s-a lovit la cap, îi spun lui Quinn.

El se uită când la mine, când la Katelyn. Știu că o place, dar eu nu o pot obliga să fie cu mine. Expresia feței lui îmi spune tot ce trebuie să știu. Nu vrea ca eu să vorbesc cu învățătoarea lui.

— Haide, trebuie să terminăm cumpărăturile!

Îmi pun mâna pe umărul Lui și îl împing spre ieșirea din raion, fără să mă uit la Monica sau să-i spun ceva lui Katelyn.

Abia acum îmi dau seama de ce i-am dat mamei bani să-ini facă toate cumpărăturile. Supermarketul oferă gratuit dramă și confuzie.

Pentru prima dată după multe luni, îmi pornesc motocicleta. Nu știu dc ce nu ies cu ea mai des, mai ales că și lui Quinn îi place. Cu excepția plimbărilor, nu e deloc practică, și nu am mai ieșit de ceva vreme. Merg la turnul de apă, locul unde îi place lui Liam sa piardă vremea și să se relaxeze, doar ca în scara asta se sărbătorește ceva, iar el m-a invitat și pe mine. Mă mir că oficialii orașului Beaumont nu au desființat scara și nu au interzis consumul de băuturi alcoolice acolo, dar având în

vedere că lucrătorii din cadrul poliției sunt toți de-ai locului, bănuiesc că se fac că nu observă.

Când ajung cu, petrecerea e în toi. Parchez motocicleta departe ele majoritatea camionetelor; ultimul lucru pe care îl vreau este ca o sticlă de bere să mi-o lovească. Îmi îas casca pe șa, apoi mă uit după Liam sau Josie. Muzica bubuie dintr-o boxă, la fel ca in anii optzeci

— Hei, James!

Mă uit în sus și îmi feresc ochii cu mâna, de soarele care tocmai apune. Liam își mișcă brațul, încercând să-mi atragă atenția.

— Ai de gând să urci?

Josie vine lângă mine, îmbrăcată cu un tricou pe care scrie „Bombonica lui Liam Page”. Știu că cl l-a pus pe Luke să-l creeze special pentru ca. Dacă Katelyn ar fi fost a mea, i-aș scrie pe piept ceva de genul: „Fute un toboșar” sau „Toboșarii fut mai bine”. Mă gândesc la asta doar pentru un scurt moment, fiindcă ea nu va fi niciodată a mea.

— Da, probabil. Ce sunt toate astea?

Arăt spre mulțimea de oameni. Cred că s-au adunat în jur de douăzeci, poate chiar treizeci de persoane aici.

— E vineri seara. Majoritatea vom merge la școală să vedem meciul, iar ceilalți vor rămâne aici și vor încinge grătarele. Este o veche tradiție și prima dată când Liam participă de când s-a mutat înapoi.

— Un fel de obicei al orășelului, nu?

— Oh, nu știu ce să zic despre asta. Beaumont nu e chiar atât de mic.

Eu râd. Habar n-are ea. Dacă locuiești în Los Angeles, nu te întâlnești de două ori cu același străin.

— Mie îmi pare mic.

— Ei bine, oricum ar fi Beaumontul, ne bucurăm că ești aici cu noi.

— Chiar așa?

Josie dă din cap. Îl privește pe Liam, apoi se întoarce spre mine.

— Nu am știut cum vor evolua lucrurile între noi atunci când ne-am împăcat, dar nu mi-a păsat, fiindcă eu am vrut doar să fiu cu el. Mi-am spus că o să trec peste nopțile lungi și călătoriile dese, atâta timp cât el se va întoarce la mine.

Josie își bagă degetele de la picioare în nisip, apoi inspiră adânc. Nu înțeleg ce vrea să spună cu asta, dar o ascult cu plăcere, dacă simte nevoia să-și descarce sufletul.

— In fine, când ai hotărât sa te muți aici, el a luat aceeași decizie mai ușor. Așa că îți mulțumesc, Harrison. Datorită ție, fiul meu petrece mai multe seri alături de tatăl său.

— Eu nu am făcut nimic. Îmi place aici.

Josie zâmbește și se apleacă spre mine ca să mă îmbrățișeze, îmi petrec brațele în jurul ei și ridic ochii spre Liarn. El scutură din cap. Josie se retrage și se uită în jur înainte sî mă privească din nou.

— O să-ți găsești și tu fericirea aici.

Ridic din umeri.

— Nu-mi fac griji.

Nu e chiar o minciună, dar, dacă mă gândesc prea mult la asta, o să-mi afecteze productivitatea și nu-mi permit asta. Mi-aș da și o mână ca să nu dezamăgesc formația.

— Eu mă duc sus la Liam. Ne vedem mai târziu.

Mă aplec și o pup pe obraz. Liam este un afurisit tare norocos.

Urc scara și sunt întâmpinat cu o sticlă de bere care se îndreaptă spre capul meu. Liam chicotește. Mă chinui s-o prind și aproape ratez. Băieții de lângă el râd și vorbesc între ei. Pc unii dintre ei i-am cunoscut, pe alții nu. Mă așez lângă Liam. Picioarele îmi atârnă peste marginea turnului. Ma uit în jos și mă întreb dacă sunt întreg la cap și cât de stabilă este pasarela. Dacă turnul ăsta e încă în folosință, cât de des fac reparații? Deschid capacul sticlei și dau pe gât berea. Îmi surâde ideea să beau până când nu mai simt nimic, dar ziua de mâine va fi nasoală și Quinn nu merită asta.

Îmi las sticla să cadă in remorca unei camionete, atunci când o văd pe Katelyn cum traversează câmpul spre Josie. S-a îmbrăcat cu acei pantalonași minusculi de blugi franjurați pe care îi adoră sora mea, și chiar dacă e cu vreo treizeci dc centimetri mai scundă decât mine, picioarele ei se întind la nesfârșit până când ajung să-i vad sandalele cu băiete. Ce dracu' rn a apucat? îmi scutur capul ca să îmi limpezesc vederea, dar nu rezolv nimic, deoarece acum văd un tip care se apropie de ea și o îmbrățișează. Mâna lui zăbovește pe spatele ci mai mult decât ar trebui. Ea nu i-o îndepărtează și nici nu se trage de lângă el. Stau acolo amândoi și vorbesc cu Josie de

parcă ar fi un cuplu.
Cu astfel de tip vrea ea să fie, unul care poartă pantaloni la dungă și haină de stofa? Cât de plictisitor poate fi asta? Mă întind după altă bere, deschid capacul și o dau pe gât la fel de repede ca și pe prima. O arunc destul de tare, pentru că sper să-i atrag atenția. Nu reușesc și asta mă scoate din sărite. Ar fi trebuit să știu că va fi aici în seara asta. Dacă este tradiția lor, de ce ar sta ea acasă? Ăștia toți sunt prietenii ei, nu ai mei.
Mă întind după a treia bere și privirea mi se intersectează cu a lui Liam. Își ridică o sprânceană și rânjește. Îi urăsc rânjetul. De obicei înseamnă că s-a gândit el la ceva și urmează să primesc niște sfaturi tâmpite de la marele Liam Page.
— Ce?
— Nimic, omule! Doar că nu te-am mai văzut bând bere atât de repede dc mult timp. Josie este șoferița mea personală în seara asia. Poți rămâne la noi dacă vrei.
Deschid capacul și îmi pun berea între picioare. În scara asta, ar fi trebuit să ne distrăm. Ultima petrecere înainte de sfârșitul verii, înainte ca adulții să-și concentreze toată atenția asupra copiilor, dar cu vreau doar să mă îmbăt și să fac scandal. De mult nu m-am simțit atât de terminat. Mă sprijin de balustradă și mă uit la mulțimea de oameni. Mă străduiesc să nu o caut cu privirea pe Katelyn, dar ochii mei sunt atrași ele ea, oricât de mult aș încerca să mă holbez la celelalte femei sumar îmbrăcate. Aș putea să fiu din nou ca înainte de a mî muta aici să am o femeie la cheremul meu timp de câteva luni — fără comunicare, fără sentimente.
Dar iui asta îmi doresc.
Eu o vreau pe ea!
Ceva dinăuntrul meu îmi spune să renunț, că nu am nevoie de ea, dar eu știu că am.
Am nevoie de ea ca de aer să pot respira.
— Deci…
Vocea lui Liam îmi întrerupe șirul gândurilor. Iau o gură mare de bere și îl privesc.
— M-am gândit să mergem toți patru la Los Angcles pentru petrecerea burlacilor și burlăcițclor.
— Dai o petrecere?
De ce, Doamne, iartă-mă, ar vrea el să facă asta? Are femeia perfectă la brațul lui și vrea s-o dea în bară cu o noapte în L.A.,

unde sunt toate admiratoarele.

— De ce nu?

— Nu știu, poate pentru că nu ești singur?

— Nu, nu așa stă treaba. Josie vrea să meargă la L.A. Și noi trebuie să apărem la o festivitate de premiere. Hai să le luăm și pe fete.

Scutur din cap și încep să dezlipesc eticheta de pe sticlă.

— Te porți de parcă eu și Katelyn am fi împreună, dar nu suntem. La naiba, momentan nici măcar nu vorbim unul cu celălalt.

— Nu, dar ea pentru Josie este… oricum s-ar numi și tu ești cavalerul meu de onoare. Este legea căsătoriei sau ceva de genul. Habar n-am. Eu vreau doar s-o fac pe ca fericită.

— În fine, omule! Los Angelesul și festivitatea aia sunt o marc greșeală, mai ales că va fi și Sam acolo.

Beau cât mi-a mai rămas din bere și arunc sticla în remorca unei camionete.

— Dar, daca asta vrei, fie!

Singura parte pozitivă în toata treaba asta este că voi avea ocazia să dorm în propriul meu pat. Yvie s-a mutat în apartamentul meu atunci când am plecat, dar ea va fi pe Broadway cu spectacolul ei.

— Eu mă retrag.

Spun asta și mă ridic, apoi îl bat pe umăr.

— Cobor și eu cu tine.

Liam și cu mine coborâm scara șubreda unul după altul. Îi voi sugera să ne întâlnim în altă parte. Nu cred că aceasta scară va rezista sub greutatea mai multor oameni. Sunt sigur că nu a fost nicio problemă pe vremea adolescenței, dar unii dintre ei s-au mai îngrășat de atunci.

Mergem… adică cu merg, Liam se îndreaptă țanțoș spre Josie și Katelyn. Dobitocul care a atins-o mai devreme nu s-a mișcat de lângă ea, doar s-a întors cu spatele. Nu o să înțeleg niciodată cum poate vreun bărbat să-i întoarcă spatele.

Deci, scumpa mea…, spune Liam, petrecândii-și brațele în jurul lui Josie.

La chicotește, și chiar dacă asta mă îngrețoșa până acum, aș da orice s-o aud pe Katelyn chicotind în brațele mele.

— Vom ține petrecerea dublă la L.A.!

Dar dacă cu vreau să-mi angajez un stripper?

Rămân cu gura căscată. Katelyn își duce mâna la gură și râde în palmă. Liam se înroșește la față, deschide gura să zică ceva, dar apoi o închide. Josie stă în fața lui cu sprânceana ridicată și brațele încrucișate. Presimt că urmează ceva tare.

— Tu...

Liam își coboară privirea spre pământ și inspiră adânc.

— Bine! spune ei atunci când se uită din nou la josie, care pare destu 1 de stresată.

— Nu-l tachina, Josie!

Liam se uită când la Katelyn, când la Josie. Își mijește ochii.

— Îți bați joc de mine, Jojo?

— Poate.

Ha îi face cu ochiul.

— Nu mai pot cu voi...

— Sunt îndrăgostiți, spune Katelyn zeflemitoare.

— Ah, da, și tu te-ai îndrăgostit brusc de înțepatul ăla?

Arăt cu capul spre tipul'din spatele ei. Păcat că el nu mă aude. Katelyn rămâne înmărmurită, iar eu mă simt imediat ca un măgar.

— Mda, eu am plecat de aici.

Mă întorc cu spatele și mă îndepărtez dc ei.

— Crezi că ar trebui să conduci? strigă Katelyn în spatele meu.

— Ție ce-ti pasă?

Cineva mă împinge pe la spate. Mă întorc și observ că mărunțica de Katelyn se holbează la mine. Are fața roșie și maxi larul încleștat.

— Ești un dobitoc!

Mă gândesc ce ar trebui sa-i răspund, dar nu-mi vine nimic în minte. Îmi vine s-o iau pe sus, s-o duc între pomi și să-i arăt câl de mare dobitoc pot fi. Scutur din cap și mă îndrept spre motocicleta mea.

— Cu line vorbesc!

— A, da? strig eu, apropiindu mu tot mai mult de ea.

— Nu mi-am dat seama că vorbești iar cu mine.

Katelyn își încrucișează brațele peste piept, și asta înrăutățește lucrurile pentru mine.

— F.u... eu...

— Tu ce?

— Nu contează.

— Exact.

Merg spre motocicletă și urc pe ea. Răsucesc accelerația mai mult decât este necesar și turez motorul. Îmi pun casca peste bandana și închei cureaua sub bărbie. Ambalez motorul încă o dată, înainte sî-l las in repaus.

— Vrei să te plimb, Katelyn? Vrei să simți cum este să te plimbi cu mine, să-ți înfășori picioarele în jurul taliei mele?

— Ești un dobitoc, Harrison James!

— Ai mai zis asta, drăguță!

Nu-i dau ocazia să-mi răspundă. Ies în viteză de pe câmp și las doar praf în urmă mea. Femeia aia mă enervează la cuhne!

Capitolul 18
Katelyn

Și tu ce mai faci?

— Bine, răspund eu.

Îmi țin mâinile în poală, într-o poziție elegantă și gleznele încrucișate, așa cum m-a învățat mama. Deși, dacă ar afla că stau într-un fotoliu vechi sub privirea cercetătoare a unui psiholog, probabil s-ar îngrozi.

— Ce mai fac fetele?

— Bine, spun eu din nou, spre disperarea doctorului Fă-mă-bine, pe care îl cheamă de fapt Brooks, dar T.iam l-a poreclit Fă-mă bine în liceu, pentru că maică-sa s-a întors mai liniștită de la cabinetul lui.

Doctorul Brooks lasă jos pixul și se balansează în scaunul lui.

— Katelvn, a treia oară vii la cabinetul meu si, de fiecare dată când te întreb ceva, totul este bine.

El sc apleacă și își ține mâinile împreunate în fața lui. Întrerup contactul vizual. Covorul ăsta uzat ar trebui schimbat după atâția ani de călcat încontinuu pe el. Eu știu asta cel mai bine, fiindcă am pășit pe el în prima zi.

— Totul este în regulă, spun eu și ridic din umeri.

Știu că el vede adevărul, chiar dacă eu nu îl spun. Arc experiență cu porcăriile astea.

— Dacă ar fi adevărat, acum nu ai mai sta vizavi de mine și nu ți-ai irosi banii munciți din greu.

Când Inii ridic privirea, știe că mi-a descoperit minciuna, își ia

din nou pixul în mână și zâmbește, la fel cum face mereu.
— De ce ești aici, Katelyn?
Încep să zgândăr banda arămie care ține tapițeria lipită de fotoliu.
— Eu nu prea știu, sinceră să iiu. Eu ăăă… și toată treaba cu…
Mă opresc. Și inspir adânc. Mi-am spus că nu o să plâng, că sunt puternică și pot face asta. El e aici ca să mă ajute.
— Mă simt de parcă m-aș învârti mereu în cerc.
— I lai să începem cu fetele. Cum s-au adaptat?
Scutur din cap și mă întind după un șervețel.
— Ei le se descurcă bine. Se pare că se adaptează destul de bine și s-a atașat într-un fel de Harrison, dar Peyton… ea reacționează impulsiv și nu știu ce pot face ca s-o ajut. Știu că îi este dor de Mason, toți îi simțim lipsa, dar pe ea o afectează cel mai tare. Liam o ajută, dar…
— Nu e la fel?
— Nu, nu este.
— Acum, cine este acest Harrison?
Încep să mă fâțâi pe fotoliu.
— E toboșarul din formația lui Liam. Eu am început să lucrez pentru ei și abia ne-am întors din turneu. El s-a înțeles bine cu Elle.
— Și asta te face pe tine să te simți prost?
— Nu, el se poartă frumos cu ea, iar ea îl place.
Asta este adevărul. Nu mă îndoiesc de asta. Nu mi-am dorit niciodată să-i văd împreună în Disney World, dar nu m-arn putut abține și m-am holbat la ci. Felui în care s-a purtat cu ea, atent și blând, mi-a arătat o altă latură a lui Harrison.
— Dar?
— Dar ce?
Nu încerc dinadins să par redusă mintal, dar refuz să-i dau răspunsuri care îmi solicita gândirea.
— Limbajul trupului tău îmi spune altceva.
Oare să-i spun cum mă face să mă simt? Acum este momentul să-mi vărs toate sentimentele pe masă pentru ca cl să le analizeze și să-mi spună ce trebuie să fac?
— Harrison și cu rninc…
Îmi scutur capul și îmi mușc limba, ca să nu zic prea multe.
— Ne am pus de acord să avem o relație profesională.
El dă din cap și mai notează ceva. Mă întreb dacă, atunci când

terminăm toate ședințele, o să primesc și eu o copie a notițelor sale. Ca un fel de cadou la plecare.

— Harrison și EUe se înțeleg bine?

Aprob din cap.

— Dar el și Peyton? Este important ca lui să-i placă de ambele fete.

— Noi nu suntem împreună, ii răspund eu ca să ii corectez, presupunerea.

— Bine, spune el și mai notează ceva.

— El se poartă frumos și cu Peyton, dar ea îl preferă pe Liain.

— Tc-ai gândit s-o înscrii la un program după școală sau la vreo activitate de la Palatul Copiilor?

— Nu, nu ra-am gândit. Asta ar ajuta-o?

În vocea mea se citește disperarea. El îmi aruncă o privire, înainte să se întoarcă la foaia Iui.

— Ar putea, dar mi-ar plăcea să le văd și pc fete, pe fiecare în parte, apoi pc voi toate trei împreună. Ne putem da seama ce va funcționa și vă puteți consulta împreună.

— Bine.

— Acum vorbește-mi despre tine.

— Ce vreți să știți despre mine?

— A trecut un an, te-ai gândit să ieși cu cineva?

Mă holbez la el. Cum a aflat că am cu cine să ies? Bârfele din orașul ăsta o să-mi vina de line într-o zi, iur.

— Un an trebuie așteptat, de obicei?

— Nu, dar ostilitatea ta îmi dă de înțeles că te interesează cineva.

— Ba nu!

Îmi mut privirea de la el și mă uit la mâinile mele. Sunt încleștate și unghiile îmi lasă urme în palme.

— Eu nu pot...

— De ce nu?

Îmi dau ochii peste cap.

— Oricum, nu ar funcționa. El nu c genul meu.

— Dragostea nu are gen, Katelyn.

— Ba sigur că are. Eu îl iubesc pe Mason, și bărbatul ăsta nu seamănă deloc cu Mason.

Doctorul Brooks se apleacă in față.

— Vrei să-l în locuiești pe Mason?

— Poftim? pufnesc eu. Nu, asta e absurd. Nimeni nu-l poate

înlocui. De ce mă întrebați așa ceva?
Își mișca pixul deasupra hârtiei. Sună de parcă o pasăre ar traversa biroul. Eu mă îndrept și încerc să-mi dau seama ce scrie, dar își acoperă hârtia cu brațul ca să nu mai văd nimic.
— Dacă îți petreci timpul cu o persoană, nu înseamnă că trebuie să te îndrăgostești. Înseamnă că cineva îți ține companie. Cineva pe care te poți baza, care înțelege și acceptă situația prin care treci. Poate fi un prieten sau un iubit. Cel mai important lucru este să nu lași plecarea lui Mason să te țină departe de ce ai nevoie. Orice persoană are nevoie de cineva, Katelyn.
Își împinge scaunul și vine la mine cu un șervețel. Nici măcar nu mi-am dat seama că îmi curg lacrimile. Dacă are dreptate? Dacă pot accepta pe cineva și să-l iubesc în continuare pe Mason?
— Ne vedem săptămâna viitoare.
Își pune mâna pe umărul meu.
— Cu timpul va fi mai bine, dacă îi permiți și tu.
Inima mea începe să bată mai repede atunci când aud mașina de tuns iarba. Nu știu de ce este aici. După seara trecută — după felul în care s-a comportat — am crezut că o să mă lase cu ochii în soare. Închid albumul foto și îl bag sub canapea. Nu știu de ce fac asta, doar nu am de gând să-l invit înăuntru. Nu am tăcut-o niciodată. Nici nu cred ca ar vrea să intre, după scara de ieri. Dar dacă ar dori, ipotetic vorbind, să meargă la toaletă, nu vreau să mă vadă cum stau și sufăr după soțul meu care nu mai este.
Mă aplec puțin ca să mă pot uita pe ușa glisantă din sticlă, dar nu îl văd nicăieri. De fiecare data începe dintr-un loc diferit. Mason începea mereu din spate. Tundea iarba în formă de pătrat și muta întotdeauna jucăriile fetelor din drumul său. Acum, iarba din curtea mea nu mai este tunsă în formă de pătrat, ci în linii drepte. Știu asta, fiindcă l-am spionai, chiar dacă îmi spun mereu că ar trebui să încetez. Trebuie să mă concentrez asupra fetelor, nu asupra bărbatului care îmi tunde iarba în locul soțului meu.
Norocul nu-mi surâde astăzi, deoarece a început cu partea din față, iar eu am draperiile trase. Dacă aș avea mai mult tupeu, le-aș deschide complet ca să văd ce poartă, nu că l-aș fi vă zut îmbrăcat cu altceva în afară de bermude, tricou și o căciulă

idioată. Dacă aș avea un strop de curaj, i-aș smulge chestia aia dc pc cap înainte să mă poată opri, ca să văd ce ascunde. Și de ce, oare dc ce se ascunde sub chestiile alea idioate?

— Dragostea nu are gen.

Cuvintele alea îmi răsună încontinuu în cap. Dacă doctorul Brooks are dreptate? Oare sunt destul de puternică să-l primesc pe Harrison în viața mea tară ezitare? Nu știu dacă sunt.

Mă îngrijorează ce ar crede domnul PowelL Știu că mama nu l-ar accepta niciodată pe I Jarrison. El nu corespunde tiparului ideal pentru fiica ei, dar tăticului meu nu i-ar păsa, atâta timp cât eu sunt fericită.

Știu că ar trebui să vorbesc cu el, poate chiar să-i ofer și niște bani pentru că îmi tunde iarba din curte de două ori pe săptămâna, dar seara trecută m-am purtat urât și probabil nu ar putea să-i pese mai puțin dc atât dacă vom mai vorbi vreodată. Mi-e ciudă pe mine pentru că mă gândesc la sentimentele lui, dar o fac, chiar dacă nu pot recunoaște asta. Oricât de mult aș vrea, nu pot schimba sentimentul pe care îl am atunci când el este pe aproape.

Peyton și Bile vin în fugă spre casă. Peyton este plină de noroi. EHe arată ca și scoasă din cutie. Asta le reprezintă perfect și mă face să-mi fie dor de traiul zilnic într-un autocar de turneu. Peyton nu a avut grămezi de noroi sau iarbă prin care să se rostogolească și să-și păteze hainele. Elle mă îmbrățișează, apoi își ia cartea și se îndreaptă spre dormitorul lor ca să citească, îi arunc lui Peyton o singură privire, iar ea știe ce are de făcut. Merge la baie, tropăind și mormăind tot drumul până acolo. Nu știu ce o să mă fac cu ea. De când ne-am întors, a devenit și mai retrasă. Este dispusă să interacționeze doar cu Noah și Quinn. Am sperat că se va liniști după începerea școlii, dar acum mă tem că starea ei nu se va schimba și nu știu ce să fac ca să o ajut, dacă nu mă pot ajuta nici măcar pe mine.

A trecut deja un an. Am sperat că oamenii vor uita, dar nu am eu atâta noroc. Multitudinea de flori pe care am primit-o de la curierul lui Josie demonstrează că lumea încă se gândește la noi. Nu prea știu ce ar trebui să fac. Nu există manual de instrucțiuni care sî mă învețe cum să procedez sau ce să simt, cu excepția golului din suflet. Am mers la cimitir împreună cu domnul Powell și m-am simțit ciudat. Nu am putut să flu eu în preajma socrului meu. M-a invitat la cină, dar simt că ceva este greșit. Liam

spune că Mason ar vrea să îl sărbătorim și asta înseamnă o noapte de bufonerii puerile la turn, nu că aș avea ceva împotrivă, dar Harrison va fi acolo, iar eu nu știu cât mai pot suporta. M-am săturat ca Liam și Josie să-mi tot spună că Mason ar vrea ca eu să-mi văd de viața mea împreună cu un bărbat care ține la mine și la fete. Nu îi cred.

Jenna mi-a sugerat să mă duc la un spiritist. Ha crede în soartă și destin, josie s-a oferit să vină cu mine, dar mi-e teamă de ce voi afla. Dacă este fericit? E posibil așa ceva? Nu pot suporta gândul că pe Mason nu il deranjează faptul că nu mai e aici cu noi. Josie crede că exagerez. Mă tem că arc dreptate. Dacă spiritistul îmi spune lucruri despre care nu vreau să știu nimic?

Aud mașina de tuns iarba lângă ușa din spate și sunt smulsă din starea mea visătoare. Îmi șterg obrazul cu mâna, dar se pare că e uscat. Am constatat că plâng tot mai puțin, pc măsură ce trece timpul de la ultimul sărut dat lui Mason. Acum ne sărutăm doar în vise și amintiri, dar și acestea sunt tot mai rare.

În sfârșit, îl văd și pe Harrison. Astăzi poartă un maiou și lasă la vedere mai multe tatuaje decât am văzut eu până acum. Aruncă o privire spre ușa glisantă din sticlă, atunci când trece pe lângă ea. E cald afară, dar el poartă căciula aia afurisită. Chiar și aseară a avut ceva pe cap. Fac un pas spre ușă, apoi rămân cu mâna pe clanță. Să mă duc afară și să mă prefac că trebuie să curăț ceva? Mă uit la florile mele aproape abandonate și observ că trebuie să lc sap. Port pantaloni scurți și un tricou, numai bune pentru grădinărit.

Trag dc ușă ca să o deschid și ies din casă. Soarele dogoritor mă lovește in plin. Avem nevoie disperată de ploaie. Ies de ție terasă direct pe iarba proaspăt cosită. Îmi vine să-mi scot pantofii, să simt răcoarea pământului. Îl privesc pe Harrison cum taie iarba în fâșii aproape egale. Latura asta a lui il deosebește de starul rock pe care il cunosc eu. Nu am mai spus nimănui, dar eu încă păstrez în dulap buchetul de flori pe care mi l-a dăruit Crăciunul trecut. Nu mă îndur să-l arunc.

De fiecare dată când trece pe lângă mine, Harrison se apropie tot mai tare. Și-a schimbat traiectoria. Poate că a mai făcut asta și până acum, dar nu am observat cu.

Acum îl privesc și nu cred că voi putea să-mi iau ochii de la el. Ceva mă atrage și, chiar dacă nu vreau să recunosc asta, îmi

provoacă unele sentimente; nu la fel ca Mason, ci diferite.

Harrison oprește mașina de tăiat iarba. Își ridică maioul, iar cu îi văd abdomenul tonifiat. Încerc să nu mă holbez la el, dar nu mă pot abține. Este foarte frumos în felul său unic. Îmi dau seama de ce se calcă femeile în picioare ca să ajungă la el. Chiar arată bine. Își șterge sudoarea de pe frunte, apoi își baga mâna sub căciula aia oribilă pe care o tot poartă. Încep să cred că face asta doar ca să mă enerveze pc mine. Dacă ăsta este planul lui, funcționează de minune.

Se uită la mine și așteaptă să vadă dacă voi fugi din nou. Poate că ar trebui să-i ascult sfaturile doctorului Brooks și să-mi caut un amic, dar nu sunt sigură că Harrison este potrivit pentru mine. Încă nu nii-am dat seama ce fel de sentimente am pentru el.

Fac un pas mai aproape. El face același lucru. Amândoi ne apropiem cu pași mici, până când ajungem față în față. Sunt nevoită să-mi ridic privirea, fiindcă el este mult mai înalt decât mine.

— Îmi pare rău pentru noaptea trecută.

Nu m-am așteptat la cuvintele astea din gura lui. Arc vocea blândă. Îi pot simți remușcaxea din glas.

— Și mie, am întrecut măsura.

— Se mai întâmplă.

Harrison și cu mine suntem îndeajuns de aproape să ne putem atinge. Ne uităm unul la altul. Nu spunem nimic dar eu îi zâmbesc și el îmi răspunde cu unul dintre cele mai strălucitoare zâmbete pe care le-am văzut vreodată. Dacă nu sunt atentă, aș putea să mă pierd cu zilele în el.

— Manii!

Harrison își ridică privirea înainte să mă întorc en. Peyton stă pe terasă, cu mâinile în șolduri. Din cauza soarelui, nu-i pot vedea fața, dar îmi imaginez că nu este prea fericită.

— Bună, bebelușa mea!

— Nu sunt bebeluș!

Oftez. Harrison își pune mâna pe spatele meu și mă mângâie cu degetul mare. Mă surprinde sî aflu că asta mă relaxează.

— Scuză-mă, Peyton!

— Mi-e foame!

Chiar este ora mesei, spune Harrison în șoaptă.

Aprob din cap și îmi dau seama că mica noastră interacțiune

s-a sfârșit.

— Ce-ai zice să ieșim toți la masă? Mai am de tuns bucățica asta și termin. Cinci minute maxim.

— Ești sigur? întreb eu, întorcându-mă spre el.

— Normal! Termin aici și ne întâlnim undeva, după ce îl iau și pe Quinn.

Îmi întorc privirea spre Peyton care stă acolo sfidătoare. Poate că nu eu am nevoie de un bărbat în viața mea, d ea. Harrison se descurcă de minune cu Elle; poate o s-o cucerească și pe Peyton.

— Bine.

Mă uit încă o dată la Harrison, apoi merg spre Peyton. Când ajung lângă ea, refuză să mă privească. Îngenunchez și îi trag părul de pe față. Ea se întoarce cu spatele la mine. De fiecare dată când face asta, mi se rupe inima.

Vom lua cina în oraș împreună cu Harrison și Quinn.

— Eu nu vreau!

Închid ochii. Tuhire cu forța, de asta are ea nevoie.

— Bine, cred că Jcnna este acasă, așa că o s-o sun să văd daca poate sta cu tine.

Mă ridic și plec, iar pe ea o las afară. Xu ani de gând să cedez în fața ei. Daca ea vrea să-și strice seara, n-are decât s-o facă. Închid ochii și inspir adânc, înainte s-o caut pe Elle. Știu că ea va dori să meargă.

— Ce faci? întreabă EUe, aproape râzând.

— Încerc să mă calmez.

Deschid ochii și o găsesc pe versiunea mea în miniatură în aceeași poziție.

— Dar tu ce faci?

— La fel.

— De ce? Ce s-a întâmplat?

— Mi-e foame.

Nu mă pot abține să nu râd.

— Ai vrea săluăni cina în oraș împreună cu Harrison și Quinn?

Își deschide ochii plini de entuziasm și mi se rupe inima, pentru ca aș vrea să mă privească și Peyton in felul acesta.

—Da!

— Bine, du-te și schimbă-te.

Aștept câteva secunde, înainte să mă întorc și să mă uit pe geamul ușii. Harrison vorbește cu Peyton și, pentru prima dată

de când ne-am întors de la Disney, văd un zâmbet pe fața ci. Chiar dacă nu pot să-i spun asta, tocmai mi-a ciobii încă o părticică din inimă.

Se împlinește un an de când l-am pierdut pe bărbatul pe care l-am iubit cu toții, dar, dacă le pot dărui fetelor mele un motiv să zâmbească astăzi, mai contează că bărbatul responsabil pentru asta îmi face inima să tresară?

Capitolul 19
Harrison

Aprind becurile în sediul formației 4225 West. Liam a tras lozul cei marc atunci când a cumpărat casa asia. Subsolul, care a fost transformat în studio, este complet amenajat și antifonat. Nu știu cât timp vom mai putea să-l numim acasă. Nu cred că Josie o să ne mai primească mult pe aici, mai ales în toiul nopții când ea încearcă să doarmă. Chiar dacă nu ne poate auzi, cu siguranță vrea să se bucure dc casa ei.

De o lună, nu am mai lucrat la ceva. Cu toții am avut nevoie de o pauză după incidentele din turneu, dar trebuie să mai și muncim. Trebuie să compunem și să înregistrăm melodii. Avem de lansat un CD, cu sau tară un turneu. Nu putem să ne dezamăgim fonii. Am făcut-o deja, când am fost nevoiți să anulăm restul turneului. Gata cu asta! Formația 4225 West nu se Iasă învinsă dc toate prostiile! Mă bucur că sunt clin nou in studio; să simt lemnul bețelor mele între degete, să lovesc până îmi descarc nervii și creez magie. JD și Tyler vor ajunge aici dintr-un moment într-altul ca să ne apucăm de treabă, dar nu știu sigur ce va face Katelyn.

Mă opresc în fața biroului ei și arunc o privire în camera întunecată. Nu am vorbit despre serviciu când am ieșit Ia cină, acum două săptămâni. Numai la asta nu mi-a stat mintea atunci când am văzul că se așază vizavi de mine. M-am gândit mai mult cum aș fi putut să o ating. Mi-am imaginat unde aș fi vrut s-o sărut. Aș vrea să pot spune că am văzut-o in fiecare noapte de atunci până în prezent, dar nu pot. Când trec pe la ea să-i tund iarba, nu o găsesc acasă. Am ajuns la concluzia că acea masă a fost doar o mulțumire, nu începutul relației pe care mi-o doresc eu. Se va întâmpla și asta. Așa îmi spun in fiecare

dimineață în timpul dușului. Quinn zice că trebuie să repet totul de o sută dc ori și va deveni realitate.

Ce știe Quinn?

Mai multe decât mine, în orice caz.

Katelyn vrea sa demisioneze. Trece astăzi pe aici să discute cu noi despre serviciul ei. Liam, chiar dacă s-a supărat pe ca, încearcă sa nu amestece latura profesională și cea personală. Nu știu cum va putea face asta, fiindcă eu unul nu pot. Vreau ca ea să fie mereu prin preajmă. Ea mă entuziasmează, mă face să mă simt de parcă urmează să sar cu parașuta. Aș putea trăi doar cu adrenalina pe care mi-o provoacă ea, dar nu vreau s-o forțez să lucreze aici dacă nu se simte confortabil. Mi-e cam greu să cred că a putut s-o dea în bară atât de rău. Poate ca ar fi trebuit sî vorbim despre asta la cină, după cc copiii au plecat la joacă, în loc să stabilim cum îi vom duce la școală.

Mă așez pe scaunul meu rotitor și mă învârt o dată. Îmi iau bețele și mângâi lemnul cu degetul, ca să verific dacă nu s-au fisurat. Deocamdată par în regulă, dar va trebui s-o rog pe Katelyn sa mai comande câteva, dacă va mai lucra pentru noi. Dacă nu, voi fi nevoit să fac niște treburi idioate de unul singur, iar asta înseamnă că nu le voi termina niciodată. Dumnezeule, am nevoie de ea în mai multe sensuri. Trebuie doar să găsesc un mod să-i spun asta, înainte să fie prea târziu.

Pipăi cu piciorul după pedalele tobelor. Închid ochii și le apăs. O bubuitură. Încă una, și tot așa până când îmi încălzesc picioarele. Îndoi încheietura mâinii, înainte să lovesc bețele de tobe. O lovitură, apoi două. Tot așa, până când îmi găsesc ritmul. Îl cânt pe col de la piesa scrisă pentru Katelyn și îl repet încontinuu. Nu știu când îl vom înregistra, dar abia aștept să-l cânt live.

— Asta o să sune bine!

Mă opresc din cântat, când JD și Liam intră în studio.

— Ce-a fost asta? întreabă JD.

— Omule, ce dracu' ai pe gât?

JD rânjește, apoi își acoperă gâtul cu mana.

— Aia a fost Tracy, sau Tania... nu-mi amintesc. Oricum, ceva care începe cu T, cu siguranță.

— Asta este atât de greșit!

Liam râde. Îmi scutur capul și arunc unul dintre bețe spre ci. Hi se feresc, dar cu rămân cu gura căscată. Katelyn stă în pragul

ușii, cu mâna la cap. Am lovit-o pe ea cu bățul meu! Sar de pe scaun, mă împiedic și mă lovesc cu piciorul de tobe.

— Îmi pare rău, Katie!

— Cum mi-ai spus?

Mă opresc în fața ei. Liam râde și mai tare. F.u o privesc și văd doar ură în ochii ei. Ridică din umeri și respiră cu greutate, dar nu din cauza faptului că am folosit-o pe post de țintă.

— Poftim?

— Nu am auzit, Harry, ce ai spus?

— Bâga-mi-aș!

JD chicotește peste râsul lui Liam. Mă uit la cl și observ că are lacrimi în ochi. Îmi pun mâinile peste căciulă și mi-o frec de păr.

— Mă cheamă Harrison, nu Harry! spun cât pot cu de încet.

În timpul școlii, copiii m-au poreclit Harry și am detestat asta, fiindcă au adăugat și alte lucruri mai puțin plăcute.

Katelyn își pune mâinile în șolduri, dar ochii mei rămân ațintiți pe zona mare și roșie din mijlocul frunții ei.

— Mă cheamă Katelyn. Adică K-A-T-E-L Y-N. Un singur bărbat arc voie să-mi spună Katie și acela nu ești tu... și nu vei fi niciodată!

Își îngroapă degetul în pieptul meu, cu putere, apoi pleacă, îmi masez locul și privesc în urma ei cum își leagănă șoldurile.

Mă aplec și dau cu capul de tocul ușii.

— Ce naiba a fost asta? întreb eu, intrând în camera de înregistrări.

Asta, prietene, a fost Katelyn Cohen Powell și tocmai te-a pus la punct.

— Mda, dar de ce?

— E clar că nu vrea să i se spună Katie, adaugă JD, în caz că nu am auzit prima dală. —

îmi dau ochii peste cap și îi dau un ghiont în umăr, când trec pe lângă el.

— Tare atent mai ești, JD!

— Nu e vorba despre asta, spune Liam care își acordează chitara.

Eu mă așez și apăs pedala tobei ca să-i atrag atenția. El mă privește. Arunc și celălalt băț spre el.

— Spune-mi și mie, fraiere!

— Un singur bărbat are voie să-i spună Katie.

Îmi dau ochii peste cap. Nu am cum să concurez cu o

fantomă. Deja e prea de tot.
— Minunat, deci am făcut-o să plângă, fiindcă i-am amintii de Mason? Un punct pentru James.
Lovesc toba de două ori și talgerele o dată. Se pare că eu am picat de prost.
— Nici măcar lui Mason nu i-a permis să-i spună Katie, doar tatălui ei. Nu știu cum a început totul, cred că în copilărie, dar el mereu a numit-o Katie și ea nu vrea să lase pe nimeni altcineva să folosească acel apelativ.
— Am luat la cunoștință.
— L-ai cunoscut pe domnul Powell?
Îl privesc întrebător pe Liam. Vorbește serios?
Ăăă… vezi tu, nu cred că am ajuns până acolo cu relația asta. Întreabă-mă peste cinci ani, când o să ne scriem mesaje.
JD începe sî râdă. Liam aruncă bățul înapoi spre mine. Eu mă feresc și tresar când se lovește dc perete.
— El este salvarea ta, idiotule! Ea nu o să iasă cu nimeni, dacă nu o asigură el că e în regulă.
— Pe naiba, de unde știi tu asta?
Liam ridică din umeri.
— Am auzit-o vorbind cu Josie în dimineața asta, înainte să plece la serviciu.
— Ticăloșiile! mormăi eu, iar el îmi face cu ochiul.
— În regulă, hai sî facem asta! Trebuie să ne dăm seama cum s-o rezolvăm pe Katelyn, spune Liam, închizând ușa.
— Mi-ai aflat deja părerea. Eu cred că are nevoie doar de puțină îndrumare. Să o aruncăm la rechini.
— Pariu că nu ghiciți cc am auzit eu? se bagă și JD.
— Nu, nu ghicesc JD… Deci, rahatule, ce ai auzit?
Liam își dă ochii peste cap. Îmi dau seama că o să avem o zi tare productivă la studio.
— Sam și-a băgat nasul pe aici. Am văzut-o la Roxy seara trecută. A vrut să și-o tragă cu cineva, dar eu nu mă mulțumesc cu resturile nimănui.
Liam se face roșu ca racul când aude de Sam. Știu ce gândește. Dacă ca dă târcoale și vrea să și-o pună cu JD, înseamnă că încearcă să ne facă probleme.
— Altceva? întreabă Liam.
— Devon a cântat în acea seară și cu siguranță se cunosc.
— Drăcia dracului! spunem amândoi în același timp.

— Page, tc gândești la ce mă gândesc și eu?
Liam dă din cap.
— Dacă ea a pus toată porcăria asta la cale, pe cuvântul meu ca o oinor!
— Eu o cred în stare. A încercat să mă convingă să intru intr-o trupă nouă, dar i-am spus să se care și să-și ia și fundul ăla balonat cu ea.
JD se pricepe așa de bine la vorbe! jur ca ar putea fi un poet.
— Nu vreau să vorbesc despre Sam. Trebuie să mă gândesc, spune Liam.
Apoi aprinde becul care îl anunță pe Tyler că putem să înregistrăm. Deși nu știu la ce lucrăm.
— Cântecul ăla pe care l-ai scris tu, hai să lucrăm la el, ca să-l cântăm în seara asta la barul lui Ralph.
— La Ralph?
— Da, știi tu, locul unde îi place lui Liam s-o ducă pe domniță.
— Știu care este barul lui Ralph, JD.
Uneori cred că a rămas tot puștiul dc nouăsprezece ani care ne-a întrebat dacă îl lăsăm și pe el să cânte cu noi într-o zi. A venit la noi după un concert și nc-a întrebat pur și simplu. De atunci, nu a mai plecat.
— Avem o cântare în seara asta! spune Liam de parca am cânta în fiecare seară la Ralph.
La „Fantezii florale” da, dar nu la Ralph.
Minunat, mersi că m-ai anunțat și pe mine!
Îmi iau căștile și mi le pun pe urechi. JD și Liam fac la fel. Îmi vine să mă ascund, când Liam începe să-mi cânte versurile, dar piesa e bună și cântată de el sună și mai bine. Dacă vom cânta la Ralph în seara asta, am face bine să dăm tot ce avem mai bun. Ultimul lucru pe care-l vrem este ca un concert local să iasă prost.
Cinci minute.
Atât a durat până când mi s-a sculat, după ce m-am așezat lângă ea și i-am atins degetele. Doar degetele, pentru numele lui Dumnezeu! Cum interpretează creierul meu toate astea? Am comis-o și atunci când am urcat scările în urma ei, dar în niciun caz nu i-aș fi arătat cc se petrecea în pantalonii mei. Ar fi oripilată dacă ar afla, iar eu probabil aș fugi din camera mâncând pământul.
Când văd cum urcă scările e tortură. Felul in care i se mișcă

fusta, cum i se lipește de fund la fiecare pas, imi complică situația. În momentul acesta, nu pot lua cina cu nimeni. Partea cea mai rea este că băieții își vor da seama, mai ales Liam. M-a lăsat dinadins să mă ocup eu de ea. Eu sunt cel care a trebuit să-i spună că avem o ședință a formației în bucătăria lui și că prezența ci este necesară. M-a lăsat pe mine să ma descurc cu fața ei tristă, fiindcă știe ca voi face orice îmi stă în putință ca să zâmbească din nou. Ce arn făcut? Am atiiivS-o. Chiar dacă asta nu a făcut-o pe ea să zâmbească, m-a făcut pc mine, deoarece nu s-a retras. M-a lăsat s-o țin de mână, înainte să se ridice și să-și îndrepte fusta aia strâmtă, apoi a ieșit din birou.

Normal că băieții s-au instalat în bucătărie și nu în sufragerie, unde există o masă mare în jurul căreia să ne adunăm. Nu, noi stăm în separeu, adunați în jurul unei măsuțe. Aid problema mea actuală devine și mai vizibilă.

Ceva Irebuie să se schimbe, dar nu știu sigur ce anume. Ori va trebui să fac dușuri reci mai des, ori să ma dau la ea fiindcă nu cred că mai pot rezista așa pentru mult timp. Atitudinea ei nu este nimic altceva decât o tachinare continuă. Te las să mă săruți când sunt beată. Mă poți ține de mână când ești treaz. Ne putem săruta in Casa Bântuită, dar nu și altundeva. Urăsc faptul că nu pot s-o ating. Îmi doresc foarte tare s-o ating.

Mă apucă groaza când văd ultimul scaun rămas liber. JD stă în colț și încearcă să nu râdă, iar Liam își umple gura cu mâncare, ca. Să nu fie nevoit să vorbească. Încerc să mi-o aranjez discret și las farfuria mai jos, ca să nu vadă și ea ce este evident, îmi urăsc colegii de trupă!

Suut nevoit să mă strecor pe lângă ea și mă frec dc umărul ci atunci când fac asta. Simt un șoc de plăcere în zona șlițului când o ating. Îmi mușc buza și încerc să nu gem. Cine naiba geme într-o astfel de situație? Am nevoie de ajutor profesional.

Băieții și cu mine ne-am tot gândit, începe Liam să spună.

Chiar am facut-o? Vreau să întreb eu. Țin minte că am început să vorbim azi-dimineața, dar el și-a luat timp dc gândire. Nu mi-am dat seama că am ajuns, în sfârșit, la o concluzie. Asta va fi interesant.

— Ai de gând să m| concediezi? Eu cred că așa ar trebui.

Mă uit întrebător spre Katelyn. Ea doar ridică din umeri și mușcă din salată. Când am ieșit la cină doar noi, a mâncat pizza ca nimeni alta. Nu am mai văzut până atunci o femeie care să

mănânce în felul acela.

— Nu, nu te concediez. JD mi-a dat niște informații pc care trebuie să le verific, așa că îți mai dăm o șansă.

Liam se uită la ceas și dă din cap.

— Trebuie să fim la barul lui Ralph intr-o ora pentru un concert. Linda o să aibă grijă de copii.

— Putem discuta despre asta?

Liam își împreunează mâinile, la fel ca un tată. Mie imi vine să râd, dar știu ca încearcă să se comporte ca un profesionist cu ea.

— E vineri seara, ai nevoie de o ieșire. Dezbatere încheiată.

Liam pleacă, urmat îndeaproape de JD. Băieții și-au lăsat cina pe jumătate nemâncată pe masă. Eu nu pot pleca, fiindcă sunt blocat în spatele ei, dar nu în felul în care mi-aș dori.

— O să te distrezi.

— Mă îndoiesc.

— Haide! spun eu.

Mă încumet să-i trag părul de pe umăr. Mă aplec apoi spre ea, disperat sî-i simt gâtul cu buzele. Aș putea să mă pierd cu zilele în mirosul ei, dacă mi-ar permite.

— Îmi place de Katclyn cea beată.

După ce spun asta, mă ridic și fac pași mari până la ușa de la subsol. Trebuie să mă îndepărtez de ea, înainte să fac ceva stupid și să mă plesnească, deși probabil ar merita să încerc.

Cobor repede pe scări și încep să-mi împachetez tobele. Asta îmi dă bătăi dc cap, dar mi-am lăsat celălalt set în Los An- geles, fiindcă nu am crezut că eu și Quinn o să ne acomodăm aici. Nu am vrui să mut totul deodată. Bănuiesc că aș putea in- chiria o camionetă să le aduc aici, atunci când ne vom întoarce pentru petrecerea burlacilor și burlăcițeior. La naiba, daca am noroc, poate Katelyn va fi dispusă sa facă o mică excursie și să ne oprim la câteva sute de kilometri, ca să „sfințim” locurile.

Asta da excursie de plăcere!

Capitolul 20
Katelyn

Nu vreau să fiu aici, mai aies îmbrăcată așa. Îmi vine să-I omor pe Liam. Am s-o omor pe Josie. Ar fi trebuit să plec în clipa

în care Harrison a ieșit din bucătărie. Sa evadez, dar nu, m-atn simțit obligată să adun după ei. Dacă aș fi fost acasă la mine, nimeni nu s-ar fi gândit să mă caute. Aș fi putut să încui ușa și să mă cuibăresc pc canapea cu o cutie de înghețată „Ben and JerryV' în brațe. In schimb, stau în barul lui Ralph îmbrăcată cu niște blugi strâmți și un maiou negru la fel de strâmt pe care scrie „Sunt cu Formația”. Serios? Am redevenit adolescenți?

Uneori aș vrea să fiu din nou adolescentă. Să mă întorc în vremea in care am fost doar noi patru la turnul de apa sau cinematograful în aer liber. Ce ani frumoși! M-am pregătit pentru balul bobocilor în baie și Josie m a folosit ca acoperire să rămână la Liam peste noapte. Mă trec fiorii când mă gândesc că gemenele ar putea face jumătate din tâmpeniile pc care le-am făcut noi, dar știu că așa va fi. Cele mai multe sunt tradiții, un ritual de trecere. Iar Mason nu va fi prin preajmă să-i sperie pe băieții care vin după ele.

Evident că nu am putut pleca după ce am intrat în bar, fiindcă Ralph ne-a întâmpinat Ia ușă. Nu am mai fost pe aici din seara in care formația 4225 West a dat un concert de caritate pentru mine, după aniversarea lui Mason, și mă simt vinovată atunci când îi văd fața lui Ralph.

Mă uit în jur și îmi dau seama ce fel de fani au venit sa-i vadă pe băieți. Când am fost în turneu, am observat câte ceva pe ici, pe colo, dar acum, că am o privire dc ansamblu, ochii mei văd foarte multă… piele. Nu știu cum poate Josie să nu fie geloasă. Eu nu sunt sigură că aș putea face asta. Felul în care vorbesc ei despre băieți… mă face să mă înfior și să-mi pară rău pentru ei.

Josie și cu mine stăm la marginea ringului de dans, cu o găleată de beri pe masă, și îi așteptăm pc băieți. Știu că ea va merge în față după ce vor urca ci pe scenă, fiindcă este cea mai mare admiratoare a lor. Nu pot s-o condamn, având în vedere că l-a mai pierdut o dată pc Liam. Nu ar mai renunța la el nici dacă s-ar despica pământul!

— Cum reușești? o întreb, înainte să iau o sticlă de berc din găleata rece ca gheața și să deschid capacul.

Îmi dau capul pe spate și las lichidul rece de culoare arămie să-mi umple gura. Nu ar trebui să beau, dar Liam are dreptate — este vineri seara și eu am o bonă ar trebui să profit de ocazie.

Josie ridică din umeri.

— Unele chestii mă deranjează, dar am încredere în el. Știu

că, la finalul serii, sc va întoarce acasă la mine și nu ar atinge pe nimeni. Are prea multe dc pierdut.

Mă minunez de forța lui Josic. Eu nu cred că l-aș fi iertat, dacă aș fi fost în locul ei. Am stat lângă ea și i-am ținut părul când vărsa încontinuu, zi după zi. O lungă perioadă de timp, a fost doar un dezastru, dar acum strălucește. Zâmbește în fiecare zi și mă face să vreau să trăiesc viața ei. Mă omoară gândul că am avut și eu una asemănătoare, dar am pierdut totul.

Se adună tot mai multă lume, pe măsură ce ne apropiem de începerea concertului. De la masa noastră nu o să i vedem prea bine. Nu că ar trebui să-i supraveghez, dar acum am ocazia să-l analizez pe Harrison fără ca el să-și dea seama. Da, recunosc, a început să-mi placă, dar nu suficient cât să-i cad în brațe, liste un bărbat interesant și am senzația că nu e doar un simplu toboșar Intr-o formație rock. Nu cred că eu suni persoana potrivită care să descopere cine este el cu adevărat. Nu am ce să-i ofer. Din păcate, eu nu sunt destul de bună pentru cineva ca el.

Luminile pălesc și fanii încep să strige. Emoția plutește în aer, o simt cum mă învăluie. Astăzi pot fi și eu o simplă admiratoare, alături de ceilalți fani, fără să trebuiască să mă asigur că băieților nu le lipsește nimic. Ralph se va ocupa de toate în această seara.

Când Liam își face apariția pe scenă, Josie se ridică în picioare pe scaun și fluieră.

— Bună, iubito! spune el în microfon și le înnebunește pe toate femeile.

Păcat ca vorbește doar cu ea. Îmi scutur capul și încep sa râd. Ăștia doi parcă nu s-au despărțit niciodată.

Decid să mă ridic și eu pe scaun, altfel nu voi putea vedea nimic. Mă rog să nu mă împingă nimeni. Asta rni-ar mai lipsi acum, să cad peste mese. Jimmy iese după Liam și începe imediat să flirteze cu niște femei din primul rând. Pe una o ține de mână și se apleacă să-i spună ceva la ureche. Cine știe ce-i spune, probabil că îi șoptește numărul lui de telefon. Sinceră să fiu, mă mir că nu-mi dă cele mai mari bătăi de cap. Uneori se comportă ca un familist, iar alteori este gigoloul formației.

Harrison intră ultimul pe scenă. A dat căciula pc o șapcă de baseball și o poartă întoarsă. Îmi amintesc perfect ultima data când i-am văzut șapca pusă așa. Îmi țin respirația când sc uită

prin mulțime. Oare pe mine ma caută? Jumătate din mine asta vrea, dar cealaltă jumătate speră să găsească pe cineva care poate să-i ofere cc își dorește.

Harrison reglează ceva la tobe înainte să-și rotească bețele între degete, apoi le lovește și numără până la patru. Mă uit la Josie, care dă din cap și strigă la Liam.

Cântecul ăsta este nou, ceva cc nu am mai auzit până acum. Se parc că Josie știe versurile, fiindcă ea cântă împreună cu ei. Mi se umple inima de iubire pentru Liam și Josie. El arc talent și poate compune piese despre ea. Eu nu rezist o zi fără să mă gândesc cum a sunat vocea lui Mason și cum nu o să-mi mai spună nimeni niciodată „Te iubesc” Mă uit la prietena mea cea mai bună și văd cum îi cântă de parcă ar fi ultimul lucru pe ca re-l tace pentru ea.

Versurile cântecului sunt emoționante, despre cum inima i-a învins mintea și că ar fi trebuit să știe mai bine. Mă mișc pe ritmul piesei, tot înainte și înapoi. Îl privesc pe Harrison cum bate în tobe. Nu-mi dau seama dacă sc uită spre mulțime sau nu. Aș vrea s-o facă, măcar pentru o secundă. Poate ca i-aș face cu mâna și el mi-ar zâmbi. Liam cântă despre dragoste, că e lucru sigur, și eu îmi doresc ca totul să fie atât de simplu!

Să-mi văd de viața mea ar trebui să fie destul de simplu. Să mă adun și să las pe altcineva să intre în inima mea ar trebui să iie destul de ușor. Deci de cc nu este? De ce mă tot îndoiesc de toți și de toate? Mă așez și desfac încă o bere. Trebuie să-mi înec amarul sau măcar sa-mi scot vocile din cap. Nu pot să iubesc alt bărbat. Pur și simplu, nu pot!

După fiecare melodic cântată de băieți, eu beau cel puțin două beri. Prea multă vorbărie despre inimi frânte, dragoste, sex și viață. Ralph umple din nou găleata și josie mă privește. Nu ar fi trebuit sa vin și eu. Una este să-i ascult cântând, și alta să lucrez din culise pentru ei. Ar trebui să lucrez — asta ar trebui să fac nu să stau aici și să-mi plâng de milă.

Băieții mai cânta niște piese, înainte să facă o pauză. Mulțimea se împrăștie. Mă uit cum tipa dc mai devreme își pune labele peste tot pe Jimmy. El se bucură de atenție, deci bănuiesc ca o să le încerce pe toate până o găsește pe aleasa lui. Bărbații ăștia!

Josie se așază lângă mine, roșie la față și transpirată de la atâta dansat. Scoate o bere și își lipește sticla de frunte. Mă

sprijin de ea și îmi pun capul pe umărul ei.

— Te iubesc!

Probabil am vorbit prea încet ca ea să mă audă.

— Ești beată?

Număr capacele de bere aliniate pe masă și aprob din cap.

— Ești norocoasa, știi asta.

— Știu, dar tu de ce crezi asta? mă întreabă, deschide o sticlă și ia o înghițitură. *.

— El compune piese despre tine. Cea nouă… nu știu de ce, dar ra-a pus pe gânduri.

— Vorbești despre prima piesă pe care au cântat-o?

Îmi ridic capul puțin prea repede. Totul se învârte, josie mă înghiontește. Când mă uit la ea, observ că zâmbește cu gura până la urechi.

— Nu Liam a scris acel cântec, spune ea râzând. E creația lui Harrison.

De ce ar scrie el așa un cântec? întreb eu confuză.

Josie își duce sticla la buze și bea.

— Băiatul ăla s-a îndrăgostit.

— Serios? De cine?

Mă doare puțin inima când mă gândesc că a găsit pe cineva. Știu că eu l-am lot respins, dar nu mă așteptam să renunțe atât de ușor și sa și vadă de viața lui.

— Katelyn, vorbești serios?

— Da! răspund cu arțăgoasă.

Nu vreau să plâng, dar îmi simt sentimentele rănite.

Înainte ca Josie să aibă ocazia să-mi răspundă, băieții se așază la masa noastră. De fapt, doar Liam și Harrison fac asta.

— O sa mai cântați?

— Nu, a fost un recital scurt în seara asta, spune Liam înainte să o tragă pe Josie mai aproape de el.

Ea îi spune ceva. El se uita la mine și la ilarrison, apoi începe să râdă. Acum e momentul meu. Nu am de gând sî mă uit la ei când se comporta așa, iar Harrison probabil va vrea să meargă la noua lui iubită.

— Ei bine, eu am plecat de aici, spun și împing scaunul.

— E beată! zice repede Josie.

Îmi dau ochii peste cap și îmi scot telefonul. Harrison se lasă pe spătarul scaunului și mă studiază de sus până jos.

— O să chem un taxi!

Îmi agit telefonul în fața lor.
— De ce pleci? întreabă Liam. Încă e devreme.
Îmi tlutur mâna spre el.
— Harrison nu vrea ca eu să fiu aici.
Harrison îmi aruncă o privire tăioasă.
— Despre ce naiba vorbești?
Ridic din umeri și golesc sticla de bere din fața mea. Le fac cu mâna și mă întorc cu spatele la ei, apoi mă îndrept cu pași precauți spre ușă. Când ajung afară, mă lipesc de zid și las aeruL rece al nopții să mă învăluie. Sunt o proastă dacă am crezut că un bărbat ca Harrison ar fi interesat de cineva ca mine. Poate că sunt beată, dar îmi amintesc perfect cina la care am ieșit cu puțin timp în urmă. Mi-a plăcut să împart masa cu el și copiii. Fără așteptări, doar ca între prieteni. Când mă simt pregătită să fac un pas și să i dau o șansă, ci își găsește pe altcineva.
Îmi șterg cu furie lacrimile de pe obraji și mă îndepărtez de perete. Trebuie să mă plimb. Trebuie să mî calmez și să mă trezesc din beție înainte sî merg acasă. Aceasta este a doua oară când mă tmbăt din cauza lui și a sentimentelor mele afurisite. Nu pot continua tot așa.
— Unde pleci?
Mă trage de mână. Eu mă întorc și cad peste el. El mă prinde și îmi ia fața în mâini. Mi-o ridică ușor spre el.
De ce plângi?
Ridic din umeri și mă uit în jos. Nu vreau să-mi vadă fața in lăcrimată.
— Suni o bețivă șleampâtă.
Harrison chicotește.
— O, nu știu ce să spun în privința asta. Mie îmi place de Kalelyn cea beată.
— Eo proastă.
— E cinstită și își arată sentimentele.
— Nu mai înțeleg nimic.
— Nici eu, spune el.
Mă apucă dc bărbie, îmi ridică ușor capul și mă studiază.
— Ai niște ochi tare frumoși!
— Tu ești foarte frumoasă!
Fac un pas în față și îmi lipesc fruntea de pieptul lui. Își petrece brațul în jurul gâtului meu și mă ține lângă el.

— Dc ce ai spus că nu te-am vrut acolo? întreabă el.
Am sperat să uite asta, dar se pare că nu m-am ridicat de prea mult timp de la acea masă.
— Habar n-am. Josie mi-a spus că tu ai scris cântecul ăla…
— Asa, si?
— Am crezut că vrei să-ți petreci timpul alături de ea, șoptesc eu.
Mă trag de lângă el, ca să pot fugi mai ușor atunci când îmi va spune că vrea să iasă cu noua lui iubită.
— Chiar îmi petrec timpul alături de ea.
Ridic privirea imediat și văd cum îmi zâmbește.
— Ilaide, o să te duc acasă!
Harrison mă conduce spre parcare. Nu spune nimic care să mă facă să mă simt jenată dc toată situația asta. Nu știu ce să înțeleg din vorbele lui, dar știu că îl ascult cu mare atenție. Piesa pe care a cântat-o Liam în seara asta este despre mine, si Harrison a scris-o.
Până acum nu a mai scris nimeni o piesă despre mine, iar asta mă face să mă simt iubită și emoționată în același timp. Nu știu cum ar trebui sî-i răspund, dar știu cum o s-o fuc. Nu mai pot lupta cu sentimentele mele. Mă chinui prea tare să neg ce îmi spun inima și trupul. Bărbatul acesta… cel care și-a pus protector brațul în jurul meu, mi-a suportat prostiile și reacțiile contradictorii, dar cel mai important este că îmi tratează fetele cu deosebit respect. Aș fi nebună să renunț la o posibilă experiență revelatoare.
Trebuie doar să-mi găsesc cuvintele potrivite ca să-i spun si lui asta.

Capitolul 21
Harrison

Las apa caldă să-mi. Curgă pe ceafa și pe spate. Îmi mișc capul dintr-o parte în alta, în speranța că asta îmi va relaxa mușchii. Cred că voi plăti pe cineva să-mi tundă iarba, fiindcă cu nu mai pot s-o tund în două curți, de două ori pe săptămână, apoi să fac repetiții cu formația. Ori asta, ori vârsta începe să-și spună cuvântul. Nu pol să nu o tund pe cea din curtea lui Katelyn. Merită să fac asta doar s-o văd aplecată peste florile ei.

Trebuie să recunosc că are cei mai frumoși trandafiri din Beaumont. Nu că m-aș uita la alți trandafiri, dar munca depusă de ea în ultimul timp a început sa dea roade.

Încălzesc apa mai tare, apoi mă încordez. Poate că ar trebui să mă antrenez sau sa bat mai des tobele. Categoric trebuie să-mi aduc și celălalt set din Los Angeles, atunci când ne vom întoarce acolo. Vreau să o întreb pe Katelyn dacă i-ar plăcea să se întoarcă acasă cu mașina mea, dar încă nu am găsit momentul potrivit. Asta ar fi un pas important în orice direcție și, chiar dacă eu sunt pregătit, nu știu dacă și ea este. Însă e pe drumul cel bun. Simt asta.

Seara trecută a fost interesantă. Până acum nu am mai fugit după o femeie, dar când am văzut că ea începe să plângă și să pună la îndoială dacă eu o vreau acolo, asta m-a derutat și aproape că am urcat pe scenă să-i mărturisesc iubirea mea necondiționată, josie mi-a spus că i-a povestit despre melodia pe care am cântat-o, dar mai insinuat, fiindcă nu a vrut să-i spună adevărul verde în față.

Când am găsit-o pe Katelyn în fața barului, am vrut s-o țin în brațe și să-i arăt cât dc mult înseamnă ea pentru mine. Seara trecută, am văzut ceva în ochii ei, în felul în care m-a privit. Sper că instinctul nu mă înșală, •ullet fiindcă, dacă e cum cred eu, am impresia că o să mă văd cu ea puțin mai des, mai ales departe de studio.

De data asta, o să-mi ascult intuiția și, când am s-o văd din nou, am să-i spun… nu știu încă ce, dar tot am să-i spun ceva. Poate ca asta o să-i deschidă ochii. Am s-o primesc în lumea mea, dacă mă va lăsa să văd și eu cum este a ei. Li tot ce îmi doresc.

Apa se răcește și tehnica mea de masaj nu mai arc niciun efect. Ar trebui să-mi fac o programare la un fizioterapcut sau la un cabinet de masaj. La naiba, poate că reușesc s-o conving pe Katelyn să-și pună ea mâinile peste tot pe corpul meu. Asta ar fi suficient să-mi relaxeze majoritatea mușchilor.

Închid apa și trag perdeaua de duș. Ies din cada pe covorul alb al lui Quinn, cel care devine roșu atunci când este ud. Îți dă impresia că sângerezi. Lui îi place. Crede că c amuzant să sperie oamenii cu el. Îmi pun un prosop pe cap și încep sa-mi șterg părul cu el.

Când se deschide ușa, trag cu ochiul prin crăpătura din

prosop. Katelyn se holbează la mine cu gura căscată. Privirea ei îmi admiră corpul ud și foarte gol.

— Oh, la naiba! spune ea, acoperindu-și gura, dar nu și ochii.

Văd că mă studiază și aș fi un idiot dacă aș spune că asta iui mă excită. Nu mă grăbesc când îmbrac pantalonii de trening Iară elastic și care îmi atârnă de talie. Da, îmi dau seama ce fac. K timpul să joc murdar.

— Ăăă…

Încep să râd.

— Îmi pare rău…

Katelyn își scutură capul și nu se mai uita la mine.

— Mi-am vărsat cafeaua și Quinn a spus că ești la duș…

— Așa că a trebuit să intri ca să te convingi că spune adevărul?

— Nu… ăâă… eu… sus pe scări.

Fac un pas în față și o trag puțin, să închid ușa și s-o încui. I >au volumul mai tare la MP3 player-ul meu, să nu audă copiii «e vorbim noi.

— Dușul meu este în renovare, așa că a trebuit să-l folosesc pe al lui Quinn.

— Are logică ce spui.

— De ce nu ai fugit de aici când rn-at văzut? întreb eu destul de tare ca să mă audă.

— Nu știu, șoptește ea, privindu-mă în ochi.

Nu mai rezist. Mă sprijin de lavoar și o trag intre picioarele mele. Mâinile ei îmi ating pieptul, iar degetele se apropie periculos de mult de cercelul din sfârcul meu. Nu mă voi stăpâni, dacă îl va atinge. Închid ochii și mă bucur de faptul că ea mă atinge din propria voință. Mâinile îi hoinăresc pe gâtul meu și îmi ating părul. Știu ce urmează să facă, dar de data asta nu am s-o opresc. Nu pot. Vreau ca ea să facă asta. Prosopul cade, iar ea își plimbă degetele prin părul meu.

— Aștept de foarte multă vreme să te văd în felul ăsta.

— Știu.

— De ce te tot acoperi când mă uit la tine?

Deschid ochii și o găsesc incredibil de aproape de mine. Nu-mi va lua prea mult să-i ating buzele.

— Pentru că vreau să vezi cum sunt eu cu adevărat, nu doar exteriorul. Asta este garda mea.

— Încerc.

Acest cuvânt îmi ajunge. O prind de coapse și o trag spre mine. Buzele noastre se ating și acum nu are nicio ezitare.

Își dorește asta la fel de mult ca mine. Mă trage de păr și îmi dă de înțeles ce va face atunci când o voi descoperi pe deplin. Acum mă sărută pe gât și ajunge la ureche. Se freacă de penisul meu și mă face să gem de plăcere. Trebuie să preiau eu controlul, fiindcă in acest moment este la ea. Vreau s-o ridic și ea să mă încolăcească cu picioarele ei frumoase. Am face-o rapid și provocator, ar merita pe deplin să mă pierd în ea.

— Katelyn, spun cu cu vocea răgușită.

Ea se întoarce la buzele mele. Nu mă plâng de nimic. Am primit mai mult decât mi-aș fi imaginat, dar la naiba, daca nu se oprește va trebui să fac alt duș.

— Îmi pare rău, zice ca.

Încearcă să se retragă, dar eu nu o las. Nu vreau să se miște de lângă mine.

— Să nu îți pară. Fiindcă mic nu îmi parc rău. Cu excepția cazului în care tu o să-mi spui că asta a fost o greșeală.

Katelyn își coboară privirea. Mi se rupe inima. Nu-mi vine să cred. Lichid ochii și îmi vine să-mi trag una pentru că sunt atât de prost!

— Nu o să spun asta.

Deschid ochii și văd că zâmbește. Își ține o mână pe umărul meu, iar cu cealaltă încă mi se joacă prin par.

— Nu? Dar ce ai vrut să-mi zici?

— Că mă străduiesc, Harrison. Nu va fi ușor, și cel mai probabil mă voi retrage sau mă voi îndepărta, dar după seara trecută... cântecul și ce mi-ai spus în parcare? Mi-o datorez inie, dar și ție să încerc măcar. Vreau să încerc.

— Crezi că între noi poate fi ceva?

— Da, așa cred. Nu știu ce, dar ce simt atunci când sunt lângă tine... Felul în care mă iei în brațe atunci când mă săruți este diferit și neașteptat. Nu știu de ce, dar mă gândesc la tine tot timpul și chiar dacă îmi interzic să fac asta, mi-e tot mai greu să stau departe de tine.

Îmi lipesc buzele de ale ei. Îi iau fața în mâinile mele și o țin așa, lângă mine. Dacă asta-i tot ce primesc deocamdată, o să mă mulțumesc cu atât. Limba mea se mișcă la unison cu a ei, intr-un ritm lent. Mă prinde cu mâinile dc talia pantalonilor. I >acă mă ridic, cu siguranță nu vor cădea datorită erecției pe

care o am în acest moment. Încerc s-o îndepărtez pe Katelyn, dar ea nu se mișcă. Simte cât de mult o doresc.

Nu mă grăbesc să pun capăt sărutului. Vreau să savurez fiecare moment, ca să o pot visa mai târziu. Eu mă retrag primul, Iară tragere de inimă. Îmi lipesc fruntea de a ei și o sărut pe nas.

— Vrei să mâncăm ceva după ce cureți pata aia de cafea?

La își privește tricoul tară să se tragă dc lângă mine. Tricoul ei alb are acum o pată maronie.

— Iți împrumut eu un tricou! îi ofer entuziasmat.

Dacă o voi vedea îmbrăcată cu tricoul meu, voi lî. Extraordinar de încântat și va trebui să mai fac un duș.

— Mergem înapoi la mine acasă să mă pot schimba?

— Desigur.

Acum, că m-a lăsat s-o sărut și nu s-a tras sau răzgândit, vreau s-o fac mai des. Îmi asum un risc și mă aplec spre ea. Ea zâmbește. Eu zâmbesc.

— Mami?

Zâmbetul îi dispare mult prea repede, dar înțeleg de ce. Mă trag de lângă ea, îmi iau tricoul și mă îmbrac cu el. Ea nu mă scapă din priviri. Aș vrea să-i spun că m-a văzut gol și cinstit ar fi s-o văd și eu, dar am sentimentul că s-ar supăra și m-ar ignora din nou. Așa cî o să-mi mușc limba și o să aștept să revină Katelyn cea beată.

Ea răsucește yala și deschide ușa. Peyton stă dc cealaltă parte, furioasă, îmbrăcată cu un tricou de fotbal bleumarin și cu mâinile în șolduri.

— Ce faceți voi aici?

— Vorbim.

Cu buzele, vreau să adaug eu» dar mă abțin de la comentariul pueril. Copiii nu trebuie să afle ce am făcui noi în baie.

— Despre ce?

— Treburi de adulți

Peyton își ridică o sprânceană, iar cu nu mă gândesc decât la cc o așteaptă pe Katelyn. Cu siguranță Peyton domină în acest moment, și asta nu c bine..

— Am vorbit despre ce vreți tu, Ellc și Quinn de Crăciun, în caz că unul dintre noi se întâlnește cu Moșul, să-i dăm lista potrivită.

Peyton rămâne cu gura căscată și ochii i se luminează. Katelyn se uită la mine. Eu ridic din umeri. A funcționat în cazul

lui Quinn, atunci când s-a supărat.
— Ellc, mami face lista pentru Crăciun! strigă Peyton și pornește în fugă de-a lungul coridorului.
— Bine gândit!
— Orice funcționează. Eu o să mă schimb.
Li iau din nou fața în mâini și o țin așa câteva secunde. Va trebui să-mi spună cât dc departe pot să merg, fiindcă nu vreau să depășesc limitele. Știu că nu am voie s-o ating în fața copiilor, dar acum, că am petrecut minute bune împreună și sunt destul de sigur că nu are de gând să fugă prea curând, nu cred că o să-mi pot ține mâinile departe de ea.
Trebuie să găsesc o soluție!
Mă plimb alături de Katelyn, cu mâinile în buzunare. Noi rămânem în urmă, iar copiii fug în fața noastră. Ea își atinge brațul de al meu și mă face sa mă întreb dacă ar vrea să ne ținem de mână. Oricât de mult mi-aș dori să fac asta, nu vreau să trebuiască să dea explicații. Trebuie să realizeze ca ni- cio femeie din lumea asta nu se poate compara cu ea. Are toată atenția incași chiar mai mult.
Când intrăm în parcul de distracții, copiii sar în sus de bucurie. Locul acesta este paradisul gălagiei și risipei de bani. Quinn îl adoră, li place să se joace și să adune bilete ca să-și cumpere o jucărie ridicolă care rezistă doar câteva zile. Ambele fete par încântate și mă gândesc că ieșirea asta este un prilej de relaxare pentru ele — să-și petreacă timpul într-un mediu destinat copiilor și lipsit de stres.
Când ne apropiem, vânzătoarea ne zâmbește larg. Simt cum katelyn se lasă pc mine. Vreau să-mi petrec brațele în jurul ei, să o am aproape, dar nu fac asta. Dacă ea vrea să se apropie de mine, dacă are nevoie de susținerea mea, este mai mult decât bi- ne-venită să o facă. Stau în spatele ei și citesc afișul cu meniuri.
— Ce fel de pizza vrei?
Ba se întoarce ușor și mă privește peste umăr. Eu îi fac cu ochiul și mă bucur de această interacțiune. Dumnezeule, cât de tare îmi doresc să o sărut în acest moment! încep să simt durerea, mai ales acum, că am aflat că vrea să încerce.
— Îmi place aproape orice, dar fără ceapă.
— Chiar așa? Ai de gând să săruți pe cineva mai târziu?
Te rog spune „da” și că numele lui este TIarrison James. Își dă

ochii peste cap și zâmbește.
— Vrei cu salam Pepperoni?
— E în regulă, nu mă deranjează. Fetele adoră brânza.
Aprob din cap.
— M-am gândit eu.
— Vă pot ajuta cu ceva? întreabă vânzătoarea cu o voce puternică și pițigăiată de adolescentă, atunci când ne vine rândul.
Presupun ca trebuie să vorbească tare, dacă vrea să se facă auzită în locul acesta.
Vrem una mare cu brânză, una cu salam și cinci sucuri.
— Jetoane câte doriți?
Îmi dă o listă cu oferte. Când văd prețurile, aproape că îmi ies ochii din cap. Dacă îmi voi încheia vreodată cariera de toboșar, o să-mi deschid și eu un local ca ăsta. Studiez lista și mă hotărăsc sa cumpăr cel mai scump pachet. Mă gândesc că așa o să petrec mai multe clipe alături de Katelyn. Se joacă copiii sau ne putem juca și noi. Din nu știu ce motiv, gândul că ne-am putea iuca împreuna mi se pare foarte sexy.
— Vreau trei din astea, spun și arăt spre pachetul cu trei mii de jetoane.
— Harrison!
Katelyn îmi pune mâna pe spate, atunci când se apropie de mine.
— Asta e prea mult.
Mă uit întâi la ea, apoi la cei șase ochi ațintiți asupra mea. Toți copiii îmi zâmbesc în același timp, fiecare cu dințișori lipsă. Prețul nu mai contează.
Îi înmânez casieriței cârdul meu de credit, fără să-mi iau ochii de la Katelyn.
— Zâmbetele lor sunt neprețuite.
I se luminează chipul. Închide ochii și scutură din cap. Pentru scurt timp, își pune mâna la ochi, apoi mă privește din nou.
— Mulțumesc! îmi șoptește.
Realizez în acest moment că voi face tot ce îmi stă în putință să le vad pe de fericite, pentru că merită.

Capitolul 22
Katelyn

Îmi trag plapuma până la bărbie și mă întorc spre partea lui Mason dc pat. Alarma va suna în aproximativ treizeci de minute, dar eu sunt trează de o oră. M-am tot sucit, m-am lot învârtit și am încercat cu disperare să-mi liniștesc mintea. De fiecare dată când închid ochii» revăd cu încetinitorul evenimentele de ieri-dimineața, toate acele momente pe care nu pot să le uit.

Ieri am văzut pentru prima dată un bărbat gol, cu excepția lui Mason, și nu m-am putut uita în altă parte. Nici măcar nu am încercat. Cred că am știut, în adâncul inimii, că el era înăuntru. În mod inconștient, mintea mea a auzit robinetul deschis și s-a deconectat atunci când am apucat mânerul și am deschis ușa. Nu știu dacă soarta a vrut să-l găsesc așa, dar cu siguranță n-aveam de gând să plec, nu de data asta.

În seara concertului, cântecul și versurile m-au distrus. Am fost foarte geloasă pe Josie. L-am ascultat pc Liam cum cânta și am fost sigura că acele cuvinte îi erau destinate ei. Le-am vrut pentru mine, chiar dacă nu le merit. Singurul lucru pe care-l merit este să-l văd pe Harrison la brațul unei pipițe fanatice, fiindcă eu nu mă pot hotărî. Sunt atât de inconsecventă, dar el rămâne prin preajmă și mă așteaptă cu răbdare.

I-am spus lui Harrison că am să încerc și asta fac. Fiecare zi va fi o nouă experiență. Nu încerc să-l uit pe Mason sau să-l înlocuiesc, dar vreau să-mi fac loc în viață pentru ceva diferit, cineva diferit. Doctorul Brooks mi-a spus că c normal sa ies la întâlniri, și asta voi face, nu că aș ști foarte multe despre ele.

Și totuși am o teamă în suflet. Nu vreau ca fetele sa se atașeze de cineva. Deja îl plac pc Harrison și se așteaptă ca el să rămână prin preajmă, fiindcă locuiește în Beau mont și face parte din formație, dar dacă vom fi împreună o vreme și apoi ne vom despărți? Ce se va întâmpla atunci? Știu că anticipez cam mult. Poate că se va plictisi de mine după o lună sau două și voi re veni de unde am plecat.

Astăzi va trebui să trec peste un obstacol, unul la care nu m-am gândit prea mult, fiindcă nu am crezut că va fi necesar, dar este. Trebuie sî-I anunț pe domnul Powell că am decis să ies la întâlniri. Nu știu cum va reacționa, având în vedere că a trecut doar un an de Ia moartea lui Mason. S-ar putea să nu fie destul

timp pentru el. Nu știu dacă mă gândesc doar la mine, dar trebuie să mă conving că sentimentele mele pentru Harrison sunt reale și nu doar recunoștință pentru toată atenția pe care mi-o acordă. El mă face să simt unele lucruri care nici măcar nu știam că există.

Închid odiii și fac un ultim efort să adorm. Harrison stă chiar în fața mea. Este ud leoarcă. Stropi de apă se adună și i se preling pe piept. Rămân cu gura căscată și admir aproape toate lucrurile care mi-au stârnii curiozitatea. Numele lui Quinn este scris în zona inimii lui. Mai sunt câteva, dar pe acesta îl observ imediat, fiindcă știu cât de mult înseamnă el pentru Harrison. Nu știu unde să privesc. Dacă mă uit în jos, îl văd pe el, mai gol decât aș fi crezut vreodată, dar, dacă mă uit la pieptul iui, nu e marc diferența. Cercelul argintiu din sfârc îmi dă fiori pe șira spinării. N-am văzul niciodată unul de aproape. Strâng pumnul ca să nu întind mâna și să-l ating.

Iotul înjur se mișcă cu încetinitorul. Temperatura corpului meu este în continuă creștere. Știu că ar trebui să plec, dar nu pot face asta. Nici dacă aș vrea nu aș putea, fiindcă nu mă ascultă corpul meu. Mă simt pironită în podea. Mă simt agitată, excitată. Trebuie să fac ceva, orice. El mă privește, cu ochii pe jumătate închiși. Știe că mă holbez la el, că îl analizez.

Schimbăm câteva cuvinte. Eu sunt îngrozită. Nu-mi întorc capul, ci îl privesc cum îmbracă o pereche uzată de pantaloni de trening gri. Vine spre mine. A rată periculos. Sexy. Își duce mâna in spatele meu și închide ușa. Sunetul zăvorului nu mă sperie.

Harrison se sprijină de lavoarși mă trage spre el. E acum, ori niciodată. Vreau să-l ating. Trebuie să-i simt pielea sub degetele mele ca să-mi dau seama dacă totul e real sau nu. Stau între picioarele lui. Am genunchii lipiți de dulap. Cedez tentației și-i ating pieptul cu mâinile. Evit dinadins cercelul din sfârc. Vreau să savurez momentul în care îl bag în gură. In cele din urmă, îi dau jos de pe cap prosopul enervant. El închide ochii, eu tmi trec degetele prin părul lui. Alna am așteptat să îl văd fără căciulă și acum, că l-am văzut, nu cred că mă voi sătura vreodată să-l privesc. Parul brunet este fin la atingere și ușor ondulat. De fiecare dată când îmi trec degetele prin el, mă gândesc la o nouă întrebare. Oare cum ar arăta cu părul mai lung? Sau mai scurt? îl tunde vreodată, sau îl menține la lungimea asta? Și cel mai important, oare mă va lăsa să-l ating de calc ori simt

nevoia? Fiindcă în acest moment nu pot să mă satur de el Am așteptai prea mult ca sî-l ating doar o singură dată. Își acoperă părul să se protejeze, de ce? De cine se ferește? Vreau să mă primească în sufletul lui și să mă învețe cum să ne apăr pe amândoi. Tot ce ține de bărbatul ăsta mă excităi, chiar dacă nu am crezut că ar putea fi posibil. Acum, că sunt aici, lipită de el, îmi dau seama că trebuie să încerc, că mi-o datorez mic însămi să aflu dacă putem fi împreună.

Mă trezesc speriată. Mă uit la ceas și realizez că e timpul să rnă scol. Sunt cu nervii întinși la maximum și de-abia aștept să-l revăd. Nu știu dacă ar trebui să-l sun înainte sau pur și simplu să apar la ușa lui. Nu am plănuit să ne întâlnim și ini-e teamă să recunosc că asta mă sperie. Refuz să cred ca are treburi in altă parte, dar adevărul este că habar n-am. In ultima vreme, mă îndoiesc de orice și îmi dau seama că trebuie să încetez să mai fac asta.

Când intru în sufragerie, le găsesc pe gemene așezate pe canapea, una lângă cealaltă. Împart un castron cu cereale tară lapte și se uită la desene animate. Așa le-a făcut Mason să aștepte până când mă trezeam eu, înainte să luăm micul dejun. La final de săptămână, se ia micul dejun împreună cu familia — asta este o regulă de bază în familia Powell. Știind că ele sunt mulțumite, mă furișez la baie. Mă reazem de ușa închisă și mă gândesc la Harrison. Îmi amintesc din nou tot ce s-a întâmplat ieri. Dacă bărbații își revin după un duș rece, femeile ce ar trebui să facă?

— Bunicule, bunicule! țipă ambele fete de îndată ce ies din mașină.

Socrul meu, Michael Powell, iese pe veranda care înconjoară toată casa. Se apleacă și lc îmbrățișează pe amândouă, apoi le scutură puțin. Doar ele i-au mai rămas de la Mason și de ia soția lui, Susan. Eu nu pot fi pusă la socoteală. Eu am fost doar nora lui, dar fetele astea... ele sunt singura lui legătură cu cele mai importante persoane pentru el. Știu că mă iubește și pe mine. S-a creat o legătură între noi din ziua în care am intrat în casa lui.

— Tată! strigă Mason prin casă.

Își lasă sacoșa cu echipamentul de fotbal pe podeaua sufrageriei și se îndreaptă spre capătul holului. Eu rămân la intrare, cu spatele lipit de perete. Îmi îndrept fusta. Este lungă, până la genunchi, și vaporoasă. Mă simt aiurea îmbrăcată așa,

dar mama a insistat. A spus că o domnișoară nu se prezintă în fața unor părinți îmbrăcată cu pantaloni scurți sau blugi. Mă mir că m-a bisat să intru în camioneta iui Mason și să vin aici. Am văzut i um ne-a urmărit pe fereastră, atunci cânii am ieșit să înotăm și ci m-a sărutat. Îi spun mereu să nu mă sărute în piscină, dar cl nu mă ascultă.

— Katelyn?

Îmi ridic privirea de la podea și îi zâmbesc lui Mason. Este aiul da drăguț și de sexy, cu siguranță unul dintre cei mai frumoși băieți din școală. Îmi place că e dc vârsta mea, dar mă sperie gândul că nu sunt prima lui iubită. Încerc să nu mă gândesc ce se ivi întâmpla după începerea anului școlar. Știu că o să mă pâră scască pentru altcineva. Eu sunt doar o iubire de-o vară pentrul cl, fiindcă am o piscină, asta crede mama mea.

Deocamdată, mă bucur de sărutările lui și de faptul că mă încurajează să-l ating. Ieri i-am atins pectoralii și mi-a plăcut. Insă nu știu dacă i-aplăcut și lui, iar asta mă îngrijorează. Dacă mi procedez cum trebuie?

— Katelyn!

Mason vine spre mine și îmi ia mâna intr-a lui. Degetele noastre se împletesc și mâna mea se pierde mir-a lui.

— El este tatăl meu, Michael Powell. Tată.

Mason mă privește și zâmbetul lui se lărgește, așa încât aș putea să-i număr dinții dacă aș vrea.

— Ea este Katelyn a mea.

Mason mă strânge de mână. Încerc să par calmă, dar inima Uni bate atât de tare, încât cred că o să-mi sura din piept. A spus „Katelyn a mea”.

Domnul Powell face un pas în față și întinde mâna spre mine. Dau mâna cu ei. Îi cunosc deja pe părinții lui Mason. I-atn spus și lui asta, dar el a insistat că e cu totul altceva să le faci cunoștință părinților cu iubita tu.

— Mă bucur să te cunosc, Katie!

Urăsc apelativul ăla. Așa îmi spune și mama, dar eu o ignor intenționat atunci când o face. Nu mă cheamă așa, dar domnul

Powcll mi-a spus întotdeauna „Katie” și eu sunt prea politicoasă ca să-l corectez in acest moment.

— Bună, domnule Powcll! Situația asta este cam ciudată, nu credeți?

— Este puțin cam ciudată, dar Mason spune că așa trebuie să

procedăm.

— Chiar așa spune.

Eu ti dau un ghiont delicat in coaste, iar el îmi ia din nou mânu intr-a! ui.

— Acum, vă rog să mă scuzați, eu trebuie să pregătesc cina.

Domnul Powcll se scuză și iese din sufragerie, iar pe noi ne lasă singuri. Mă simt cam ciudat și nu prea știu ce să fac. Ne ținem in continuare de mână, iar cu mă uit prin cameră, oriunde, numai la Mason nu.

— Vrei să-ți fac un tur al casei?

Eu aprob din cap, fiindcă nu-mi găsesc vocea. Mă conduce prin casă, apoi se oprește să discute ceva cu tatăl său. Când ajungem la camera lui, mă trec frisoanele. Știu că nu am voie să intru in camera unui băiat, dar curiozitatea mă omoară. Trec pragul și arunc o privire în jur. Camera lui este cam dezordonată, nu curată lună cum e a mea, dar pare confortabilă. Mă plimb prin ea, apoi ii ating trofeele din bibliotecă și medaliile atârnate pe perete. Iau în mână o poza cu el și Liant Westburyși o studiez. A fost făcută in toamna asta, iar ei sunt îmbrăcați în echipamentul lor de fotbal. Josie și cu mine am fost la câteva meciuri. Vrea să cred că voi merge și la următoarele în calitate ile iubită a lui Mason, dar nu-mi fac speranțe deșarte.

Scârțâi tul patului îmi atrage atenția. Mă întorc și vădea Mason s-a așezat pe margine. Mă privește tăcut, rezervat. Oare nu vrea ca eu să fiu aici? Celelalte fete mi-au spus o mulțime de lucruri despre el. Știu că are experiență. Probabil că ni -a adus aici ca să facem sex. Eu una nu sunt pregătită pentru asta.

— Vino nici!

Nu îmi face semn să mă așez lângă el pe pat. Să mă așez ori-< wn? Ii zâmbesc discret și merg spre el. Când mă apropii suficient de mult, își pune mâinile pe șoldurile mele. Chiar și așezat, tot e mai înalt decât mine. Mâinile lui hoinăresc pe șoldurile mele.

— Aș fi vrut să nu porți fusta aia acum.

— De ce?

— Fiindcă îmi place să-mi pun mâinile pe picioarele tale.

Simt un nod în gât. Oare ar face sex chiar dacă tatăl lui este la parter?

— Mama spune că o domnișoară ar trebui să poarte o fustă atunci când întâlnește părinții pentru prima dată.

Închid ochii și vreau să intru in pământ de rușine. Chiar am spus eu asta?

— Dar tu l-ai cunoscut deja pe tatăl meu, Katelyn.

Ridic din umeri.

— Bănuiesc că acum e cu totul altceva.

— De ce, fiindcă ești iubita mea?

Când el pronunță cuvântul „iubita”, inima îmi stă în loc. Vreau să-i zâmbesc, dar mama m-a avertizat că băieții spun orice numai să intre sub fusta fetelor.

— Iubita? chițăi eu.

— Mda, dacă nu cumva vrei mai întâi să ieșim la întâlniri sau ceva de genul Eu am crezut…

— Bine! spun eu repede.

— Bine! spune el.

Mă sărută ușor de câteva ori.

— Pot să încerc ceva?

— Cred că da.

Nu îmi spune ce vrea să încerce, doar mă sărută din nou. De data asta, îi simt limba pe buze. Eu mă retrag și il privesc.

— O să-ți placă, promit

Scutur din cap.

— Nu știu ce să zic, Mason. Eu nu sunt ca toate celelalte fete.

— Care fete? întreabă el

Mâinile încep să-i hoinărească din nou.

— Am auzit zvonurile.

Mason se lasă pe spate un pic. Se uită la mine și își scutură capul

Katelyn, Ui jur, n-am făcut nimic altceva decât să le sărut pe unele.

— Nu te-ai culcat cu de?

—Nu.

El râde și se apleacă înainte, apoi își pune mâinile din nou pe șoldurile mele.

— Acum lasă-mă să te sărut așa cum se cuvine.

— La ce te gândești?

Domnul Powell mă scoate din starea visătoare. Trebuie să-mi scutur capul, să scap de păienjenișul trecutului. Atâtea s-au întâmplat în casa asta, atât de multe amintiri!

— M-am gândit la ziua în care ne-aro cunoscut, în mod oficial.

— A trecut foarte mult timp de alunei.

Mă ia în brațe. Aș vrea să-i amintesc că nu a trecut prea mult timp, că persoana care ne-a unit a fost luată prea devreme de lângă noi.

Urcăm treptele casei. El își petrece brațul în jurul meu și deschide ușa pentru gemene. În afară de câteva diferențe minore, estetice, nimic nu s-a schimbat de când am intrat prima dată în această casă.

Fetele urcă în fugă pe scări și își pun lucrurile în vechea cameră a lui Mason. Nu am mai intrat acolo încă dinaintea accidentului și nu am de gând să intru nici acum. Am prea multe amintiri cu noi doi în camera aia.

— Putem vorbi?

Îi fac semn să ne așezăm. El mă urmează, apoi se așază pe o pernă lângă mine. E ca un al doilea tată pentru mine. L-aș putea spune orice, tară să-mi fac griji că mă va judeca, dar în acest moment? Acum nu mai sunt așa sigură.

— Ce s-a întâmplat, Katie?

Inspir adânc și Închid ochii. Când ii redeschid, observ că el nu mî privește. Se gândește la ceva. Știu că îi este dor de Susan și Mason.

— Am întâlnit pe cineva.

Își mușcă buza și îl simt distant fotă de mine.

— Vrei sa le iei pe fete de lângî mine?

Poftim? Nu! Dc ce m ați întrebat așa ceva?

Îi trag dc braț si îl oblig să mă privească. Când o face, mi se rupe inima pentru el. Ochii i s-au umezit. Eu scutur din cap și încerc să nu plâng.

— Nu le as lua niciodată de lângă dumneavoastră, în veci.

— Cum îl cheamă?

Eu înghit în sec.

— Harrison James.

— Prietenul lui Liam?

Aprob și îmi mușc degetul. Durerea pe care o simt nu se compară cu durerea din inima mea.

— Ești pregătită?

— Nu știu, dar aș vrea să încerc.

— A trecut doar un an.

Aprob din cap.

Știu. Credcți-mă că știu. Dar nu sunt sigură că există un interval de timp anume. Am fost la doctorul Brooks și el crede că

e în regulă să ies cu cineva, iar eu doar asta fac, ies la întâlniri. Nimic altceva.

— Fetele îl plac?

— Da, mai ales F.lle. Se poartă foarte frumos cu ele. Peyton nu acceptă prea multe persoane în acest moment, în afară de Noah și Liam, dar ea se poartă frumos cu llarrison și fiul Iui, Quinn.

— Are un fiu?

— Da, e doar cu câțiva ani mai mare decât fetele.

— Și se înțeleg?

— Da. Merg la școală împreună.

— Pot să-i întâlnesc și eu, pe el și pe fiul lui?

— Sigur că puteți.

Asta mă bucură. Dacă relația aceasta va fi una de lungă durată, mi-ar plăcea ca domnul Powell să-i accepte pe Harrison și pe Quinn.

— Pot să te rog ceva?

Orice doriți dumneavoastră.

— Poți, te rog, sa nu-mi mai spui „domnul Powell”?

— Niciodată, zic și mă aplec să-l pup pe obraz.

Hi râde, dar știe că mereu am să-i spun domnul Powell. Mie îmi place și ceva îmi spune că și el simte la fel în sinea lui.

— Ne vedem mâine. Distracție plăcută cu fetele!

Mă ridic dc pc canapea și mă îndrept spre scări.

— Katelvn?

Mă opresc să îl privesc.

Mulțumesc! spune el.

Eu îi zâmbesc și aprob din cap. Nu știu pentru ce îmi mulțumește, dar voi presupune că este recunoscător pentru prezența mea și a fetelor, pentru că nu vom pleca nicăieri.

Casa mea este atât de tăcută! Prea tăcută după părerea mea, dar mă bucur de aceasta pauză. Toată ființa mea îmi spune să-l sun pe Harrison, dar nu vreau să-l iau de lângă Quinn sau sî-l fac să creadă că îmi doresc să-l văd, deși este adevărat. Mi-c greu să recunosc și să-mi fac curaj să ridic receptorul.

Încă nu sunt pregătită. Sper să fiu, înlr-o bună zi. Nu sunt Mgură cum anume o sa ajung în punctul acela, dar sper că Har i ison este insistent și că îmi va arăta calea.

Mă plimb prin casa și adun jucăriile și ghiozdanele fetelor. Și oala a început de o lună și până acum totul e bine, dar îmi fac griji pentru Peyton. Cred că va avea nevoie de mai multe

ședințe la doctorul Brooks. Am impresia ca am dat greș ca părinte. Fetele ar fi trebuit să fie identice. După ce și-a ales fiecare părintele preferat, noi le-am permis să continue. Elle seamănă prea mult cu mine, iar Peyton toată e Mason. Nicninul dintre noi nu a crezut că ele vor crește doar cu un singur părinte. Am Idst doi naivi, iar acum Peyton suferă și eu nu știu cum să o. Liut. N-o pot trimite mereu la Liain.

Rămân plăcut surprinsă când intru în camera lor și văd că este curată. Da, le-aș face curat în cameră do plictisită ce sunt. Mă hotărăsc să o sun pe Josie sau poate pe Jenna. Trebuie să facem planuri pentru nuntă și mi-ar prinde bine o sticlă de vin.

Sunetul unui motor îmi atrage atenția. Încerc să ajung în sufragerie mai repede decât o fac în mod normal. Înainte să văd cine face zgomot pe stradă, aud un ciocănit la ușă. Deschid ușa și sunt luată prin surprindere de bărbatul din prag. Cel căruia nu i-am dat nicio șansă până acum. Când deschide ușa cu plasă dc țânțari și intră în casă, zâmbesc. E îmbrăcat, ca dc obicei, cu bermude și bocanci.

Îmi vine să mă întind spre el și să-l sărut, dar mă abțin să fac asta. Nu știu cum ar trebui să mă port cu el în acest moment.

— Buna!

Felul în care mă salută mă face să mi se înmoaie genunchii. Acum pot să recunosc asta.

— Eram prin zonă, adaugă el.

Îmi vine să-i mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta. În schimb, cu doar îmi mușc interiorul obrazului, ca să nu mă fac de râs.

— Intră, spun eu prostește.

Deja e în casă. Acum nu mai pot să-l dau afară.

Își pune casca jos și se dezbracă de hanorac. Observ că iar are părul acoperit. Îmi vine să-i smulg cârpa aia de pe cap și să-mi trec degetele prin pârul lui.

— Quinn unde este?

— Doarme la Liam in seara asta.

Mă prefac că nu îmi pasă, dar nu este așa. Nu că aș vrea să-mi petrec noaptea cu Harrison, dar nu m-ar deranja să ne mai sărutăm puțin.

— Unde sunt fetele?

— La bunicul lor.

Harrison sc apropie și își pune mâinile pe șoldurile mele. Își strecoară apoi o mână sub tricoul meu. Degetele lui mă apasă,

buzele i se lipesc de ale mele. Nu se grăbește atunci când mă sărută, ci trage de timp.

— Mă lași să te duc undeva?

Nu pot gândi lucid în acest moment, așa că aprob din cap si ulterior îmi dau seama că nu știu ce am acceptat să fac.

Capitolul 23
Harrison

Când-îmi spune că este singură acasă, mă străduiesc din răsputeri să nu o iau în brațe și să o duc în camera ei. Nu pot face asta, nu aici. Nu in casa în care a locuit împreună cu soțul ei. Nu aș vrea s-o pun într-o asemenea situație. Dacă și când o s-o facem, vom merge la mine acasă, unde ea se va simți confortabil.

Un lucru c sigur: nu îmi pot ține mâinile departe de ea, acum, că a decis să încerce. Probabil că, la un moment dat. Se va sătura de atingerile melc, dar trebuie sa-i simt pielea, chiar și numai sub palme. Buzele mele ard de nerăbdare să o sărute.

Aprobă din cap atunci când o întreb dacă îmi permite să o duc undeva. M-am plimbat toată ziua cu motocicleta și de multe ori am vrut sa-i fac o vizită neanunțată, dar nu am fost în stare. Am vrut să caut un pretext, de exemplu tunderea gazonului, dar abia mâine trebuie să fac asta.

Cu greu îmi dezlipesc buzele de ale ei, apoi îi iau mâna într-a mea. Mă bucur că am adus casca lui Quinn și că i se potrivește. Altfel nu aș putea să-i arat latura mea romantică. O conduc până la ușă, apoi o încui în urma ci. Dintr-odată îmi dau seama că s-ar putea să nu își găsească cheia și nu ar fi râu să stea la mine peste noapte.

Când ajungem la motocicletă, îi dau casca. O ține în mâini de parcă i-ar fi frică să nu o muște.

— Ai mai mers cu motocicleta până acum?

— O singură dată cu a lui Liam și am purtat casca lui Josie. Asta e a lui Quinn?

Mă privește cu o anume sclipire în ochi. Sper că este la fel de nerăbdătoare ca și mine. Abia aștept să-i simt picioarele strân se în jurul meu. Am glumit prima dată când am întrebat-o dacă vrea să o duc undeva.

— Da, ar trebui să ți se potrivească perfect.

Nu mă pot abține. Trebuie s-o ating. Oricât de mult ini-aș dori să o sărut, nu vreau ca vecinii ei s-o bârfească. Îi dau părul după ureche și o pup pe nas. Nu cred că exagerez. Iau casca» și i-o pun pc cap. Mă bucur că intră lejer. Închid catarama curelei sub bărbie și ridic parasolarul ca să-i văd ochii ăia superbi.

— Te urci după mine, bine?

Ta aprobă.

Urc pe motocicletă și ii dau mâna până când se așază în spatele meu. Picioarele ei se potrivesc perfect în jurul taliei mele, exact cum mă așteptam. Cu o apăsare de buton, motorul se trezește la viață. Mâinile ei mă strâng de brâu și mă fac să îmi doresc să fi rămas în intimitatea casei. Trebuie să ieșim mai repede pc autostradă și sa ne îndepărtăm de privirile curioase din Beaumont.

Conduc pe străzi cu precauție, până când văd în fața ochilor drumul pc care mi-l doresc. Imediat ce am ieșit din oraș, măresc ușor accelerația și Katelyn se agață mai tare de mine. O simt lipită de spatele meu, cum mă apucă de betelia pantalonilor și se apropie periculos de mult dc o zonă a corpului meu care tânjește după ea. Asta mă motivează să conduc mai repede până la destinația noastră.

Corpurile noastre se mișcă Ia unison atunci când virez. Mă simt bine când văd că e atât de relaxată, chiar dacă este ceva nou pentru ea. Plimbarea cu Liam nu se pune; ar putea fi doar chestia noastră. Sper sa mai facem asta și cu altă ocazie, să fugim de viețile noastre. Dacă așa putem evada din realitate pen- Iru o scurtă perioadă de timp, sunt dispus să mă asigur că vom Face asta ori de câte ori vom putea.

Când ajungem sus pe deal, trag motocicleta pe dreapta. Soarele va apune in curând și din acest loc vom putea să-l admirăm. Opresc motorul și pun picioarele jos, pe pământ. Îmi scot casca și o las sa atârne de ghidon. Mă uit peste umăr, văd că și-o dă jos și Katelyn.

— Cum a fost?

Ea respiră ușurată, dar fericită.

— A fost incredibil!

Se apleacă și mă ține de braț, apoi pune casca pe pământ.

— Da? Ți-a plăcut?

Nu pot să nu zâmbesc.

— Da, mi-a plăcut mult!
Mă ia prin surprindere în momentul în care se apleacă spre mine și mă sărută. Se retrage mult prea repede, dar pentru mine e suficient. Simplul fapt că m-a sărutat din propria inițiativă îmi dă speranțe mari.
— Locul ăsta este superb!
Eu aprob.
— Ai mai fost vreodată aici?
— Nu știu, poate în copilărie.
Trebuie să recunosc, mă bucură faptul ca nu a venit aici cu Mason, că locul acesta este doar al nostru. Nu-mi place poziția în care stăm acum. Mă uit la ea cum privește orizontul și îmi dau seama că trebuie să mă apropii și mai mult.
— Vino-ncoace, îi spun, după ce mă întorc spre ea.
Ea mă privește, ridică o sprânceană și vine spre brațul meu întins. O trag spre mine și o așez în fața mea. Îmi cuprinde talia cu picioarele, exact ca în fantezia mea. Doamne, ce n-aș da acum să mă pierd adânc în ca, sus pe motocicleta mea.
— Stai bine? o întreb și mă rog să răspundă afirmativ.
— Foarte bine, spune ea.
Ridică mâna și îmi smulge bandana de pe cap. Îmi aranjez părul, care sigur e ciufulit. Ha o aruncă pe jos, apoi își trece degetele prin pârul meu. Mă aplec in față, închid ochii și mă bu cur de toată atenția pe care mi-o acordă.
— Mi aș dori să nu porți o căciulă tot timpul.
— De ce, nu îți plac căciulile?.
Katclyn scutură din cap.
— Nu e vorba despre asta. Doar că mie îmi place sa-ți văd pârul. L-ai ținut ascuns atâta vreme și este superb.
— Superb, zici? o tachinez eu.
— Ce? Și bărbații pot avea păr frumos.
— Bine, dacă spui tu. O să încerc să nu mai port căciulă atât de des, special pentru tine.
— Mulțumesc!
De mult timp mi am dorit să fiii așa aproape de ea. In acest moment, cca mai mare teamă a mea este să nu o dau în bară. Dacă ajunge la concluzia că nu asta își dorește? Nu o pot face să se răzgândească, nici n-ar li corect.
Pentru o clipă, deschid ochii atunci când buzele ei le ating pe ale mele. Am s-o las pe ea să preia inițiativa, fiindcă cu am

nevoie de încurajare în acest moment. Mă sărută ușor, cu timiditate. Îmi conturează buza inferioară cu limba. Deschid gura și o las să facă ce dorește. În momentul în care îi simt limba peste a mea, mă copleșește un sentiment de liniște sufletească. Nu durează mult până când o senzație de căldură mi sc răspândește prin tot corpul. Abia mă stăpânesc să nu o trag peste mine, să nu-mi frec trupul de al ei. Nu mai rezist mult. Trebuie s-o ating, îi bag mâna sub tricou și o trag mai aproape de mine.

Mă apucă și ea de tricou cu ambele mâini, apoi mă încalecă.

— Oh, Ia naiba! spun și mă îndepărtez de gura ei.

Se freacă de șlițul meu. Si mă înnebunește. Mă apucă de ceafă si îmi mușcă ușor lobul urechii. Gura lui Katelyn hoinărește pe gâtul meu, mă mușcă și mă linge până ajunge înapoi la gura mea. Simt că nu mai rezist.

Îmi plimb mâna pe coapsa ei și i-o mângâi. Am noroc că poartă o fustă lungă. Nici măcar nu i-am spus să se schimbe. Așa o vreau îmbrăcată. Știu că îmi pun la încercare voința, dar am s-o testez și pe a ei. Oare mă vrea la fel cum o vreau eu? Degetele îmi zăbovesc pe tivul chiloților ei.

O ating. Ea tresare ușor, apoi se trage de lângă mine. Eu refuz să-i dau drumul și o mângâi în continuare. Coboară privirea și își linge buzele. Când mă privește din nou, dorința din ochii ei îmi spune tot ce trebuie să știu. O țin în continuare lipită de mine. Îmi strecor degetele în chiloții ei, dar o privesc in ochi tot timpul. Am să mă opresc imediat ce îmi va cere să iac asta. În momentul în care am să văd frică în ochii ei, o să mă retrag.

— Spune-mi când dorești să mă opresc și o voi face.

Spun aceste cuvinte să mă asigur că fac ce își dorește. Ea își linge buzele și mă îndeamnă să continui. Mă frec de ea. Respirația ii devine neregulată, mă trage de păr. O mângâi din nou, de data asta cu mai multă forță. Ea se împinge spre mâna mea, îi găsesc vulva cu degetul mare. Îi prind buzele într-o sărutare lungă și vreau ca senzațiile să se intensifice. O strâng tot mai tare.

Scot un geamăt, atunci când bag degetul în ea.

— La naiba! spun și mî retrag.

Atâta vreme mi-am dorit asta și acum am parte de tot. Eu vreau s-o iau încet și să mî bucur de fiecare moment afurisit, «Iar ea are alte idei. Sc apleacă în falã și își găsește un ritm care

să o satisfacă așa cum vrea. Stic ce vrea și nu se sfiește să-mi arate.

Mâinile îi ajung sub tricoul meu și îmi explorează pieptul. Când mă trage ușor de cercelul din sfârc, eu gem de plăcere și îi frec mai tare clitorisul excitat. Căldura mi sc răspândește prin trup cu o intensitate incredibilă, despre care nu știam că poate exista. Adaug încă un deget și rnă sincronizez cu ritmul ei. Primesc mai mult decât mi-am imaginat, dar eu vreau și mai mult. Katelyn menține ritmul, se mișcă înainte și înapoi cu picioarele în jurul taliei mele. Atingerea devine aproape de nesuportat. Îmi vine să-i rup fusta, să-mi dau jos pantalonii și s-o simt în jurul mădularului meu.

— Harrison! îmi spune cu o voce răgușită, fără suflu.

— Da, iubito?

Îi strivesc buzele cu ale mele și o reduc la tăcere. Nu-mi poate spune sa mă opresc acum, nici vorbă.

Mă mușcă de buza inferioară și mă trage iar dc cercelul din sfârc. Simt o plăcere enormă și o frec mai repede, cu mai multă forță. Am așteptat această clipă, să o simt în cel mai senzual mod. Îmi lipesc buzele de gâtul ei și o mușc ușor. Simt cum se încleștează în jurul degetelor mele. Daca ăvsta e doar un indiciu pentru ce va urma, am să mă pun în genunchi în fața ei și am s-o implor să-mi dea voie s o venerez dc câte ori am ocazia.

Katelyn încetinește ritmul și își revine după orgasm. Își pune capul pe pieptul meu, dar continuă să-mi mângâie cercelul. Aș vrea să-i arăt cc efect are asupra mea. Știu că simte ceva, dar euforia pe care o simt eu… senzația pe care o am e ceva de nedescris.

O sărut pe creștetul capului și îmi schimb poziția ca să-i pot mângâia fața cu buzele mele: ochii, obrajii, nasul și, intr-un final, buzele. Ea închide ochii și lasă capul pe spate, apoi se bucură de atenția pe care i-o acord. Îmi retrag mâna încetișor. Ea oftează și mă face să mă simt al naibii de bine. I-am oferit acel ceva dc care are nevoie orice femeie pentru a li fericită.

Harrison, șoptește ea și mă sărută.

Felul în care îmi pronunță numele îmi dă frisoane pe șira spinării. Am așteptat acest moment atâta timp! Nu vreau ca noaptea sa se termine.

— Da?

Am vocea răgușită. O mai sărut o dată pe buze înainte sa mă

trag înapoi și sa vorbim.
Ha își trece degetele prin părui meu. Dacă aș fi șl iul că îi place să facă asta, probabil că aș li lăsat-o s-o facă mai repede.
— Vrei să te ajut și eu? mă întreabă cu o voce atât de blânda, încât am senzația că mica noastră aventură exhibiționistă nu c tocmai pe gustul ei.
Nu că ar fi pe al meu, dar nu regret nimic din ce am făcut. S-a apropiat de mine într-un mod foarte intim și m-a lăsat să lac ceva ce știu că doar unui singur bărbat i-a permis vreodată.
Îi zâmbesc, apoi o sărut pc frunte și o îmbrățișez.
Nu, e-n regulă, o anunț eu. Mă voi ocupa de asta mai târziu, în timpul unui duș cu apă rece.
— Duș cu apă rece, zici? Și faci asta des?
Ridic din umeri și mă uit în altă parte. Oare ar trebui să re cunosc că o fac zilnic?
Mie poți să-mi spui, zice ea și mă sărută ușor de a Iun gul maxilarului.
La naiba, femeia asta o să mă omoare. Cum am ajuns în acest punct, când nu cu mult timp în urmă abia ne vorbeam? Nu mă plâng, in niciun caz, dar vreau să fie sigură pe sine, fiindcă cu nu sunt pregătit să am inima zdrobită.
— Presimt că ție o să-ți spun tot ce vrei să știi.
Katelyn face un pas în spate și mă trage iar de cercelul din sfârc. Sunt nevoit să-mi mușc interiorul obrazului ca să nu gem de plăcere. Sunt sigur că îmi dau ochii peste cap de fiecare dată când face asta.
— Te doare?
— Pe naiba! E atât de bine!
O face din nou, și eu reacționez la fel ca înainte.
— Pot să încerc ceva?
— Orice, răspund eu.
— Ridică brațele.
Fac precum îmi poruncește.
Mâinile ii hoinăresc de pe talia mea in sus, pe laterale, și îmi lasă în urma lor o febră intensă pe piele. Îmi ridică tricoul, apoi îi aruncă în spatele ei. Mă sărută pe umăr, apoi coboară pe piept. Își trece limba peste tatuajele mele. În momentul în care îmi atinge cercelul, o prind de șolduri și o trag peste erecția mea. Îi mângâi trupul și îi cuprind sânii. O mușc de umăr, o frec de mine.

La naiba! șoptesc eu când degetele ci încearcă să-mi descheie nasturele de la pantaloni.
Mâine-dimineață o să-mi pară rău, dar trebuie s-o opresc.
— Nu aici, iubito!
Își bagă mâna în pantalonii mei și mă pipăie cu toată palma.
— Ba da, aici!

Capitolul 24
Katelyn

Mă strânge în, brațe. Îmi ia fața în mâna lui, apoi îmi mângâie obrazul cu degetul mare. Brațul lui îmi susține spatele, ca să nu cad de pe motocicleta. Nu-mi dau seama cum o poate ține in poziție verticală, folosindu-și doar picioarele. Îi întâlnesc privirea și văd necesitatea... dorința din ochii lui, intensificată de ceea ce este pe cale să se întâmple. Se uită la mine în felul acesta încă din ziua în care ne-am cunoscut. Mi-am dat seama imediat, dar nu am vrut să accept faptul că trebuie să-mi văd de viața mea. Acum sunt dispusă să o fac, și mai ales cu el îmi trec mâna peste părul lui negru de pe abdomen. Îl mângâi ușor cu vârfurile degetelor, iar el închide ochii. Mă aplec un pic ca să își bage degetele în părul meu, apoi îl trag ușor de cercelul din sfârc. El geme și mă strânge mai tare. L -am refuzat mereu în tot acest timp, și pentru ce? Nici măcar nu am un răspuns. A făcut tot ce i-a stat în putință să-mi arate că are intenții serioase si că nu vrea să mă rănească. Vrea doar să mă iubească. Vreau să am o relație cu el.
— Katelyn?
— Ăăă, poftim?
Lc privesc pe Jenna și Josie. Ambele au sprâncenele ridicate și zâmbete tâmpe pe față.
— Unde ești cu gândul? mă întreabă Josie, luând o gură din cafea.
În sfârșit, ne-am făcut puțin timp să discutăm despre nuntă. Josie și Liam au programat-o exact după Crăciun, să-l petreacă împreună, ca familie. F.u cred că vor mai multe cadouri. Mă gândesc la întrebarea ei și îmi dau seama că trebuie să am grijă cc răspund. Nu vreau să le spun cc am făcut eu și Harrison aseară.

— Visezi Ia cai verzi pc pereți. Sau poate la bărbatul ăla mișto alături de care îți petreci majoritatea timpului? mă întreabă Jenna.

Îi arunc o privire și mă întreb dacă e atrasă de el. Aș minți dacă aș spune că pe mine nu m-a atras niciodată. E foarte arătos și încrezător în dragostea lui pentru mine. Știe să mă iubească așa cum îmi doresc să fiu iubită. După ce am scăpat de ochelarii de cal, am văzut un bărbat plin dc carismă și sex appeal. Am știut că va fi doar o chestiune de timp până când îl voi lua în brațe. Până când îmi voi trece degetele prin părul lui brunet și frumos. Înainte să-l simt... în întregime, m-a adus pe culmile extazului de mai multe ori, ca și cum ar li fost ultima noastră noapte împreună. Acel bărbat atât de încrezător când suntem în aceeași camera și cu ochii doar pe mine, indiferent cât de afurisită sunt.

— N-am nimic, răspund eu, cât mă chinui sa-mi scot din cap imaginea cu noi pe motocicletă.

Nu că aș vrea s-o uit prea curând, dar acum nu e momentul să reacționez Ia una din cele mai incredibile și sexy nopți din viata mea.

— Ai ales culorile? o întreb, în speranța că nu am ratat momentul.

— Nu, încă nu, spune Josie, răsfoind una dintre revistele de pe masă.

Aș putea să jur că s-a abonat la toate.

— Mie îmi place roșul, iar lui Liam îi place negrul, dar nu știu ce să zic.

— Eu cred că ar trebui să porți o pelerină roșie peste rochia de mireasă. Se potrivește cu tematica de iarnă și îți va ține de cald, spune Jenna.

— O, îmi place ideea asta! adaug eu.

Rochia lui Josie este superbă și i se potrivește de minune. (/and ea va păși spre altar, Liam nu va ști ce l-a lovit.

Josie aplaudă și notează ceva. Nu o invidiez. Bine, poate doar puțin. Eu și Mason am avut o nuntă modestă. Părinții mei au spus că sunt prea tânără pentru a mă căsători și nu au vrut să plătească prea mult, iar ai lui ne-au ajutat cât au putut. Nu a fost cine știe ce, dar a fost nunta noastră, și asta e tot ce-a contat. Sinceră să fiu, nu mă vad mireasă pentru a doua oară.

Mă mângâie cu. Tundrele. Se poartă cu mine de parcă aș ti o

păpușă fragilă, chiar dacă nu sunt. N-am să mă sparg pe neașteptate, cel puțin nu cred. Își mută mâna de pe spatele meu pe fundul meu și mă trage spre. El. Mă frec de el. Buzele îi coboară de pe gât pe pieptul meu și mă sărută, menținând ritmul corpurilor noastre.

Îi bag mâna în pantaloni. Nu există prea mult loc între corpurile noastre. Mi ar fi mai ușor să fac asta pe jos sau într-un pai, dar aici… pe motocicleta lui… dorința de a fii cu el este prea puternică și nu mă pot opri. Nu vreau. Am nevoie de acest moment cu ei îi trag fermoarul cu mare grijă, uitându-mă m ochii lui. Mărul fui Adam ii tresare de fiecare dată când înghite. Se ridică în picioare și motocicleta se clatină, iar eu mă întreb dacă asta e o idee bună, la urma urmei. Harrison zâmbește și mă sărută ușor, înainte să-și scoată portofelul. Inima mi-o ia pulht la galop în momentul în care văd cunoscutul obiect în mâna lui.

— Nu așa rni-arn imaginat prima noastră noapte împreună, spune el.

Își trage pantalonii puțin mai jos, suficient cât să aibă loc. Eu icnesc. Mintea îmi spune s-o iau la fugă, dar inima țipă să rămân și să mă dăruiesc bărbatului din fața mea.

— Ai venit pregătit.

El se așază, apoi îmi ia fața în mâini.

— După ziua de ieri, mi-arn făcut speranțe, clar nu vreau să forțez lucrurile. Vreau ca tu să fii sigură.

— Sunt foarte sigură. Vreau s-o fac cu tine.

— Katelyn?

Cineva bate cu palma în masă și mă face să tresar.

— Poftim?

— Le-am întrebat ceva, spune Josie.

— Scuze. Ce anume?

— Ce se întâmplă cu tine? întreabă ea.

Îmi mut privirea clc la ca la Jenna și scutur din cap.

— Nimic. Sunt obosită.

— Ai avut o noapte lungă? întreabă Jenna.

— Nu, nu chiar.

Noaptea mea nu a fost lungă, ci foarte excitantă. Am ieșit extenuată din casa lui Harrison, în această dimineață. Teri, când și-a făcut apariția la ușa inea, nu mi am închipuit că vom trece la următorul nivel al relației noastre. La naiba, nici măcar nu știu

dacă avem o relație, fiindcă nu am vorbit niciodată despre asta. Tot ce știu e că o să mă călugăresc și o să mî izolez, dacă el nu mî vrea.

— Ei bine, arăți destul de obosită, spune Josie cu o voce îngrijorată.

Dacă ar ști de ce nu am prea dormit noaptea trecută, s-ar entuziasma și ar începe să-mi planifice nunta.. Știu că ea se așteaptă sa o anunț că sunt împreună cu Harrison, dar, sinceră să fiu, clacă suntem împreună vreau să păstrez secretul pentru încă puțin timp, până le spun și fetelor. Nu știu cum va reacționa Peyton atunci când va afla că ies cu cineva. La naiba, nici măcar eu nu știu cum să reacționez.

— Scuze, nu am dormit prea bine, adaug eu, în speranța că nu va pune și alte întrebări. Ce m-ai întrebat?

— Poftim? întreabă ea.

Jenna începe să râdă și la fel fac și cu. Lui Josie îi stă mintea doar la nuntă și se lasă distrasă atât de ușor.

— Vrea să știe dacă ești pregătită pentru Los Angeles, spune Jenna, în locul iui Josie.

Da, o să fie distractiv, răspund eu.

Sper să aflăm în această excursie care este stadiul relației noastre. Avem câteva lucruri de făcut pentru formație — dacă mă mai vor ca impresar — și vom ti departe de privirile curioa se ale bârfiturilor din Beau mont. Am nevoie disperată de asta.

— Abia aștept!

— Fiindcă tu ai să-l însoțești pe frumosul ala pe covorul mșu, spune Jenna, dându-și ochii peste cap.

— Trebuie să ți găsim și ție un bărbat, declară Josie.

Eu o lovesc ușor peste braț.

Ce le-a apucat? Mai întâi eu și acum Jenna? Poate că nouă ne place să fim singure.

Josie începe să râdă.

— Știu cu certitudine că tu nu ești singură, indiferent ce ai spune, și Jenna... draga mea Jenna, au trecut patru ani. Lasă mă să-ți găsesc pe cineva.

Eu și Jenna ne dăm ochii peste cap. Jenna nu a ieșit cu nimeni de când s-a mutat aici și, având în vedere prin ce a trecut, i i ed că aș proceda la fel. Acum i-ar fi foarte greu cuiva să mai pună mâna pe ea. Liam și Harrison o tratează ca pc o soră, și cu siguranță asta înseamnă ceva pentru ea.

Nu am nevoie de un bărbat, Josie. Vă am pe voi, voi Minteti familia mea.

— Dar cum rămâne cu sexul? chițăie Josie.

Jenna se înroșește, iar eu îmi mut privirea. Dacă am fi fost in public, aș fi atât de stânjenită.

— Sexul nu e totul, răspunde Jenna.

Mie îmi vine să țip că este, dar nu spun nimic.

— Bine» răspunde el» apoi desface ambalajul și își pune prezervativul.

Mă apucă de șolduri și mă trage peste el îmi aranjează fusta și ne acoperă cu ea. Mă mângâie din nou cu degetul. Îmi dă la o parte chiloții și mă pătrunde. Când mă pătrunde, îmi bag unghiile în ceafa lui.

— La naiba, Katelyn! spune el, scrâșnind din dinți.

Mă ține. Strâns de șolduri și mă mișcă în sus și-n jos. Mereu am avut controlul când am stat deasupra cuiva, dar acum el domină și stabilește ritmul.

Își strecoară mâna sub tricoul meu și mă ciupește de sfârc. Eu strig de plăcere, dar el îmi pune mâna la gura.

— Ssst, iubito!

Nu vreau să tac. Vreau să urlu cât mă țin plămânii, pentru că, în acest moment, doar așa îmi pot exprima sentimentele. El mă pătrunde complet de fiecare dată când o bagă și o scoate. Geme în mo- mentul în care rnă las pe el, apoi face același lucru. Ne legănam înainte și-napoi. Chiloții mi se freacă de clitoris și mă excită și mai tare.

— Oh, Doamne! spun cu gura lipită de a lui.

El mărește viteza. Motocicleta se clatină puțin, dar noi nu cădem de pe ea, deși merităm să ajungem la spital pentru prostia noastră.

— Har r ison…

— Sunt aici, iubito!

Râsul lui mă scoate din starea de visare. După ce îmi revin, îl găsesc rezemat de masa din bu cătărie cu gleznele încrucișate. Are privirea ațintită asupra mea. Oare știe la ce m-ain gândit?

Se ține după T.iam și Jimmy până în sufragerie. Liam o sărută pe josie și aș vrea ca Harrison să facă la fel. Dar nu o face. Se așază vizavi de mine, dar am impresia că e la un kilometru depărtare având in vedere cât de apropiați am fost aseară. Încerc să mă abțin și să nu sar în brațele lui.

Jimmy trage scaunul de lângă mine. Se așază și pune brațul pc spătarul scaunului meu. Îi arunc o privire lui Harrison. Își strânge buzele, care sunt pline și cărnoase, apoi se încruntă. Mi sc face pielea de găină când mă gândesc că e gelos pe Jimmy, dar mă și incită un pic, trebuie să recunosc asta. Nu că aș avea de gând să-l fac gelos sau ceva de genul.

— Și ce planuri avem în seara asta? întreabă Jimmy.

Mă bucur că petrece mai mult timp cu noi, dar îmi imaginez ca haremul lui de fete abia așteaptă să se întoarcă la ele.

— Eu am de gând să mă ghemuiesc în pat și să citesc o carte hună, răspunde jenna.

— Tu ar trebui să te ghemuiești lângă un bărbat bun, intervine Josie și îi face pe băieți să râdă.

Se pare că subtilitatea nu este punctul ei forte.

— Jenna dragă, eu sunt genul de bărbat care adoră giugiuleala ocazională, se bagă și Jimmyân seamă.

Jenna se înroșește și se încruntă la Josie, dar ea pare nepăsătoare. Știu că are intenții bune, dar nu oricine va iubi la fel ca ea și Liam. Eu scutur 'din cap spre Jimmy. Nu e atât de tare pe cât se crede.

— Dar tu, I I omule, ce faci in seara asta? întreabă Jimmy.

Uarrison își scuipă apa din gură și începe să tușească. Mă țin de scaun ca să nu merg la el și să-l bat pe spate, chiar daca asta aș vrea să fac in acest moment.

Harrison pune sticla de apă pe masă, apoi se lovește cu pumnul în piept. Liam și Josie râd, deci presupun că lor li s-a părut amuzant, dar eu aștept răspunsul lui. Nu am făcut niciun plan și fetele sunt acasă. Nu că asta ar schimba lucrurile. Am lăcut multe lucruri împreună.

Eu și fiul meu am vrea să luăm dna împreună cu trei femei toarte frumoase.

În sufragerie se așterne brusc liniștea și toți ochii sunt ațintiți asupra mea. Simt cum zece perechi se holbează la mine și așteaptă răspunsul meu.

Îmi îndrept poziția spatelui și îi întâlnesc privirea intrebătoare.

— Am fi onorate să cinăm împreună cu tine și Quinn, spun eu cu mândrie.

Murmurele celor din jur îmi confirmă că, orice am fi noi doi, ei ne consideră iubiți, iar eu nu am nimic împotrivă.

Capitolul 25
Harrison

Familie. În acest moment sunt înconjurat de membrii familiei mele. În stânga mea stă Katelyn. În dreapta, Josie. Eu o țin în brațe pe Bile, care tocmai a căzut și a dat cu capul de o bancă din tribune. Quinn s-a dus lângă Liam și Peyton. Toți trei il încurajează pe Noah de lângă gard. Eu nu sunt un lan al fotbalului, nu m-a pasionat niciodată. Sincer să fiu, dacă l-aș fi cunoscut pe Liam în liceu, nu m-aș fi împrietenit cu el, dar acum sunt aici și mă uit la un meci pe care nu îl înțeleg $i strig ca toți ceilalți, pentru că asta fac membrii unei familii.

A trecui puțin peste o lună de când le-am invitat la cina pe Katelyn și pe fete, iar de atunci încoace am mâncat împreună, ca o familie, aproape în fiecare seară. Nu a mai rămas la mine peste noapte, dar ani avut destule momente în care să ne comportăm ca un cuplu. Cel puțin asta cred eu că suntem. Copiii nu au spus nimic, deși am senzația că Quinn și-a dat seama. A început să vină de la școală cu Peyton și Ellc, iar eu mă văd obligat să îl iau zilnic de la Katelyn.

Mi-au spus să nu mai bat la ușă, ci să intru direct prin spate. De fiecare dată când fac asta, sunt întâmpinat cu o îmbrățișare dc la Bile, jumătate de zâmbet de la Peyton, o încuviințare din partea fiului meu și o privire de la Katelyn. Genul acela de privire care îmi dă de înțeles că ar vrea să-mi sară în brațe și să mă sărute de nu mă văd, dacă nu ar fi copiii de față.

Zilnic învăț ceva nou pe aici și de fiecare dată mă tem tot mai tare că încep să mă îndrăgostesc de ea. Simt ce nu am mai •ullet îmțit niciodată și nu prea știu cum să procedez. Pur și simplu, «ontinui să fac ce am lacul până acum și o las pe ea să condu «a. Dacă asta înseamnă că va trebui să înghet de frig în fiecare dimineață de sâmbătă doar ca să-l vedem pe Noah jucând fotbal, atunci așa să fie.

— Bună, iubirea mea! spune Katelyn de lângă mine.

Aș vrea eu să vorbească cu mine în acest moment, dar, având în vedere că țin in brațe jumătate din neprețuitele sale i omori, știu că nu e așa. Pile își freacă fața de hanoracul meu și mă strânge cu degetele de ceafa. S-a lovit destul dc tare și, chiar

dacă m-a durut inima s-o văd rănită, tot m-am bucurat atunci când a venit la mine s-o iau în brațe, nu la Katelyn. Nu ar trebui să mă laud, dar fiecare bărbat are nevoie dc o mică frumusețe iu viața lui, și File este prințesa mea.

— Cum arată? întreb eu deasupra capului ei.

Katelyn pare neliniștită și asta mă îngrijorează. N-am mai avut de-a face cu lovituri până acum, din moment ce Quinn a dus o viață destul de ferită de rele. Învățământul la domiciliu și timpul petrecut cu mania mea l-au ferit de incidente grave. Au fost des în parc și el și-a julit genunchiul de câteva ori, dar nimic mai grav.

— E un cucui învinețit. Arc nevoie dc gheață.

— Mă duc să-i aduc, mă ofer eu.

Încerc s-o las pe File jos din brațe, dar ea se vaită și se agață mai tare de mine.

— Elle, draga mea, mă duc să-ți aduc niște gheață pentru cucui.

Ha scutură din cap.

— Să meargă mami.

— Nu vrei să te țină mami în brațe? întreb eu, în speranța că asta va schimba privirea tristă de pe chipul lui Katelyn.

Nici măcar sărutările mele mi cred că vor putea s-o înveselească. Elle se lipește și mai tare de pieptul meu.

— Ma duc eu, spune Katelyn cu blândețe.

Îi mângâie spatele lui Elle, apoi se ridică și coboară din tribune. Mă uit după ea când se îndreaptă spre banca lui Noah și ccrc o pungă cu gheață. Presupun că ăsta este locul ideal în care poți să ai un astfel de accident.

— Cum merg lucrurile între voi? întreabă Josic după plecarea lui Katelyn.

— Totul merge bine.

— Am auzit că luați masa împreună.

Eu râd.

— Este doar o cină. Quinn se înțelege bine cu fetele și Katelyn e o companie plăcută.

Nu vreau să afle Josie ce se întâmplă cu adevărat. Știu că a vorbit Katelyn cu ea, dar avem un motiv întemeiat să ne ascundem de copii. I-am propus să le spunem treptat fetelor ce este între noi. Nu vreau ca ele să creadă că încerc să-l înlocuiesc pe tatăl lor, fiindcă nu e adevărat. Vreau ca ele să știe că se pot

baza pe mine, atunci când au nevoie de ceva. Știu ce simte Quinn și e doar o chestiune de timp până când îi voi spune totul.

— Mie îmi place de Quinn, adaugă Elle, ca să știe Josic că este adevărat.

Eu îi zâmbesc și mă uit din nou la Katelyn. Vorbește cu antrenorul lui Noah.

— Nu ar fi mai bine să-i antreneze el? o întreb, văzându-l pe Liam care țipă la ei de lângă gard.

Antrenorul îl privește pc Liam, apoi le strigă ceva jucătorilor.

— Lui Noah nu i place dc antrenor.

— Cred că nici mie.

Josie râde. Mă uit la Liam și observ că are o discuție aprinsă cu Pcyton. Ea își ține mingea de fotbal sub un braț, iar pe celălalt îl flutură în aer.

— Te descurci de minune cu fetele, Harrison. Katelyn vede asta.

— Peyton…

Mă uit la JBlle și închid gura. Ultimul lucru pe care vreau să-l lac este să vorbesc despre sora ei într-un fel pe care ea l-ar putea considera jignitor. Vreau ca Peyton să mă placa, nu datorită mamei ei, ci fiindcă eu cred că e o fetiță minunată și vreau s-o cunosc mai bine. Dacă seamănă câtuși de puțin cu sora ei, chiar dacă au firi opuse, îmi va cuceri inima și ea. Trebuie doar să găsesc o cale sa trec de zidul pe care îl ridică între noi.

— Se va da ea pe brazdă. A fost foarte apropiată de Mason. S-a ținut mereu după el, până când s-a trezit că nu mai are tătic… nu știe cum să facă față situației. Katelyn spune cî doctorul Brooks o ajută.

— Într-o bună zi, spun eu încrezător.

Katelyn se întoarce cu o pungă cu gheață, l-a luat destul de mult timp antrenorului să i-o dea. Sunt pe cale să spun ceva extrem de stupid, dar ea îmi zâmbește când vine spre tribune și mă face să uit orice ar fi fost. După ce se așaza, îi iau punga din mână. Își strecoară mâna rece sub hanoracul meu. F.u icnesc și rămân nemișcat.

— Scuze, îmi șoptește ea la ureche, după care mi-o sărută. Mi-a înghețat mâna.

Nu pot să zic nimic, așa că aprob din cap și îi fac cu ochiul. O să mi-o plătească ea în Los Angelcs.

— E rece, spune Ellc și își întoarce capul.

O îndepărtez dc mine, chiar dacă nu vreau să fac asta, fiindcă trebuie să-i punem gheața pe frunte și să reducem umflătura.

— Doar pentru puțin timp.

Katelyn o pune din nou pe cucui și o ține acolo. Vreau sî-i ating coapsa și să-i dau de înțeles că eu cred cî este minimală, să nu se lase afectată de comportamentul lui Elle. O văd pe chipul ei, felul în care se întristează de fiecare dată când Klle o refuză sau se trage de lângă ea. Se străduiește să le facă pe plac ambelor fete. Știu că vrea doar un pic de bucurie din partea lor.

Elle se ghemuiește la pieptul meu, iar Katelyn îi ține punga cu gheață pe frunte. Josie începe să aplaude. Elle se întoarce brusc și aproape că o scap din brațe, iar punga cu gheață îi lovește pe domnul din fața noastră. Încerc să nu râd și mă gră besc să o ridic tară să o scap pe Eile. I-o înapoiez lui Katelyn, care parc îngrozită.

Scuzați-ne, domnule, am scăpat-o din mână! spun eu, în speranța că nu va face scandal.

Uneori mai uit că oamenii din Beaumont nu sunt ca cei din L.A. Cel puțin aceștia doar se uita urât

Cred că ar trebui să plecam, îmi șoptește ca la ureche.

Mă trec transpirațiile când mă gândesc la toate înțelesurile ascunse ale vorbelor sale. Mă excită la culme simpla exprimare că „noi ar trebui să plecăm” Tot ce vreau în acest moment este să lârn ca o familie. Restul e doar un bonus.

Aprob clin cap și o iau în brațe pe Klle, apoi o aștept pe Katelyn să-și ia poșeta.

— Vezi că noi plecăm, o anunță Katelyn pe Josie, care doar aprobă din cap, fiind foarte captivată de meci.

Eu sar peste bancă, cu Elie în brațe, și văd că se pregătește și ea s-o facă. Îi întind mâna să o ajut, iar ea mi-o apucă înainte să sară. Nu vreau să îi dau drumul și nici ea nu o face. Ne îndreptăm spre Liam ținându-ne de mână. El ridică o sprâncea nă atunci când ne vede. Scutur ușor din cap. Nu vreau să-mi facă o scenă sau vreo glumă proastă.

— Peyton, trebuie să plecăm.

Văd imediat furia din ochii ei. Sunt pregătit pentru ce va urma. Ea își mușcă buza do jos, apoi își strânge mai tare în brațe mingea de fotbal.

— Peyton? o strigă din nou Katelyn.
Liam privește toată scena, iar evenimentele încep să se precipite.
— Unchiule Liam, mă poți duce tu acasă după meci?
I.iam iși mută privirea de la Peyton la Katelyn, care aprobă imediat.
— Desigur, dacă mama ta nu are nimic împotrivă, dar va trebui s-o întrebi tu.
Peyton oftează și se uită la mama ei.
— Manii, mă lași să st'au cu unchiul Liam?
Katelyn își duce mâna la gură, dar eu nu-mi dau seama ce tocmai s-a întâmplat.
— Da, poli rămâne.
Ha se apropie de Peyton și o sărută pe frunte înainte să plece la mașină. Nu ne așteaptă pe Elle și pe mine.
— Ce nai…?
Liam ridică din umeri și continuă să țipe spre teren, la Ndah.
— Auzi, omule» Quinn poate rămâne și el dacă vrea.
— Vreau! răspunde Quinn imediat.
— Bine, atunci. Vin eu să te iau mai târziu.
— Bine, tată. Mulțumesc!
— Cu plăcere!
Mă îndepărtez de ei, încă derutat în legătură cu ce s-a în i. Implat între Katelyn și Peyton. Eu m-am pregătit sufletește pentru o luptă în toată regula, deoarece știm cu toții cc simte ea pentru fotbal, dar nu s-a întâmplat nimic.
Katelyn ne așteaptă lângă mașină pe mine și pe Elle. Portiera din spate e deschisă, așa că o așez direct pe scaunul pen- Irti copii. Ea începe să-și pună centura de siguranță, imediat ce mă îndepărtez. Mi sc pare ciudat că dintr-odată se simte mai bine, acum, că am plecat de la meci. Katelyn închide portiera, apoi se reazemă de ca. Vreau s-o iau în brațe și să-i gust buzele ore în sir.
— Vrei să vii la mine?
Dacă spun da, ai să crezi că sunt un bărbat disperat?
— Nu, am să cred că ești un bărbat care vrea să își petreacă timpul cu mine, așa cum eu sunt o femeie care vrea să își petreacă timpul cu tine.
— Trebuie să-ți faci bagajele.
Katelyn ridică din umeri.

— Poate ma ajuți tu, cât Elle se tiitî la un film.
— Hm in, poate.
O prind cu o mână de ceată și o trag spre mine. Oricât de mult aș vrea s-o sărut direct pe buze, acum o pup pe frunte.
— La-o tu înainte îi spun, nu vreau să-mi las mașina la stadion.
— Bine, răspunde ea și dă din cap.
Până urcă în mașină, stau și o privesc ca un amorez incurabil. După cc se așază pe scaunul șoferului nu o mai pot vedea, deoarece e foarte scundă. Încerc «să nu râd, clar numai când înă gândesc că urmează să-mi petrec timpul cu ea mă simt mai fericit.
Îmi mut privirea exacl la țanc ca să-l văd pe Quinn alergând spre mine. Fuge câl poate de repede și ma strigă.
— Ce s-a întâmplat, amice?
Îl prind în brațe. Gâfâie și respiră greu.
— Am uitat că pleci diseară.
— Da?
— Am vrut să te întreb ceva.
Îl pun jos și îi dau la o parte părul din ochi. Arc nevoie de o tunsoare. Va trebui să mă ocup de asta după ce mă întorc.
— Ce vrei «să știi?
— O iubești pe Katelyn?
Mă aplec până devin puțin mai scund decât el, apoi îi pun mâna pe umăr.
— Nu știu, poate. Nu prea știu cum este să fii îndrăgostit. Te iubesc pe tine, de asta sunt sigur, dar cred că iubirea mea pentru Katelyn este diferită.
— Lc iubești pe File și Peylon?
— Da. Ești de acord cu asta?
Da, sunt, și o poți iubi și pe Katelyn dacă vrei. Eu nu o să mă supăr.
Îngenunchez pe pământul rece și ud, apoi îmi strâng fiul în brațe. Nu știu cum de sunt atât de norocos, dar mă bucur că e al meu și am să-l apreciez mereu.
Te iubesc, Quinn! Vrei să vii cu mine acasă la Katelyn?
Arunca o privire spre I.iam și Peylon, apoi dă din cap.
— Da, vreau! îmi place acolo!
— Și mie, amice, îi spun, ciufulindu-i părul.
Probabil că ea nu se așteaptă să ne vadă pe amândoi ieșind

din mașină, dar sunt ferm convins că nu se va supăra. Noi suntem o familie alcătuită din cinci membri și ar fi incompletă Iară copiii vreunuia dintre noi. Va trebui să petrecem mai mult timp în dormitorul meu din Los Angeles. Nu am de gând să ies de acolo decât pentru evenimentul de pe covorul roșu.

Capitolul 26
Katelyn

Alergăm ținându-ne de mână prin Aeroportul Inter național Los Angeles. Amândoi purtăm ochelari de soare cu lentile negre și, chiar dacă a spus că nu va mai purta căciulă, astăzi are una pe cap, dar înțeleg motivul. Acum îmi dau seama dc ce mi-a sugerat să luăm ultimul avion. Am fost doar noi și nu ne-a deranjat nimeni, iar acum ceilalți pasageri se grăbesc spre ieșirea clin aeroport ca să ajungă mai repede la întâlnirile lor matinale. Asta înseamnă cî nu se vor opri să ceară autografe.

Mașina pe care am comandat-o ne așteaptă după colț, exact cum am cerut. Respir ușurată și mulțumesc oricărei divinități care ascultă. Ultimul lucru pe care îl vreau este s-o dau in bară. M-am gândit bine și nu cred cî eu sunt persoana potrivită să le fiu impresar, mai ales de când am trecut la următorul nivel al relației noastre. Nu vreau să primesc tratament preferențial și nici nu mă aștept la așa ceva. Liam face asta uneori și mi-c teamă că se va supăra și mai tare dacă o voi da in bară din nou. Nu vreau ca membrii formației să fie nevoiți să mă concedieze, dar să rămân prin preajmă. Poate că am să devin președinta fan clubului lor sau ceva la fel de insignifiant. Nu știu ce o să fac, dar am să mă descurc. Formația 4225 West este mult prea importantă pentru mine și nu vreau să le pun bețe în roate.

Șoferul deschide ușa la semnalul lui Harrison. Eu intru prima, ghidată dc mâna lui Harrison pe spatele meu. EI se așazii lângă mine și mă ia de mână. Nu și-a mai luat mâna de pe mine de când ne-am îmbarcat în avion, seara trecută. Mă bucur, chiar daca nu o sa recunosc niciodată de fața cu Josie, fiindcă ea și Liam au luat alt avion. Eu și Harrison am putut fi un cuplu tară ca ei doi să se maimuțărească sau să se holbeze la noi.

Felul în care mă îmbrățișează, cum îmi mângâie obrazul cu degetele… mă face să mă simt de parcă aș fi singura femeie pe

care a văzut-o vreodată. Sărutările furate și pozițiile incomode in care am adormit au transformat acest zbor într-o experiență memorabilă, cel puțin p'entru mine. Nu știu alături de câte femei a mai zburat până acum și, sinceră să fiu, mi-e frică să aflu, dar mi-am promis că am să-i pun toate întrebările care iui-mi dau pace de ceva vreme. Harrison știe mai multe despre mine decât știu eu despre el, așa că trebuie să echilibrez situația. Dacă vrem ca relația aceasta să funcționeze, trebuie să lim deschiși și onești unul față de celălalt, despre orice.

Mașina se strecoară prin trafic. Harrison îmi arată diferite locații și promite că o să mergem într-o drumeție până la faimosul însemn al Hollywoodului.

— Tu nu locuiești la Hollywood? îl întreb.

Știu că Liam acolo a stat și am presupus că Harrison i-a fost vecin.

— Eu locuiesc în Beaumont, răspunde el și mă ia prin surprindere. Am un apartament aici. Sora mea s-a mutat. În el, dar acum e la New York.

Soră? Exact la asta m-am referit. Eu nu îl cunosc, dar vreau s-o fac. Care este culoarea lui preferată și ce fel dc mancarc îi place cel mai mult? Sâmbăta doarme până la prânz sau se trezește de dimineață să se uite împreună cu Quinn la desene animate?

— Dar tu nu locuiești la Hollywood?

Harrison scutură din cap. Îmi ia fața în mâini, apoi își lipește buzele de ale mele.

— Eu locuiesc în Beaumont, repetă el.

Înțeleg ce vrea să zică.

— Dar am o locuință în Hermosa Beach. Nu știu de ce, dar pe mine nu mă atrage viața la oraș.

— Cât de departe de ocean stai?

Au trecut ani buni de când am văzut ultima dată oceanul și m-am jucat în nisip. Harrison își freacă șapca de cap și oftează.

— Doamnă Powell, vă folosiți de mine pentru o vacanță la plajă?

Îl lovesc ușor, apoi mă reazem de el. În timp ce mașina gonește pe autostradă spre apartamentul lui, mă ține în brațe. Dintr-odată mă cuprinde o ușoară senzație de panică. Sper că își dă seama că nu mă folosesc de el. El nu este doar o consolare sau ceva de genul. Mie chiar îmi place compania lui și țin mult la

relația pe care ne-o clădim.
— Nu mă folosesc de tine.
— Știu, șoptește el, cu buzele lipite de fruntea mea.
— Dacă ieși pe ușa glisantă din sticla și traversezi terasa, ajungi la nisip. Nu știu câți pași sunt până la ocean, dar aș putea să-i trimit un mesaj lui Quinn și să-l întreb.
— Nu c nevoie, spun eu.
Mă joc cu șnururile hanoracului său și mi-l imaginez pe jumătate dezbrăcat în ocean.
— Ne putem număra singuri pașii.
— Da, mi-ar plăcea asta, Katelyn.
Harrison începe să fredoneze linia melodică a piesei pe care a scris-o pentru mine. Când o aud, mă cuprinde o stare de fericire. Avem propria noastră lume și niciunul din noi nu vrea s-o întineze cu întrebări despre viitorul acestei relații. Nu cred că pot afirma în acest moment că va fi ceva de lungă durată, nici măcar nu știu unde voi fi anul viitor, dar cert este că nu vreau o aventură și nu vreau să-l prezint tuturor ca o persoană specială din viața mea, pentru ca mai apoi să mă abandoneze după câteva zile sau săptămâni Nu spun că așa va face, dar un sentiment neliniștitor
Îmi spune mereu că nu sunt ceea ce vrea el de la viață- Eu sunt o văduvă cu doi copii, iar el poate avea orice femeie își dorește; de ce m ar vrea pe mine, dacă vin la pachet cu două fiice?
— Uite, am ajuns! spune el.
Arată cu degetul, dar eu văd doar un imens complex de apartamente în fața ochilor mei. Știu că sunt obosită, dar jur că a spus nisip și ocean.
— Îăă…
— E în spate. Haide.
Mă ia de mână și coborâm din mașină. Harrison îi dă șoferului un bacșiș, apoi ia toate bagajele de la el.
— Urmează mă! spune el și iini face cu ochiul.
Pe mine nu mă deranjează xsă mă țin după el, având m vedere că îmi place să mă holbez la fundul lui mai mult decât aș vrea să recunosc. Îmi place să mă holbez la el, în general. Nu m-am gândit niciodată că l-aș putea considera atrăgător cu toate tatuajele alea, dar acum așa mi se pare. Acum mă excită și, de fiecare dată când suntem împreună, aflu cate ceva despre unul

dintre ele. El e ca o poveste care așteaptă să fie spusă.
Harrison mă conduce pe o cărare pietruită, printre palmieri și garduri înalte care creează o umbră deasă. Aranjamentele florale atârnă de-a lungul lor și creează o oaza de liniște. Încerc să-mi imaginez cum ar fi să mă întorc de la cumpărături pe această cărare, înapoi la Harrison. M-aș vedea stând aici, dar iiu-l pot abandona pe Mason. Știu că el a plecat dintre noi, dar în inima mea îl asociez cu orașul Beaumont și deocamdată nu sunt pregătită să renunț la el.
Ma întorc la realitate prea târziu și mă ciocnesc de spatele lui Harrison, care încearcă să deschidă ușa. Se întoarce spre mine și scutură din cap.
— Stai, lasă-mă pe mine.
Iau cheia de la el și descui. Apăs clanța, apoi deschid larg ușa. Exclam surprinsă când văd imaginea din fața ochilor.
Harrison chicotește în spatele meu. Nu știu ce m-am așteptat să găsesc, dar cu siguranță nu asta. Totul este dc un alb imaculat, cu mobilier roșu-negru. La fel și accesoriile. Intru cu pași șovăielnici, apoi mă uit prin jur. Acest bărbat mă surprinde mereu cu câte ceva, dar tocmai s-a întrecut pe sine. Pe peretele din spate — cel cu draperii albe care flutură în vânt văd două uși mari deschise spre ocean. Sunetul valurilor care se sparg ușor la țărm este atât de liniștitori îmi vine să mă târăsc până la canapeaua lui neagră și să dorm zile în șir.
Harrison stă în spatele meu, înlănțuindu-mă cu brațele.
— Vrei să-ți fac un tur al casei?
Eu aprob din cap, fiindcă în acest moment nu-mi găsesc cuvintele. Nu-mi vine să cred că frumusețea din jurul meu se întinde pe toată suprafața proprietății.
Îmi ia mâna într-a lui, apoi îmi sărută palma și încheietura. Privirea lui îmi dă de înțeles că ar vrea să facă mult mai multe, iar eu nu îl pot opri. Ne plimbăm prin casă, iar el îmi arată bucătăria și baia cea mică. La capătul holului este camera lui Quinn, decorată în culori primare. Văd un set de tobe într-un colț.
— Știe să cânte la ele?
— Da, și la chitară, spune Harrison cu mândrie, închizând ușa.
Îmi arată încă o baie, predzându-mi că este doar a lui Quinn și cl nu intră niciodată acolo. Urmează camera surorii sale, dar el nu deschide ușa. Apreciez că îi respectă intimitatea, atunci când

ea nu este acasă. Ultima ușă este a lui. Îmi dau seama de asta înainte să-mi spună el.

O deschide larg, apoi se dă la o parte și îmi permite să văd o altă latură a sa. Dormitorul lui din Beaumont nu se deosebește cu nimic dc cel lăsat dc Josie. Nu a văruit pereții și nu a rearanjat mobila pe care a avut-o ea. Camera asta, în schimb, îl definește perfect pe Harrison.

Pe trei pereți se văd desene asemănătoare cu cele de pe brațele sale. Celălalt perete dă spre plajă. Arc un pat mare decorat cu modele in tonuri de alb și albastru; genul acela de modele la care trebuie să te holbezi ore în șir ca să-ți dai seama ce reprezintă. Închid ochii și îmi imaginez că sunt în pat, învelită în cuvertură, cu brațele lui Harrison petrecute in jurul meu. Prin geamurile deschise adie un vânt cu miros de sare de mare.

Intru în cameră și îmi plimb degetele de-a lungul dulapului mare din stejar. În oglinda de pe el îmi văd reflexia obosită, clar și patul. Îmi dau frâu liber imaginației și mă gândesc cum ar arata Harrison, îmbrăcându-sc în fața mea, înainte să meargă la repetiții. I-aș contura tatuajele până le-aș memora.

— Este minunat! spun eu, dar de fapt mă refer la gândurile mele.

— E gol.

El vine în spatele meu, dar nu mă atinge. Pielea mea așteaptă mângâierea lui, tânjește după ea. O cere.

— De ce?

— Până acum nu am găsit pe cineva care sî-l umple.

— Chiar așa?

Rămân tară glas. Dacă până acum am fost curioasă să aflu ce gândește, acum nu mai sunt. Mă intorc spre el și corpurile noastre se ating. Inspir adânc, apoi mă uit în ochii lui verzi. Și-a dat jos șapca, iar eu mă bucur că a făcut-o. Își mușcă buza de jos, după care niă apucă de șolduri.

— Mi-am pregătit un întreg discurs pentru clipa asta, dar um uitat tot. Când tc văd în camera mea, în casa în care am locuit alături de Quinn până ne am mutat în Beaumont, habar nu ai cât înseamnă asta pentru mine, sau ce simt.

Mă lipesc de el și îi zâmbesc.

— . Știu ce simți.

Își scutură capul, apoi îmi duce mâna la inima lui.

— Îmi doresc s-o împart cu tine și cu fotele. Știu că tu crezi i ă

e prea curând și poate chiar este, dar nu mai vreau să existe limite între noi, Katelyn. Vreau să știi ce simt. Ce simte și Quinn.

— Eu nu mă pol mula.

Vorbele acestea îmi frâng inima, dar, dacă el se așteaptă ca eu să părăsesc Beaumontul, trebuie să știe că nu pol face asta.

— Nu-ți cer să te muți. Am putea veni aici vara. Să le lăsăm pe fete să alerge pe plajă până obosesc, până va trebui să le cărăm în brațe. Tu poți citi pe verandă. Eu voi pregăti dna pe grătar. Viața e mai liniștită aici și fără așteptări.

— Dar Quinn? El ce va face? •ullet

— El lc va arăta fetelor cum sa clădească cel mai mare castel de nisip și le va învăța să facă suri". Tot ce avem noi aici vrem să împărțim cu tine și cu fetele.

— Cum rămâne cu sora ta? Habar n-aveam că există.

Harrison îmi dă părul după ureche și mă pupă pe nas.

— Nu știm multe unul despre celălalt, dar putem învăța. Yvie este balerină la New York. Ea locuiește aici, fiindcă eu nu sunt acasă, dar ar pleca până ne-am întoarce noi.

Membrii familiei James sunt extrem de talentați și sunt dispuși să îmi primească familia obișnuită. Singurul meu talent este să stric până și un banal concert. Știu că eu nu sunt făcută pentru o viață în lumina reflectoarelor, dar aș vrea să fac parte din a lui.

— Poți să-mi lași timp de gândire? Aș vrea să te prezint fetelor așa cum se cuvine, dacă tot vom avea o relație serioasă…

Harrison mă întrerupe cu un sărut.

— Tâabar nu ai ce simt atunci când te aud spunând asta, iubito! îmi șoptește și se freacă de mine.

— Ei bine, cred ca ar trebui să-mi arăți.

— Cu plăcere!

Harrison mă ia în brațe și mă așază ușor pe pat. Stă deasupra mea și, chiar daca cu mă aștept la ceva sălbatic și neînfrânat, el mă surprinde și nu se grăbește deloc.

Capitolul 27
Harrison

Mă trezesc brusc șî întind mâna după Katelyn. Partea ci dc pat este goală și așternuturilc sunt reci. In momentul în care simt briza mării pe fața mea, îmi dau scama unde am s-o găsesc. Mă

ridic în coate și întorc privirea spre ușa deschisă. Soarele a apus deja. Mă uit la ceasul de pe noptieră și îmi dau seama că am dormit cam mult. Nu așa am plănuit să-mi petrec ziua, dar nu aș schimba nimic.

Ma ridic din pat și o privesc. De fapt, îi privesc doar spa- kâe. Mă întreb de câtă vreme stă pe nisip și se uită la ocean. Cre s-o deranjez sau să-mi dau seama singur ce vom mânca i. I cină? Mă mustra conștiința, fiindcă m-am lăsat dus de val mai devreme. Am vrut să-i arăt împrejurimile, să-i fac un tur •ullet oinplet, dar ini s-a împlinit un vis atunci când a intrat în caii icra mea și nu aș ti putut rata ocazia să o strâng în brațe. Am ile gând să-mi împart patul cu ea clin nou, de mai multe ori.

Îmi iau repede boxerii și bermudele, apoi niă îndrept spre bucătărie. Sper că mama a aprovizionat-o bine. Bănuiesc că m aș putea maturiza și aș putea încerca sa fac totul de unul •ullet iiigur, dar în astfel de momente ar trebui să comand mâncare •ullet . I prefer să-mi petrec tot timpul alături de Katelyn înainte ca îndatoririle față de trupă sa ne încurce.

Găsesc frigiderul exact cum mă așteptam.

— Mulțumesc, mamă! spun cu voce tare, fiindcă in-a apro- \ i/ionat cu tot ce îmi trebuie și mi-a dat o idee genială.

Scot ingredientele de care am nevoie și încep sa le pregătesc. Mă mișc repede prin bucătărie, de teamă că ea m-ar putea căuta. Sau poate din speranță? Tot ce știu e că vreau să-i duc ceva de mâncare, fiindcă nu se așteaptă la asta. Așa cum eu nu m-am așteptat niciodată ca ea să aibă un impact atât de puternic în viața mea.

Mă îndrept spre ea și pot simți nisipul cald sub tălpile goale. Când mă apropii, observ ca poartă una dintre cămășile mele. Nu mă deranjează cî mi-a umblat prin dulap și a luat-o. Arata extrem de sexy îmbrăcată în hainele mele.

Pun jos farfuria cu mâncare și mă așez în spatele ei. Ea se reazemă de mine și își pune capul pe umărul meu. Aș putea trăi așa, fericit tot restul vieții. Doar copiii lipsesc, să alerge în fața noastră. Ei ne completează.

Scot folia care acoperă farfuria, apoi iau o bucată de cașcaval si una de măr.

— Ți-am adus ceva, spun eu și îmi petrec brațul in jurul ei.

Li duc mâncarea la buze. Ea nu spune nimic. Pur și simplu ia o mușcătură, apoi mestecă cu buzele lipite de gâtul meu. Am

senzația că s-a întâmplat ceva, dar ini-e frică s-o întreb ce anume. Nu cred ca aș vrea să aflu, dacă răspunsul ei ar fi că nu vrea să-și petreacă vara aici sau cî începe să se îndoiască de relația asta după spusele mele de mai devreme.

Iau câteva boabe de strugure de pe ciorchine și ne hrănesc pe amândoi; o boabă ei, una mie. Văd câțiva surferi în apă, dar în mare parte plaja este pustie, ceea ce e șocant pentru mine. Dar nu mă plâng. Măcar avem noi mai multă intimitate.

— Tu nu ești așa cum am crezut eu, spune Katelyn, mângîindu-mi gâtul cu buzele.

În acest moment, sunt doar un bărbat la capătul răbdării. Încerc să mă abțin și să nu o întorc spre mine ca să văd cum se tulbură atunci când o ating. Corpul ei este singura tobă la care nu pot cânta» clar n-am să renunț niciodată sa tot încerc. Încerc să iui mă gândesc prea mult la vorbele ei. Nu cred cî vreau să știu ce a vrut să zică, dar, dacă nu o întreb, o sa mă chinuie mai târziu.

— Adică? o întreb și îi dau o căpșuna.

Katelvn ridică din umeri.

— Tot ce am crezut despre tine s-a dovedit a li neadevârat Mi-am tăcut o listă kilometrică doar cu motive din cauza cărora relația noastră nu ar putea funcționa. Mai întâi de toate, tatu aide tale. Mi-am imaginat ce e mai rău. Apoi femeia de la barul din Florida. Când am văzut ce se petrece între voi, am zis că nu aș putea avea încredere în cineva ca tine și m-am întrebat cum reușește Josie. Am fost atât de înțepată cu tine, dar ai continuat să-mi tunzi iarba de două ori pc săptămână, chiar dacă eu nu le-am rugat niciodată s-o faci. Mi-am spus mereu că noi doi nu vom putea fi împreună, iar acum, că suntem, nu găsesc niciun contraargumenl. Dimpotrivă, tu ar trebui să mă urăști pentru că m-am purtat ca o afurisită. Ai renunțat la casa asta superbă și ai preferai să locuiești în Beaumont, iar eu nu pot înțelege de ce. Acum mă hrănești, iar eu nu m-am așteptat niciodată la asta din partea ta. La naiba, până acum nu a mai facut-o nimeni pentru mine. În această după-amiazî, felul în care m-ai iubit…

Katelyn oftează și scutură din cap. Se apleacă în față și își acoperă ochii, se ascunde de mine. Nu știu cum ar trebui să reacționez în acest moment. Tot ce am făcut până acum mi s-a părut natural și firesc, dar în clipa asta nu-mi dau seama dacă ar ti mai bine să întind mâna și s-o ating sau s-o las să se exprime.

Acum eu mă simt pierdut și confuz. Mai devreme totul părea în regulă, dar e clar că situația s-a schimbat.

Mi s-a pus un nod în gât. Îmi dreg vocea de câteva ori, dar tot nu-mi recapăt glasul. Mă tem să fac vreo mișcare. Dacă ea nu vrea asta? Stau ca o statuie și mă lupt cu greutatea care îmi apasă pieptul. Nu mai rezist.

— Eu nu…

Trebuie să-mi dreg vocea din nou.

— Eu nu știu ce ar trebui să spun în acest moment, Katelyn.

Ea își scutură din nou capul, apoi se ridică în picioare.

Cămașa mea e destul de lungă și îi acoperă fundul, dar știu că nu are nimic pe dedesubt. Se întoarce spre mine și face doi pași în față, apoi cade în genunchi în fața mea. Mă tem s-o ating, chiar dacă ard de nerăbdare să o strâng în brațe.

— De ce te ascunzi de mine?

O privesc întrebător.

— La ce te referi?

— Cel care stă acum in fața mea este adevăratul Harrison James?

Ei bine, asta pare o întrebare-capcană, și există mai multe răspunsuri posibile.

— Ce vrei să știi?

— Unde sunt părinții tăi?

Îmi trec degetele prin păr și oftez, dar zâmbetul îmi revine pe chip în momentul în care privesc plaja.

— Mama locuiește cam la zece minute distanță. Ți-am spus deja că sora mea este la New York, iar tatăl meu… a murit când aveam eu patru ani. A fost ofițer de poliție, ucis la datorie de un membru al unei temute bande.

— Harrison, îmi șoptește ea numele, cu o tristețe imensă în glas.

Katelyn îmi ia fața în mâinile sale, apoi îmi mângâie maxilarul și se joacă cu barba mea.

— Asta s-a întâmplat cu mulți ani în urmă, Katelyn.

— Dar erai atât de mic!

Eram și am suferit enorm, iiindcă nu am avut o figură paternă în viața mea, iar mama a fost nevoită să-și ia două slujbe ca să ne descurcăm. O iubesc mai mult decât orice pe lumea asta. Mi-a fost mamă și tată în același timp și a încercat din răsputeri să ne asigure mie și lui Yvie o viață decentă. Trebuie să schimb

subiectul înainte să îi povestesc ororile copilăriei mele, care o vor face să fugă mâncând pământul.

— Dar tu? Cum a fost viața ta ca unic copil?

Katelyn ridică din umeri și se joacă cu părul meu de la ceafă.

— Am avut-o pe Josie care mi-a fost ca o sora.

Când ați început să fiți împreună, tu și Mason?

Katelyn se retrage puțin și mă privește. Își leagănă capul dintr-o parte în alta. Își mușcă buza. Fu întind mâna și i-o eliberez dintre dinți cu degetul mare, apoi i-o sărut.

— Nu trebuie să-mi răspunzi, daca nu vrei.

— Nu e vorba de asta. Chiar vrei să știi?

Profit dc ocazie și o trag în brațele mele.

— El face parte din viața ta și a fetelor. N-o să-ți interzic niciodată să vorbești despre el în preajma mea. N-o să-ți cer niciodată să nu-l mai iubești. Dacă ar fi aici, l-aș uri.

Scutur din cap, pentru că nu e adevărat.

— Ba nu, probabil că nici nu te-aș cunoaște dacă el ar fi aici, și pentru asta sunt plin de remușcări, dar și recunoscător, pentru că fiicele lui sunt cele mai uimitoare și mai frumoase fete pe caro le-am întâlnit cu vreodată. Îmi doresc să fiu corect față de ele, dar și față de el.

Lacrimile încep să îi curgă pe obraji. I le șterg eu înainte s-o facă ea. Se uită la mine cu ochi umezi carc-mi frâng inima. Nu am vrut s-o fac să plângă, dar numai așa îi pot spune ce simt.

Am început să ieșim în vara de după primul an de liceu. A fost cel mai popular și mai drăguț băiat. Mama mi-a spus că iese cu mine doar fiindcă am piscină, dar nu a fost așa. Cu toții nc-am maturizat în acea vară.

— Liam mi a spus multe despre el. Uneori am impresia că îl cunosc, mai ales atunci când sunt cu tine și fetele.

Katelyn îmi zâmbește, apoi se cuibărește în brațele mele.

— Toată lumea l-a iubit. A fost cel mai bun jucător al liceului, apoi a revenit ca antrenor. Ar fi trebuit sa meargă la aceeași facultate ca și Liam, dar s-a răzgândit și a renunțat la bursa oferită de Universitatea din Texas ca să meargă la facultatea de stat alături de mine. Acum stau și mă întreb dacă situația ar fi fost diferită, dacă el ar fi mers la facultate împreună cu Liam.

— Cum adică?

— Nu știu. Oare ar fi ajuns amândoi în Liga Națională de Fotbal, staruri ale sportului pe care îl iubeau? Oare eu aș fi ca

una dintre soțiile acelea pe care lc vedem la televizor, cele care își bârfesc soții și sunt implicate în scandaluri conjugale? Nimic nu a decurs conform planului după ce am absolvit liceul.

— Acum ești cu cineva care nici măcar nu e genul tău; stai pe plajă îmbrăcată doar în cămașa mea și urmează să participi la primul eveniment important, cu covor roșu, din viața ta.

Tu ai scris un cântec despre mine.

Nu pot să nu zâmbesc.

— Asta am făcut, și îl vom cânta mâinc-scară la spectacolul de decernare a premiilor.

— Eu sunt partenera ta.

— Ești și, din câte am auzit, ai o rochie bestială pe care abia aștept să o rup de pe tine.

Ea își dî ochii peste cap.

Pot să te întreb ceva despre serviciul meu?

Oftez. Am sperat să evit acest subiect.

— Sigur, răspund eu.

— Am făcut o treabă proastă. Am dezamăgit formația.

O înlănțui cu brațele și îmi sprijin bărbia pe capul ei. Liam și cu mine nu nc-am hotărât ce vom face. Am vrut să așteptăm să treacă acesL weekend ca să luăm o hotărâre.

— Eu cred că le-am pus să taci Lotul tara o pregătire corespunzătoare. E vina noastră.

— Cred că ar trebui să-mi dau demisia.

— De ce?

Vorbele ei mă iau prin surprindere.

— Fiindcă trebuie să stau departe de tine, acum că suntem oficial împreună.

— Poftim?

Rămân Iară glas. Nu vreau ca ea să stea departe de mine, niciodată.

Nu în felul acela. Ce vreau să zic este că îmi place să te întorci acasă la mine după o zi de muncă, dar, dacă ne vom petrece toată ziua împreună, serile nu vor mai avea același farmec.

Cred că o iubesc pe femeia asta. Îi las capul pe spate și îi sărut buzele. Are dreptate. Gândul ca o voi vedea după atâtea ore de muncă va merita așteptarea.

— Deci ce ai de gând să faci?

— Să-mi dau demisia. O s-o ajut pe Josie la „Fantezii Hora le”.

Dacă asta vrei tu…

Katelyn dă din cap. Cred că asta rezolvă situația. Pe mine nu mă afectează decizia ei. Am să i duc dorul în timpul zilei, dar știu că mă va aștepta acasă în fiecare seară.

— Nu m-ai sărutat niciodată în prezența fetelor, spune ea, apoi se întoarce în brațele mele.

Simt cum colțurile gurii mi se arcuiesc într-un zâmbet. Ea mă plesnește peste piept.

Cu excepția mamei și a surorii mele, eu nu am mai sărutat pe nimeni de față cu Quinn. Nu ni-a văzut niciodată cu o femeie.

— Vorbești serios? De ce?

Îmi cobor privirea. Dacă o sa creadă că motivul meu este unul stupid? Când am aflat că el e copilul meu, mi-am schimbat

stilul de viață. Da, am continuat sa merg la petreceri și să umblu după femei, dar pe el l-am ținut departe de toate astea.

— Vreau ca el să respecte femeile și, dacă mă vede pe mine cu mai multe, va crede că e ceva perfect normal, când de fapt nu este. Acum te întreb și eu: de ce nu m-ai sărutat în prezența fetelor?

O întreb același lucru, chiar daca știu deja care este răspunsul. Katelyn își strânge buzele. Îmi dau seama că își mușcă interiorul obrazului.

— Nu știu cum vor reacționa. Nu le-am spus despre noi, fiindcă nu știu ce ar trebui să zic. Sinceră să fiu, mă simt aiurea când încerc să cataloghez relația noastră.

— Deci n-o face.

— Să n-o fac?

Eu ridic din umeri.

— Mâine-seară, când mă vor întreba cine ești, voi răspunde doar Katelyn. Nu trebuie vsă afle nimeni. Ce contează ce cred oamenii? Pentru noi contăm doar noi, și eu nu am de gând să plec nicăieri prea curând. Tu?

Nici eu! răspunde ea și încearcă să nu zâmbească.

— Perfect!

Soarele apune. O țin în brațe. Când începe să tremure, îmi dau seama că e timpul să ne întoarcem in casă. Ne îndreptăm spre casă ținându-ne de mâna, iar eu îmi dau seama că așa arată paradisul meu.

Capitolul 28
Katelyn

— Ai emoții? mă întreabă el și îmi sărută umărul gol.

Rochia pe care am ales-o pentru scara aceasta este de culoare roz-șampanie, cu două bretele subțiri pe umeri. M-ani îndrăgostit de ea când am văzut forma bustului, dar spatele — cu decolteul adânc și îndrăzneț — m-a convins să o cumpăr.

Stăm amândoi în fața oglinzii din dormitorul lui. Eu încerc să-mi pun cercelul, iar el să mă dezbrace. Dacă nu ne grăbim, vom întârzia. Știu că e la modă să întârzii la cele mai lari evenimente din Hollywood, dar drumul lung prin oraș și aglomerația din trafic vor înrăutăți situația. F, u i-am propus să plecăm mai devreme și să ne îmbrăcăm la hotel, dar el a avut un alt plan. M-am dat bătută, după ce mi-a arătat despre ce era vorba.

Harrison, șoptesc eu.

Vreau să arăt bine lângă el, dar nu mă lasă să mă pregătesc. Nu cred că își dă seama cât de importantă este aceasta seară. El s-a obișnuit deja să apară pe covorul roșu. Penlru mine e prima dată, așa că am emoții și o stare de anxietate extremă. Daca mă împiedic sau cad în clipa în care sunt filmată?

Harrison oftează puternic și îmi pune breteaua înapoi pe umăr. Face un pas în spate. Mă uit la el cu coada ochiului, în oglindă, și observ că mă studiază din cap până-n picioare. Îmi vine să scutur din cap, dar ma bucur să aflu că il excit.

— Mâna mea va rămâne aici toată noaptea, spune el, atingându-mi spatele și încercând să-și strecoare degetele sub material. Da, sunt convins că această rochie a fost creată special pentru mine.

— Ești imposibil! murmur eu și îi fac cu ochiul.

Mă sărută pe creștetul capului înainte să intre în garderobă. Mă uit după el până când nu îl mai văd deloc și în sinea mea sper că se va răzgândi și se va întoarce sa mă hipnotizeze încă o dată. Se pare că nu mă pot sătura de el și o parte din mine se teme să se întoarcă în Beaumont, la viețile noastre obișnuite, intr-o singură zi, am aflat atât de multe despre el și despre noi; poate că ar fi trebuit să facem asta încă de la început.

Harrison se întoarce îmbrăcat la patru ace, intr-un costum alb-negru. Sinceră să fiu, habar n-aveam ce va puita. Mereu l-am văzut îmbrăcat cu bermude și tricouri clasice. Mi-a fost rușine

să-l întreb direct, dar m-ain gândit că oricum nu va conta. Fiindcă el este frumos și i-ar sta bine în orice. Cu toate acestea, sunt plăcut surprinsă de faptul că nu poartă un smoching. Știu ca va purta unul la nunta lui Liam cu Josie și, oricât de stupid ar suna, vreau să fie prima dată când îl voi vedea îmbrăcat așa.

Harrison vine lângă mine. Il privesc cum își leagă cravata și nu pot să ma abțin să nu mă gândesc la Mason și la nenumăratele momente în care i-am legat-o cu. Nu a reușit niciodată să facă un nod care să arate perfect. Pe mine nu m-a deranjat și sper ca Harrison să nu se descurce ca să-l pot ajuta eu. Din păcate pentru mine, lui îi iese perfect din prima încercare.

Vin în fața lui Harrison și îi scutur câteva scame imaginare de pe umeri; fac orice să am ocazia să-i îndrept cravata deja dreaptă. Am devenit prea sentimentală, sunt conștientă de asta. Nu mă pot abține. Îmi lipsesc clipele astea cu Mason. Harrison stă drept și se holbează la mine când îi ciupesc mătasea costumului. Îmi trec mâna peste pieptul și umerii lui, apoi ne împletim degetele.

— Așa, acum arăți perfect! șoptesc eu mai mult pentru mine.

El se apleacă, imi strivește buzele cu un sărut. Mâinile îi alunecă pe trupul meu, mă apucă de fund, apoi mă ia în brațe și mă așază pe bufet. Rochia mi se ridică, mă trage «spre el până la marginea bufetului. Picioarele îmi sunt depărtate și îl întâmpină. Se freacă de mine, în sus și-n jos.

Mă tachinează.

Mă testează.

Știe că decizia îmi aparține. Lui nu i pasă de covorul roșu, dar mie îmi pasă de el și de formație. Refuz sa fiu Yoko Ono a formației 4225 West.

— Mașina… curând.

De-abia pot scoate un cuvânt, nici vorbă de o propoziție întreagă. Harrison zâmbește cu buzele lipite de ale mele și se bucură de tortura pe care mi-o aplică. Încerc sa-l împing, dar degetele mele nu mă ascultă și se înfig în părul lui. Deja s-a dat cu un strat generos de gel, așa că nu pot să-l stric.

Se freacă de mine, așa că mi-e imposibil să-l refuz. Degetele mele îi caută nasturii vestei, apoi cei ai cămășii. Încep sî-i deschei pe cei de jos, apoi îi trag cravata peste umăr și continui cu restul. Buzele mele își croiesc un drum peste pieptul lui. Îl

trag tare de cercelul din sfârc atunci când îmi ridică rochia și îmi rupe chiloții, cei pe care i-am cumpărat special pentru noaptea asta.

— Voi fi rapid, spune el, lăsându-și pantalonii în vine.

Ma pătrunde o singura dată, apoi și-o scoate afară. Ochii lui verzi ard de dorință. Îmi petrec genunchii după șoldurile lui «și mă agăț de el când o bagă din nou. Gem de plăcere atunci când intră complet. Mă apucă dc fund și lovește sertarele bufetului cu genunchii. Mobila suferă un mic cutremur și își varsă conținutul pe podea. Oglinda se izbește puternic de perete.

— Harrison…

Îi rostesc numele cu respirația greoaie, în timp ce el se mișcă cu atâta lejeritate. Își ia mâna de pe gâtul meu și mă apucă de sub genunchi. Cealaltă mână îmi trage rochia și mai sus. Mă uit la ochii lui care ne analizează fiecare mișcare. Își privește în oglindă mișcarea de du-te-vino și se concentrează să ajungă la final.

— La naiba, iubito! șuieră el printre dinți.

Lasă capul pe spate. Mișcările lui sunt mai rapide și mai intense. Eu mă las pc spate și îmi lipesc capul de perete, apoi scot un sunet pe care nu l-am mai auzit până acum. Harrison se uită la mine și îmi zâmbește, trăgându-ma spre pieptul lui. Îi întâmpin mișcările cu nerăbdare și ne bucurăm de orgasme simultane.

Mă sărută apăsat și îmi ia fața în mâini. Ador faptul că mă ține lângă el atunci când mă sărută, de parcă i-ar fi teamă că am să dispar dacă nu mă simte în mâinile lui. Când aud soneria de Ia ușă, mă retrag imediat. Xu vreau să știu cum arăt în acest moment. Chiloții sunt rupți, rochia șifonată și părul cu siguranță îmi este răvășit. Nu vreau să mă uit in oglindă, dar știu că voi avea nevoie de câteva minute bune să mă aranjez.

Mă sărută din nou înainte să se îndepărteze de mine. Își ridică pantalonii, dar nu-și mai bate capul cu nasturii cămășii înainte să iasă din cameră. Eu cobor de pe bufet cu precauție. Picioarele îmi tremură și genunchii sunt amorțiți. Inspir adânc înainte să mă întorc cu fața spre oglindă. Rămân cu gura căscată, apoi mă aplec să-mi analizez mai bine buzele umflate. Picăturile de sudoare mi-au prelins rimelul pe fața. Când îmi văd părul îmi vine să plâng, dar, din fericire, îl pot repara. Pac un pas în spate să mă văd mai bine și scutur din cap.

— Cred că acum înțeleg expresia „fututǎ bine”.
— Eu zic să rămânem acasă și s-o facem din nou.
Privesc spre el și vreau să urlu de supărare. Stă proptit de tocul ușii, cu o mână în buzunar. Încă are cămașa descheiată, iar acum observ ca și-a dezlegat și cravata. Arată delicios, numai bun de mâncat.
Trebuie să-mi mut privirea, să mă concentrez pe orice, dar nu pe el. El e o tentație. Un risc. E răsplata mea.
Trec pe lângă el fără să-l privesc. El chicotește și, chiar dacă îi zâmbesc, mă enervează câtă putere are asupra mea. Când am permis să se întâmple asta? N-ar trebui să-mi pun la îndoială propria logică. M-am săturat, să lot fac asia. Acum sunt unde vreau eu să fiu.
Într-un final, se deschide portiera mașinii. Urletele publicului sunt asurzitoare. Noi am parcat între mașina lui Liant și cea a lui Jimmy. Înțeleg de ce nu am venit toți cu aceeași mașină; totul ține de o intrare bine gândită. Harrison mă sărută repede înainte să iasă. Stă lângă portieră și întinde mâna spre mine. Hanii le scandează numele; al lui, al lui Liam și al lui Jimmy. Băieții stau unul lângă altul și vorbesc între ei, arătând cu degetul spre câțiva fani. Când fac asta, fanii încep sa țipe. Josie și cu mine rămânem în spatele lor și râdem împreună de partenera lui Jimmy. Ea parc plictisită și doar pe jumătate îmbrăcată. Nu am nicio urmă de îndoială că ei au făcut în mașină ce am făcut eu și Harrison înainte să plecăm de acasă.
Băieții se îndreaptă spre fanii aflați în spatele unui gard de protecție, apoi fac poze cu ei și dau autografe. Semnează tot ce apucă și pozează in cele mai neobișnuite poziții, mereu cu zâmbete pe fețe.
— Știi, mă surprinde că nu te-ai cazat și tu la același hotel cu noi.
Josie se apropie de mine ca să putem vorbi, departe de însoțitoarea lui Jimmy. Chiar și acum, când port tocuri de zece centimetri, tot trebuie să-mi ridic privirea când mă uit la ea.
— Harrison are o casă lângă plajă. Am rămas la el.
Josie dă clin cap și încearcă să-și ascundă rânjetul. Privește spre băieți, apoi din nou la mine.
— Lucrurile merg bine între voi?
— Lucrurile merg perfect.
Nu am crezut că am să spun vreodată asta despre viața mea,

dar acum o pot face, mai ales datorita sentimentelor melc pentru Harrison. Dacă un strop câe fericire îmi poate face viața mai frumoasă» atunci așa să fie. Am să accept asta. Am să mă bucur de el și am să-l împart cu fetele mele.

Harrison pare foarte fericit, Katelyn. Și doar datorită ție.

Arunc o privire în direcția lui și zâmbesc când văd cum se apleacă să facă o poză cu o admiratoare. Dacă relația noastră nu ar li evoluat, acum m-aș întreba pe care dintre ele ar duce-o la el în seara asta. Dar știu, după câte s-au petrecut între noi de când am ajuns în Los Angeles, că el are ochi doar pentru mine.

— Vom vedea. Încerc să nu-mi fac speranțe prea mari. Totul, în acest moment, pare prea frumos să fie adevărat.

Josie dă din cap.

— Și eu am simțit la fel în ceea ce-I privește pe Liam, dar trebuie să-ți asculți inima și s-o lași să te ghideze. Nu spune nimeni că trebuie să fugiți în Las Vegas și să vă căsătoriți.

— Încercați să fiți fericiți si distrați-vă!

— Apropo de asta… care e planul nostru?

Ochii lui Josie se luminează. Acum vom vorbi despre $u biectul ei preferat.

În noaptea asta trebuie să mergem la o petrecere dată de mai-marii industriei muzicale, iar mâine-dimineață ne vom petrece timpul împreună și vom vizita diferite locații, dar abia mâine-noapte va începe cu adevărat distracția.

— Ce fel dc distracție? întreb eu, dar Josie nu mă bagă în seamă.

Se uita după băieții care traversează strada și se îndreaptă spre covorul roșu. Liam ne face semn cu mâna, dar nu și Harrison. Încerc să nu mă simt lezată. Oricum nu putem să ne ținem de mână sau ceva de genul ăsta. Copiii ne privesc la televizor.

Harrison se întoarce exact în momentul în care eu mă pregătesc s-o urmez pe Josie spre Liam. Nu-i pot cili expresia de pe față. Nu-mi dau seama dacă este sau nu fericit în acest moment, chiar dacă zâmbește cu gura până la urechi. Bănuiesc că se preface fericit, fiindcă el ar vrea să fie altundeva în acest moment și chiar am să cred asta, pentru ca aș da orice să-l pot lua de mână.

În momentul în care băieții ajung în zona presei, simt conduși spre un pupitru. Microfoanele îi acaparează și întrebările încep

să curgă.
— Cum a fost în turneu, Liam?
Pe mine mă cuprinde o senzație de groază. Josie mă ia de mână și mi-o strânge ușor. Mă apropii puțin mai mult ca să aud ce răspunde.
— Turneul a fost grozav. I-am luat pe copii cu noi și l-am transformat intr-o mică vacanță.
Eu răsuflu ușurată. Mă bucur că nu i-a spus reporterului ce dezastru imens a fost acest turneu.
— În ce stadiu se află noul album?
Albumul este în stadiul ultimelor finisaje. Cred că îl vom lansa până la Crăciun.
— Am auzit că în seara asta veți cânta o piesă nouă.
— Așa este. Harrison a compus-o.
— Despre ce este, Harrison?
El se uită peste tot, mai puțin la mine. Îmi țin respirația și aștept cu nerăbdare să aud răspunsul lui. Își trece degetele prin păr de doua ori înainte sa deschidă gura și să răspundă.
— Eu am întâlnit pe cineva și ea înseamnă foarte mult pentru mine. Am scris-o pentru ea.
— Ei bine, noi toți abia așteptăm s-o auzim. Mulțumesc, băieți!
Se pare că interviul s-a încheiat. Băieții se îndepărtează de pupitru și își croiesc drum prin mulțime. Blițurile se aprind și oamenii îi strigă pe nume. Totul este foarte derutant. Nu-mi dau seama cum știu ce trebuie să facă. Am senzația că asta ar fi fost treaba mea. Tocmai am găsit un alt motiv să nu accept postul de impresar. Habar nu am ce ar trebui să fac.
Josie și cu mine stăm pe covorul roșu și îi privim pe băieți cum trec pe la fiecare fotograf. Ei pozează pentru fotografii individuale și de grup. Noi ne mulțumim doar să mergem după ei și să observăm totul de la distanță.
Harrison trece pe lângă mine și îmi aruncă o privire. Nu știu dacă ar trebui să-l urmez sau să rămân aici. El sc apropie de o țipă, reporter, și o sărută pe obraz. Acționez din instinct și mă apropii de ei ca să aud despre ce vorbesc. Știu că nu ar trebui să fac asta, dar nu mă pot abține.
— Harrison, ce bine arăți! spune ea pe un ton care nu-mi place.
Mi se pare că e mult prea apropiată, când de fapt ar trebui să

se comporte într-o manieră profesionistă.
— Mulțumesc, Emily! Și tu arăți foarte bine!
Observ că se tutuiesc și mă întreb cât de bine sc cunosc. Știu că nu am niciiin drept să fiu geloasă, dar totuși sunt. Toți oamenii ăștia îl cunosc pe acest Harrison mai bine decât mine. Ea nu îi pune întrebări, dar el îi spune ceva și o face să râdă. Eu îmi dau ochii peste cap, atunci când văd că ea lasă capul pc spate și își pune mâna pe pieptul lui.
— Cine ți-a cucerit în sfârșit inima?
Harrison se uită spre mine. Încerc să-i zâmbesc, dar nu reușesc. El își îndreaptă privirea spre pământ și își bagă mâinile în buzunare. Vreau să știu la ce se gândește, dar nu îndrăznesc să ma apropii și să-l intreb.
— E o persoană specială.
Mă îndepărtez de ei cât pot de repede. Nu vreau să mai aud ce are de spus. Asta a fost o greșeală. Ar fi trebuit să rămân la hotel și să-l las să-și facă treaba în seara asta. Lumea asta nu e dc mine și nu-mi dau seama cum poate Josic să-i facă față.
Cu ușurință, realizez cu atunci când o văd. Ea stă lângă Liam și dă un interviu, pe când eu stau lângă aventura de-o noapte a lui Jiminy.

Capitolul 29
Harrison

În momentul în care vreau să mă uit spre ea, constat ca nu e acolo. De fapt, am o vagă bănuială că ca nu vrea să fie aici și nici cu mine. Știu că este doar vina mea, fiindcă sunt un idiot. M-am panicat după ce am ieșit din automobil și nu mi-am revenit suficient de repede. Am uitat cum să mă comport în preajma ei. Lăsând la o parte sentimentele mele, ea este prietena mea și nu am știut să o tratez ca atare.
— Eu trebuie să plec, o anunț pc Emily, să știe că tocmai a rămas fără interviul obișnuit.
Emily și Yvie sunt prietene de ani buni și eu întotdeauna i-am acordat un interviu, cu excepția acestei seri. Îmi las capul în jos de rușine, atunci când rnă îndepărtez de reporterii care stau la coadă să-mi pună întrebări și fug după Katclyn care bate în retragere. O găsesc la capătul covorului. Stă lângă Josic și nu își

dă seama că vin după ea.

— Vino cu mine! îi spun la ureche.

Nu-i dau ocazia să mă refuze. Îmi pun mâna pc spatele ei, în același loc ca mai devreme, și o conduc prin mulțime.

Membrii presei și fanii îmi strigă numele, fiecare încearcă să-mi atragă atenția. Nu-mi place să ignor persoanele care mă strigă. Asta-i meseria mea și o iubesc, dar în acest moment ea este mult mai importantă. S-a întâmplat ceva și trebuie să aflu ce anume, ca să repar situația. Când i-am văzut fața dezamăgită nu m-am. Simțit deloc bine.

După ce trecem de fani, îi iau mâna într-a mea. Trebuie să meargă un pic mai repede ca să țină pasul cu mine, dar problema aceasta nu mai poate aștepta. Trebuie să aflu ce se petrece în mintea ei. La un moment dat, totul a fost în regulă, dar apoi… Nici măcar nu vreau să mă gândesc la ce s-a întâmplat adineauri.

O duc pe Katelyn în culise, singurul loc în care vom avea puțină intimitate. Nu am prea mult timp la dispoziție, dar sper să-mi ajungă pentru că vreau să îndrept situația asta. Deschid câteva uși până găsesc o cameră goală, apoi o trag și pe ea înăuntru. Închid ușa și o încui preventiv. Când mă întorc, observ că ca stă cu spatele la mine. Mă apropii de ea, până când mă lipesc de spatele ei. Îi mângâi brațele cu degetele, apoi mi le înlănțui cu ale ei. O trag spre mine, apoi o strâng în brațe. Îmi lipesc fața dc a ci.

— Ce s-a întâmplat?

Scutură din cap. Sc clatină incet. Plânge în tăcere, lacrimile ei îmi umezesc obrazul.

— Vorbește cu mine, te rog! o implor eu.

— Nu pot! spune ea în șoaptă.

Se îndepărtează de mine și, având în vedere cât de mult mi-am dorit să mă atingă încă din prima zi în care am cunoscut-o, pot spune că în acest moment mă simt pustiit, chiar dacă ea este lângă mine.

— Știu că exagerez, spune ea, apoi inspira adânc și își șterge lacrimile.

— În legătura cu ce?

Katelyn își ascunde fața și scutură din cap. Oftează profund înainte să mă privească.

— Am fost geloasă mai devreme. Tipa care te-a sărutat pe

obraz… când te-a întrebat cine ți-a furat inima, te-ai uitat într-un fel la mine… am avut impresia că ți-a fost rușine să te afișezi public alături de mine.

— Sper că glumești! strig eu și mă apropii de ea. Eu vreau ca toată lumea să afle că tu ești aleasa mea. Doamne Dumnezeule, Katelyn! M-am chinuit aproape un an ca să te fac să mă observi, iar acum, că în sfârșit ai tăcut-o, chiar crezi că am s-o dau In bară?

Mă îndepărtez de ea și încep să mă plimb prin cameră. Îmi duc mâna la cap și mă trag de păr.

— Nu vrei să le spunem prima dată copiilor? La naiba, Quinn abia așteaptă să-i spun. El știe ce simt pentru tine, dar fetele… și-au pierdut tatăl iar cu nu vreau să mă urască, dar asta s-ar întâmpla dacă ar afla de la televizor că noi am decis să dăm o șansă relației noastre.

Mă întorc lângă ea și îi iau fața în mâinile mele.

— Vreau să te am la brațul meu. Vreau ca toată lumea să știe că în-am îndrăgostit nebunește de tine. Ți-ani aruncat privirea aceea, fiindcă abia m-am abținut să nu-i spun lui Emily că tu ești femeia care mi-a furat inima.

— Emily?

— Emily, tipa cu interviul! Am pupat-o pe obraz pentru că o cunosc de când avea trei ani sau mai puțin. E prietena lui Yvie. Eu nu te voi jigni niciodată.

— Mi-e teamă!

Și mie, Katelyn! Mi-e atât de teamă că am să fac ceva și am s-o dau în bară, sau că tu îți vei da seama că poți găsi un bărbat mai bun decât mine. Până acum am avut răbdare, dar după ce ai fost a mea mi-am dat seama că nu vreau să te mai las să pleci. Nu pot să-ți promit că nu voi face greșeli. Tu ești prima femeie pe care am adus-o la vreun eveniment. Și cu m-am speriat.

— Îmi pare rău. Știu că mă comport prostește. Ți-am stricat seara pentru un moment neînsemnat, spune ca.

0 strâng în brațe, o sărut și mă bucur de fiecare părticică din ea.

— Iubito, atâta timp cât ești cu mine, voi avea o seară perfectă!

Nu le-am spus fetelor că suntem nominalizați la categoria „Cea mai bună piesă” cu melodia „Painkillers”. După ce s-a aflat

că Liam nu mai e disponibil, piesa a spart toate topurile. Când ne-au informat despre nominalizare, am hotărât să păstrăm secretul.

O iau de mâna pe Katelyn, de îndată ce prezentatorii își fac apariția pe scenă. Pe ecran apare un montaj cu nominalizații, printre care și formația 4225 West. Când îl văd, fetele încep să icnească. Katelyn se întoarce spre mine cu ochii pli ni de entuziasm. Îi fac cu ochiul și încerc să rezist tentației de a o săruta.

— Premiul pentru „Cea mai bună piesă” merge la… formația 4225 West!

Nu este primul nostru premiu, dar în acest moment e ca și cum ar fi. Toată lumea aplaudă, dar eu mă concentrez doar pe Katelyn. Mă aplec spre ea și nu o sărut doar o dată, ci de două ori. Știu că i-am zis adineauri că aș vrea sî le spun mai întâi copiilor, dar bucuria momentului trebuie împărtășită cu cineva și nu vreau să se mai îndoiască dc sentimentele mele.

Ne ridicăm și ne îmbrățișăm bărbătește înainte să mergem spre scena. Liam primește trofeul și se îndreaptă spre microfon. Îl privește, apoi scutură din cap.

— Cine ar fi crezut că experiența mea de tăntălău ne va ajuta sî câștigăm premiul pentru „Cea mai bună piesă”? spune Liam, și publicul îl răsplătește cu aplauze. Vreau să le mulțumesc unor persoane toarte importante din viața mea, doar două, pentru că m-au inspirat să compun melodia „Painkillers”, continuă el. Primul este amicul meu, Mason; dacă nu ne-ar fi părăsit atât de repede, eu n-aș mai li astăzi aici, iar cealaltă este Josic. A trebuit să găsesc o cnle de a-ți arăta ce am simțit atunci când nu am fost împreună. Trebuie să le mulțumesc lui Harrison și lui JD pentru că au ajutat Ia crearea unui hit.

Melodia de generic începe sî se audă, iar noi toți să râdem. Liam ridică trofeul și spune:

— Dedicăm acest trofeu copiilor noștri: Noah, Quinn, Elic \i I'eyton. Vă iubim și vom ajunge acasă în curând!

Coborâm de pe scenă și suntem conduși în camera verde ca \. I ne pregătim pentru recital. Camera este aglomerată, dar relaxantă. Liam vorbește cu un reporter, dar e în regulă din pârlea mea. Cu ocazia asta îmi scot sacoul și desfac nodul la crava- lă. Aș vrea să mă schimb, dar am uitat să-mi aduc și alte haine. Evident că mintea mi-a stat în altă parte.

Aplauzele furtunoase îmi atrag atenția. Mă întorc și imediat mă copleșește un sentiment de groază, când o văd pe Sam venind spre noi. Mă întorc cu spatele la ea, hotărât s-o ignor, dar ca revine în fața mea și își freacă sânii dc pieptul meu.

— Ce cauți tu aici? întreabă Liam din spatele meu.

Îmi dau ochii peste cap și mă trag de lângă ea. Eu nu am avut nimic cu ea, dar tot nu o suport.

— E un eveniment dedicat industriei muzicale, nu-i așa?

Sam se apropie de Liam. El face un pas în spate și păstrează distanța dintre ei.

Ce, nu mă saluți cu un sărut?

De ce dracu te-aș săruta cu pe tine? întreabă Liam.

Ceva îmi spune că lucrurile se vor înrăutăți foarte repede.

— Pentru că ți-ai dat seama că ai nevoie de mine.

Liam scutură din cap.

— N-am nevoie de nimic de la tine.

Ei bine, amândoi știm că nu este adevărat.

Ea își trece unghia lungă și roșie ca un pumnal peste sacoul lui I iam. El îi lovește mâna, dar asta nu o împiedică și se apropie tot mai mult. Liam o ocolește, apoi vine lângă mine. Sper că nu-și în- i hipuie că am să-l apăr eu de ea. Deși, dacă mă gândesc mai bine, parcă nu m-ar deranja s-o plesnesc pe afurisita aia de câteva ori.

— Contractul formației 4225 West cu Moreno Entertain- ment a fost reziliat, Sam. Tu nu mai lucrezi pentru noi.

— Putem repara asta destul de ușor. Formația are nevoie de mine, după cum ați observat din turneul vostru eșuat. Și-n plus, noi doi avem treburi neterminate.

Liam își freacă fața cu mâinile, frustrat. Eu privesc spre JD, care își scutură capul.

— Cum ai aflat despre turneul nostru? întreb eu.

Sam ridică clin umeri.

— Am eu sursele mele.

— Pe nume De Von, adaugă JD, pe un ton acru.

Ma uit la ea și încerc să-mi dau seama dacă ea a făcut rezervările duble, dar pare detașată, chiar indiferentă, aș putea spune.

Liam se înroșește. Se îndreaptă spre ea, cu degetul spre fața ei.

— Am să aflu eu dacă tu ai fost și, pe cuvântul meu, am să-ți

dau firma în judecată!
— Ai să faci asta înainte sau după ce îi vei spune soțioarei tale ca m-ai lăsat gravidă? Sau ar trebui să-i spun eu?
Liam începe să țipe și își încleștează pumnii.
— Târla nenorocită, o să...
— 4225 West, trebuie să mergeți pe scenă!
Suntem strigați înainte ca Liam să aibă ocazia să-și termine propoziția, iar eu mă bucur ca s-a întâmplat așa. Ceva îmi spune că această conversație s-ar fi terminat cu o amenințare, iar Sam ar fi făcut orice ca să se răzbune pe el. JD îl impinge pe Liam spre scenă, departe de Sam.
Liam e nervos și agitai. Îl apuc de umeri și încerc să-l calmez.
— Încearcă s-o ignori! Trebuie să cântăm!
— Am s-o omor!
Știu, aș vrea să-i răspund eu, dar nu zic nimic.
— Se agață de orice ca să nu te piardă. Acum ai două opțiuni: poți să-i spui chiar tu lui Josie sau sa aștepți până o va face Sam. Eu îți sugerez să-i spui, pentru că va înțelege mai bine de la tine decât de la ea.
— O să mă urască.
— De ce? în perioada aceea voi n-ați fost împreună. De parcă ea nu și-a tăcut planuri de nuntă cu alt bărbat.
— Și-n plus, tu i l-ai dăruit pe Noah, așa că ar trebui să se bucure, fiindcă ea are de câștigat, adaugă JD.
Mă uit la el și scutur din cap.
— Doamne, JD, de unde îți vin toate prostiile astea?
Ridică din umeri și dă pe gât o sticlă întreagă de apă, înainte să fim anunțați că putem urca pe scena în timpul pauzei publicitare. •ullet
— F.ști bine?
Li am dă din cap, dar știu că nu este adevărat. Pășește încet spre scenă, apoi ia chitara în mână. Procedează ca de obicei, dar parcă ceva lipsește. Dintr-odată a redevenit vechiul Liam Page.
— Hei, Page! strig eu de pe scaunul de lângă tobele mele.
Se întoarce spre mine și mă privește.
— Te descurci sau nu? Pentru că iubita mea este în public, iar noi urmează să prezentăm lumii întregi acest cântec și, dacă o dai în bară, voi fi foarte supărat.
Se uită la mine aproximativ un minut înainte să răspundă.

— Da, mă descurc.
Ar face bine să se descurce, pentru că altfel mă supăr rău de tot.
Suntem anunțați că am revenit din pauza publicitară și că moderatorul tocmai ne-a prezentat. Îmi lovesc bețele de patru ori, o dată pentru fiecare copil care ne privește de acasă, apoi lovesc tobele și încep să cânt piesa. De îndată ce lumina reflectoarelor este ațintită asupra noastră, Liam Page înnebunește publicul, așa cum îi stă în obicei. Aș vrea s-o privesc pe Katelyn '•ullet   i să i văd chipul când Liam cântă despre ea, dar nu pot vedea nimic din cauza reflectoarelor.
|D cântă refrenul pentru ultima oară, spre deliciul publi- «ului. Când se sting luminile, îmi revine vederea. Trebuie să clipesc de câteva ori ca să scap de petele negre pe care le văd în fața mea, dar e plăcut să nu fii orb de-a binelea. Ne întoarcem în camera verde să bem ceva și să ne răcorim. Trebuie să arătăm cât de cât decent atunci când vom apărea din nou în fața camerelor de filmat.
— Kști bine? îl întreb pc Liam.
— Mda, doar că sunt cam stresat și Josie își va da seama că s-a întâmplat ceva.
Mă așez lângă el și dau la o parte câteva sticle cu apă. Nu-l invidiez în acest moment. Chiar daca el și Josie nu au fost împreună la acea vreme, pe ea a afectat-o foarte tare despărțirea lor și nu-i va pica bine să afle ca dragostea vieții ei a lăsat o tipa însărcinată, mai ales când este vorba de Sam.
— Am să-i spun. Trebuie s-o fac. Daca va afla de la Sam… nu știu cum va reacționa.
Tu adu-ți aminte că a fost logodită, deci nu poate spune că ea nu și-a văzut de viața ei.
Liam scutură din cap.
— Nu cred că este același lucru.
Probabil că are dreptate, dar cc știu cu? îl anunț ca nu pot să mai stau departe de Katelyn. Îi las pe el și pc JD să facă ce vor, iar eu mă întorc în sală. Îl ating pe umăr pe cel care mi-a ocupat locul și îi fac semn să plece. Josie se uită la mine întrebătoare, așa că dau din cap către scenă. Nu știu dacă a înțeles sau nu ce am vrut eu să zic, dar sper să nu trebuiască să-i explic. Nu vreau să mă bag în treburile lor.
Mă așez, apoi îmi las mâna în poala lui Katelyn. Ea se uită la

mine și îmi zâmbește, înainte să-și bage mâna sub a mea și să ne înlănțuim degetele. În acest punct al relației noastre, nu trebuie să-mi mai pese cine ne vede. Va trebui să le spunem totul copiilor, atunci când vom ajunge acasă. Simplu ca bună ziua!

Capitolul 30
Katelyn

Stau întinsă pe șezlong și privesc cum o femeie blondă, într-un costum dc baie minuscul, flirtează cu salvamarul. Încerc să-mi dau seama dacă funcționează, dacă va răspunde avansurilor ei nu-prea-subtile sau o va respinge. Din când în când, ea intră în apa ca să se răcorească, iar ei nu o scapă din priviri, chiar dacă ar trebui să păzească bazinul de fe meilc bete. Coboară de pe scaunul lui și o ajută să iasă din apă.

Gust din Daiquiri prin pai și mă uit la interacțiunea dintre cei doi. El trebuie să fie cil cel puțin zece ani mai tânăr decât ca, dar nu pare să-l deranjeze asta. Poate îi plac femeile mai în vârstă sau și-a dat seama că are bani și asta e ceea ce vrea. Ea își scutură părul umed, apoi îl flutură înainte și înapoi, dar nu ca în reclamele pentru șampoane. Al ei este. Cleios și foarte neatrăgător. Salvamarui își șterge picăturile de apă de pe piept cu mișcări foarte lente. Încerc să nu râd, dar nu pica mă pot abține.

Suntem în mijlocul deșertului, înconjurați de dealuri. Aici este mult mai cald decât în Los Angeles, dar nu mă plâng. Avem propriul nostru separeu, un cont nelimitat și două zile libere. Singurul lucru care lipsește, cel puțin mic, este Harri- son. Am renunțat la petrecerea de după eveniment ca să stau toata noaptea în brațele lui și ultimul lucru pe care am vrut să-l lac a fost să plec.

Am rămas șocată când Liam și Harrison ne-au dăruit un pa chet all-inclusive la spa. La început, m-a durut asta pentru că am vrut să-mi petrec timpul cu Harrison, dar când mi-a spus că ei vor pleca în excursie cu copiii noștri, am fost de acord. Când a zis ai noștri, mi-ani dai seama că vreau să-i dau ocazia să se atașeze de fete, și ele de el.

Josie și cu mine ne-am luat rămas-bun de Ja băieți la hotel și

imediat am fost preluate de o limuzină neagră, plină cu fructe, brânză și șampanie. Dacă la asta se gândește Liam atunci când aude de petrecerea burlăcițelor, trebuie să mai organizam câteva.

Femeia se apleacă și începe să cotrobăie prin geantă. Salvamarul se apleacă și el, dar în mod clar cu alt scop. Își freacă bărbia cu degetul mare și cel arătător, uitându-se fără pic de rușine la fundul ei. Aș putea jura că ea vrea să-l provoace.

— Ce faci? mă întreabă josie.

Mă uit scurt la ea, înainte să-mi întorc privirea spre panteră și prada ei.

— Nu mă pot abține, este ca un dezastru pe cale să sc producă.

Josie râde și aruncă cu o pernă spre mine. Era să-mi lovească paharul cu băutura, așa că îi arunc o privire diabolică. Fără copii nu există responsabilități; o să mă relaxez și o să mă distrez.

— Pun pariu că sunt multe pe aici.

— Ce anume? o întreb eu.

— Femei ca ea.

Josie dă din cap spre prădătoare.

Probabil că e măritată cu vreun actor de mâna a doua sau cu vreun producător de la Hollywood și se simte singură. Nu l-ar înșela cu băiatul care le curăță piscina din curtea casei, dar cu siguranță ar veni la un spa să se combine cu cineva.

— Ai inventat asta acum, sau ai citit într-una dintre cărțile tale?

Josie ridică din umeri.

— De fapt, m-am gândit mult timp la asta. Mă întreb cum aș fi eu acum, dacă Liam m-ar fi luat cu el atunci când a plecat?

— Porcăriile se întâmplă cu un motiv, Josie.

—

— Știu, dar mî gândesc la multe lucruri tot timpul. Mai ales acum, după bomba pe care mi-a spus-o seara trecută.

Mă ridic în șezut și mă uit la ea. Își lasă privirea în jos, apoi învârte inelul dc logodnă pc deget. Mă uit la mâna mea, acum goală, dar încă se mai vede o dungă vagă în locul inelului, dc la bronz. După ce m-a sărutat Harrison pentru prima dată, mi-am scos inelele. Nu am vrut s-o fac, dar am avut senzația că înșel iubirea mea pentru Mason sau ceva de genul ăsta, din cauza sentimentelor mele față de el. Mă întristează că trebuie să

renunț la inelele mele, dar- Harrison nu trebuie să vadă mereu ceva ce nu este de la el.

— Ce ți-a spus Liam?

Josie se joacă cu nodul dc la costumul dc baie. Mă uit pes- le umăr la prădătoare; se pare că mintea mea nu vrea să piardă nimic. Este ca o telenovela proastă care se derulează chiar ui fața noastră. Mă întorc spre Josie și-mi ridic sprâncenele, ca să-și dea seama că aștept un răspuns din partea ei.

— Nu pot ii supărată pe el, dar m-a durut.

— Josephine Preston, ce naiba tot îndrugi tu acolo?

— Liam, și Satn.

Scutur din cap, fiindcă nu înțeleg unde vrea să ajungă cu asta.

Când au fost împreună, ea a rămas însărcinată.

Casc gura de uimire. Josie nu se uită la mine, ci privește spre piscină, apoi își pune mâinile în poală.

— Liam mi a spus că nu are alți copii în afară de Noah.

— Nu are, ea a pierdut sarcina.

— Uau! Sunt… nu știu ce să zic, îi răspund.

Mă las pe spate și mă așez în aceeași poziție ca înainte. Paharul meu este pe jumătate plin. Îl iau în mână și sorb o gură mare de cocktail cu ajutorul paiului.

— El o folosea doar pentru sex. A spus că nu a vrut niciodată copii cu altcineva în afară de mine. Când l-a anunțat că a rămas gravidă, el s-a speriat. Ea a vrut să se căsătorească și a angajat imediat o dădacă. EI a părăsit-o, apoi ea l-a sunat și i-a zis că a pierdut sarcina.

— Eu zic că totul a fost doar o minciună. Ai văzut ce escroacă e Sam. Pun pariu că nici măcar nu a fost însărcinată. A încercat să-l țină lângă ea.

— Nu contează, spune Josie cu un ton grav.

— Ai dreptate, nu contează, pentru că într-o lună tu o să te căsătorești cu cl și, oricât de neînsemnat ar părea, tu i-ai dăruit un copil înaintea ei, așa că tu câștigi.

Josie își ridică privirea și zâmbește.

— Eu câștig.

— Da, Josie, tu câștigi.

Când chelnerul trece pe lângă noi, îi fac semn. Ne ia paharele goale și ne promite că se va întoarce imediat cu alte băuturi fruct ate.

— S a pus în mișcare.

Dau din cap spre prădătoare» noastră. Și-a luat geanta și merge în direcția opusă salvamarului.

— Probabil că el este în pauza de masă.

— Sau trebuie s-o sune pe mama lui, spun și încerc să nu râd.

— Noah ar putea ajunge exact ca el într-o zi. Îți poți imagina asta? Se comportă din ce în ce mai mult ca Li am și asta mă sperie.

— Doar te testează, sunt sigură de asta.

— Sper că ai dreptate.

Oare am? Cine sunt eu ca să dau sfaturi părintești? Știu că ceva o deranjează pe Peyton, dar nu știu sigur dacă e tot Mason sau e altceva. De când a început școala, a devenit tot mai retrasa și nu dorește să se implice în nimic. Când nu-l privește pe Noah cum joacă fotbal, stă în camera ci cu fața la perete și uneori trebuie să o forțez să socializeze. Doctorul Brooks spune că-i va trece, dar nu știu cât timp ar trebui să aștept înainte să mă panichez, deoarece copilul meu se plimbă de colo-colo ca un zombi.

Când chelnerul ne aduce băuturile, o pierd din vedere pe prădătoarea noastră. Țin paharul rece ca gheața în mână și mă răcoresc cu el, căutând-o cu privirea. Nu știu de ce mă fascinează atât de tare, dar adevărul e că ea mă intriga. Cum poate cineva să decidă pe moment când să flirteze cu salvamarul sau cu oricine altcineva? Eu am dat greș cu Harrison și, dacă nu ar li insistat el, acum aș fi singură.

— Bună!

Mă înec cu băutura când prădătoarea ne salută. Mă lovesc peste piept, fiindcă încerc'să-mi revin. O aud pe Josie, lângă mine, cum încearcă să-și înăbușe râsul.

— Bună! răspunde Josie pentru amândouă.

Îmi pun jos băutura și îmi șterg discret gura cu prosopul. Sigur arăt ca o nebună.

— Va deranjează dacă stau și eu cu voi?

Josie și cu mine ne uităm una la alta și amândouă ne întrebăm ce naiba se petrece aici. Vorbește serios? Suntem într-o zonă privată, dar ea vrea să ni se alăture. Cum rămâne cu toate șezlongurile goale de lângă piscină?

— Sigur că nu, spune Josie.

Îmi vine să-i dau o palmă peste ceafa.

Prădătoarea se așază pe șezlongul meu, apoi își lasă geanta

supradimensionată direct pe pământ. Acum că o văd mai bine, realizez că bănuiala mea de mai devreme cu privire la vârsta ei a fost foarte greșită. Femeia care stă pc marginea șezlongului meu este tânără; are cam douăzeci și cinci de ani, presupun, dar arată consumată. Mama ar spune că a făcut „prea multe vizite la solar”.

— Deci, eu sunt Alicia.

Prima dată întinde mâna spre Josie, apoi spre mine. Ne dăm mâinile, iar eu îi zâmbesc cât pot de fals. Ar trebui să ne reia xăm, nu să o distrăm pe ea.

— Este o vreme atât de frumoasă astăzi, nu credeți? Trebuie să pălăvrăgim cu ea? Oare pot să-i pun întrebări despre viața ei personală, să mă prefac că scriu o carte ca să intru în mintea unei prădătoare și să aflu cum poate cineva să se dea la un băiat care nici măcar nu arată de optsprezece ani?

— Da, este foarte frumoasă, spune Josie ca să-i facă pe plac tipei.

— Deci, Alicia, cu ce te ocupi? o întreb, fiindcă mi a stârnit curiozitatea.

Îmi trec prin cap diferite scenarii legate de locuri de muncă. Eu nu o văd căsătorită cu un producător executiv, cum a zis Josie, fiindcă nu pare să se comporte ca o soție înțepată.

— Ies la Întâlniri, răspunde ea.

Îi arunc o privire lui Josie, care nu are nicio expresie pe chip. Ce vrea să însemne asta?

— Ieși la întâlniri? o întreb.

Alicia își dă peste umăr părul vopsit în nuanțe de blond și castaniu, înainte să-I lege intr-un coc în vârful capului. Vine mai aproape, apoi își târăște geanta după ea. Se așază lângă mine și se comportă de parcă am ti fost prietene de foarte mult timp.

Mă trag de lângă ea și nu prea discret. Nu știu ce vrea, dar mă face să mă simt stânjenită.

— Ies la întâlniri, cu asta mă ocup. Am un bărbat care îmi satisface toate capriciile și, ca răsplată, eu îl satisfac pe el.

Deci nu m-am înșelat prea tare în privința ei.

— Dar nu de asta sunt eu aici. Vedeți voi, noi avem un prieten comun, sau chiar doi.

Râd in hohote și sunt nevoită să-mi acopăr gura. Nu pot să cred că această femeie se învârte in aceleași cercuri sociale ca noi. Scotocește prin geantă și scoate niște hârtii pe care le ține

în poală.
— Cred că îl cunoașteți.
Îmi dă o fotografie și arată spre bărbatul din ea. Bărbatul se întâmplă să fie chiar Harrison, iar fotografia a fost făcută seara irecută. Mă uit la josie și observ că își strânge buzele. Nu știu» e ar trebui sa cred despre asta.
— Am să trec direct la subiect. Tu ai ceva pe care îl vreau eu… ei bine, de fapt, îl dețin deja. Harrison și cu mine avem un irecut… iar tu ne stai în cale.
— Poftim?
Limba mi-e amorțită și am maxilarul încleștat.
— Cred că te înșeli, spune. Josie.
Alicia… Alicia… Mă uit mai bine la ea. Îi studiez fața, forma ochilor, a nasului și a buzelor. Icnesc și imi acopăr gura cu mâna. Când pun lucrurile cap la cap, ochii îmi lăcrimează.
— Un trecut? chițăi eu surprinsă.
Alicia îmi arată o mulțime de fotografii cu ea și Harrison. Câteva par să fi fost făcute pe covorul roșu. Nu-mi amintesc •ullet . Ii o fî văzut acolo, dar l-am scăpat din ochi câteva minute. În altă fotografie sunt îmbrățișați, în spatele scenei, presupun. El n atinge exact cum mă atinge și pe mine. Văd multe imagini cu ei doi împreună, și nu doar de seara trecută. Scutur din cap. EI nu ar face asta. Știu că nu.
— Minți! îi spun. Harrison nu s-ar apropia niciodată de tine.
Cuvintele mele nu par să o deranjeze deloc.
Așa ți-a spus el?
— Printre altele.
Drăguță, ar trebui să știi că nu poți avea încredere într un muzician; ei vor doar un singur lucru. În plus, chiar crezi că ai ceea ce-i trebuie lui?
Mă uit în altă parte, fiindcă nu vreau să vadă cât de mult mă afectează vorbele ei.
— Cred că ar trebui să pleci, spune Josie cu toată convingerea.
Alicia se ridică, dar îmi lasă fotografiile.
— Doamnelor, ne vedem în Beau mont. Tâarrison mă asigură că o să ador casa lui. Este aceeași casă in care ai locuit și tu, nu-i așa, Josie?
Nu avem ocazia să-i răspundem înainte ca ea să plece din separeul nostru și să dispară. Josie vine lângă mine și își

înfășoară brațele în jurul meu. Suspin pe umărul ei. Am știut că relația noastră se va destrăma. Totul părea să se potrivească mult prea ușor pentru noi. A fost prea frumos ca să fie adevărat. Am avut dreptate când m-am îndoit de sentimentele melc pentru el. Ar fi trebuit să-mi ascult mintea atunci când țipa la mine să stau departe de el, dar m-a asigurat că avem o relație stabilă.

A mințit.

Capitolul 31
Harrison

Sunt plictisit

Mă învârt pc scaunul de la tobe cum îl învârteam și pe Quinn când era mic, și aștept ca inspirația să mă lovească. Liam este la „serviciu”. Cu toată înțelepciunea lui infini- la, a uitat că e nevoie de cel puțin doi oameni la magazinul lui) osie, așa că lucrează împreună cu Jenna pentru următoarele două zile.

Iar eu stau aici, plictisit. Copiii sunt la școală. JD a rămas în I.A. Eu am venit la studio să-mi iau mintea de la Katelyn și să uit că ea nu este aici, dar nu funcționează. După ce m-am trezit.il. Ituri de ea, mi-am dat seama cî singurătatea mă face să-mi doresc și mai mult sa fac parte din viața ei. Nu știu sigur care rste următorul pas, după ce le spunem copiilor. După asta, ce urmează să facem? Știu că trebuie să o văd în fiecare zi ca să simt că trăiesc. Dar nu știu ce vrea ea sau de ce are nevoie. Însă. Un dc gând să aflu.

Scot telefonul mobil care îmi sună în buzunar. Inima începe. I mi bată mai rapid la gândul că ar putea fi Katelyn. Mă uit la numărul necunoscut și îmi pierd speranța.

— Alo?

— Domnule James?

Mă simt de parcă inima a încetat brusc să mi mai bată. Vo-
•ullet ea de la celălalt capăt al firului nu este a lui Katelyn. Ar fi trebuii să știu mai bine. Ne dăruim deja unul celuilalt, dar încă nu am vorbit niciodată la telefon, și am sperat că vom remedia acum această situație.

— Da?

— Sunt domnul Lumsden, directorul Școlii Generale din

Beaumont…
— Quinn e bine? întreb eu imediat, înainte ca el să poată să-mi spună de ce m-a sunat.
— Da și nu. Vreau să veniți aici și să stăm de vorbă. Când puteți ajunge?
— Vin imediat.
Închid telefonul și îl bag înapoi în buzunar. Mă lovesc de tobe. Mă ridic și ies din spatele lor. Am știut că a fost o idee proastă să-l trimit la școala de stat, dar mama m-a asigurat că lui Quinn i-ar prinde bine și că se va descurca.
Cobor pe scări, din două în două trepte, și alerg până la mașină. Inspir adânc, după care pornesc motorul. Telefonul sună din nou. Răspund tară să mă uit cine mă caută.
— Ce faci în acest moment? mă întreabă Liam.
Tes de pe aleea lui și mă îndrept spre școală.
— Ma duc la școală. Ceva eân neregulă cu Quinn.
— Oh. Doamne! spune Liam. Ascultă, tocmai m-a sunat directorul și mi-a spus că Peyton trebuie să vină acasă, josie și cu mine suntem contactele de urgența atunci când domnul Powell nu poate să meargă după fete, iar el nu este acum acasă. Am să-i anunț că vei merge tu după ea. Cred că te-a adăugat și pe tine Katelyn pe lista persoanelor de încredere.
Inima începe să-mi bată din nou.
— Ar trebui s-o sunăm pe Katelyn.
— Nu, nu ar trebui. Are nevoie de această vacanță, iar directorul nu a zis care-i problema, așa că poate să iie o nimica toată. Doar du-te după ea și du-o acasă.
Închide telefonul înainte sî pot spune ceva. Încerc să nu mă gândesc ce ar fi putut să facă amândoi ca să-l determine pe director să ne sune, dar sunt pe cale să aflu. Trag mașina în parcare și parchez în cel mai apropiat loc pe carc-l găsesc. Nici nu sunt sigur dacă picioarele mele ating asfaltul când alerg către birou.
— Tată!
Mă întorc și îi găsesc pe Quinn și pe Peyton așezați pe scaunele de lângă perete. Amândoi au ghiozdanele așezate pe po dea. Îi arunc lui Quinn o privire dură. HI se ridică și scutură din cap.
— Nu mă doare, spune și se apropie de mine.
— Ai un ochi învinețit.

— Este vina mea, șoptește Peyton.

— Nu, nu este! Peyton, încetează să mai spui asta! zice Quinn printre dinți.

Peyton arată de parcă este gata sî plângă, ceea ce îmi intensifică dorința de a fi acolo pentru ea. Își încrucișează brațele și se uită în altă parte.

Îmi pun mâna pe umărul lui Quinn și îl strâng ușor.

— Du te și așazî-te pc scaun. Eu voi afla ce se petrece, bine?

— O sa fii supărat.

Oftez și dau din cap.

— Mersi pentru avertizare, amice.

Mă duc să o anunț pe secretară că am sosit.

— Puteți intra acum în biroul domnului Lumsden.

Îmi aduc aminte de zilele petrecute în biroul directorului, așteptând ca mama să vină să mă ia. Primele dăți am intrat in belea și am fost pedepsit. Dar asta s-a sfârșit repede, apoi ea a început să plângă ele fiecare dată. Indiferent cât de tare am încercat, nu am putut să-i opresc lacrimile.

Bat o dată înainte să deschid ușa biroului. Sunt neliniștit și tot ce vreau este să iau copiii de aici. Directorul se ridică și îmi strânge mâna. Ne așezăm amândoi. Își împreunează degetele și se comportă de parcă se gândește ce trebuie să-mi spună.

— Domnule James, nu cunosc un mod delicat de a vă spune asta, dar fiul dumneavoastră a fost implicat intr-o bătaie.

— Evident, răspund imediat.

— Aici, la Școala Generală din Beaumont, luăm în serios bătăile și nu tolerăm violența.

Puteți să-mi spuneți ce s-a întâmplat?

Domnul Lumsden scutură din cap.

— Din păcate, copiii nu vor să spună. Tot ce am reușit să aflu este că au existat niște jigniri și după aceea s-a lăsat cu bătaie.

— Este suspendat?

— Pentru trei zile.

Îmi mușc interiorul obrazului. Poate că directorul nu este în stare să afle ce s-a întâmplat, dar eu o voi face.

— Iar Peyton Powell?

Domnul Lumsden ridică o bucată de hârtie și o studiază.

— Aici scrie că dumneavoastră o veți duce acasă.

— Da, dar trebuie să știu ce să-i spun mamei ei.

— Ei bine, domnule James, fetița este foarte retrasă. Nu

vorbește cu nimeni și a cerut să meargă acasă cu Quinn. De obicei, noi nu facem ce vor elevii, dar ea este predispusă la izbucniri nervoase, și credem că în această situație ar li mai bine să o trimitem acasă astăzi.

— Am înțeles, mulțumesc, spun și mă ridic de pe scaun.

Deschid ușa și ambii copii tresar.

— Luați-vă lucrurile și hai să mergem acasă! le ordon eu.

Amândoi se ridică, își pun ghiozdanele pe umeri și mă urmează până la mașină.

Drumul până la casa lui Liam il facem în liniște și, de fiecare dată când privesc în oglinda retrovizoare, ei se uită unul la altul. Nu-mi pol imagina ce pun la cale, dar nu va merge. Coboară din mașină, tăcuți, și mă urmează în casă.

— Quinn, la subsol! îi ordon furios.

Quinn se uită la Peyton înainte ca ea să meargă în bucătărie. Pe cuvânt cî nu înțeleg de ce ar vrea să rănească un alt copil. Știe ce părere am eu despre violență. Aprind lumina în studio. El trece pe lângă mine și se așază pe scaunul lui Liam.

Trag scaunul lui JD și mă așez vizavi de el.

— Spune tot.

— Nu pot, fiindcă am făcut o promisiune, și tu ai spus să-mi respect întotdeauna promisiunile.

Are dreptate, așa am zis.

Dar ți-am zis și că, în unele cazuri, poți face o excepție, iar acum e momentul s-o faci. Cc s-a întâmplat azi la școală?

Quinn se uită în altă parte și oftează.

— Prietenul meu a fost agresat pe terenul de joacă, iar eu i-am cerut celuilalt... știi tu, celui care a fost răutăcios, să înceteze, dar nu a făcut-o. A continuat să spună multe lucruri răutăcioase, iar prietenul meu plângea. Băiatul mi-a atins prietenul, iar el a spus că îl doare, așa cî l-am lovit.

Quinn nu se uită la mine atunci când îmi povestește. Cred ca îi este frică de expresia feței mele sau de ce reacție voi avea. Ceea ce el nu știe este că sunt extrem de mândru și de nervos în același timp. Violența nu este niciodată un lucru bun, dar să-ți aperi prietenul este. Știe prin cc am trecut eu și 1 am pus să-mi promită că întotdeauna îi va apăra pe cei care au nevoie de ajutor.

Îi ating piciorul să-i atrag atenția. El se întoarce și sc uită la mine cu lacrimi pe față.

— Nu pot să fiu supărat pe tine. Sunt dezamăgit că ai recurs la violență, dar înțeleg de ce ai făcut-o. Nu știu care va fi pedeapsa ta până când nu mă voi gândi mai bine la toate astea.

Mă ridic și il trag în brațele mele. Tot ce nu am fost eu în tinerețe se regăsește acum în el și asta mă face să fiu extrem de mândru că sunt tatăl lui. Mă așez din nou și îi trag părui din ochi.

— Peyton este rănită?

— De unde ai știut că a fost vorba despre ea? mă întreabă șocat.

— Am ghicit, îi răspund și încerc să nu zâmbesc.

— Ea nu vrea să afle nimeni.

Dau din cap.

— Bine, spun eu.

Respect legătura dintre ei.

— Cu toate acestea, vreau să vorbesc cu ca. Poți să-i spui să vină aici?

Quinn se ridică de pe scaun, cu tragere de inimă, și se îndreaptă spre ușă.

— Îmi pare rău, tată.

— Știu, amice.

Iese afară din studio, dar lasă ușa deschisă. Profit de aceste momente și mă gândesc cum aș putea să o ajut pc Peyton. Probabil nu cu mare lucru, dar noi doi ne asemănăm mult mai mult decât vrea ea să recunoască. Nici nu știu cum să-i spun lui Katelyn tară ca ca să se sperie și să vină acasă mai repede. Are nevoie de vacanța asta, dar dacă fiica ei este hărțuită la școală, trebuie să afle și ea ca să știe cum să procedeze.

Peyton apare de nicăieri. Nici măcar nu am auzit când a coborât pe scări. Stă în pragul ușii, cu brațele încrucișate peste piept. Acum, că știu ce se întâmplă, această poziție a ei are sens. Se protejează, și asta îmi frânge inima.

— Vrei sa intri?

Scutură din cap că nu.

— Bine, îi răspund.

Îmi mut scaunul mai aproape de ea și mă așez.

— Putem vorbi chiar aici.

Își coboară privirea spre podea. Ori mă urăște foarte tare, ori este jenată. Am să cred că e puțin din ambele, doar ca să-mi protejez egoul.

— Vrei să-rai spui ce s-a întâmplat astăzi?

— Hi nu ești tatăl men!

— Nu, nu sunt» și nici nu încerc să fiu, dar vreau să fiu prietenul tău, Pcyton, dacă mă lași.

Îi am pe Noah și pe Quinn.

— Da, așa este.

Sunt de acord cu ea.

— Sunt niște prieteni grozavi, nu-i așa?

— Da.

— Pot să-ți spun o poveste?

Peyton ridică din umeri și evită în continuare să mă privească în ochi. Îmi încep povestea în speranța că va înțelege că și eu am trecut prin aceleași lucruri prin care trccc și ca acum.

— La vârsta de patru ani, mi-am pierdut tatăl. În ziua în care a murit, m-a sărutat de noapte bună și s-a dus la serviciu. Când m-am trezit, mama plângea și mi-a spus că el a plecat. Nu am știut ce însemna asta până când a avut loc înmormântarea. Am fost prea tânăr să înțeleg că viața mea tocmai s-a schimbat, că tot ceea ce am știut vreodată va dispărea. A trebuit să mă mut din casa mare plină cu jucării și prieteni cu care m-am distrat în fiecare zi, intr-un apartament micuț, și mi s-a permis să aduc doar câteva lucruri. Un an mai târziu, când am început școala, am fost speriat pentru ca nu cunoșteam pe nimeni. Toți prietenii mei erau la altă școală. Mă simțeam singur și unii copii au profitat de asta. M-au tras dc păr și s-au distrat pe seama hainelor mele. An spus lucruri oribile despre tata și au râs de mine când am început să plâng. Au tăcut asta până când am terminat liceul. Atunci nu a mai trebuit să-i văd pe acei oameni. Dacă ești hărțuită, eu te pot ajuta. Nu vreau să știu cine e pentru că nu are rost să vorbesc cu părinții Iui. În plus, tu ești mult mai importantă pentru mine decât un puști idiot care crede că este amuzant să te distrezi pe seama oamenilor. Oamenii ca el nu vor ajunge nicăieri în viață.

În sfârșit, Pcyton se uită la mine. Nu știu ce am zis, dar orice ar fi fost, mă bucur că a funcționat. Mă întind spre ea și îi șterg lacrimile.

— Vrei să știi ce am făcut când am fost tânăr ca să scap de toată mânia mea?

— Ce? mă întreabă cu o voce subțire și tristă.

— Vino aici și îți voi arăta.

Mă ridic și pun scaunul lui] D înapoi la locul lui, apoi mă duc la

tobe. Peyton stă lângă mine. O trag mai aproape și o așez pe genunchii mei. Am fost sigur că se va trage și va fugi, dar nu o face. Îi pun câte un băț în fiecare mână. Ea se uită la mine întrebătoare.

— Știi cum arată copilul ăla răutăcios?

— Îhî!

— Bine, acum imaginează-ți fața lui pe toba și lovește-o.

Peyton face cum i-am zis, dar abia atinge toba.

— Nu așa, Peyton! Vreau să lovești cu putere! Descarcă-ți nervii pe tobele mele. Nu poți să le rănești, așa că nu-ți face griji din cauza asta.

Peyton lovește din nou toba, însă foarte ușor.

— Asta e tot ce poți? o întreb.

Scot un alt set de bețe și lovesc toba cu putere. Fac asta de nenumărate ori, enumerând toate lucrurile care mă enervează. Peyton încearcă din nou, de data aceasta cu mai multă forță. Batem toba pe rând, până când o lovește tare cu ambele bețe. O țin bine pe genunchii mei ca să nu cadă.

Când termină, pune bețele jos și se întoarce spre mine. Are fața roșie și umflată din cauza lacrimilor. Mi se frânge inima când văd că trece prin atâta durere.

— Îmi parte atât de rău, Peyton, nimeni nu merită atâta durere.

— Tăticul tău s-a dus. Și el în rai?

— Da.

— Ai plâns?

— Da. El a fost cel mai bun prieten al meu.

— Așa a fost și tati pentru mine.

— Știu.

O îmbrățișez, iar ea mă strânge cât de tare poate. Nu știu dacă acesta este un moment de cotitură pentru noi sau nu, dar acum sunt dispus să ascult tot ce are de zis, fie că este de bine. Sau de rău.

— Poți să vii aici oricând dorești.

— Nu o să te superi?

Scutur din cap.

— Nu, deloc.

Se întoarce, ridica bețele și mai lovește toba de câteva ori. Atinge talgerele și râde <le zgomotele diferite pe care le produce.

— Harrison?
Da, scumpo?
— Mă poți învăța să cânt la tobe?
Inima îmi este invadată de un sentiment de ușurare. Încerc să nu mă gândesc prea mult la ce îmi cere, dar, daca ăsta este un mod de a ne conecta, accept cu plăcere.
— Orice pentru tine, Peyton!

Capitolul 32
Katelyn

Îmi vărs tot prânzul. Josie mă ține de păr, exact cum a făcut atunci când am avut grețurile matinale în perioada in care am fost însărcinată cu gemenele. De fiecare dată când îmi revine în minte vreo fotografie, vomit. Am fost atât de proastă să cred că lui Harrison chiar i-a plăcut de mine. A vrut să obțină doar un singur lucru, și aparent, nu doar de la mine. Doar gândul că ei doi au fost împreună îmi provoacă o nouă rundă de vomă. Sunt goală pe dinăuntru, complet pustiită. Senzația de arsură din stomac și din piept îmi reamintește de toată durerea cu care m-am confruntat de mai bine de un an. Într-o singură clipă, Harrison a adus-o înapoi și m-a lovit ca un vârtej de apă, apoi m-a tras sub ea.
Îmi spăl gura și mă șterg pe față. Nu vreau să mă uit la Josie. Nu vreau sî-i văd tristețea gravată pe față. Cunosc foarte bine acea privire, nu am nevoie de o reamintire. Ies din baie și mă îndrept spre camera mea. Apartamentul cu două camere pe care l-a rezervat Liam este divin, mai ales că îmi oferă intimitate. Intimitate de care nu am crezut că vom avea nevoie.
Mă arunc pe pat și îmi îngrop mâinile sub pernă. Suspin în ea și mă bucur că înăbușă sunetul. Sunt complet distrusă. Acum îmi dau seama că mi-am refăcut viața prea repede. Daca aș fi așteptat, aș fi văzut adevărata lui fața. Nu ar fi trecut prea mult timp până când l-aș fi văzut pe adevăratul Harrison. Dar nu, ani cedat. M-am ținut după el, chiar dacă asta nu a fost niciodată intenția mea. L-am lăsat să sc apropie de mine. L-am permis să mă prostească cu gândul că putem forma o familie. S-a folosit de copiii mei să mă atragă în capcană. Am fost o proastă că am lăsat să se întâmple una ca asta.

HI m-a rănit și o să-i rănească și pe copiii mei. Nu pot lăsa un asemenea om în preajma lor. Și când mă gândesc că a avut tupeul să-mi spună că nu s-a aiișat niciodată cu femei în fața lui Quinn — asta pentru că i-ar spune mamei sale.

Nu pot să cred că am fost atât de proastă să cad în mrejele lui!

Cineva bate la ușă. Mă ridic și îmi trec mâinile peste fața. Nu-mi pasă cum arăt. Vacanța asta s-a terminat. Cu cat ajung mai repede acasă, cu atât mai bine. Multe lucruri trebuie să se schimbe.

Josie dă buzna în cameră cu o sticlă de vin și două pahare. Chiar dacă e ultimul lucru pe care vreau sî-l lac, să beau până uit totul pare o idee al naibii de bună în acest moment. Îmi dă paharul și se așază lângă mine. Îl duc la buze și ezit doar pentru un moment, înainte sa las capul pe spate și sa dau tot lichidul dulce pe gât.

Întind paharul spre ea și îl umple clin nou, fără să zică ceva. O fac din nou și las vinul să-mi înece amarul, josie nu a luat ni- cio înghițitură de când stă lângă mine și îmi reumple paharul.

— Vrei să mergi acasă?

Pace mișto de mine? Ce fel de întrebare e asta? Trist este că nici măcar nu știu ce să-i răspund. Scutur clin cap.

— Da și nu. Nu știu ce vreau, cu excepția faptului ca vreau să mă întorc și să uit că l-am cunoscut vreodată.

— Katelyn, șoptește ea, dar simt mila din vocea ei.

— Să nu îndrăznești sî-i iei apărarea, Josie! Să nu o faci! Nu ar li trebuit să ascult niciodată de tine și de Liam, iar acum uite în ce hal am ajuns. E un mincinos nenorocit și un trișor Nu am nevoie de el în viața mea.

— Katelyn, ascultă-mă un minut!

Se ridică, apoi își pune paharul și sticla de vin pe noptieră, îngenunchează lângă mine si îmi ia mâna liberă într-a ei.

— Eu nu iau apărarea nimănui, dar cred că trebuie sa te gândești la situația asta cu mintea limpede.

Asta și fac! mă răstesc eu.

Ra nu o faci! Ceva nu se leagă. Liam nu m-ar minți, mi-a spus de multe ori ca mama lui Quinn a ieșit din peisaj.

— Ei bine, este evident că Harrison îl minte și pe Liam.

— Of, Katelyn! spune ea.

Se ridică și îmi ia paharul cu vin.

— Am să sun la compania aeriană și îi voi ruga să ne schimbe zborul.

Închide ușa în urma ei înainte să-i răspund. Nu aș fi crezut nici într un milion de ani ca prietena mea cea mai bună va fi de partea unui om care mi-a frânt inima.

Nimic din călătoria mea în California nu va avea vreun sens vreodată. Felul în care s-a purtat Harrison cu mine, felul în care m-a iubit, ca și cum eu aș fi fost cea mai prețioasă persoană pentru el, și felul în care mi a spus că vrea ca lumea să știe că cu i-am furat inima — numai minciuni. El m-a jucat pe degete așa cum își învârte și bețele, perfect!

Ne întoarcem acasă cu o zi mai devreme și îmi dau seama că vom avea parte de întrebări, dar nu sunt dispusă și nici pregătită să răspund. Josic mă lasă pe aleea din fața casei mele. Stau și mă uit după ea până pleacă. Mă holbez la camioneta lui Mason, apoi la mașina mea. Jucăriile fetelor au fost strânse și iarba cosită, probabil pentru ultima oară în această toamnă.

Trag valiza după mine și bag cheia în yaiă. Răsucesc clanța și deschid ușa. Urăsc să intru într-o casă întunecoasă, dar ni meni nu știe deocamdată că noi ne-am întors. Am rugat-o pe Josie să nu-i spună nimic lui Liam. Nu-l vreau pe Harrison în apropierea mea. Nu pentru că am nevoie de timp să mă gândesc. Vreau doar să-mi adun gândurile și să-mi dau seama ce îi voi spune.

Apăs întrerupătorul. Buza inferioară începe să-mi tremure și îmi acopăr gura cu mâna. Lacrimi fierbinți îmi curg pe față. Un banner cu inscripția „Bun venit acasă, mami!” este agățat în sufragerie. Sunt flori peste tot și un cadou pe masă. Îmi șterg fața cu furie. De ce a făcut asta? Ating fiecare literă pictată manual. Fetele și-au trecut numele în colț. Sunt atât de tentată să o dau jos, dar nu pot face asta. Mâine, când ne vom întoarce acasă împreună, li se vor frânge inimile dacă vor vedea ca a dispărut.

Portiera unei mașini îmi anunța prezența lui. Bineînțeles ca a trecut pc la Liam. A fost o idee proastă să mă întorc acasă mai repede. Ar fi trebuit să rămân în Los Angeles de una singură și să-mi dau seama cum să ies din tot rahatul ăsta.

Ușa este deschisă, iar el își face apariția în prag înainte să o pot închide.

— Ce s-a întâmplat? mă întreabă.

Vreau să urlu cât mă țin plămânii că el este problema mea,

dar nu fac asta. Ridic din umeri și mă uit in altă parte.
— Katclyn?
Pot să-i simt mirosid parfumului cu cât se apropie mai mult. Este nesigur și se mișcă cu prudență. Poate că l-a sunat Alicia si i-a povestit despre mica noastră întâlnire. Mi se pare foarte amuzant că ea a știut unde să ne găsească.
— M-am întâlnit cu iubita ta la spa.
— Eu nu am o iubită, spune iară sa mai vină spre mine. Adică pe nimeni alta în afara de tine.
— Eu nu sunt iubita ta.
— Ce se întâmplă, Katelyn? mă întreabă din nou.
De data aceasta vine în spatele meu și imi pune mâinile pe umeri.
Nu mă atinge! răcnesc, mă întorc cu țața spre el și îl împing.
El se împiedică puțin înainte să-și găsească echilibrul.
Harrison mă privește confuz. Doamne, ar trebui să primească un afurisit de Oscar pentru acest spectacol! Îmi vine să-i smulg căciula și s-o arunc, dar nu vreau să-l ating. ÎNici măcar nu vreau să mă uit la el în acest moment.
Mă privește cu ochii umezi. Nu mă pot uita la ei. Scutur din cap și mă întorc.
— Trebuie să pleci!
— De ce? mă întreabă pe un ton nesigur.
— Pentru că așa zic eu! Nu te mai vreau aici!
— Te rog, Katelyn, sunt speriat. Ai venit acasă mai devreme și e clar că s-a întâmplat ceva.
— Dc parcă nu știi deja. Ai plănuit asta încă dc la început? Să o seduci pe biata mamă singură care tocmai și-a pierdut soțul? Acesta a fost planul tău? De ce nu-mi spui cum ar trebui să se termine, ca să știu la ce ar trebui să mă aștept?
Harrison își freacă fața cu mâinile. Își da jos căciula și o aruncă pe canapea. Se ghemuiește și atinge panglica de la cadoul de pe masă. Este prea calm pentru mine. De ce nu se ceartă cu mine?
— Iubito…
— Nu sunt iubita ta! ii răspund printre dinți.
Harrison se ridică și vine spre mine, apoi mă lipește de perete.
— Nu știu ce naiba s-a schimbat în mintea ta, dar trebuie să-mi zici ce dracu' se întâmplă, Katelyn! Josie a apărut din senin, cu ochii în lacrimi, și tu nu ai fost lângă ea. De fapt, acum ar

trebui să hi la nenorocitul ăla de spa, să te răsfeți și tot rahatul, dar ești aici și ceva e în neregula. Așa că spune-mi, lir-ar să îc, ca să pot rezolva problema.

Vocea lui este blânda și grijulie, dar știu că face asta dinadins. Așa m-a ademenit în patul lui.

— M-am întâlnit cu Alicia.

Fața lui Harrison se face palidă și împietrește. Se îndreaptă de spate și se îndepărtează de mine. Acum că știe că eu știu, nu mai are nimic de zis. Stă acolo și nu se uită la mine, ci la peretele din spatele ineu.

— De unde ai putea tu s-o recunoști măcar?

Ridic din umeri.

— Nu am recunoscut-o, ea m-a găsit pe mine, ii răspund sarcastic.

— Cum?

— Nu știu, Harrison, presupun că i-ai plătit și ei o zi la spa.

Harrison scutură din cap și începe să se tragă de buză. Mă privește încruntat.

— Nu am mai vorbit cu Alicia din ziua în care a ieșit din apartamentul meu, știi bine asta.

— Nu! strig și fac un pas în față, cu degetul arătător îndreptat spre pieptul lui. Știu că minți. Știu poveștile pe care mi le-ai spus doar ca să mă duci în pat și să mă faci să am încredere în tine. Tăticul trist și singur pe care l-a părăsit iubita și l-a lăsat cu un copil pe cap.

— Ha nu a fost iubita mea, Katelyn. Ți-am mai zis asta.

— Ai mintit!

— Despre ce? răcnește el, ridicându-și brațele în aer în semn de exasperare. De ce naiba ar trebui să mint despre tot rahatul ăla? Crezi că sunt mândru de faptul că am fost drogat și violat de către o admiratoare și că am conceput un fiu pe care nu l-am vrut? La ce mi-ar fi servit toate astea?

— Arn văzut fotografii! strig și mai tare. Ai sărutat-o pe covorul roșu!

Îmi ridic bărbia mai sus, în semn de sfidare.

— M-ai luat de proasta și nu am să-ți permit să mai fad asta!

— Sunt al dracului de confuz în acest moment, Katelyn. Te-am trimis la spa ca sa fii răsfățată, dar tu crezi că am tri- inis-o și pe Alicia acolo? Că am o aventură fierbinte cu marna copilului meu, pe care nu am mai văzut-o de când s-a născut el? Și ce… crezi

că îl țin pe Quinn aici, departe de ea?

— Oh, sunt sigură că Quinn se vede cu mama lui tot timpul! Acum înțeleg de ce nu vrei să mă săruți de față cu el.

Harrison își trece mâinile peste față și urlă. Scutură din cap și sc șterge la ochi. Din nu știu ce motiv, mi se frânge inima când văd ca plânge, deși nu ar trebui.

— Katelyn, nu știu ce s-a întâmplat la acel spa, dar pot să-ți garantez că nu există fotografii cu mine și Alicia, doar dacă sunt din noaptea în care l-am conceput pe Quinn.

— Am pozele, spun și înă îndrept spre geanta mea.

Le scot din ea, dezgustată de faptul că trebuie să pun mâna pe ele. Le arunc la picioarele lui. Nu vreau ca cl să mă atingă, să mă tragă în brațele sale. Nu cred că pot suporta asta.

Se apleacă și le ridica. Se uită la fiecare înainte să le arunce pe masă.

— Știi…

Scutură din cap înainte să-și bage mâinile în buzunare.

Eu sunt îndrăgostit de tine, dar acum văd că asta nu va conta.

Își mușcă interiorul obrazului și lasă o lacrimă să-i curgă pe obraz.

— Mai bine crezi niște minciuni în loc sa mă crezi pe mine, dar e în regulă. Ți-am spus că eu cred că ești naivă atunci când vine vorba despre această industrie, și acest lucru dovedește că am avut dreptate. Dacă nu poți să ai încredere în mine, relația asta nu va funcționa niciodată. Mi-aș fi dorit să aflu mai devreme acest lucru.

Ia fotografiile și mi lc dă înapoi.

— Vreau să te uiți la aceste imagini și să- mi spui de ce poarta aceeași rochie pe care ai purtat-o și tu? Și explica-mi cum poate cineva care are un metru și șaptezeci de centimetri, tară tocuri, să nu-mi ajungă nici măcar până la umeri?

Nu iau fotografiile de la el. Le iasă să cadă pe podea. Mă uit la ele cum se împrăștie peste tot. Normal că i-ar cumpăra aceeași rochie pe care am purtat-o și eu doar ca să aibă o scuză.

— Nu știu cum te-a găsit, dar îmi pare al naibii de rău că a făcut-o. Tu nu meriți asta și, sincer să fiu, nici eu. Nu am mai fost cu altă femeie din noaptea în care te-am întâlnit acasă la Liam. Nu voi rămâne aici și nu voi încerca să mă lupt pentru ceva în care tu nu crezi. Am senzația că ar fi o pierdere de timp.

Îmi asum riscul și mă uit la el, dar îmi doresc să nu fi făcut

asta. Nu se deranjează să-și șteargă lacrimile. Urăsc să văd că plânge, dar merită asta pentru tot ce mi-a făcut.

Când se îndreaptă spre ușă, nu încerc să-l opresc. Nu o voi face. Trebuie să închid capitolul asta și să-mi văd de viața mea. Ușa se deschide și în cameră intră o rafală de vânt.

— Dacă nu mă crezi pe mine, întreabă-l pe Quinn. El nu și-a întâlnit niciodată mama, asta e tot ce îți va spune.

Își bate joc de mine.

— Nu pot să cred că ești în stare să îți implici și fiul în mizeria asta.

Harrison vine spre mine.

— Nu aș face-o, dar tu nu-mi lași altă opțiune, Katelyn. Mai bine crezi minciunile ei nenorocite decât să mă crezi pe mine. Bărbatul căruia te-ai dăruit cu totul. Bărbatul alături de care ai spus că vei încerca să clădești o relație. Asta nu este o încercare. Este renunțare. Cauți orice scuză ca să mă alungi, și ai reușit. Dacă tu vrei să ai încredere într-o persoană pe care nu o cunoști, mult noroc cu asta. Trebuie să-ti deschizi ochii si să te uiți cu atenție la acele fotografii, iar apoi să-mi spui ce vezi.

— Trebuie să pleci.

Harrison scutură din cap, se îndepărtează de mine și se îndreaptă către ușă.

— Ultima șansă, spune el.

Nu știu ce vrea să însemne asta și nici nu-mi pasă.

— Pleacă! țip eu.

Se întoarce cu spatele ia mine și iese afară, trântind ușa cu putere. Aceasta se deschide din nou, din cauza forței. Ferestrele zornăie și pozele fetelor cad de pe perete. Tresar în momentul în care geamul se sparge și sticla atinge pământul.

Mă las pc podea, cu genunchii la piept și oftez. Totul este distrus.

Capitolul 33
Harrison

Am făcut greșeala. De a mă opri la magazin înainte să mă duc acasă. Nu am suportat gândul că mă voi întoarce la o locuință goală. Dar asta fac acum: stau singur intre patru pereți, supărat și beat. Cred că mi-am rupt mâna, dar nu știu sigur.

Îmi îndoi degetele, apoi le întind din nou. Simt o durere moderată, dar s-ar putea să fie de la cantitatea mare de bere pe care am consumat-o. Sticlele se aliniază perfect, in șir indian, pe măsuța de cafea.

Nu știu de cat timp stau aici, dar soarele a răsărit deja. Ăsta nu poate fi un semn bun. Desfac încă o sticlă și beau tot conținutul dintr-o singură înghițitură. Așez sticla lângă celelalte și mă las pe spate. Fiecare dintre ele se uită la mine batjocoritor. De la prima până la ultima, toate râd de mine. Cuvintele ei se repetă la nesfârșit în capul meu.

M-am întâlnit cu iubita ta.

M-am întâlnit cu iubita ta.

M-am întâlnit cu iubita ta.

Dacă aș ști cum să dau de Alicia, aș face-o. Acum că știu ce vreau să-i zic. Nu e ca și cum noi doi am avea un trecut împreună. Nu știu nimic despre ea, cu excepția faptului ca e o curvă nenorocită care vrea să-mi facă viața un infern. Nu am fost un cuplu. Nu am fost îndrăgostiți. Nu ne-am certat pentru ca mai apoi să o luăm pe căi diferite. Asta nu înțelege Katelyn. Nu am mai văzut-o din ziua în care mi l-a adus pe Quinn. Ultimul lucru pe care l-am văzut a fost spatele ei, când a șters-o din apartamentul meu.

Ea crede toate minciunile. Fiecare dintre ele. Jur că nu înțeleg de ce i-ar spune Alicia toate lucrurile alea. De ce s-a obosit să falsifice fotografiile ca să pară că suntem împreună. Totul ar avea sens dacă eu și Alicia ne-am fi despărțit recent. O femeie nervoasă poate face tot felul de rahaturi, dar asta nu are sens.

Desfac dopul altei beri și observ că aproape le-am terminat pe toate, o adevărată tragedie pentru mine. Nu c ca și cum aș putea merge până la magazin sa mai iau câteva. Nu cred că pot ajunge nici măcar până la baie fără să cad.

Dau pe gal conținutul sticlei, inima îmi amintește că am plâns de față cu ea. Am plâns ca un bebeluș afurisit. Și cel mai rău este faptul că pe ea nici măcar nu a afectat-o. Nu i-a păsat. A vrut doar să ies afară din casa ei.

Așa că am plecat.

Am plecat pentru că nu am putut suporta atâta respingere.

Mă las pe spate și închid ochii. O văd în fața mea. Îmi zâmbește pentru un minut, apoi mă alungă din casa și din viața ci. Lacrimile îmi curg pe obraz. Urăsc asta. Mă urăsc pe mine

pentru că plâng după ea. Trebuia să-mi dau seama.

Aud un sunet de sticle ciocnite și mă trezesc. Mă întorc brusc in direcția aceea.

Mare greșeală.

Gem de durere și mă iau de cap, încercând să mă ridic. Am vederea încețoșată și ochii umflați de somn. Afară este întuneric, ceea ce înseamnă că am dormit toată ziua.

Liam apare în fața mea. Arc un coș de gunoi în mână și îmi adună toate sticlele.

— Am să lc adun, îi spun.

— Las' că mă descurc eu, răspunde el imediat.

Mă ridic, obosii după tot alcoolul pe care l-am consumat. Mă îndrept spre baie. Închid ușa și mă sprijin de ca, epuizat Mâna îmi pulsează și e învinețită. Sunt nevoit să-mi reazem capul de perete cât timp mă ușurez. Abia mă pot ține pe picioare, clar sunt încă beat sau mahmur.

Mă târăsc înapoi în sufragerie și observ că acum este curată. Ma așez lângă Liam, care frunzărește cel mai nou număr al revistei DRUM! Nu știu de ce a venit aici, poate s-a dus Katelyn la cl și i-a spus că am abandonat-o.

— Quinn vrea să știe când poate veni acasă, spune Liam nonșalant.

Mă uit la el de parcă ar avea trei capete.

— Despre ce vorbești?

— Quinn e la noi de două zile. Cred că e puțin îngrijorat și se întreabă ce s-a întâmplat cu tatăl lui.

— La dracu'! strig.

Îmi zgârii fața și mă trag de păr. Eu nu l-am părăsit niciodată până acum, ccl puțin nu intenționat. Mereu a fost o prioritate pentru mine și acum uite unde am ajuns. O țipă se desparte de mine, iar eu uit de fiul meu. Cred că nu voi ti desemnat tatăl anului prea curând.

— Mă duc să-l iau.

— Nu încă, spune Liam.

Pune revista pe masă, apoi se ridică in picioare.

— Prima dată trebuie să mergem la spital, să se uite un doctor ia mâna ta.

Mă uit la ea și scutur din cap.

— E bine. Mă duc după aceea. Vreau doar să-l iau pe Quinn.

Mă întorc spre fereastră și mi-o imaginez pe Katelyn ieșind pe

ușă.
— Cred că mă voi întoarce în L.A pentru o scurtă perioadă.
— Ei bine, Quinn poate rămâne la noi.
— Nu, omule, totul e în regulă.
Mă întorc spre el, îl privesc și ridic din umeri. Liam face un pas în față.
— Nu face asta, Harrison!
— De ce nu? O să-mi spui că nu merită? Pentru că amândoi știm că situația asta e de rahat, iar eu nu voi rămâne aici, unde nu sunt dorit.
Lovesc scaunul de lângă mine și mă uit cum cade pe podea.
— O să înțeleagă ea.
— Pentru numele lui Dumnezeu, Liam, nu e nimic de înțeles. Ea crede în cuvintele unei curvc pc care nici măcar nu o cunoaște, în loc sa mă creadă pe mine. Am pierdut atâta timp ca să-i arăt că poate avea încredere in mine și pentru ce, ca o târfa de doi bani să-i zică contrariul?
Liam scutură din cap. Nu vreau să-mi vărs năduful pe el, dar a venit aici și o va apăra pc una dintre cele mai vechi prietene ale sale. Nu vreau să rămân într-un Ioc unde nu sunt dorit. Nu trebuie sa-mi zică a doua oară, a spus-o deja foarte clar.
— Ceva e în neregulă.
Așa crezi? răcnesc eu. O iubesc pe femeia aia, dar ea m-a respins ca pe un gunoi din cauza unor fotografii idioate. Normal că ceva e in neregulă, iar răspunsul e în L.A. Am s-o găsesc pe Alicia și am să aflu ce vrea.
— Cred că Sam a fost.
— Poftim?
— Cred că Sam e în spatele acestei povești.
— Li ceea ce privește turneul, da, sunt sigur că și-a băgat coada, dar ea nu o cunoaște pe Alicia.
— De unde știi?
Mă gândesc la întrebarea lui pentru o clipă și îmi dau seama că nu știu. Nu-mi amintesc nimic din noaptea în care am întâlnit-o pe Alicia.
— Băga-mi-aș! Vorbești serios?
— Vino aici, vreau să-ți arăt ceva.
Îl urmez până în bucătărie și trag scaunul de lângă el. Pozele pe care mi le-a aruncat Katelyn în față, și alte câteva, sunt întinse pe masă. Ridic o poza cu mine și Katelyn, apoi scutur clin

cap.
— Cum poate să creadă că vreau pe altcineva in afară de ea?
Arunc poza din mână.
— Femeile sunt ușor de influențat. Îți amintești când ți-am spus că Sam a trecut pe la magazin și a vorbit cu Josie? Josie a înnebunit și mi-a cerut vsă i-l înapoiez pe Noah. Când în cele din urmă mi-a zis cc s-a întâmplat, nu mi-a venit să cred că a ascultat-o pe Sam, dar înțeleg de ce a făcut-o.
— Da, dar de ce ar asculta-o Katelyn pe Alicia? A numit-o iubita mea și mi-a spus că o înșel.
Îmi las capul în mâini și imediat îmi doresc să nu o fi făcut.
— La dracu', cât de tare mă doare!
— Eu ți-am zis.
Scutur din cap.
— Cum ai știut?
— Mi-am dat seama ce s-a întâmplat după ce am văzut gaura din perete.
— Perfect.
— Oricum, după ce a venit Katelyn la noi, ieri, am început să pun toate rahaturile cap la cap. Am căutat pozele vechi ale formației, porcării pc care mi le-a adus Sam, și am găsit una cu tine și Alicia.
El îmi dă fotografia. Mă holbez la ea și realizez că acum o văd pentru prima dată, după acea zi oribilă. Este o parte neclară din viața mea, dar acum am ce să-i arăt lui Quinn dacă mă va întreba vreodată despre ea.
— Sam le-a tăcut pe astea.
Îmi dî o mulțime de poze cu Alicia și cu mine din noaptea în care l-am conceput pe Quinn. A moștenit multe de la ea, zâmbetul ei și felul în care nasul i sc ridică atunci când râde. Dacă circumstanțele ar li diferite, probabil că aș ieși cu ea.
— Pe asta nu știu cine a făcut-o, dar pun pariu că Sam nu se așteaptă ca eu să o am.
Liam îmi dă o fotografie. Nu trebuie să spună nimic, imaginea vorbește de la sine.
— Ăia sunt bani? îl întreb.
— Așa arată.
— De ce i-ar da Sam bani Alicici?
Liam ridica din umeri.
— Să te drogheze.

— Drăcia dracului!

Mă ridic în picioare și încep să mă plimb prin bucătărie. Mă doare fiecare părticică din corp și nu pot face nimic în legătură cu asta. Se parc cî viața mea s-a transformat intr-un haos din ziua în care am întâlnit-o pe Sam Moreno. Când nu discutam chestii legate de trupă, se lua de viața mea personală de parcă aș fi fost proprietatea ci. Și poate am fost, fiindcă nu m am obosit să înțeleg contractul. Nu știu ce să cred, dar să droghezi pe cineva și să provoci o sarcină este cel mai josnic lucru pe care o persoană îl poate face. Se pare că nu i-a fost de ajuns să distrugă doar viața lui Liam.

— Asta nu mă ajută cu nimic.

— Știu..., oftează Liam. Dar cel puțin acum știm de ce a făcut Alicia ce a tăcut.

— Chiar știm? Eu nu știu nimic, cu excepția faptului că Alicia a știut cum sa o găsească pe Katelyn și să-i dea o grămadă de poze trucate.

— Asta nu e tot.

Mă opresc din drum și mă uit pe fereastră. Liam își drege vocea.

— Ce altceva mai e?

— Josie zice ca Alicia i-a spus lui Katelyn că voi doi încă sunteți împreună.

Dau din cap.

— Mi-am dat seama, din ce mi-a spus Katelyn. Liarn, ideea este că Quirm nu o cunoaște pe Alicia, așa că, dacă aș fi într-o relație cu mama lui, nu crezi că ea ar li prin preajma?

Mă îndepărtez de lângă tejghea și mă uit din nou la poze.

— Arată-mi dacă poți fotografii din toți anii în care noi am fost un cuplu. Nu ar fi trebuit să apărem în public, ca o familie?

Mă aplec peste masă, cu grijă sa numi forțez mâna.

— Ha crede asta, nu pe mine.

— Și ce, ai de gând să pleci? O să 1 iei pe Quinn de la școală și o să vă întoarceți in L.A.?

— Am venit aici pentru ea, dar ca nu mă vrea. Alta ar fi situația daca nu am fi fost împreună, dar sunt îndrăgostit de ea și nu pot... nu voi rămâne aici să văd cum iese cu altcineva.

— O iubești?

— Știi că da.

— Știu, dar este prima dată când recunoști.

Liani oftează și îmi dau seama că se gândește la viitorul trupei.

— Poți măcar să-mi faci o favoare?

— Sigur.

— Așteaptă până după nuntă. E doar la câteva săptămâni distanță și mi-ar fi de folos să-l am aici pe cel mai bun prieten al meu, mai ales după bomba pe care a aruncat-o Josie, noaptea trecută.

Dau din cap. Rămân până după nuntă, măcar atât pot fiice pentru el.

— Ce a zis?

— Nick s-a întors și vom lua cina în seara aceasta cu el și cu noua lui soție.

Liam nu așteaptă reacția mea. Începe să strângă fotografiile. Lasă pe masă câteva cu Alicia și cu mine. Nu știu dacă ar trebui să-i mulțumesc sau nu, dar presupun că vor fi utile atunci când mă va întreba Quinn despre ca. Cel puțin voi putea să-i arăt o poză cu amândoi, înainte ca noaptea să se transforme intr-o ceață.

— În fine, el s-a întors, iar Josievrea să fim prietenoși. Vreau să-l urase pe tip, dar nu pot pentru că fiului meu îi place de el și se tot plânge de faptul că antrenamentele la fotbal au devenit plictisitoare de când Nick nu mai e antrenorul lui.

— Și ce o să faci?

— Voi merge la cină și mă voi comporta frumos.

— Norocosul de tine, spun și mă feresc înainte ca Liam să mă lovească cu cutia de fotografii.

Ajung acasă la Liam și la Josie cu mâna înfășurată intr-un ghips negru. Lui Liam o să-i placă. Va trebui să cânt doar cu o singură mână sau să-mi dau seama cum să țin bățul. Cred ca o pauză iese din discuție.

Quinn îmi sare în brațe de îndată ce intru pe ușă. Mă ține strâns lipit de el și își pune capul pe gâtul meu. Nu i-am tăcut niciodată așa ceva. A știut întotdeauna unde sunt și când mă întorc acasă.

— Îmi pare rău, Quinn! Ar fi trebuit să sun.

— E în regulă, tată, dar tn-am speriat.

— Știu, amice. Nu o să mai fac una ca asta. Promit.

Se uită la mine cu ochii umflați. Îmi dau seama că a plâns, în exterior pare un dur cu ochiul învinețit, dar în interior este doar

un băiețel. Se apleacă și îmi șoptește:

— Peyton e jos și te așteaptă.

— Te superi dacă mă duc și eu acolo?

El scutură din cap. Îl pun jos și îi ciufulesc părul.

— Ce s-a întâmplat? înă întreabă și se uită la ghipsul meu.

— Lucruri foarte stupide de adulți, spun, ridicând din umeri.

O să vadă gaura din perete și o să pună întrebări. Nu o să-l mint, dar nu prea am cc să-i spun. El habar n-avea că eu și Katelyn am fost împreună. Nu am avut ocazia să-i spun.

— Mă întorc într-o clipă, sau vino și tu jos când vrei.

Mă duc în studio și o găsesc pe Pcyton bătând la tobe. Poartă căști prea mari pentru ea, dar pare că se distrează. Îmi zâmbește. Trebuie să mă chinui să-i zâmbesc și eu, pentru că mă omoară gândul că nu voi mai face parte din viața ei.

— Ce faci? o întreb și îmi trag un taburet lângă ea.

— Exersez.

Ei bine, suna minunat!

Sunt răsplătit cu încă un zâmbet, ceva ce rar văd la ea.

— Harrison?

Ridic privirea și îi văd pe Noah și pe Quinn în pragul ușii.

— Care-i treaba?

— Nc-a venit o idee și avem nevoie de ajutorul tău.

Noah și Quinn intră în studio, apoi închid ușa. Noah îmi spune ideea lor, iar eu îi întreb pe Quinn și Peyton dacă amândoi, dar și Elle, sunt de acord cu asta. Ei dau din cap. Nu pot decât să zâmbesc când văd cât de entuziasmați sunt și accept să-i ajut.

Capitolul 34
Katelyn

De ce te-ai întors mai repede?

Domnul Powell îmi dî o ceașcă de cafea. Am fost în Los Angeles doar câteva zile, dar diferența de temperatură este suficientă ca să-mi fie frig aici, chiar dacă iubesc Beaumontul în lunile de iarnă.

— Mi-a fost dor de fele.

Asta le spun tuturor. El nu trebuie sa știe detaliile urâte ale despărțirii mele de Harrison. Adevărul este că nu prea știu cum să-i explic. Tot ce știu este ca inima mea sc frânge din nou, dar

mi-am promis că nu voi lăsa asta să mî afecteze. Trebuie să fiu puternică pentru fete. Această piedică… sau orice ar fi va trece.
— Ți-au dus dorul, mai ales Ellc.
— Și Pcyton nu?
Domnul Powell se apleacă și își pune ceașca pe masa.
— Peyton este rănită, Katie, și va face tot ce poate ca să suferi și tu din cauza asta. Și-a petrecut majoritatea timpului în camera lui Mason, iar când am mers să văd ce face, m-a rugat să-i spun o poveste. Am petrecut o zi minunată, aminlindu-mi de fiul meu alături de fiica lui.
Îmi șterg fața. Când îl aud pe domnul Powell cum vorbește despre Mason și Peyton, îmi doresc și mai tare să-l mai văd încă o dată. Să-i spun cum mă simt și cât de mult îl iubim.
— Elle vorbește foarte mult despre Harrison, adaugă el.
Inima mi se oprește când îi aud numele. Au trecut două zile și el nu a sunat. O parte din mine se aștepta ca el să apară în această dimineață și să tundă peluza, dar cred că am distrus această relație când i-am spus să plece.
— Vă deranjează acest lucru?
Domnul Powell scutură din cap.
— Am crezut că mă va deranja, dar ea vorbește atât de frumos despre el, încât sunt mândru ca ai găsit pe cineva care să umple golul lăsat de Mason.
Am rămas fără cuvinte; Nu știu ce să-i răspund. Iau o gură de cafea și mă gândesc cum aș putea să schimb subiectul. Nu pot să-i spun că m-am despărțit de Harrison, pur și simplu, nu pot.
— Cred că tu și fetele ar trebui să vă mutați aici.
Poftim? spun și mă înec cu cafeaua.
Această casă c prea mare pentru mine. Liste o casă cu patru dormitoare și nu pot să o întrețin, dar nici nu vreau sa o vând, așa că singura mea opțiune este ca tu și fetele să vă mutați aici, iar atunci când vei face următorul pas cu Harrison, el și fiul lui se vor acomoda bine aici. Această casă are nevoie de o familie, nu dc un bătrân.
Cuvintele lui mă copleșesc. Nu am crezut niciodată că va accepta un alt bărbat atât de ușor și faptul că mi-a sugerat sa locuim toii aici m-a lăsat fără cuvinte.
— Nu știu ce să zic.
El zâmbește, cu toate că zâmbetul nu i se oglindește în ochi.
— Spune „da”.

— Unde veți merge?
Domnul Powell își freacă mâinile de pantaloni.
— M-am gândit să călătoresc puțin, sau aș putea locui în casa ta.
— Chiar suntem însărcinați!
— Foarte! spun și îi arăt fotografia.
— De ce are copilul două capete?
Scutur din cap. Jur că, uneori, el este întruchiparea fotbalistului tipic și foarte prost.
— Gemeni, îi șoptesc.
Nu ne putem permite să creștem niciun singur copil, darămite doi.
— Am făcut doi copii?
Îmi dau ochii peste cap.
— Da, Mason, sperma ta supraomenească nu a creat doar unul, ci doi copii care s au așezat confortabil In corpul meu.
Mason își ridică pumnul în aer. Nu cred cu înțelege gravitatea situației în care ne aflăm.
— Știi că doi copii înseamnă dublu din tot.
— Știu, pot număra.
— Desigur că poți.
Mă așez pe canapea și mă iau de cap. Nu știu cum ne vom descurca. Locuim într-un apartament cu două camere, împreună cu Josie și Noah. F. Imposibil să mai adăugam cate două exemplare din fiecare lucru.
— Trebuie să ne mulăm.
Mason se așază lângă mine și mă trage spre el.
— Am vorbit ieri cu tata. El și mama au sugerat să ne mutăm la ei până economisim niște bani, cât să plătim un avans pen tru o casă doar a noastră. Spune că putem pune deoparte banii cheltuiți pe chirie.
— Te-ai hotărât deja?
Nu prea-mi convine să ne mutăm la familia Powell, dar e mai bine să locuim cu ei decât cu părinții mei. Mason ridică din umeri.
— Nu știu, gândeștc-tc și tu. Mama ne-ar putea ajuta cu bebelușii. Știi și tu că vrea să facă asta.
Mă cuibăresc lângă el. Îmi mângâie abdomenul cu degetul mare.
— Nu vom mai avea timp pentru noi.

Mason se așază mai comod, apoi mă trage în poala lui.
— Pc bune? Sunt destui de sigură că tu și cu mine am petrecut destui de mult timp singuri în casa aia. Din câte ne dăm seama, acești copii au fost concepuți acolo.
Îmi ridică bluza și mă sărută pc burtă.
— Dacă tu crezi că ar trebui să ne mutăm în casa părinților tăi, atunci eu sunt de acord s-o facem.
— Chiar cred că c bine. Gândește-te cât de mult se vor distra acolo Mason Junior și Mason Junior Junior.
Dumnezeule, Mason, nu așa o să ne botezăm copiii!
Îl lovesc ușor peste umăr, iar el mă îmbrățișează. Mă agăț de d de parcă ar fi ultima dată când vom sta îmbrățișați în această poziție.
— Știi că nepoatele mele. Și-au petrecut primul Crăciun în casa asta.
— Și multe altele, adaug eu.
După ce a murit Mason» mi-am dat seama că nu mă voi descurca de una singură cu toate cheltuielile casei, și Liam m-a ajutat Mi-a spus că nu pot pierde casa care păstrează toate amintirile fetelor despre Mason, dar in această casă le-am adus când am ieșit din maternitate.
— Vă veți muta aici?
Îi zâmbesc larg.
— Am ii onorate.
Stau în mașină și mă holbez la casa lui. E întuneric peste tot și mașina lui nu este pe alee. Cred cî mă bucur că el nu este acasă, pentru că nu vreau să mă prindă că pândesc din umbră. Habar nu nm ce caut aici sau ce am crezut că voi găsi.
Mă simt de parcă l-aș fi dezamăgit pe domnul Powell. Ar li trebuit să-i spun că eu și Harrison nu mai suntem împreună, dar nu am putut rosti cuvintele. În capul meu pare destul de ușor, dar nu pot să lc spun cu voce tare pentru că, în acel moment, totul ar parca foarte real și nu știu dacă pot face față acestei situații acum.
Când îmi trec prin cap toate lucrurile pe care el ar putea să le facă chiar acum, gândurile îmi scapă dc sub control. Oare e la bar și dansează cu o femeie al cărei nume nu intenționează să-l afle? Mă urăște pentru tot cc i-am făcut? Asta simt eu în această clipă. Am așteptat să se întâmple ceva. Am căutat orice scuză ca să-l alung din viața mea și exact asta am și (acut.

— Cc facem aici, mami?
Mă uit la Bile în oglinda retrovizoare, apoi închid ochii și încerc să-mi șterg din minte gândurile despre Harrison.
— Nimic, inami a trebuit să se oprească pentru un minut și să se gândească, îi explic, apoi pornesc mașina și mă îndrept spre casa lui I.iam și a lui Josie, ca s-o iau pe Peyton.
Deschid ușa casei lor și mă întâmpină doar sunetul televi zorului. De obicei, casa asta este mereu gălăgioasă, mai ataș atunci când sunt toți copiii aici. Elle fuge pe lângă mine, intră în camera de zi și lipă.
— Ce faci?
Colorez, îi răspunde Peyton.
Inima mi se oprește și stomacul mi se strânge. Închid ochii și mă rog să nu fi făcut prea multe mâzgălituri pe peretele lui Josie.
Pașii mei sunt nesiguri. Mă tem de ceea ce voi găsi când voi intra în cameră. Ambele fete râd când pășesc înăuntru. Harrison îmi aruncă o privire scurtă, apoi întoarce capul. Rămân cu gura căscată din cauza șocului. Peyton stă în poala lui Harrison, cu un marker în mână, iar Pile lângă cl.
Mă duc în fața lor sa văd mai bine ce se petrece. Ambele mele fete colorează pe Harrison, ii completează tatuajele și le înfrumusețează.
— Ce faceți? întreb șocată.
Sc pare că repet întrebarea lui Elle de mai devreme.
Peyton oftează.
— Colorăm.
— Văd asta, dar de ce?
— Pentru că Harrison este o carte de colorat umană.
Harrison râde, împreună cu Peyton. Râsetul ei este muzică pentru urechile mele. A găsit o metodă să o facă să râdă, iar eu nici măcar nu-i pot mulțumi.
Îl privesc pe Harrison, care nici măcar nu se uită la mine. Vreau doar să-i văd ochii aceia verzi, ca să știu că e de acord cu toate astea, dar el se concentrează pe fete. Mă ignoră, și pe bună dreptate după cc i-am făcut.
Mă dau mai în spate și mă uit la Peyton cum mteracționează cu Harrison. El se mișcă atunci când îi spune ea. Și îi ține markerele. Nu știu ce s-a întâmplat cât timp am fost plecată, dar ceva s-a schimbat între ei. Nu sunt sigură ce părere am despre

asta, acum că el nu va mai fi prin preajmă, dar mă bucur că ea interacționcază și cu altă persoană în afară de Liam.

Harrison pare relaxat și mi-e evident faptul că se distrează când îi arată toate locurile pe care le-a ratat. Încerc să nu mă holbez, dar nu mă pot abține. Ambele fete îi mănâncă din palme, de parcă ar fi fost menit să fie în viața lor.

— Ce ai pățit la mâna?

El se uită la mine, pentru prima dată de când am intrat aici. Buzele lui formează o linie subțire. Mă feresc dc privirea lui și parcă simt că mă fac mai mică. Sunt nevoită să-mi întorc privirea în altă parte, de teamă să nu încep să plâng sub ochii lui. Nu-mi răspunde, ci se concentrează din nou pe fete.

— Ai de gând să-mi răspunzi? întreb din nou.

Știu că tonul meu este agresiv, dar nu mă pot abține.

— Nu face asta în fața fetelor, șoptește el.

Amândouă mă privesc confuze. Nu știu dacă încearcă să mă împace sau ceva de genul ăsta, dar nu funcționează. Peyton se holbează la mine, înainte să se apuce iar de colorat.

— Mă întorc imediat, le anunță el.

Kle mormăie și pufăie, dar până la urmă il lasă sa se ridice. Mă uit după el când iese din cameră și, chiar dacă știu că ar trebui să-l urmez, nu-mi pot face picioarele să rnă asculte.

Ambele tete se holbează la mine, probabil se întreabă ce tocmai s-a întâmplat. Nu am nicio idee cum le voi spune că Harrison nu va mai fi prin preajmă. Intr-un final, mă înduplec și plec să îl caut. Îmi îndrept umerii când îl văd proptit de chiuveta din bucătărie. Stă cu spatele la mine. Îmi vine să întind mâna și să-l ating. Sa-mi trec degetele peste tatuajul cel nou făcut de fiicele mele pc brațul lui, dar nu pot face asta. Trebuie să las totul in urmă și să-mi văd de viața mea. Nu suntem potriviți unul pentru celălalt.

— Harrison, spun cu.

Îmi anunț prezența. Văd cum spatele îi devine rigid și mă întreb cum și-a schimbat atât de repede atitudinea detașată in cea dc acum, ciudată, fi atât de ușor să oprești sentimentele?

Își trântește paharul cu putere. Tresar când aud cum se ciocnește de tejghea. Se apleacă în față și se îndepărtează și mai mult de mine.

— Ce vrei, Katelyn?

Vreau să strig că ei este bărbatul pe care îl doresc, dar nu pot

face asta. Nu am de gând să fiu rezerva lui. Vreau să fiu totul pentru el. Vreau să contez.

— Ce ai pățit la mână? întreb din nou, mai mult din curiozitate decât pentru orice altceva.

El își ridică mâna băgată în ghipsul care a fost colorat cu markerc aurii și argintii, și o flutură în aer. Nu se întoarce spre mine și asta mă deranjează.

— Am lovit peretele și am rupl-o în două locuri. Mai vrei să știi și altceva despre mine?

— Nnn... nu.

Vocea mi se pierde pe măsură ce cuvântul mi se blochează in gât. Se mișcă de lângă tejghea și vine spre mine. Se oprește doar atunci când suntem umăr la umăr. Nu există contact vizual, nici atingeri.

— Trebuia doar să ai încredere în mine.

Pleacă (ară să se uite înapoi, iară să mă aștepte până îl ajung clin urmă. Vorbește despre încredere, dar nu pot să am încredere în el, nu după ce mi s a spus și ce am văzut. Fotografiile nu mint, nu-i așa?

Mă întorc în sufragerie, dar mă opresc în prag și mă uit la Harrison cum interacționează cu gemenele. Ele lac ce fac de obicei, se comportă ca niște maimuțele, dar lui nici măcar nu i pasă. Nu îl deranjează deloc. T.e gâdilă, iar râsetele lor sunt ca muzica pentru urechile mele. Le face să râdă atât de mult.

De ce nu poate fi și viața la fel de simplă ca râsul?

Capitolul 35
Harrison

Au trecut trei săptămâni de când s-a întâmplat tot rahatul acela și mi-a distrus viața. Douăzeci și una de zile, de când o minciună răutăcioasă mi-a frânt inima și mi-a distrus șansa la fericire. Nici măcar nu pot să număr orele, pentru că sunt prea multe. Tot ce știu este că urăsc senzația de goliciune pe care o simt în fiecare zi când mă trezesc și singurătatea care mă macină noaptea. Nu a trecut o secundă în care să nu mă fi gândit la răzbunare. M-am așteptat ca Alicia să sune sau să-și facă apariția, dar nu a făcut-o, iar astăzi o voi vedea în instanță. Chiar vreau să o întreb de ce a tăcut-o. Dc ce s-a chinuit să-mi

distrugă viața dacă nu a avut de gând să vină aici, cum i-a spus lui Katelyn și lui Josic?

Liam e hotărât s-o bată pe Sam cu propriile ei arme. O vrea departe de el înainte de nuntă. Nu îl învinovățesc. Este o femeie periculoasă. Ar fi trebuit să ne dăm seama de asta cu mult timp în urmă, dar am fost tineri și proști, iar ea ne-a ușurat enorm munca. Liam a angajat un detectiv particular și i-a dat toate dovezile pe caro le-a descoperit dc unul singur. Cam într-o săptămână, am avut destule probe să mergem la un judecător și să-i cerem ajutorul. Așa că acum stăm aici și așteptăm.

Așteptarea este partea dificilă. Îmi provoacă o stare dc neliniște. Mă holbez la fiecare femeie care intră în tribunal și mă întreb dacă e Alicia. În afară de pozele trucate, nu am mai văzut-o dc opt ani de zile. Felul în care mi-a descris-o Josie nu se potrivește cu amintirea mea din acea noapte fatidică. Am ascuns fotografiile cu noi în camera mea, până când mă va întreba Quinn despre ea. Vreau să-i pot arăta că am zâmbit amândoi la un moment dat al vieții noastre. Nu știu cum, sau dacă îi voi povesti vreodată despre acea noapte. Mi-ar plăcea să ia singur decizii în ceea ce o privește pe mama lui, să nu fie influențat de ceea ce mi-a făcut. Oricum nu aș avea prea mul te de zis, doar ce mi-a povestit ea. Când încerc să-mi amintesc ce s-a întâmplat în acea noapte, e ca și cum aș căuta ceva în spațiu, în beznă totală.

Îi voi solicita unui judecător să-mi elibereze un ordin de interdicție împotriva AlicieL Nu ne-a făcut niciun rău fizic mie sau lui Quinn, așa că un ordin de restricție iese din discuție, dar în calitate de tutore legal, pot să cer să nu i se permită să îl contacteze pe Quinn până la împlinirea vârstei de optsprezece ani. Avocatul meu crede că nu ar trebui să avem dificultăți

În obținerea actelor necesare. Fa nu și-a arătat interesul față de Quinn, ci doar pentru mine, așa că nu e nevoie să se apropie de el, până când va fi suficient de mare pentru a lua o decizie de unul singur.

Liam stă lângă mine și dă din picior. Are emoții, îmi dau seama. Am subestimat-o pe Sam și asta ne-a afectat trupa, dar și viețile personale. Am depus un ordin de restricție împotriva lui Sam și a companiei Moreno Entertainment. Sunt puține șanse să fie aprobat, dar detectivul nostru particular a descoperit multe lucruri despre care noi mi am avut habar, și aceasta este

singura soluție. Ne-ain gândit să-i dăm în judecată, dar avocatul nostru ne a sfătuit să încercăm mai întâi calea aceasta, cu speranța că domnul Moreno o va opri pe fiica sa.

Cineva îmi strigă numele, la fel și pe cel al Aliciei. Mă uit în jur, dar nu văd pe nimeni sa meargă spre ușă.

— Eu am să le aștept aici, spune Liam înainte să plec.

Este incredibil cum ne-au programat audierile, la aproximativ o ora diferență. Am crezut că vor trece luni de zile înainte să mă prezint în fața unui judecător, nu doar câteva săptămâni.

Intru în biroul judecătorului, urmat de avocatul meu. Nu s-a schimbat prea mult de-a lungul anilor; a rămas la fel de durduliu și de chel. Stăm pe o parte a mesei și așteptăm.

— Oare o să apară?

— A fost înștiințată, așa că, dacă nu vine, el va semna ordinul.

— Vreau să o văd, spun brusc.

Nu știu de ce am spus asta, dar este adevărat. Vreau să mă uit la ea și să-mi dau seama cum gândește.

Ne ridicăm în picioare atunci când judecătorul intră in bi rou. Executorul judecătoresc ne anunță că putem să ne așezăm.

Unde este doamna Tucker?

— Nu este aici, onorată instanță, spune avocatul meu.

Judecătorul se uită la ceas și notează ceva.

— Dumneavoastră sunteți tatăl lui Quinn James?

— Da, eu sunt, spun cu mândrie.

— Domnule James, aici scrie că doriți un ordin de interdicție împotriva doamnei Tucker.

— Asa este.

— Iar doamna lăicker nu este aici pentru a contesta acest lucru?

— Nu, onorată instanță. Potrivit datelor mele, ea a fost înștiințată și i-a fost acordat un avocat din oficiu, adaugă avocatul meu.

— Foarte bine! spune, mâzgălind ceva pe hârtie.

Cererea este aprobată. Doamnei Tucker nu i se permite niciun fel de contact cu minorul în cauză, până la vârsta de optsprezece ani.

Judecătorul se ridică și pleacă, și astfel totul s-a terminat.

Ies din birou împreuna cu avocatul meu și îi strâng mâna. Îi spun că sper să nu-l mai văd niciodată» iar ei râde. Nu cred că voi mai avea nevoie dc el, cu excepția cazului în care Alicia

solicită ridicarea ordinului Sper că, în cazul in care asta se va întâmpla vreodată, judecătorul își va da seama că minte.

Dau din cap în direcția lui Liam, iar el îmi face semn să mă uit în stânga mea. Acolo o văd pe Sam, alături de tatăl ei și avocatul lor. Tatăl ei bolborosește despre ceva, dar pe ea nu o interesează, se holbează la Liam. Scutur din cap și mă pun în fața lui Liam, ca să nu-l mai poată vedea.

— Alicia nu a apărut. Cu o târlă am terminat, a mai rămas una.

Liam râde, dar încearcă să disimuleze. Știu că afurisita aia stă în spatele meu și îmi aruncă priviri pline de ură, dar nu-mi pasă. Sincer să fiu, sunt surprins că și-a făcut apariția, având în vedere că clona ei nu a binevoit să se deplaseze până aici.

— Ești fericit? mă întreabă Liam.

Dau din cap. Sunt, chiar dacă mi-am dorit să o văd, să vorbesc cu ea, Simt fericit că in următorii zece ani nu poate să-i facă nimic lui Quinn. Mie poate să-mi facă ce vrea, dar nu și fiului meu.

JD intră pe ușă exact când avocatul nostru ne spune că putem intra în sala de judecată. Trecem pe lângă domnul Moreno, care nil ne zâmbește. Xu că mă așteptam să facă asta, dar ar fi fost fruittos din partea lui să ne arate puțină recunoștință. Noi i-am adus mulți bani și, ca răsplată, el ne-a pasat fiicei sale doar pentru că ea a făcut o pasiune pentru Liam. Sam a fost începutul a ce<? a ce ar fi putut deveni pierzania noastră.

Toți trei ne așezăm, iar avocatul stă la marginea mesei. Niciunul dintre noi nu întoarce privirea spre cei doi Moreno care intră în sală., apoi se așază. Suntem conștienți de prezența lor când o auzim pe Sam cum pufăie.

Ne ridicăm în picioare, cum ne îndeamnă executorul judecătoresc, și așteptăm ca onorata instanță să se așeze. Am nimerit o judecătoare și mă întreb dacă acest lucru va fi în favoarea noastră.

Bună ziua! începe ea să spună. JM-am uitat peste dosarele depuse la cererea mea.

Își împreunează mâinile și ne privește pe toți.

— Am cerut să i se acorde o atenție deosebită acestui caz, din cauza complexității lui. Nu am mai văzul un dosar atât de gros pentru ceva atât de banal ca un ordin de restricție.

Judecătoarea dă la o parte niște hârtii.

— Domnule Page, credeți că domnișoara Moreno este un pericol pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră?
— Da, onorată instanță!
— Domnule James, vă adresez aceeași întrebare.
— Da, onorată instanță!
— Dumneavoastră, domnule Davis?
— Da, onorată instanță!
Domnule Moreno, sunteți conștient de acțiunile fiicei dumneavoastră din ultimii zece ani?
Cred că toți ne ținem respirația, în așteptarea răspunsului său. Toți trei ne aplecăm și ne uităm la cl cum se întinde în fața microfonului.
— Cu siguranța, nu. Dacă știam, aș ii oprit-o.
Judecătoarea nu spune nimic, doar mută niște hârtii dintr-o parte în alta.
— Într-un email trimis de dumneavoastră către Sam Moreno scrie, și citez; „Mai bine s-o îndepărtăm de Liam pe iubita lui insistenta. Ce el nu știe, nu-l va răni.” închei citatul. Vă amintiți să fi scris asta?
— Nu, onorată instanță!
— Domnilor Page, James și Davis, i-ați cerut avocatului dumneavoastră să ceară un ordin de restricție, dar el a mers
— Mai departe și a deschis un proces civil. Aici scrie că vreți o despăgubire pentru banii pierduți în timpul turneului, am înțeles bine?
Da, onorată instanță! răspunde avocatul nostru.
Nu am știut că cerem bani și, după fața lui Liam, nici el.
— Domnișoară Moreno, mă întristează faptul că ați ținut un copil departe de părintele său. În opinia mea, acesta este probabil ccl mai josnic lucru pe care l-ați fi putut face. Evenimentele petrecute în toți anii de abuz prin care au trecut acești bărbați din cauza dumneavoastră, inclusiv cele întâmplate în cel mai recent turneu, sunt regretabile. Ar trebui să vă fie rușine, dar bănuiesc că nu vă este familiar acest senii meni. De aceea, acord un ordin de restricție, ceea ce înseamnă, domnișoară Moreno, că dumneavoastră și rudelor dumneavoastră nu vi se permite să comunicați sub nicio formă cu membrii trupei, cu familiile lor și angajații acestora. De asemenea, trebuie să păstrați o distanță minimă de trei sute de metri față dc aceștia. În plus, vă ordon să plătiți două sute dc

mii de dolari pentru daunele suferite.
Judecătoarea lovește cu ciocănelul, iar noi rămânem uimiți. Am vrut doar un ordin de restricție, să ne vedem liniștiți de viețile noastre. Nu ne am așteptat la toate acestea. Ne ridicăm, nostru, la fel facem și noi, JD și cu mine. Teșim împreună afară din sală, bucuroși de victoria noastră.
— Trebuie să plec, spune JD. Ne vedem peste câteva zile.
Nu mă obosesc să-i spun că eu și Quinn ne vom muta înapoi în L.A.
Ce naiba tocmai s-a întâmplat? întreabă Liam.
— Asta, prietene, a fost decizia unei judecătoare care nu-i suportă pe cei din familia Moreno. Când am aflat că ne-am ales cu ea, am riscat și am modificat cererea.
— A fost o nebunie, spun eu, trecându-mi mâna prin păr.
— Hai să plecăm de aici! spune Liam și arată spre ușă.
Sunt total de acord cu cl. Vreau să mă întorc în Beaumont și să termin tot ce am de făcut. Cei dc la firma de mutări vor fi aici a doua zi după nuntă, iar eu trebuie să încep să împachetez. Quinn va învăța din nou acasă, cu mama. Nu voi mai primi niciun apel din partea directorului, să-mi spună că s-a bătut cu cineva.
Aud zarvă în spatele nostru. Ne întoarcem toți aproape în același timp, când ușile sălii se deschid larg și Sam iese pe ho! valvârtej. Seamănă cu Elvira, stăpâna Întunericului, într-o zi ploioasă. Machiajul i se prelinge pe față. Arată cu degetul în direcția lui Liam, apoi se îndreaptă vijelioasă spre cl. Îl iau de braț și îl trag afară. Nu trebuie să ascultăm ce are de spus.
—TU!
Rămânem amândoi pe loc.
— Liam, de ce mi-ai face una ca asta?
— Nu trebuie să-i răspunzi, îi spun eu.
Ea se pune în fața noastră. Lacrimi ii curg pe obraji. Dacă aș avea un gram de respect față de ea, mi-ar păsa, dar nu am.
— Liam, cândva m-ai iubit, de ce mi-ai tăcut asta? Tocmai am pierdut totul.
Liam oftează și se îndepărtează de ea.
— Nu te-am iubit niciodată, Sam. Ai fost doar o distracție, ceva cu care să-mi pierd timpul. Ai fost o greșeală, și regret tot ce s-a întâmplat între noi. M-ai ținut departe de fiul meu și de Josie, și pentru asta te urăsc. Din cauza ta și a tatălui tău, am

pierdut zece ani pe care aș fi putut să-i petrec alături de familia mea.
Îi ating umărul iui Liam și arăt cu degetul spre mașina care ne așteaptă. Sam îl apucă de braț și îl trage spre ea. El se împiedică. Eu îl prind de mână ca sa nu cada.
— Ești al meu, Liam!
Liam își smulge brațul din strânsoarea ei.
— Du-te acasă, Sam! Nu ești dorită aici.
— Nu poți să mă părăsești, Liam. Mă iubești!
— Nu, nu Te iubesc! răspunde el printre dinți. Nu te-am iubit niciodată, Sam. Ascultă-mă cu atenție. Nu însemni nimic pentru mine.
— Retrage-ți cuvintele, șoptește ea.
Hei, ne ajută și pc noi cineva? strig eu către ofițerul de poliție care stă la câțiva metri distanță de noi.
Acesta se apropie, iar Sam îi dă drumul lui Liam.
— Avem un ordin de restricție împotriva ei, adaug eu.
Ne uităm la cl cum își scoate cătușele. Sam se îndepărtează, scuturând din cap. Ofițerul face un pas spre ea, dar nu este suficient de rapid. Sam coboară treptele în fuga, iar el se ține după ea și strigă să se oprească.
Sam se îndreaptă spre mașina noastră, se strecoară în scaunul șoferului și demarează în trombă. Șoferul strigă, tlulurându-și brațele în aer. Ofițerul cere întăriri. In doar câteva minute, mașinile de poliție gonesc pe urmele lui Sam.
— Cred că asta va apărea la știrile de seară!
Râd, cu toate că nu vreau să fac haz pe seama ei, dar sunt con vins că toată întâmplarea asta va apărea pe prima pagină a ziarelor. Liam scutură din cap.
— Care-i problema ei?
Îmi pun brațul în jurul umerilor lui.
— Urăsc să-ți spun asta, dar ea e nebună, iar tu ai făcut-o să fie și mai și.
— Frate, mulțumesc!
— Oricând, cu plăcere!
Nu ajungem prea departe, înainte să trebuiască să dăm o declarație. Ofițerul care a urmărit-o pe Sam se tot scarpină în cap. Nu-mi vine să cred că nu a putut să o rețină. Până și Barney Fife' ar fi făcut o treabă mai bună.
— Haideți, să mergem acasă! spune Liam și oprește un taxi.

Se îndepărtează de noi și se îndreaptă spre mașina galbena cu carouri negre. Cuvântul „acasă” mă lovește în plin, dar știu că decizia mea este cea corectă. Nu pot rămâne aici să văd cum se va îndrăgosti de altcineva. Mă doare că ne-am despărțit din cauza unei minciuni.

Avem un zbor spre Beaumont programat pentru diseară. Când vom ateriza, va începe „distracția”. Trebuie să termin proiectul cu copiii și să-l ajut pe Liam să găsească un cadou pentru josie. Am făcut deja cumpărăturile pentru Crăciun. Mai trebuie doar să-mi iau rămas-bun.

1 întreprinzător șerif-adjunct, personaj interpretat de actorul american Don Knotts (1960-2006), în sitcomul The Artdy Grijfith Show> foarte apreciat in anii 1960

Capitolul 36
Katelyn

Josic și cu mine terminăm ultimele cumpărături pentru nuntă, Crăciun și pentru petrecerea ei de Anul Nou — trebuie să cumpărăm lotul astăzi. Dar știu că voi reveni și mâine aici, cu fetele. M-au implorat să le duc la cumpărături, ca să le cumpere ceva lui Harrison și lui Quinn. De Crăciun ne vom petrece timpul împreună, pentru prima dată după despărțire. Am făcut orice ca să 1 evit, și nu a fost ușor.

Nu mi-am dat seama până acum cât de mult s-au împletit viețile noastre și au rămas așa. Quinn încă vine la mine acasă după școală, dar Harrison nu mai intră înăuntru atunci când vine să-l ia. Știu că HI 1 e îi duce dorul și mereu mă întreabă dacă poate să meargă acasă la I.iam, ca să-l vadă, iar acum s-a împrietenit și eu Peyton — după ce ne am despărțit iar ea petrece din ce în ce mai mult timp cu el. Aș vrea să-i spun că trebuie să stea departe de ele, dar el le face să râdă și, in acest moment, asta este cel mai important.

De când m-am întors din Los Angeles, mi-am petrecut toate zilele ajutând-o pe Josie. Când nu lucrez în magazinul ei, sunt ocupată cu planurile de nuntă. A reușit să țină totul sub control, clar cum ziua cea mare se apropie, am devenit asistenta ei personală. Mă ajută să nu mă gândesc la unele lucruri. În timpul

nopții, după ce au adormit fetele, începe să rnă doară sufletul.

În sfârșit, ne-am gândit și noi să luăm o pauza. Pun toa te pungile pe bancă și intru în separeu. Corpul meu urlă de oboseală. Dacă va mai plănui vreun prieten de-al meu să se căsătorească la scurt timp după Crăciun, trebuie să-mi amintesc să-i spun că eu voi fi în concediu. Sunt epuizată fizic și psihic, fiindcă încerc să ie fac pe toate deodată.

— Ce părere ai despre Aubrey? o întreb și arunc o privire peste meniu. Am avut plăcerea să lucrez cu ca de câteva ori și, chiar dacă urăsc să recunosc asta, îmi place de ea și o pot vedea în gașca noastră. Dar întrebarea cea mai importantă este: poate Li am să se comporte frumos cu Nick?

— Chiar îmi place de ea, spune josie, ridicând privirea de pe meniu. Chiar îl completează pe Nick.

— Cum stau lucrurile între voi?

Josie lasă meniul jos chiar în momentul în care ospătarul ajunge la masa noastră. După ce ia comanda, mă uit la ea și aștept să-mi răspundă.

— Stau bine. Noah se bucură că el s-a întors, și asta e cel mai important. Liam se poartă frumos și asta mă tace fericită.

— Ce ați făcut tu și Liam pentru cl este de admirat.

Josie își înclină capul.

— Da, dar cred că îl face pc Liam sa se simtă stânjenit. Săptămâna trecută, când Noah s-a dus la Nick, Liam s-a închis în studio.

Întind brațul spre ea și o iau de mână.

Nu poate li ușor pentru el, dai se străduiește. Face ce este mai bine pentru fiul său.

— Da, ai dreptate.

Îi las mâna și îmi iau ceaiul cu gheață.

— Știi că Liam și Harrison s-au dus la Los Angeles să ceară un ordin de restricție împotriva Aliciei și a lui Sain, nu-i așa?

Încerc din răsputeri să nu oftez.

— Nu contează.

— De ce nu? mă întreabă Josie. Liam a conceput un copil cu acea femeie, dar eu am rămas cu el. Dacă ai ascultat ce ți-a spus Harrison, și știu că ai lacul-o pentru că mi-ai repetat toate vorbele lui, de ce nu vorbești cu el? Chiar și Liatn a spus că acele fotografii au fost trucate.

—

— Nu e atât de ușor, Josie. Toată aventura cu el a fost atât de intensă» încât m-am trezit că inventez orice pretext doar ca să-l văd. Nu pe el ar trebui să mă concentrez.

— Ai dreptate, Katelyn, nu pe el ar trebui, ci pe tine, iar el te a făcut fericită. Ai zâmbit și ai râs cât timp ai fost cu el. Îmi pare rău, dar te anunț că omul acela este perfect pentru tine și pentru fete și nu vei găsi pe altcineva mai bun decât el.

— Josie...

Josie oftează și se apleacă înainte.

— Te iubesc ca pe o soră, dar cred că ai mintea cam în ceață în legătură cu asta. Cred cu toată inima că el v-a fost fidel, ție și fetelor. De ce s-ar mai fi mutat aici dacă era într-o relație cu Alicia? Gândește-te la asta, Katelyn, povestea ei nu se potrivește cu ceea ce știm noi. Îmi doresc să-i fi ascultat povestea cu mintea limpede, pentru că i-aș fi zis în față că minte, dar am fost șocată, la fel ca și tine. Dar acum, că m-am gândit mai bine și am aflat tot ce a făcut Sam, n-am nicio îndoiala că a fost doar o înscenare ca să-l rănească pc Harrison, și i-a reușit. Doar să nu o lași să vă mai rănească și de-acum încolo!

Îmi iau șervețelul și mă șterg la ochi. Nu știu de ce plâng, poate pentru faptul că Josie striga la mine. Cu siguranță nu pentru că are dreptate sau pentru că îi simt lipsa lui Harrison. E imposibil!

Mătur frunzele de pe mormântul lui Mason. Urmăresc cu degetele adânciturile numelui sau gravat. Bradul pe care l-aii adus fetele săptămâna trecută a rămas în poziție verticală, în pofida vântului puternic. Îndrept câteva luminițe înainte să ini aștern pătura.

— Mi-e greu să vin aici, dar cred că.știi deja asia. Și i al alin tău ii este din ce în ce mai greu să te viziteze, dai Ielele il nliliga, să vină. Pe mine nu mă întreabă dacă vreau să vin cu ei, și nu știu cum ar trebui să mă simt în legătură cu asta. Îți duc dorul atât de mult, Mason, la fel ca si mine. Viețile noastre suni atât de diferite față de acum un an și jumătate.

Mă așez și mă uit la numele iui. Mama lui este îngropată lângă el, iar tatăl lui, când îi va veni timpul, va fi îngropat ala turi de ea. Mason și cu mine nu am cumpărat locuri și nici nu am făcut vreun testament, pentru că nu am crezut niciodată că ni s-ar putea întâmpla ceva. Cu toate acestea, sunt pe cale să-mi întreb soțul mort ce ar trebui să fac.

— Am întâlnit pe cineva. Toată lumea îmi spune că tu ai vrea ca eu să nii refac viața, dar mi-e atât de greu să cred asta! îmi amintesc cât de gelos ai fost de fiecare data când îndrăznea vreun bărbat să-mi vorbească și mi-e atât de greu să-mi ima ginez că ai fi de acord să iubesc pe altcineva. Am încercat să fiu cu Harrison. Așa îl cheamă. Este un prieten de-al lui Liam, sunt în aceeași formație. Fetele îl iubesc, iar el. Se poartă foarte frumos cu ele, dar nu pot să nu mă gândesc că tu nu ai fi de acord cu asta. Cum aș putea să știu dacă tu ai accepta să primesc un all bărbat în viața mea? în viața fetelor? Am nevoie de un semn, Mason. Am nevoie de ceva care să-mi arate ca tu vrei să-mi văd de viata mea. Că ești de acord să iubesc pe altcineva, pentru ca în acest moment sunt dispusă să rămân singură toată viața, dacă asta te va face fericit.

Mă întind pe pătură și mă uit la nori. Astăzi este foarte mohorât și înnorat. Mă întorc pe o parte și îmi plimb mâna pe iarba care- i acoperă mormântul.

Spune mi ce să lac, Mason, și o voi face. Inima mea îți aparține și mi-e frică sî o dau altcuiva fără aprobarea ta.

După ce termin de rostit cuvintele, începe să ningă. Mă întorc pe spate, închid ochii și las zăpada să cadă încet pe mine. Fulgii de zăpadă îmi dansează pe piele și mi se așază pe gene. Sărutări de zăpadă> așa le numea Mason. Oare acesta e. Ste semnul meu? Mi-e de ajuns ca să-mi deschid inima pentru altcineva, acum, că am aprobarea lui?

Bag seamă că sunt nebună pentru că am organizat petrecerea asta. Nu știu unde mi-a fost mintea, dar am vrut să-mi iau gândul de la unele lucruri și ce mod mai bun de a face asta decât să-mi chem prietenele la o mini petrecere. Muzica e pornită, iar băutura este pe săturate. Fetele sunt la părinții mei, iar noi dăm o petrecere în pijamale. Știu că pare copilăresc, dar e mai bine să facem asta, decât să conducă cineva sub influența alcoolului.

Car o tavă cu nachos până în sufragerie. Josie, lenna și Aubrey stau pe podea, înconjurate de perne. Toate purtăm pijamale, este o petrecere ca în timpul liceului. Lipsesc doar băieții curioși, sî se cațăre pe stativul cu flori. Cred că Liam ar fi în stare să tacă acest lucru în seara asta.

— Bine, ar trebui să jucăm ceva, propune Aubrey, cu un zâmbet mare pe față.

Mă bucur ca s-a hotărât să vină aici și să stea cu noi în seara asta.

— Da, jocurile sunt amuzantei răspunde Jenna, întinzân- du-se după nachos.

— Josie, cocktailurile Mărgăriță sunt foarte bune. Nu știu câte am băut până acum, dar de fiecare dată gustul e tot mai bun!

— Ce jucăm? întreabă Josie.

— Ce ziceți de o variantă puțin mai diferită a jocului douăzeci de întrebări? sugerează Jenna. Știm deja foarte multe lucruri una despre cealaltă, iar acum începem sa o cunoaștem și pe Aubrey, dar este seara fetelor, așa ca hai să încingem puțin atmosfera!

— Eu mă bag, spune Aubrey.

— Katelyn, îți amintești ce s-a întâmplat la petrecerea lui Mason când am jucat „învârte sticla"?

— Oh, Doamne! exclam eu și mă înec cu băutura, în momentul în care Josie aduce în discuție acea seară. S-a supărat atât de tare ca nu am avut ocazia să intrăm în dulapul de haine, și nu am înțeles de ce, din moment ce noi deja… știți voi.

— Nu, eu nu știu. Spune-ne!

Atibrey imi face cu ochiul, iar Jenna începe să râdă. Îmi dau ochii peste cap.

— Știi tu…, spun, dând din cap.

Dar Aubrey nu e mulțumită de răspuns.

— Rine, deja făceam sex, așa că nu am înțeles de ce a fost atât de important pentru el să intrăm în dulap. Mai târziu, mi-a spus că este un fel de ritual de inițiere pe care trebuie să-l experimenteze toți băieții. I.a următoarea noastră întâlnire, m-a dus în afurisitul ăla de dulap!

Toate fetele încep să râdă. Nu mă pot abține și pufnesc atât de tare, încât ele se opresc un moment, apoi încep din nou să râdă.

— Rine, bine, bine! spun și ridic mâinile. Pe bune, soțul meu nu a fost întotdeauna cel mai romantic bărbat, dar…

Îmi pierd șirul gândurilor.

— Shoturi! strig, ca să detensionez atmosfera pe care tocmai am creat-o.

Josie aliniază shoturi le de tcquila pe măsuța mea de cafea.

— Ungeți, sorbiți și trântiți, doamnelor, sunt aproape o femeie căsătorită!

— Oh, la naiba, îmi ia foc gâtul! spune Aubrey, după cc își dă

paharul pe gât.
Sunt de acord, dar nu spun nimic.
— Încă o dată! sugerează ea, și niciuna dintre noi nu se împotrivește.
Josie toarnă și lc aliniază. Numărăm până la trei și repetăm procesul, apoi izbucnim intr-un râs nebun.
— Katelyn, crezi că biarn va încerca să se strecoare aici în seara asta?
— Da, cred. Probabil și Nick, dar nu în același timp.
— Au fost vreodată prieteni? întreabă Aubrey.
— Nu chiar. Nick a tăcut o pasiune pentru Josie, iar Iiam este posesiv, îi răspund. Nick s-a mutat aici și a încercat să se adapteze, dar Mason și Liam au avut o relație solidă de prietenie, așa că a fost greu pentru el.
— Acum se înțeleg destul de bine, adaugă Josie.
— Nick chiar îl iubește pe Noah, spune Aubrey cu un zâmbet
Știu că are intenții bune, dar ace, sta nu este momentul să discutăm despre relația lor. Ciudată de familie.
— Știu asta. Încercăm și noi, Aubrey.
— Știu, iar ei apreciază asta. Pot să te întreb ceva?
Ronțăi cât pot de încet un chips pe care am vrut inițial să-l înfulec. Vreau. Să aud ce dorește Aubrey să întrebe. Am nevoie de puțină distracție în viața mea, chiar dacă e pe seama celei mai bune prietene ale mele.
— Sigur, acceptă Josie.
— Când Nick tc-a întrebat despre nuntă, i-ai zis că încă nu ai hotărât data. De ce?
Josie își scutură puțin capul înainte să se uite la Aubrey. Îi zâmbește sincer. Știu că o place și se bucură că Nick și-a găsit pe cineva.
— M-am simțit ciudat sa vorbim despre nuntă la mai puțin de un an după ce noi ne-am despărțit. M-am panicat și am zis primul lucru care mi-a venit în minte. Nu am vrut să fiu nepoliticoasă și chiar mă bucur că ești aici în seara aceasta.
Încăperea devine brusc mai tăcută, cu excepția ronțăitului de chipsuri și a muzicii care se aude în fundal.
— Care este cel mai public loc în care ați făcut sex? întreabă brusc Josie.
Voi avea nevoie de mai multă băutură dacă trecem la jocuri despre sex.

În tribune, răspunde Jcnna.

— Eu nu am făcut niciodată sex într-un spațiu public. Nick a fost primul bărbat din viața mea și este destul de frig aici.

Încercăm să nu râdem, dar nu ne putem abține. Aubrey începe să râdă și ea.

— Am să-i propun sî încercăm.

— O, da, lui Nick o să-i placă! comentează josie. În mijlocul terenului… noaptea trecută, continuă ea.

Nc uităm toate la ca, cu gurile deschise. Ha ridică din umeri și gustă din Mărgărită ei.

— Nu-mi vine să cred.

Poftim? De ce nu? Liam e sexy și ieri a fost Liam Page, așa că nu am putut rezista tentației. Dar tu, Powell?

Simt că mi se urcă sângele la cap. Am făcut sex în aer liber doar o singură dată, și s-a întâmplat cu Harrison.

— Eu, ăăă… într-un loc numit Punctul Observator, pe o motocicletă.

— Poftim? Mason nu a avut niciodată o… oh, Doamne!

Josie își duce mâna la gură. Simt cum încep să-mi ardă obrajii. Încerc să mă ridic, dar ea mă trage înapoi.

Pe motocicleta lui?

Dau din cap și ele încep să chicotească.

— Katelyn, asta este foarte sexy, mai ales cu Harrison. Și eu aș face-o cu el.

Ridic privirea spre Jenna și mă întreb de ce ar spune una ca asta.

Oh, hai să ne jucăm „Sărut, căsătorie, sex”, continuă Jenna. Spun eu prima. Cu siguranță l-as săruta pe Matt Dillon, dar numai pe cel care a jucat în filmul Proscrișii. M-aș căsători cu Harrison și aș face sex cu Jimmy.

Ce? Vai, Jenna! Jimmy e ca un câine jegos, spune Josie, dar cu încă procesez ce a spus despre Harrison.

— De ce Harrison? o întreb.

— De ce nu Harrison? Un bărbat care se comportă frumos cu fiul său? E divin!

Bine, e rândul meu. L-aș săruta pe vampirul Erik, m-aș căsători cu Will Smith și aș face sex cu Ryan Gosling, spune Aubrey.

— Hei, fatăăă! exclamă Jenna.

Mă uit la ea confuză.

— Așa spune cl. L-am imitat, explică ea.
— Cred că este rândul meu. L-aș săruta pe Mcdreamy, m-aș căsători cu prințul Harry și aș face sex cu Ryan Stevenson.
— Ryan Stevenson? întreabă Josie. Îmi dau seama că am făcut o greșeală.
— Este toboșar.
— Mai știi și alți toboșari?
Oftez și îmi acopăr fața.
Harrison mi-a arătat o poză cu cl într-o scară, îmi torn încă un shot și îl dau pe gât.
De ce ai vrea un alt toboșar când ai deja bărbatul ăla grozav care se Line după tine?
Ma uit întrebătoare la Jenna. Ha ridică din umeri.
— Harrison este o partidă bună.
— Ce?
— Nimic, să continuăm, spune Jenna cu entuziasm.
— Dar ați sărit peste josie, adaugă Aubrey.
Josie își flutură mâinile în aer.
— Li am, Liam și Liam! Acestea sunt răspunsurile melc. Îmi dau ochii peste cap.
— M-am gândit eu.
— Am eu una buna. L-aș săruta pe Nicholas Hoult, m-aș căsători cu I Ianry Cavill și aș face sex cu David Beckham, declară Jenna cu puțin fler.
— Cc-i cu toți britanicii? o întreb.
Datorită accentului. Mă dă pc spate.
— Ah, deci de aceea vrei să te joci cu Jimmy, o tachinează Josie.
— R drăguț, răspunde ea.
— Dar ei nu va avea niciodată o relație stabilă. Îi plac femeile prea mult.
Josie știe asta de la Liam. Sunt sigură. Harrison și cu mine nu am vorbit niciodată despre Jimmy.
— Dar Harrison, pe de altă parte, pe el îl văd așezat la casa lui.
Ridic o sprânceană către Josie. Nu știu ce joc face, dar nu-mi place. Beau încă un shot. Trebuie să mi-l scol din minte.
— Poate că ar trebui să-l invit la o întâlnire, spune Jenna.
— Ăăî, nu, poate că nu ar trebui.
— De ce nu? întreabă ea.

Josie se apropie de noi, cu o pernă în poală.

— Pentru că nu ai voie.

— Dar voi v-ați despărțit! aruncă Josie cuvintele.

Mă aplec și îmi acopăr fața.

— L-'etelor, cred că o faceți să se simtă jenată.

Dacă aș putea să mă aplec și să o sărut pe Anbrey, aș face-o.

— Am să-i scriu un mesaj lui Liam și am să-i spun să vină aici.

Josie schimbă brusc subiectul.

— Oh, spune-i să-l aducă și pe Harrison, completează Jenna încântată.

Nu, să nu faci asta! spun eu în grabă.

Ultimul lucru de care am nevoie este ca Harrison să-și facă apariția, pentru ca situația sa devină și mai stânjenitoare.

Jenna le privește pe Josie și pe Aubrey, înainte să continue.

— Ei bine, dacă băieții nu vin aici, poate că ar trebui să mergem noi la ei. Josie, tu poți să-i oferi lui Liam o partidă tară compromisuri, iar eu o să-l cunosc mai bine pe Harrison.

Nu știu dacă este din cauza băuturii sau a obsesiei sale pentru Harrison, dar știu că nu sunt de acord cu ideea ca ea să-l cunoască mai bine.

— Nu cred că e o idee prea bună, spun eu calm.

— De ce nu?

— Pentru că... nu cred.

— Dar de ce? El e singur, eu sunt singură, cred că e o idee minunată.

— Deoarece cred că sunt Îndrăgostită de ei! țip eu tara să vreau.

În cameră se așterne liniștea și observ că Josie și Jenna fac un schimb de priviri. Aubrey se apropie de mine și își pune brațul în jurul meu.

— Ce ai să faci în legătură cu asta? întreabă Josie.

Scutur din cap.

— Nu știu. Nu pot...

Mă ridic și încerc să fac câțiva pași, dar sunt prea amețită. Mă așez din nou și îmi duc genunchii la piept.

— Nu mai pot suporta alte dureri.

Josie îngenunchează în fața mea și mă ia de mâini.

— Harrison nu te va răni, Katelyn. Este îndrăgostit de tine și le iubește și pe Peyton și Elle. Doar acordî-i o șansă.

Am făcut-o deja.

— Iar el nu a făcut nimic să-ți distrugă încrederea. Ai fost păcălită, exact cum am fost și eu anul trecut, de nenorocita aia de femeie. S-a ocupat el de ea. Dacă nu te-ar fi iubit, nu ar fi făcut asta.
Scutur din cap.
— Nu știu ce să fac.
Josie îmi dă părul în spatele urechii.
— Știi, scumpo, trebuie doar să le uiți la ce ai în fața ta.
Dau din cap și îmi înfășor brațele în jurul ei. Nu știu ce voi face, dar poate că Harrison și cu mine vom putea discuta și vom clarifica lucrurile, după nuntă.

Capitolul 37
Harrison

— Crăciun fericit! țipă Quinn.
Fuge în casă, încântat să-și petreacă ultimele zile cu prietenii lui. Nu i-a spus lui Noah sau fetelor; a zis că nu vrea să-i vadă triști în perioada Crăciunului sau a nunții, îi respect decizia.
Râsete răsună în toată casa. Quinn și cu mine aducem cadourile noastre pentru toata lumea. Fetele sunt îmbrăcate în haine asortate. Mă uit la l'eyton, care pare că va țipa în orice moment, de atâta entuziasm. Îi zâmbesc și sunt răsplătit cu unul dintre cele mai dulci zâmbete din câte mi-a oferit vreodată. Din ziua în care am avut acea discuție, lucrurile au mers destul de bine între noi. File se învârte prin jur, ca o balerină, și chicotește. Simt că mi lipsește ceva ce nu am avut niciodată, și mă doare inima.
Katelyn stă pe fotoliu, lângă șemineu, cu picioarele sub ca. Îmi lipsește, dar nu pot să-i arăt asta, mai ales astăzi. Acum un an, am intrat în casa asta și am văzut cea mai frumoasă femeie din viața mea. Când am ținut-o de mână, am știut că va fi o persoană specială pentru mine. Tot ce am tăcut de atunci a fost pentru că mi-am imaginat o în viitorul meu.
Acum, ea face parte din trecutul meu și, peste câteva zile, se va transforma dintr-o persoană pe care o cunosc și o văd ocazional, în una pe care o voi vedea foarte rar, sau chiar deloc, iar asta mă face nefericit. Dar este alegerea mea.
Liam inlră în cameră purtând o căciulă de Moș Crăciun pe cap,

iar copii i încep să sară în sus de bucurie. Îngenunchez în fața bradului și așez sub el cadourile pe care le-a împachetat Quinn. Am în mână cadoul pe care l-am cumpărat pentru Katelyn și mă întreb dacă ar trebui să-l pun lângă celelalte sau să i-l las în cutia poștală atunci când vom pleca din oraș. Nu ar trebui să fie un cadou de despărțire, e ceva ce i-am luat înainte ca lucrurile să sc ducă pe apa sâmbetei. M-am gândit să nu i-l dau, dar are o semnificație și nu mă lasă inima să-l returnez la magazin.

Încerc să nu o privesc, dar simt cum corpul meu gravitează spre ca. Își acoperă fața cu părul când trec pe lângă ea. Trebuie să-mi bag mâna în buzunar ca să n-o mângâi pe obraz. Îmi ciupesc piciorul, să-mi amintesc că ea a renunțat la noi. Nu eu!

— E timpul să deschidem cadourile! anunță Liam.

Copiii țipă de fericire și se adună in jurul bradului. Liam distribuie cadourile fiecărui copil și îi lasă pe adulți la urmă.

Încerc să-mi țin gândurile în frâu. Nu știu dacă mutatul a fost cea rnai bună decizie pe care am luat-o vreodată, dar simt că asta trebuie să fac in acest moment. Mi-am pus sufletul pe tavă pentru ea și i-am dăruit inima mea. Mă așez și mă uit la copii cum își desfac cadourile. Hârtia de împachetat zboară peste tot și râsetele inundă camera. Josie aduce micul dejun, îmi dă o ceașcă de cafea. Cunosc privirea de pe fața ei. Îi pare rău pentru mine, dar nu ar trebui. Surâde, apoi își îndreaptă privirea spre Katelyn.

Nu vreau să mă uit la ea, dar nu mă pot abține și, Ia fel ca anul trecui, observ că se uită la fete și probabil își amintește de soțul ei. Nu-mi imaginez cum pot fi sărbătorile fericite daca cel pe care îl iubești nu poate să-ți răspundă la sentimente. Ar trebui să mă obișnuiesc cu ideea.

— Tată, pot să le dau cadourile lui Peyton și Elle?

Cu coada ochiului, o văd pe Katelyn cum ne privește. Mă întreb la ce se gândește.

— Mi-ar plăcea să văd cum le deschid. Poți să le aduci aici? îi spun lui Quinn.

PI dă din cap și se întoarce la fete. Ia cadourile și le arată. Cei trei, care au devenit foarte apropiați în acest an, vin lângă mine și se așază în fața mea.

— Din partea mea și a tatălui meu, spune și ii oferă fiecăreia câte o cutie.

Quinn a ales hârtia de împachetat de culoare roșie și funda

albastră. Fetele rup ambalajul și își deschid cutiile.

Mami, uite, am primit un lănțișor!

Bile fuge la mama ei și i-l arată. Mă uit la Peyton, care își ține lănțișorul în mâini.

— Ce este în pandantiv?

Mă așez pe podea, lângă ea. Iau micul flacon și îl învârt. Ochii i se măresc de uimire pe măsură ce gelul se mișcă in interior.

— În interior sunt două nume, al tău, și al tatălui tău.

Îi iau lănțișorul din mână și i-l pun la gât.

— În acest fel, tatăl tău este mereu cu tine.

— Și al meu este la fel, Harrison?

Elle se târăște în genunchi până la mine și îmi dă cutia. Scot lănțișorul și ridic pandantivul spre razele soarelui.

— Strălucește!

Elle chițăie și bate din palme. Îl învârt, apoi îl țin în mână ca să vadă ce e în interior.

— Aici scrie Ellc, și acolo Mason.

— Poți să mi-l pui la gât?

Elle se întoarce cu spatele la mine și își ridică părul ca o adevărată prințesă. Ii închei lănțișorul și mă așez înapoi. Fetele se joacă cu ele, fascinate de faptul că gelul și numele lor se mișcă, dc fiecare dată când micile flacoane se înclină. Am ales un șnur de piele în loc de lanț, ca să nu se rupă.

— Acesta este de la tata, spune Quinn și îi înmânează cadoul lui Katelyn.

Nici nu am știut că l-a adus și pe al ei. Sincer să fiu, am crezut că l-am ascuns bine în spatele pomului. Am sperat că Liam îl va găsi abia după ce voi pleca eu. Nu vreau să trec prin tot rahatul ăsta în acest moment.

— Mulfumesc, Quinnî

Katelyn ia cadoul de la el și trage de panglică. Bucata de satin ii cade In poală, apoi rupe hârtia. Mă uit la Liam, care se concentrează asupra lui Josie și Noah. Ei nu-șt dau seama ce se petrece.

Când văd că începe fcă ridice capacul cutiei, inima mi-o ia la goană. Trebuie să ies de aici. Mă ridic exact în momentul în care i se taie răsuflarea. Cobor privirea spre pământ. Nu pot să mă uit la ea în acest moment. Aud clinchetul talismanclor când scoate brățara din cutie. Când am cumpărat-o, am crezut că e o idee buna. Acum, ma întreb de ce i-am dat-o.

— Harrison?

Închid ochii când aud cum îmi pronunță numele. Scutur din cap și ies din cameră. Nu vreau să-mi spună că îi place sau că îmi mulțumește. Am ales-o pentru că am vrut să înțeleagă că noi toți, inclusiv Mason, putem avea o viață împreună. Dar asta nu e ceea ce vrea ea.

Nu vreau să-l las singur pe Quinn, dar durerea pe care o simt este insuportabila. Studioul este rece și mult prea întunecat pentru gustul meu. Nu am mai făcut repetiții de săptămâni întregi. Aprind lumina și închid ușa. Vreau să fiu singur. Trag taburetul, îmi pun căștile și mă așez. Bețele sunt așezate peste tobe, dovadă că Peyton a fost aici și a exersat. Mă bucur că se simte relaxată în fața tobelor și sper că o să-i zică mamei sale că dorește să ia lecții. Eu cred că o ajută să-și refacă stima de sine și îi oferă o preocupare, în afară de fascinația ei pentru fotbal.

Ritmul tobelor mă liniștește. Aceasta este evadarea mea din realitate. Am nevoie dc asta, chiar dacă mâna mea stângă este îngreunată de un ghips. Știu că sunt un măgar, fiindcă am șters-o așa, fix de Crăciun, dar trebuie să-mi limpezesc gândurile. Când c în preajma mea, nu mai judec corect. Tot ce vreau să fac este să o trag într-un colt și s-o rog să ne mai dea o șansă. Dar nu pot să fac asta și să-mi păstrez demnitatea în același timp. A fost suficient de fermă când m-a dat afară din casă în acea noapte. Nu a fost dispusă să se gândească la posibilitatea ca fotografiile să fi fost trucate. A presupus că sunt un mincinos și un trișor, ceea ce nu am fost niciodată.

Înlemnesc când ritmul cântecului ei începe să răsune din tobe. Ce m-a apucat să cânt piesa asta, nu știu. Las bețele jos și inspir adânc. Ușa se deschide și aud niște pași care se apro pie de mine.

— Chiar pleci după nuntă?

Mă uit la Liam și dau din cap aprobator.

Nu pot sta în aceeași cameră cu ea, iar ea este mereu prin jur. Am nevoie de spațiu.

Quiim cum sc simte?

— E bine, spun și îmi plimb degetul pe marginea setului de tobe.

— Știe că ne vom întoarce uneori și, din moment ce va face școala acasă, mă va însoți peste tot.

Liam oftează și trage un alt taburet pe care să se așeze.

— Dacă tu te vei întoarce la L.A., JD nu va fi de acord să mai vină aici. Îmi va cere să merg eu acolo, dacă vreau să lucrăm la ceva.

— Nu da vina pe mine, Liam. Dacă vrei să dai vina pe cineva, dă-o pe Sam sau, la naiba, chiar și pe Katelyn, pentru tot rahatul asta. Dacă nu m-a vrut, ar fi trebuit sî stea deoparte. Eu m-am mulțumit să o privesc de la distanță, dar nu, a trebuit să-mi arate că este geloasă pe alte femei și să se comporte de parcă i-ar fi păsat, ca să insist și mai mult.

— Știu că doare.

Scutur din cap.

— Nu, omule, e mai mult de atât. Nu pot să mă uit la ea fără să vreau să o sărut. Si să o zgâlțâi în același timp. Nu înțeleg cum c posibil.

— E speriată.

— Hi bine, asta nu e o modalitate dc a trăi și. Știm cu toții cât de scurtă poate fi viața.

— Hu cred în a doua șansă, spune Liam.

Știu că el crede, altfel nu s-ar mai însura poimâine, dar nu putem fi cu toții atât de norocoși.

— Daca ai nevoie de timp, ar trebui să ți-l acorzi.

— Nu eu am nevoie de timp. Eu știu ce vreau. Vreau ca acele trei fete de la etaj să fie cu mine mereu. Vreau ca ea să fie ca o mamă pentru țiul meu, pentru că asta își dorește și el. Nu am nevoie de timp să-mi dau seama ce naiba vreau. Deja știu.

Îmi frec mâinile dc față și oftez.

— Nu eu sunt de vină pentru asta, Liam. Nu fug și nici nu închid toate ușile. Mă mut pentru că mi-e greu să mă dau la o parte și să privesc cum ea își vede dc viața ei, pe când a mea se clatină pe o muchie de cuțit, în timp cc aștept o fărâmă de speranță că, într-o bună zi, s-ar putea să vrea să fie cu mine.

Liam vine lângă mine și mă bate pe spate, apoi mă strânge de umăr.

Josie a spus că masa este gata în treizeci de minute.

— O să fiu acolo.

După ce Liam închide ușa, nu trece mult timp și văd că se deschide din nou «De dala aceasta, vizitatoarea mea este o fetiță micuță și dulce, cu o panglică de catifea neagră în păr. Vine la mine și mi se așază pe genunchi. Mă cuprinde cu brațele de gât, după care mă îmbrățișează strâns. O strâng și eu cât pot

de tare. Sper că am impresionat-o.

De ce nu mai vii să iei cina cu noi?

Nu sunt sigur cum să-i răspund. Ce spui unui copil care a pierdut atât de multe în viață?

— Scriu melodii și sunt cam prins. Uneori, asta îmi ocupă tot timpul.

O așez mai comod pe genunchi.

— Mami iar plânge foarte mult, noaptea târziu.

— Ce vrei să spui prin „iar”?

Ridică din umeri.

— Cred că nu a făcut asta o perioadă, dar acum iar a început.

Fi dau părul pe spate și îi zâmbesc. Nu știu ce să zic. O parte din mine speră că plânge pentru că nu mai suntem împreună, dar ar trebui să știu mai bine. Îi lipsește viața ei simplă și odată cu asta vine și dorul de soțul ei. Ea nu varsă lacrimi pentru mine.

— Vrei să cânți? o întreb și îi ofer bețele.

Zâmbește tot mai tare când mi le ia din mână. Se învârte în poala mea și se pregătește să-i dau semnalul.

Dar de data aceasta nu i-l dau.

De data aceasta, scot un alt set de bețe și cânt împreună cu ea. Batem tobele și ne cream propria noastră melodie. Când avem un ritm bunicel, apăs butonul de înregistrare de pe laptop și cântam încontinuu până când vine timpul să mâncăm. Când terminăm de bătut tobele, suntem obosiți și transpirați. Peyton mă îmbrățișează din nou. Își strânge brațele în jurul gâtului meu. Urăsc că ne-a luat atât de mult timp să devenim prieteni și acum, că suntem, o părăsesc.

— Te iubesc, Harrison!

— Și eu te iubesc, Peyton!

Îi răspund automat. Inima îmi bate atât de tare, încât am senzația că o să-mi sară din piept sau o să sc frângă în orice moment. Dacă îmi este menit să le iubesc pe ea, Elle și Katelyn, de ce am senzația că fac ceva greșit?

Capitolul 38
Katelyn

Ești gata? o întreb și îi aranjez voalul.
Este atașat de împletitura franțuzească care sc îmbină la ceafa. Poartă o rochie fără bretele și strâmtă în jurul taliei. Mătasea este adunată și prinsă în mai multe locuri, așa că rochia pare mai voluminoasă decât este. Jenna face ultimele retușuri la machiaj, fiindcă josie își tot atinge fața, de emoții.
— Ta mâna! spune Jenna și o lovește pe Josie peste mână.
— De ce ești atât de emoționată? o întreb.
— Nu știu. Este un pas important din viața mea.
Jenna și cu mine începem să râdem.
— Serios? Aveți un fiu și trăiți deja împreună. De obicei, asta se întâmplă după acest pas.
Josie închide ochii și inspiră adânc.
— Si dacă el nu este acolo?
Oh, Dumnezeule, Josephine, vino-ți în fire! fî timpul să mergem.
O împing spre ușă. Jenna o deschide și vedem că domnul Preston stă dincolo de ea și își așteaptă fiica. Il sărut pe obraz când trec pe lângă el.
Jenna, gemenele și cu mine intrăm în antreu. Muzica se aude încet. Ne așteptăm semnalul. Fetele intră primele și aruncă petale de trandafiri până în fața altarului. Rochiile lor sunt exact ca a lui Josie, doar că au bretele. Au părul frumos împletit ca al miresei, cu două șuvițe ondulate care atârnă de-o parte și de alta. Următoarea care intră este Jenna. Număr până la două zeci, așa cum am exersat la repetiții, apoi intru și cu.
Țin strâns în mână cci trei trandafiri albi care îmi alcătuiesc buchetul. Rochia mea, de un roșu purpuriu, îmi ajunge exact sub genunchi. Are o fundă în jurul taliei. O ador, și nu multe femei pot spune asta despre rochia domnișoarei de onoare. Forma ei mulată pe corp și faptul că este lipsită de bretele mă fac să mă simt sexy.
Evit sa privesc înainte de teamă că inima mea s ar putea frânge și mai mult. Zâmbesc invitaților așezați pe margini și le simt ochii ațintiți asupra mea până când trec de ei. Fiecare bancă este decorată cu trandafiri albi și panglici roșii, jemia și Aubrey au făcut o treabă excelentă cu aranjamentele florale.
Fac o greșeală și mă uit spre I.iam, curioasă să-i văd expresia de pc chip. Nu-l văd nici pe el, nici pc Jimrny, chiar dacă amândoi sunt chiar acolo. Eu îl văd doar pe Harrison, îmbrăcat la

patru ace într-un smoching alb cu negru. S-a tuns și și-a aranjat foarte bine părul. Nu mai arată ca bărbatul căruia i-am declarat dragostea. Este prea îmbrăcat. Nu este cartea plină cu povești pe care m-am obișnuit eu să o tot văd.

Privirile ni se întâlnesc. Îmi mușc buza ca să-i amintesc creierului și inimii mele că sunt aici cu un scop, că am venit pentru losie și Liam. Orice are legătură cu Harrison va trebui să aștepte până îmi îndeplinesc datoriile.

Fac un pas în față și îmi ocup locul lângă Jenna. Fetele stau pe trepte, la fel ca Noali și Quinn, care au avut datoria de a însoți oaspeții. Ei doi sunt asortați cu Harrison. Mă uit la Quinn, care îmi zâmbește. E ciufulit și are nevoie de o tun- soare. Nu ar trebui să mă gândesc la așa ceva, dar nu mă pot abține. Noah are în grija pernuța cu inelele. Are sens ca el să țină obiectele care-i vor valida ca familie.

Muzica dă semnalul, toată lumea se ridică în picioare. Știu că ar trebui să mă uit la Josie, cum se îndreaptă spre altar, dar nu-mi pot lua ochii de la bărbatul care se holbează la mine. Nu îi privește pe Liam sau pe Josie, ci se uită la mine. Nu știu dacă ar trebui să zâmbesc sau să mă uit în altă parte. Nici nu mai știu ce fac. Josie și Liam pășesc spre preot și intră în raza mea vizuală. S-a întrerupt conexiunea dintre mine și 1 larrison. Nu-l mai pot vedea atât de bine.

Cuvintele preotului răsună în biserică. Vorbește despre iubire, viață și sufletul-pereche care te face fericit. Știu că aceste cuvinte nu îmi sunt adresate mie, dar rezonez cu ele. În acea perioadă scurtă, în care eu și Harrison am fost împreună, am fost fericită. M-a făcut să zâmbesc și să mă simt iubită. S-a purtat cu fetele mele de parcă ar fi fost ale lui și, chiar dacă nu mai suntem împreună, comportamentul lui nu s-a schimbat. Ar trebui să fie de ajuns pentru mine.

— Liam, te rog să-ți spui jurământul pentru Josie.

Liam își trosnește gâtul, apoi își scutură umerii. Toți oaspeții râd.

— Ați putea crede că mi-a fost ușor să-l compun, având în vedere că sunt muzician, dar vă asigur că mi-a fost foarte greu să găsesc cuvintele potrivite pe care să i le spun acestei femei.

Liam își drege vocea înainte să se uite în ochii ei.

— Josie, în ochii tăi mi-am găsit unicul cămin. În inima ta, am găsit singura mea iubire. În sufletul tău, mi-am găsit perechea.

Josie, alături de tine, mă simt întreg, complet și viu. Tu mă faci să râd și tot tu îmi permiți să plâng. Ești în fiecare suflare a mea și fiecare bătaie a inimii mele. Nu însemn nimic, dacă tu nu ești a mea la fel cum sunt eu al tău.

Josie se smiorcăie. O înțeleg perfect. Și eu am lacrimi în ochi. Preotul îi face semn cu capul și o anunță ca este rândul ei. Ea inspiră adânc și începe să vorbească cu dragostea vieții ei.

— Liam, promit să-ți încurajez individualitatea, pentru că asta te face unic și minunat. Asta te face să fii al meu. Promit să-ți hrănesc visele, pentru că tară ele nu am mai sta astăzi aici. Promit să tc ajut să faci față provocărilor, pentru că suntem o echipă și suntem mai puternici ca niciodată. Promit că întotdeauna am sa-ți fiu cea mai bună prietenă, iubita, soție și, cel mai important, parteneră. Promit să împărtășesc cu tine bucuriile vieții pentru că, alături de tine, vor fi și mai plăcute. Liam, în ultimul rând, îți promit o dragoste perleetă și încredere deplină, pentru că ziua de mâine nu va fi niciodată de ajuns.

Josie nu mi-a împărtășit niciodată jurămintele și mă bucur că nu a facut-o. Când vorbește despre o iubire perfectă și despre încredere, o face din experiență. A trecut prin multe, nu doar pierderea iubirii pe care au simțit-o cândva; a fost nevoită să învețe să aibă încredere în latura publică a lui Liam, iar ea a făcut-o cu eleganță.

Noah lc înmânează inelele părinților săi. Liam bate pumnul cu el, spre încântarea oaspeților.

— Vă declar soț și soție. Liam, poți să-ți săruți mireasa.

Fluierături și râsete răsună când Liam lasă mireasa pe spate si o sărută. Când termină, își ridică amândoi mâinile în aer. Li dau buchetul lui Josie și mă uit cum cei mai buni prieteni ai mei se grăbesc pe culoar și pornesc spre următoarea etapă din viața lor.

Copiii îi urmează, Noah cu Peyton, și Quinn cu Elle. Eu fac un pas în față și îl iau de braț pe Harrison. Este cel mai apropiat moment dintre noi, după săptămâni întregi. Nu e nimic forțat sau stânjenitor. Totul se întâmplă natural. Mă simt ca acasă.

În momentul în care se anunță petrecerea, Harrison pleacă de lângă mine. Știu ca nu ar li trebuit să mă aștept ca el să rămână alături, dar o mică parte a sufletului meu a sperat că o va face. Acea mică parte a sperat că jurămintele și iubirea care plutește în aer îl vor determina să facă un pas în față și să-mi ceară să

vorbesc cu el. Dar nu am noroc și nu pol da vina pe altcineva decât pe mine.

Josie și I.iam ies la primul lor dans ca soț și soție. Au angajat o trupă sa cânte live în această seară. Formația cântă una dintre piesele pe care Liam le-a scris pentru Josie. De ce a ales-o pe aceasta nu voi înțelege niciodată, dar este piesa lor. După ce termină ei, ne. Așezăm cu toții și ne bucurăm de cină. Atmosfera este atât de relaxată, încât te face să crezi că ești la o simplă petrecere, nu la o nuntă. Am fost invitată la mai multe și toate au fost plictisitoare, dar aceasta are o atmosferă de club de noapte. Am senzația că unii chiar vor petrece până la ziuă.

Dansul începe imediat ce farfuriile au fost strânse. Liam, Josie și Noah dansează pc o melodie, împreună, ca o familie. Jimmy stă lângă Harrison. Ambii și-au dat jos sacourile, jimmy arc papionul desfăcut și părul răvășit. Mă întreb care dintre aceste femei este partenera lui in seara aceasta. Mă uit prin jur și o caut pe cea care arată de parcă tocmai a ieșit din dulapii 1 pentru haine. Gândul acesta mă face să fiu recunoscătoare că nu sunt eu persoana responsabilă cu garderoba.

Timpul zboară prea repede. Tortul a fost tăiat și buchetul aruncat, iar Liam a executat un dans foarte erotic când i-a dat jos jartiera lui Josie. Dacă ea nu s-a simțit jenată, am fost eu pentru amândouă. Harrison a prins jartiera și a rotit-o pe degete. A rânjit când m-a prins că mî uit la el. Și-a lins buzele înainte sa se întoarcă cu spatele. Aceasta este latura lui de rocker, cea care îmi amintește la ce am renunțat.

Solistul trupei ne anunță că este timpul pentru discursuri. Mă ajută sa urc pe scenă, apoi coboară microfonul.

— Bună! spun cu. Fcste foarte greu să pregătești un discurs pentru cei mai buni prieteni, mai ales când ai mei sunt atât de speciali pentru mine. Aș putea să le mulțumesc pentru nenumăratele ore în care au fost alături de mine sau să vă povestesc cum au devenit stâlpul meu de susținere în cel mai tulburător moment din viața mea, dar asta nu ar spune nimic despre ei. Ti știu dintotdeauna și era normal să devină un cuplu. Indiferent când au decis să facă acest pas, a fost destinat să se întâmple. Astăzi, privesc doua persoane care au trecut peste toate obstacolele ivite în calea lor și s-au unit pe vecie. Pentru mine, sunt un adevărat simbol al romantismului și al iubirii. Pentru Josie și Liam! Vă mulțumesc că mi-ați arătat calea pe

care trebuie s-o urmez!

Amândoi mă întâmpină la marginea scenei și ne îmbrățișăm. Când Harrison urcă pe scenă, inima mi se oprește. Acela este locul unde se simte cel mai confortabil. Unde strălucește.

— Bună seara! spune la microfon. Li calitate de cavaler de onoare, este plăcerea mea să țin acest discurs. Îl știu pe Liam de peste unsprezece ani și am trecut prin tot ce și-ar putea imagina cineva. Când m-a invitat în casa lui cu doar un an în urmă, am văzut cu propriii mei ochi ce lipsea din viața lui. Sunt mândru să stau aici, în seara aceasta, și să-l felicit pe prietenul meu că a găsit veriga lipsă din viața lui, că a avut curajul să alerge după ca și că a făcut tot ce a fost necesar pentru a deveni a lui. Liam și Josie, sunteți un exemplu pentru noi toți! înainte să plec, am un cadou pentru voi. Cu săptămâni în urmă, patru tineri foarte talentați au venit la mine și mi-au cerut ajutorul. Ce mi-au cerut nu am crezut ca poate fi obținut în doar câteva săptămâni, dar au exersat in fiecare minut liber pe care l-au avut. Cei patru au perseverat, iar acum sunt mândru să vi-i prezint pe Noali Westbury și Quinn James la chitară, Elle Powell la voce și Peyton Powell la tobe. Și ca să știți, nu eu am ales piesa!

Rămân cu gura căscată atunci când îi văd pe copii sus pe scenă. Trebuie să clipesc ca să fiu sigură că nu am vedenii, dar Harrison arc dreptate, fiicele mele sunt acolo, iar una dintre ele stă la tobe. Harrison se mișcă în jurul fiecărui copil și se asigură ca toți sunt pregătiți. Când ajunge la Peyton, în sfârșit, observ. Văd cât de apropiați sunt unui de altui.

Josie și Liam vin spre mine și se opresc in fața mea.

— Ai știut ceva despre asta? mă întreabă Liam.

Scutur din cap.

— Să fiu al naibii!

De îndată ce pornește muzica, oaspeții încep să râdă. Copiii cântă propria versiune a piesei „Caii Me Maybe”. Nu prea înțeleg versurile pe care le cântă Elle, fiindcă mă concentrez asupra lui Peyton. Este atât de sigură pe ea și hotărâtă în spatele tobelor, dar cel mai important e că zâmbește. Nu am mai văzut-o zâmbind așa de multă vreme, iar acum o face datorită lui Harrison.

Când se termină cântecul, Peyton îl îmbrățișează pe Har rison, înainte să fugă de pe scenă. O ridic și o îmbrățișez și eu strâns.

— Peyton, sunt atât de mândră de tine!

O las jos, iar ea strălucește de fericire.
— Am fost bună?
— Ai fost cei mai bun toboșar pc care l-am văzut vreodată!
Nu este o minciună, cel puțin nu pentru mine.
Harrison m-a învățat, după ce băiatul dc la școală a început să mă sâcâie. A spus să-mi revărs toată furia pe tobele lui. Nu i-a păsat dacă le rupeam.
Derulez cuvintele rostite de ea în capul meu. Nu-mi amintesc ca un vreun băiat să o fi tachinat.
— Despre ce vorbești?
Liam își pune mâna pe umărul meu.
— Când erai în L.A., a fost un incident la școală. Am crezut că Harrison ți-a spus deja, dar bănuiesc că a fost prea ocupat să-și salveze relația și probabil a uitat.
— O hărțuiește cineva?
Liam scutură din cap.
— Nu, Quimi s-a ocupat de asta.
Încerc să înțeleg cc îmi spune, dar nu pot. Trebuie să aud toată povestea de la Harrison. Mă uit în jur după el, dar nu-I văd nicăieri.
— Unde-i Harrison?
— S-a dus acasă. Are un zbor către L.A. Mâine-dimineață devreme.
— De ce?
Liam își lasă fața în pământ înainte să-mi întâlnească privirea.
— Se mută înapoi.
—

Capitolul 39
Harrison

De îndată ce cobor de pe scenă, copiii ușі încep spectacolul. A trebuit să modificăm puțin cântecul, dar sună bine. Peyton are partea cea mai grea și a muncit mult până a prins ritmul. Stau în spatele ei, pregătit sî-i dau o mână de ajutor dacă uită ceva. Dar nu o face. Îi iese fiecare bătaie.
Privesc spre mulțime, mă uit la fiecare oaspete aliniat lângă scenă să -i susțină pe copii. Sunt extrem de mândru de cei patru copii și sunt tare fericit că m-au rugat să îi ajut să pregătească

totul pentru Liam și Josie.
Peyton se uita peste umăr, la mine. Fac un pas spre ea și îi arăt cum ar trebui să țină mâinile. Durează câteva secunde până își amintește ce ar trebui să facă. Din spatele ei, o văd perfect pe Katelyn, care stă în mijlocul ringului de dans și se holbează, nu la fiica ei care cântă cu vocea, ci la fata care bate la tobe. A rămas cu gura căscată din cauza șocului, dar, sincer să fiu, cred că aș reacționa și eu la fel dacă aș ii acum lângă ea. Nu știu ce părere au ceilalți invitați despre acești copii, dar pentru mine sunt perfecți.
De îndată ce au terminat de cântat, Peyton imi sare în brațe. O țin strâns. Îmi mulțumește încontinuu. Cuvintele ei îmi pun un nod în gât. Nu știu cum sî-i spun cât de mult țin la ea și cât de tare o să-mi lipsească ea și sora ei. Vin să mă întorc săptămâna viitoare, însă doar ca să-l iau pe Quinn și să spun la revedere.
N-o pot face astăzi, nu în felul acesta. Nu într-o zi atât de fericită, când toată lumea zâmbește și se simte bine.
— Ar trebui să te duci la mania ta, o sfătuiesc și o las cu greu din brațe.
Îmi zâmbește și fuge de pe scenă chiar în brațele mamei ei, larg deschise. Nu pot să le privesc. Este prea mult pentru mine. Îi fac semn cu mâna lui Quinn, ca să știe că sunt gata dc plecare.
El vine la mine și batem palma.*
— Am ratat o notă.
— E în regulă, ai făcut o treabă bună!
Îi ciufulesc părul.
— E timpul ca eu să plec. Am să mă întorc într-o săptămână, asta dacă nu cumva vrei să vin mai repede. Toate lucrurile de care ai nevoie sunt la Liam, bine?
— Te iubesc, tată!
— Și eu te iubesc, amice! Sună-mă mâine.
Quinn îmi face cil mâna și se întoarce la petrecere. Primește felicitări pentru prestație. Nu m-am gândit niciodată ce mi-ar plăcea să devină atunci când va fi mare. Dacă muzica este pasiunea lui, atunci să cânte, iar dacă vrea să fie medic, este în regulă și asta. Vreau doar ca el să fie fericit.
Mă plimb prin sală până la ieșire. Arunc o ultimă privire vieții pe care o las în urmă. Katelyn vorbește cu Liam. Josie dansează cu fiul meu, iar cele două fete pe care le iubesc ca și cum ar fi

ale mele dansează cu Noah. Simt un gram de gelozie când văd că toată lumea este atât de fericită și mulțumită. Și eu aș fi putut fi exact ca ei, daca nu ar fi intervenit o anume persoană în viața mea.

Aerul nopții este rece. Din cer cade o zăpadă ușoară și se așterne suficientă cât să păstreze urme de pași pc pământ. Nu aștept ca mașina să se încălzească. După ce curăț parbrizul, ies din parcare și mă îndrept spre casă. Luminile de la petrecere strălucesc în oglinda retrovizoare. Jumătate din mine vrea să rămână., dar cealaltă jumătate dorește sa scape naibii de aici, înainte ca inima să-mi fie distrusă și imposibil de reparat.

Până când ajung pe aleea mea, zăpada devine tot mai densă. Dacă zborul va fî anulat, o să conduc până la Los Angeles. Chiar dacă nu mă așteaptă nimic acolo, să rămân aici ar fi o tortură.

Aprind lumina cânți intru în casă. Mai am de împachetat doar câteva lucruri. Cei de la mutări vor ajunge aici mâine, să-mi ducă totul înapoi și, dacă ceva nu este bine ambalat într-o cutie, ei refuză să-l mute.

Mă schimb rapid într-o pereche de blugi și un tricou, apoi îmi agăț smochingul în dulap. Josie și Liam pleacă în luna de miere abia în februarie, iar el a promis că se va asigura că smochingul va fi returnat, împreună cu cei al lui Quinn.

Intru în bucătărie. Simt linoleumul rece sub picioarele goale. Cutiile sunt așezate intr-un colț, Iau una dintre ele și niște folii protectoare, apoi rnî apuc de treabă. Este o muncă plictisitoare și îmi dau seama de ce am lăsat-o pe ultima sută de metri. Să împachetez farfurii și pahare este probabil cel mai banal lucru pe care l-am tăcut vreodată.

Mă uit la ceas când aud o bătaie în ușă. Este o oră cam târzie pentru ca cineva să-mi facă o vizită și toți cunoscuții mei sunt la nuntă. Răsucesc clanța și deschid ușa. Îmi mușc interiorul obrazului de teamă să nu fac vreo mutră. Este ultimul lucru de care vreau să mă ocup în momentul de față.

— Ce cauți aici?

— Trebuie să vorbim.

Ea intră fără s-o invit. Trântesc ușa în urma ei și asta o face să tresară. Rămâne pe loc, fără jachetă pe ea, cu pielea umedă de la zăpadă. Încerc din răsputeri să mă abțin și să nu o ating. Ea m-a părăsit pe mine, îmi reamintesc.

— Atunci vorbește! îi spun pe un ton cam arțăgos.

Îmi țin garda sus. Nu am de gând să mai arar nicio emoție.

— Pleci?

Mă uit în jurul meu la cutii și mă încrunt. Oare i se pare că redecorez?

— Mda, îi răspund și mă duc în bucătărie să termin de împachetat.

Ceva îmi spune că o să stau treaz toata noaptea să termin treaba asta de rahat, așa că ar trebui să-mi gestionez mai bine timpul.

— Harrison?

— Ce este, Katelyn?

Trântesc de tejghea paharul pe care îl țin în mână. Mă simt ca naiba când văd ca buza ei inferioară începe să tremure. Nu vreau să o fac să plângă, dar nu pot fi cârpa ei.

— Nu vreau să mă cert cu tine, bine? După cum vezi, mă mut înapoi la Los Angeles.

— De ce? întreabă cu umerii lăsați.

Pot să-i răspund în două feluri: sincer sau ușor. Mă reazem de tejghea și îmi dreg glasul. Dintr-odată, podeaua a devenit foarte interesantă. Închid ochii și inspir adânc.

— Nn pot să locuiesc în acest oraș și sa văd cum te îndrăgostești dc altcineva. Pur și simplu nu pot, dar asta se va întâmpla într-o zi și, sincer să fiu, eu nu vreau să asist la asta.

— Deci pled? Cum rămâne cu Quinn?

— Quinn va fi bine. După câteva luni petrecute într-o școală de stat, întoarcerea la vechiul sistem de învățământ nu-l va traumatiza pentru tot restul vieții. El este obișnuit cu un mod de viață diferit, așa că se va adapta.

— Dar are prieteni aici.

— Și îi va vedea când mă voi întoarce să lucrez cu formația, o dată pe lună.

— Deci asta a fost tot, ne vei părăsi, pur și simplu?

Vocea i se stinge și mă face să privesc în sus. Lacrimile îi curg pe față și îi strică machiajul.

Scutur din cap și plec de lângă tejghea.

— Nu există niciun „noi” îi spun când trec pe lângă ea.

Deschid câteva cutii până găsesc ceea ce caut. Deși știu că nu ar trebui să fac asta, îi înfășor o pătură în jurul umerilor. Mâinile îmi zăbovesc pe ea mai mult decât este necesar. Când mă retrag, observ că se uită la mine.

Îmi trec o mână prin păr și trag de vârfuri. Acum este prea scurt. Nu-mi place.

— Am o grămadă de chestii de împachetat înaintea zborului și cei de la firma de mutări vor fi aici dis-de-dimineață, așa că ar trebui să pleci.

Nu aștept sî-i văd reacția sau dacă mai arc ceva dc spus. Mă întorc la împachetat și mă concentrez asupra acestei acțiuni de parcă asta mi-ar fi meseria.

Detest faptul că rămâne pe loc și mă privește. Din când în când, respiră adânc de parcă ar fi pe punctul să spună ceva, dar apoi între noi se așterne și mai multă tăcere. Nu mă pot uita la ea de teamă să nu cad la picioarele ei și să-i cer o alta șansă. Nu voi face asta pentru că nu am greșit cu nimic. Nu-mi voi cerc scuze pentru un lucru asupra căruia nu am avut niciun control, mai ales ca tot ce trebuia să facă era să mă asculte.

— Harrison?

Așez farfuria în cutie și mă uit la ea întrebător.

— Fiica mea a fost hărțuită la școală.

Fac un pas înapoi și îmi dau seama că nu i-am spus niciodată despre Peyton. Aș fi făcut-o, dar ea a pus capăt relației noastre. Dau din cap și mă sprijin de tejghea.

— Tu erai în L.A. Când m-au sunat să-l iau pe Quinn de la școală. Pe Liam l-au informat despre Peyton, fiindcă socrul tău nu a răspuns la telefon sau ceva de genul. Oricum, m-ain dus să-l iau pe Quinn și am observat că avea un ochi vânăt. Mi-am dat seama că Peyton a avut legătură cu asta și am crezut că ea l-a pocnit. Când ne am întors acasă la Liant, Quinn mi-a povestit despre un prieten de-al lui care a fost hărțuit și mi-a spus că i-a cerut bătăușului să se oprească, dar el a refuzat. Când băiatul l-a atins pe prietenul lui Quinn, el a acționat.

Încerc să mă uit ia Kateiyn și văd că își acoperă gura cu mâna. Lacrimile continuă să-i curgă pe față, iar inima se frân ge și mai tare.

Am pus lucrurile cap la cap și mi-am dat seama că este vorba despre ea, din cauza izbucnirilor și reținerea lui Peyton de a face unele lucruri. Așa că am chemat-o în studio și i-ani arătat ce am făcut eu când am fost hărțuit de ceilalți copii.

— Ce i-ai spus? strigă ea.

— Când eram adolescent, am găsit un set de tobe și le-am adus acasă. Așa am învățat să cânt, dar în timp ce bătcam

tobele mi-am imaginat fețele copiilor care au râs de mine zilnic. În fiecare zi, am lovit tobele până când nu a mai rămas nimic din furia mea. I-am dat niște bețe și am lăsat-o să-și facă de cap. A lovit tobele atât de tare, încât aș putea să jur că am văzut cum i s-a scurs furia din corp.

— Tu ai ajutat-o.

— Cât am putut.

— Tu ai învățat-o și să cânte?

Dau din cap.

— Au venii la mine cu o idee. Au vrui să cânte o melodie pentru Liam și Josie. Așa că am muncit din greu s-o facem să sune cât mai bine posibil.

— Mi-a zâmbit.

— Poftim?

— Peyton... mi-a zâmbit pentru prima dată de când a murit Mason. Și nu a fost doar un zâmbet oarecare, fața ci pur și simplu a strălucit datorită ție, datorită tuturor lucrurilor pe care le-ai făcut pentru ea.

Kateiyn vine în fața mea. Mă sprijin și mai mult de tejghea.

Uită te la mine, Harrison, vreau să-ți spun ceva.

Ridic privirea cu exilare. Ochii ei înlăcrimați uni laie inima în două. Strâng mai tare marginea tejghelei și mă țin bine de ea.

Am fost atât de proastă în ultimele săptămâni! Mulți oameni au încercat să mă facă să-mi dau seama cat de tare m am înșelat în legătură cu tine și acele poze. Am crezut că te pot lăsa să pleci, că pot să nii văd de viața mea și să rămânem prieteni, dar de fiecare dată când mă întorc tu faci ceva care mă lovește în plin și îmi amintește că ești aici. Le-ai dăruit iiicelor mele cel mai prețios cadou, iar mie... mi-ai dat o brățară cu inițialele altui bărbat. De ce?

— Ti-am zis că nu ti-as cere niciodată să nu-I mai iubești. El face parte din viata ta si nu ti-as cere niciodată să renunți la el.

Îmi încalc multe principii cu acest răspuns.

— Ar fi trebuit să-mi amintesc asta, atunci când am văzut pozele alea. Nu ar fi trebuit să permit cuiva să-mi tulbure mintea, dar am facut-o și îmi pare rău.

Îmi mușc buza ca să nu cedez. Cobor privirea, apoi îmi apăs ochii cu degetele. Ani vrut să aud cuvintele acestea cu săptămâni în urmă.

— Harrison, spune și mă ia de mână.

Inima îmi tresaltă si un val de căldură îmi inundă tot cor- pul. I-am simțit lipsa. Degetele ei se împletesc cu ale mele. Când buzele ei îmi ating pielea, îmi vine să o dau la o parte și să-i spun „nu” Să i spun că am terminat-o și că daunele nu mai pot fi reparate, dar m-aș minți singur dacă aș face-o.

— Kateiyn, te rog, nu face asta decât dacă vorbești serios, o implor.

— Nu poți să ne părăsești. Nu poți să te urci in avionul ăla și să zbori înapoi la Los Angeles, iar pe noi să ne lași aici. Harrison, îmi pare rău că ne-am stricat relația. Știu că sunt egoistă și nu merit ce îți cer.

— Ce îmi ceri?

—

Se apropie de mine și își trece cealaltă mână prin părul meu. Nu am nicio voință să-i spun să nu facă asta sau să se oprească. Ha îmi va pune capac.

— Dă-mi… Dă-ne o a doua șansă!

Închid ochii și mă pierd în senzația pe care mi-o da mâna ei prin părul meu. Vreau asta, chiar vreau, dar nu știu dacă o pot face.

— Te iubesc, I larrison!

Deschid ochii brusc și inima mi-o ia la goană. Am vrut să aud aceste cuvinte din gura ei de foarte mult timp, iar acum, că le-a spus în sfârșii, nu pot, jur că nu pot să-mi amintesc cum au sunat.

— Spune-o din noul

Te iubesc și îl iubesc și pe Quinn. Petele mele te iubesc și vrem ca voi doi să fiți parte din viața noastră. Am nevoie dc tine, Ilarrison! Vreau să mergem pe același drum împreună!

O trag mai aproape de mine, înainte ca mintea să mă oblige să mă îndoiesc de tot ce spune. A venit până aici, în toiul nopții, să-mi spună toate aceste lucruri. Inima mi se umple de dragoste.

Hac ceea ce mi am dorit să fac dc săptămâni întregi. Mă aplec și îmi lipesc buzele de ale ei. Reacția ei mă șochează, deoarece pune stăpânire pe gura mea aproape instantaneu. Mă lasă de mână și mă apucă de tricou, mă trage mai aproape de ea. Picioarele i se împletesc în jurul taliei mele, iar eu o ridic și încerc să o duc sus la etaj. Mă opresc în momentul în care își strecoară mâna în pantalonii mei și îmi dau seama că nu vom

mai ajunge până la pat.

Capitolul 40
Katelyn

Abia acum Îmi dau seama cât de mult i-am simțit lipsa. Felul în care mă face să mă simt, felul în care mă sărută... parcă mă subjugă. In acest moment nu este Har- rison cel aventuros, care m-a făcut să văd lumea cu alți ochi de pe șaua motocicletei sale; nici cel sensibil, care îmi face corpul să vibreze sub atingerea lui. Nu, acest Harrison se lasă condus de instincte primare. Dominator, animalic. Acesta este starul rock, cel care vrea să-mi demonstreze că sunt a lui. Acum înțeleg Ia cc sc referă Josie atunci când ne povestește despre „ILiaiii Page”. Această versiune a lui Harrison este propriul meu băiat rău.

El mă excită.

El mă satisface.

El mă face să-l doresc si mai tare.

Îl vreau.

Am nevoie de el.

Trupul meu tânjește după el.

Îl vreau în toate felurile posibile.

Îl apuc de talia blugilor și desfac nasturele, ca să-mi pot strecura mai ușor mâna înăuntru. El geme de plăcere. Îmi încolăcesc picioarele în jurul lui. Îl prind de tricou și trag cu toată puterea. Vreau să-l rup de pe el. Simt o nevoie disperată să 1 ating, așa că îi cuprind erecția cu mâna. Geme și mă lipește de perete, apoi mă țintuiește cu mâna lui în ghips.

— La dracu', inii pare rău! spune cu respirația întretăiată, fără să-și dezlipească buzele de ale mele.

Spre disperarea mea, el se retrage. Nu-mi place când nu ne mai atingem. De fiecare dată când inspir adânc, sânii îmi ajung tot mai aproape de gura lui. Trage de partea de sus a rochiei până îi scoate afară. Pe unul începe să-l sărute, iar pe celălalt îl frământă cu putere. Limba i se învârte peste sfârcul meu excitat, și dinții mi-l mușcă ușor. Îmi ridic rochia, mă frec de el, ca să fim și mai apropiați, însă asta nu-mi alină durerea pe care o simt.

Îl trag încă o dată de tricou. Și-l dă jos cu o singură mână, ne

separăm doar pentru o fracțiune de secundă. Strâng picioarele mai tare în jurul lui și încerc să-l dezbrac de blugii strâmți. Gura mea dornică îi caută cercelul din sfârc. Trag de el, știind că adoră senzația. Asta îl excită și mai tare. Se freacă de mine și crește tensiunea dintre trupurile noastre îmbrăcate.

Își înfige degetele în picioarele mele, ținându-mă lipită de perete. Gura lui îmi arde pielea și îmi lasă o urmă de sărutări fierbinți pc gât. Mă mușcă de lobul urechii.

Îl eliberez din strânsoarea pantalonilor, apoi îi masez erecția în sus și-n jos. Se retrage ca să mă privească. Ochii lui verzi mă scrutează și mă provoacă să opresc totul, înainte de a merge mai departe. Ceea ce nu știe este că eu vreau să facem asta. Îl vreau pe el. Acum, mâine și pentru totdeauna.

Îmi dă chiloții la o parte și mă îndrumă spre mădularul lui pregătit. Îmi arcuiesc spatele, încă lipit de perete, iar el se ține de tocul ușii. Face un pas înapoi și mă penetrează cu putere. Țip, dar nu de durere, ci de plăcere intensă și neprefâcută.

Mă urmărește cu atenție. Realizează că atingerile lui mă conduc spre extaz. Se împinge și mai tare în mine. Mă lovesc de perete. Felul în care își păstrează controlul si ritmul mă face să mă simt de parcă aș fi toba pe care își descarcă toată energia pe care o are.

Îmi strânge rochia în mână, apoi mă privește cu atenție, în timp ce și-o scoate din mine.

— La dracu'2 spune, când mî penetrează, din nou și din nou.

Îl trag spre gura mea și îmi bag mâinile în părul lui, în momentul în care ajung pe culmile plăcerii. Îi dau totul.

Inima mea.

Trupul meu.

Sufletul meu.

Viața mea.

Harrison are un orgasm puternic. Geme și se împinge mai adânc în mine. Realitatea acestui moment mă face să înțeleg cî sunt a lut si el este al meu.

Mă sărută ușor, gura lui zăbovește peste a mea. Îmi trag suflarea când se îndepărtează de mine. Mă ține până când ajung cu picioarele jos. Mă uit în ce hal arăt și scutur din cap. Încep să mă aranjez, dar îmi dă mâinile la o parte. Îmi îndreaptă el rochia și mă sărută de-a lungul decolteului. Se apleacă și, cu o singură mișcare, mă ia din nou în brațe.

Îi înlănțui gâtul cu brațele, apoi mă joc cu părul lui de pe ceafă. Pășește tot mai repede, dar, odată ajunși în vârful scări lor, observ că șovăie. Mă uit la el, confuză.

— Am uitat să mă închei la blugi, îmi explică, străduin- du-se să nu râdă.

Când arunc o privire în camera lui, mi se oprește inima. O mulțime de cutii sunt aliniate lângă pereți, gata să fie mutate înapoi la Los Angeles. Mă așază pe pat. Nu pot să ma uit la el, de teamă să nu-mi vadă suferința. Oare pot să-l conving să nu plece?

Harrison îmi ridică bărbia cu degetul arătător. Cel mare îmi mângâie buza inferioară. Scot limba ca să-l gust.

— Vreau sa te aud ca-mi ceri să nu plec, spune el.

— Rămâi, șoptesc eu. Rămâi aici și Iii cu mine. Hai să întemeiem o familie.

Mă ridic în picioare, să fim unul lângă altul. Îi iau mâna și i-o lipesc de inima mea.

— Rămâi și iiibește-mă, iubește-ne pe toate trei!

Îmi sărută buzele cu atâta intensitate, încât trebuie să mă țin do umerii lui ca să nu cad. Mă ridică în brațe, apoi mă așază încet pe pat. Se întinde peste mine, cu o privire insistentă pe chip.

— Te iubesc!

— Și eu te iubesc, Harrison!

Mi se face pielea de găină pe măsură ce degetele lui îmi explorează trupul. Cred că a atins fiecare centimetru din corpul meu, unele locuri chiar de mai multe ori. Dar cine mai știe? Eu sigur nu. Sunt întinsă pe patul lui, înconjurată de el. Trupul lui gol e lipit de al meu, iar cu degetele își conturează numele pe stomacul meu.

— Când ai știut? mă întreabă.

— Cc să știu?

— Că mă iubești?

— În noaptea în care am venit să le iau pe fete, când ți-au colorat pielea. Vorbele lui Peyton și felul in care te-ai purtat cu de m-au făcut să realizez asta. Ani știut că inima mea îți aparține, chiar dacă mi-a fost cam greu să accept asta.

Mă trage mai aproape de el și își îngroapă fața în părul meu.

— Cei de la mutări vor ti aici în curând, șoptește.

Mă întorc spre el și îi cuprind fața.

— Mutî-te cu mine.
Rânjetul lui crește pe măsură ce realizează ce i-am propus.
— Casa ta este prea mică, la fel și aceasta. O să cumpăr una noua.
Scutur din cap.
— Socrul meu, el…
Inspir adânc. Știu că Harrison nu-mi va cere niciodată să nu-l mai iubesc pe Mason. Îl respect pentru asta. Dar va putea oare să locuiască în casa in care a copilărit soțul meu? Asta nu știu.
— Aș vrea să călătorească și nu poate să o îngrijească dc unul singur. Este suficient de mare pentru noi cinci. Fetele s-au născut acolo și Mason a copilărit acolo. Știu că s-ar putea să lâc dificil pentru tine…
— Vrei să ne mutăm acolo?
— Da, foarte mult, la fel și socrul meu.
— Și el?
— Da, s-a gândit… El știe despre noi și s-a gândit că am putea trăi acolo, ca o familie.
Harrison mă trage spre el și mă sărută apăsat.
— Vrei ca noi să locuim acolo, chiar dacă este plină de amintiri?
— Iubesc casa aceea. Întotdeauna am iubit-o. Așteaptă s-o vezi. Subsolul este terminat, așa că poți să-ți pui tobele acolo, sau să ai un loc doar al tău in care să te retragi. Putem sta pe terasă în zilele calde de vară, să admirăm apusul soarelui. Sunt patru dormitoare, așa că fiecare copil poate avea propriul loc. Cred că tu și Quinn vă veți acomoda perfect.
— Putem să vorbim despre câteva lucruri mai întâi?
— Desigur.
Încerc să par sigură pe mine, dar trebuie să recunosc că tremur.
Harrison își sprijină capul în mâini și se uită la mine.
— Mutatul împreună este un pas mare către un angajament serios și eu sunt pregătit să-l fac, dar vreau să fim pe aceeași lungime de undă. Am petrecut atât de mult timp încercând să te curtez, încât am sărit peste toate rahaturile despre care discută toate cuplurile normale încă de la început, de exemplu dacă vor copii sau ce părere au despre căsătorie.
— Mai vrei copii?
Harrison ridică din umeri.

— Nu știu. Mă mulțumesc cu cei trei copii pe care îi avem deja, dar dacă ar mai veni încă unul aș fi fericit să-l am.

O parte din mine se simte ușurată pentru ca a fi mamă de gemeni implică multă muncă și nu-mi pot imagina cum ar fi să mai am încă umil, dar o altă parte din mine își dorește cu ardoare să-i ofere un copil. Nu știu <iare parte este mai puternică în acest moment.

— Pot să accept asta.

— Bine.

Sc apleacă și mă sărută cu blândețe.

— Acum, căsătoria.

Simt că mi se oprește inima.

— Sunt îndrăgostit de tine, Katelyn, și dacă îmi spui că vrei să te căsătorești, o facem, dar aș vrea să te gândești la ceva mai intâi, și anume la fete. Ți-am spus deja că îți respect iubirea pentru Mason și niciodată nu-ți voi cere să încetezi să-l mai iubești, iar asta include și schimbarea numelui. Nu am nevoie de o bucată de hârtie să. Știu că ești a mea. Vreau doar ca tu să mă iubești, asta-i tot ce-ți cer. Vreau ca Peyton și Bile să-și cunoască tatăl și să știe că eu sunt aici pentru ele, când el nu poate. Este important pentru mine ca ele să decidă cum mă vor în viața lor. Dacă după câțiva ani vor veni la mine și-mi vor spune că vor să le adopt, am s-o fac, dar vreau să fie decizia lor. Asta nu înseamnă că nu mă voi căsători cu tine. O voi face, doar să-mi zici când ești pregătită, dar cred că amândoi știm cî s-ar putea să nu fii niciodată. Nu am nicio îndoială că tu ești genul dc femeie care sc căsătorește doar o dată în viață, iar eu sunt total de acord cu asta. Îți respect decizia și mă face să te iubesc și mai mult. Șliu că putem avea o viață lungă și fericită împreună. Unul lângă celălalt, ne vom vedea copiii crescând. Știu că

Liani se ocupă de facturile tale. Știu că ți-a plătit rata la casă, dar vreau să am eu grijă de tine de acum înainte. Nu vreau să muncești, decât dacă asta îți dorești. Știu că îți place să fii acasă atunci când se întorc copiii de la școală, iar eu vreau să ai parte dc asta. Lasă-mă să am grijă de tine, Peyton și Elle.

Simt lacrimi în ochi. Nu-mi dau seama cum poate să mă cunoască atât de bine. Mă apropii de el și îmi îngrop fala la pieptul lui. Mă îmbrățișează și mă ține lipită el.

— Cred că, dacă aș li fost altcineva, te-aș fi aruncat deja din pat pentru că ai zis că nu nc vom căsători niciodată.

Harrison râde.

Iubito, dacă ai fi fost altcineva, eu nu aș mai fi aici în acest moment.

— Nu?

— Nu! spune, lăsându-se pe spate ca să mă privească. Am ochi doar pentru Katelyn PowelL

Capitolul 41
Harrison

Ești sigură că vrei să faci asta?

— Da, sunt sigură!

— Știi că eu cred că va fi ceva al naibii de sexy, nu? Ne ridicăm mâinile împreunate și o sărut.

— Nu, nu am știut până acum.

Nu-mi dau seama dacă s-a rușinat sau nu. Îmi scutur capul. — La naiba, iubito, mă excit doar gândindu-mă la asta. Trag mașina în parcare la Rock City. O simt cum se încordează lângă mine. Știu că este speriată, dar e conștientă că se poate răzgândi oricând. Ea vrea să facă asta, a fost ideea ei.

Cobor din mașină și alerg sî-i deschid portiera. O iau de mâna și merg alături de ca.

Când a venit la mine și mi-a zis că vrea un tatuaj, am crezut că glumește, dar nu a fost așa. Ba chiar și-a ales imaginea dorită. Am întrebat-o de cât timp se gândește să și facă unul, iar ea mi-a răspuns că de ceva vreme.

Clopoțelul de la ușă sună când intrăm. 1 am tăcut o programare de îndată ce mi-a cerut asta. Completează formularele și îi înmânează desenul artistului tatuator. Acesta începe să-l transfere pe o hârtie cu care poate lucra.

Pe aici, îi spune.

Mă ia de mâna, iar eu o strâng ca s-o asigur că o să fiu alături de ea tot timpul.

În ce loc îl dorești? o întreabă.

Ea se uită la mine și zâmbește. Zona tatuajului a rămas un secret până acum. Îmi dă drumul la mână și își ridică bluza.

— Stai, ce faci? o întreb și încerc să-i trag bluza înapoi.

— Oprește-te! îmi spune, dându-mi mâinile la o parte.

Se întoarce și arată spre șold. Îi explică artistului unde vrea

să-i deseneze floarea și cât de mare să fie.

—•ullet   Va trebui să tragi pantalonii puțin mai jos, îi cere el, ur- mărindu-mi reacția. Întinde-te pe o parte.

Face semn cu capul spre masă și așteaptă ca ea să se așeze. Cu bluza ridicată și cu pantalonii scurți trași mai jos decât mi-ar plăcea să nc văzută în public, el îi lipește imaginea de piele și îndepărtează hârtia.

Floarea va fi situată chiar deasupra șoldului, cu liane deasupra și dedesubt. Stele micuțe vor fi adăugate pentru accentuare.

— Ce culoare vrei să aibă floarea?

— Violei, răspunde ea.

Trag un scaun mai aproape dc ea și o țin de mână. Se uită la mine, cu îngrijorare pe chip.

— O să fii bine! Ai născut gemene, asta va fi o nimica toată!

Privește în sus, apoi își apropie capul de mine. Se relaxează și așteaptă. Mă aplec și o sărut pe nas. Corpul i se încordează când artistul pornește pistolul de tatuat. Știu că are emoții. Și eu am avut când mi-am tăcut primul tatuaj, dar știu că o să fie bine și probabil va mai vrea încă unul, cât de curând.

Când acul îi atinge pielea, mă strânge dc mână. Mă uit la ca să văd dacă îi este teamă, dar nu-mi dau seama. Își tine ochii închiși, probabil se gândește la un lucru fericit. Care anume, nu știu, fiindcă nu vrea să-mi spună. În orice caz, dacă o ajută să se liniștească poate să se gândească la el oricând dorește.

Mi-a vorbit despre acest gând fericit după ce ne-am mutat în casă. Combinarea celor două case într-una singură a fost un coșmar. Am avut o amestecătură dc obiecte care nu se potriveau.

La o săptămână după ce ne-am mutat, m-am dat bătut și am dus-o la cumpărături. I-am spus că, timp de șapte zile, eu și copiii am auzit încontinuu că nimic nu se potrivește, iar acum poale cumpăra orice își dorește. S-a împotrivit la început, mi-a zis că se va gândi la lucrul ei fericit și va face totul să funcționeze. Nu am știut ce însemna asta, dar în fiecare zi a petrecut tot mai mult timp închisă în sine și ini-a fost de ajuns. În cele din urmă, a cedat și a cumpărat mobilier nou în toată casa. Acum totul este nou și al nostru cred că asta a fost problema încă de la început.

Am sărutat-o pe Katelyn pentru prima dată în fața copiilor în

ziua în care le-am zis că ne mutăm împreună. M-am gândit că era ocazia perfectă. A fost mult mai ușor decât mi-am imaginat să o sărut de față cu ei.

I-a adunat pe toți în camera de zi și le-a spus că avem niște vești. Elle a întrebat dacă va fi din nou prințesă, referindu-se la îndatorirea ei de la nunta lui Josie. Peyton nu a spus nimic. Quinn s-a uitat la mine și mi-a zâmbit. El și-a dat seama. I-am cuprins fața în mâinile mele și am sărutat-o pe Katelyn pe buze.

Nu am fost sigur ce va gândi Quinn, dar el, împreună cu fetele, a spus că va fi grozav din moment ce oricum își petrec majoritatea timpului împreună. Peyton m-a întrebat dacă ea și cu mine vom mai repeta împreună. I-am spus că nimic nu se va schimba, cu excepția faptului că voi fi mai mult prin preajmă. Cred că lor le-a surâs ideea.

Mă uit la modelul care începe să prindă forma pe corpul ei. Gândurile mele murdare o iau razna. Abia aștept să ling, să sărut și să mușc fiecare părticică a corpului ei. Când m-a întrebat ce părere ain despre faptul că vrea un tatuaj, i-am arătat. Cuvintele nu au fost suficiente să-i descriu toate gândurile. Am jucat un mic joc în acea noapte „Lasă 1 pe Harrison să găsească locul tatuajului”. De fiecare dată când am crezut că mi-am dat seama, ea mi-a spus că nu și a trebuit să o iau de la capăt. Mi-a plăcut jocul ăla.

— Cum arată?

— Sexy.

Mă lovește peste umăr.

— Nu arată sexy. Am căutat pe internet cum se procedează. Sunt sigură că este roșu și arată oribil.

Mă aplec și îi șoptesc la ureche.

— Iubito, nimic nu arată oribil pe tine.

Își lipește fața de gâtul meu și mă sărută de câteva ori. Refuz să mă mișc, deoarece mă bucur de toată atenția ei. Katelyn are două laturi. Mi-am dat seama de asta după ce am început să locuim împreună.

Prima este latura maternă. Acea Katelyn este foarte pricepută la toate. Face micul dejun pentru cinci persoane, pregătește pachețele cu mâncare pentru trei copii, verifica temele, spală toate rufele și gătește cina. Se îmbracă în colanți strâmți și are părul prins în creștetul capului. Credeți sau nu, aceasta este Katelyn cea perversă. Această Katelyn îmi spune sa vin acasă la

prânz pentru o partidă rapidă.
A doua latură este cea timidă și rezervată. Ea stă lângă mine acum. Vrea să fie îmbrățișată și mângâiată, și își va arăta afecțiunea doar dacă nu o vede nimeni. Nu îi este frică să arate lumii că sunt al ei, dar trebuie împinsă de la spate ca să fac publică relația noastră. Alături de ea îmi petrec serile în care stăm toți așezați în fața televizorului. De obicei, se ghemuiește într-un fotoliu și o găsesc înconjurată de toți copiii atunci când ajung acasă.
Prima data când i-am văzut pe ea și pe Quinn împreună, am crezut că o iau razna. Am fost cât pc ce să lac o cădere nervoasă și să plâng ca un copil. Îl tratează ca pe propriul ei copil și este mai mult decât i-aș putea cere vreodată.
— Am terminat, spune artistul.
Katelyn se apleacă să-l privească. Icnește, apoi își acoperă gura.
— Este frumos!
— Ți-am spus eu, îi răspund și o sărut pe tâmplă.
El îl acoperă cu folie și îi dî instrucțiunile pc care eu le-am memorat deja. Când coboară de pe masă» o trag spre mine și o sărut, apoi mă trag la o parte și îmi dau jos tricoul.
— Ce faci? mă întreabă ea.
— E rândul meu.
Mă urc pe masă exact când artistul se întoarce cu schița mea.
— Unde? întreabă el.
Arăt cu degetul spre piept, iar el dă din cap.
— Ce îți faci?
— O să vezi.
Mă întind și îmi duc brațele la ceaft. Zâmbesc cu gura până la urechi când el lipește hârtia de corpul meu, după care o dî jos.
— Harrison?
Vocea ei este blândă și ezitantă. Îmi iau mâinile de la ceafa și le întind spre ea. Se apropie de mine și mă lasă să o îmbrățișez. Mă uit la ea tot timpul, tară să tresar sau să-l supraveghez pe artist, fiindcă știu că lucrează foarte bine.
Al meu este gata repede. Îl acoperă cu folie și ne dă voie să plecăm. Nu o întreb dacă vrea să mergem acasă sau dacă are alte planuri. Eu vreau neapărat să mergem acasă. Acolo ne așteaptă trei copii și am ceva să le arăt.
De îndată cc intrăm pe alee, Jcnna nc iese în cale. Arată

obosită și fără vlagă.

— Ce s-a întâmplat? o întreabă Katelyn și îi pune mâna pe umăr.

— Cred că am răcit. Îmi pare rău dacă i-am îmbolnăvit și pe copii.

— E în regulă, spune Katelyn, după care o conduce pe Jen- na la mașină.

O aștept pe Katelyn la capătul scărilor și mă strâmb la Peyton care se holbează la mine prin fereastră.

— Sper că nu e bolnavă, spune Katelyn când ajunge lângă rame.

— Și cu sper. Sc comportă atât dc ciudat de la nuntă încoace. Nu știu ce s-a întâmplat, dar ceva e în neregulă. A întâlnii pe cineva acolo? Sau a avut o aventură de-o noapte caro nu a decurs prea bine?

Katelyn scutură capul.

— Nu cred. La naiba, ultima oară când am auzit-o vorbind despre vreun tip, a vorbit despre tine la petrecerea mea în pijamale. Mă tot întreba dacă ar putea să iasă cu tine.

Nu mă pot abține să nu râd.

— O, da? Și ce i-ai spus?

Katelyn își dă ochii peste cap și se sprijină de mine. Se ridică pc vârful picioarelor și mă sărută.

— S-au purtat urât cu mine la petrecerea aceea în pijamale, Harrison. M-au tachinat până le-am spus că suni îndrăgostită de tine.

O mângâi pe brațe.

— Biata de tine, zic și o sărut pe nas.

— Haide, ne așteaptă copiii!

O iau de mână, apoi urcăm treptele și intrăm în casă.

Trei copii nerăbdători ne întâmpină la ușa. Quinn s-a obișnuit să vadă câte-un tatuaj nou de fiecare dată când mă întorc acasă, dar nu și la Katelyn. Nu le-am ascuns faptul că își va face un tatuaj, și toți păreau entuziasmați. Mai ales Peyton. Am senzația că ca va li cea mai împielițată dintre ei.

— Ce ți-ai iacul? întreabă Quinn.

Katelyn își ridică bluza, iar cu desfac folia. Fetele sc apropie, dar eu le spun să nu-l atingă pentru că trebuie sa se vindece.

— Tu ce ți-ai făcut, tată?

— De unde știi că mi-am făcut și eu unul?

Quinn râde.

— Pentru că te cunosc. Știu ca ți-ai făcut și tu ceva. Haide, arată-ne!

Îmi dau jos tricoul, și asta le face pe fete sî chicotească. Au colorat pc mine seara trecută și nu m-am deranjat să spăl cerneala markerelor. Trag folia și arunc o privire spre Katelyn. Are lacrimi în ochi. Lacrimi de fericire.

— Arată perfect, spune Quinn, iar aprobarea lui mă face fericii.

Tranziția pentru noi a fost fără probleme. Ne potrivim ca o familie. El le tratează pe fete ca și cum ar fi surorile lui și are un respect imens pentru Katelyn. În aceste nouă săptămâni de când locuim împreună, l-am auzit strigând-o „mamă” de câteva ori, iar Katelyn i-a răspuns imediat. Am realizat că vrea să fim o familie în adevăratul sens al cuvântului în clipa în care l-a prezentat pe Quinn ca fiind fiul ei.

Gemenele fac un pas în fața și ambele mă privesc cu admirație și uimire. Îngenunchez, ca să fim la același nivel.

— Ce părere aveți?

— Ți-ai scris numele noastre pe corpul tău, spune Elle.

— Da, asta am făcut.

— Suntem împreună cu Quinn, pe inima ta, adaugă Peyton.

— Asta pentru că vă iubesc pe amândouă.

Ambele fete sar pe mine și mă doboară la pământ. Îmi petrec brațele în jurul lor și lc îmbrățișez strâns. Quinn găsește un locșor liber și își înfășoară brațele în jurul gâtului meu.

— Hei, copii, cred că am uitat pe cineva! strig eu peste râsetele lor.

— Haide, mamă, mai avem loc! spune Quinn, făcând-o pe Katelyn să sc simtă dorită.

Se așază între picioarele mele, iar fetele o îmbrățișează. În acest moment, îmi dau seama că viața mea nu poate fi mai frumoasă decât este acum. Ce se va întâmpla de acum încolo, va fi doar un bonus. Îi am pe fiul meu, pe femeia de care sunt îndrăgostit nebunește și două fetițe frumoase care îmi fac inima să cânte de fiecare dată când îmi zâmbesc.

Ce altceva și-ar mai putea dori un tip ca mine?